

(1000000000)

(Комплетъ)

Львѣвско-Архієпархіальнѣй
Вѣдомости

Рѣкъ 1900.

VIII

27/18

Львѣвъ.

Здѣ печати Станропигійскаго Института подѣ управ. О. Данилюка.

1900.

III

Ж-23930

1900

Бібліотека

ph 41166

ЛВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР

№ 1689593

РІДКІСНА КНИГА

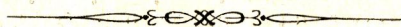
СОДЕРЖАНІЕ:

	Стор.
Ч. пор. 1. — Ч. 20/орд. — Листъ пастырскій ВПреосвященнаго Киръ Юліана сасъ Куиловскаго	1
Ч. „ 2. — Ч. 388 — Вѣдѣніе Всч. Духовенства до зложена предплатъ за АЕпарх. Вѣдомости на р. 1900 и всѣхъ залежныхъ таксъ до Консисторской канцеляріи	5
Ч. „ 3. — Ч. 25/орд. — Оголошеніе реченца къ рукополаганію въ Презвитеры	5
Ч. „ 4. — Ч. 12007/99 — Поручае ся Всч. Духовенству „Библіотека музы- кальна“ О. М. Копка	6
Ч. „ 5. — Ч. 14. Въ справѣ вышукана акту вѣнчана Іоана Томашевского	6
Ч. „ 6. — Ч. 11910/99, 12216/99, 12217/99, 12232/99 и 339. Обвѣщенія конкурсовъ	6
Ч. „ 7. — Ч. 42/орд. — Листъ пастырскій ВПреосвященнаго Киръ Юліана сасъ Куиловскаго	9
Ч. „ 8. — Ч. 1095. — Въ справѣ маючої вѣдбути ся ювидейной поѣздки до Риму	13
Ч. „ 9. — Ч. 1094. — О предложеніи дать статистическихъ для позысканія корыстныхъ трактатѣвъ гандльовыхъ въ р. 1903 вѣдно- вити ся маючихъ	14
Ч. „ 10. — Ч. 862. — Вызываютъ ся Всч. Уряды декан. до провадження доклад- ныхъ вписѣвъ уплатѣ до фонда вдов.-сирот.	14
Ч. „ 11. — Ч. 1029. — Възглядомъ Литургій фонда рел. загально рестанційныхъ мѣсто за Як. Людвика	15
Ч. „ 12. — Ч. 526. — Препорученіе Всч. Духовенству другого выдана Проповѣдей Недѣльныхъ Д-ра Бартошевскаго	15
Ч. „ 13. — Ч. 1120. — Поручае ся Всч. Духовенству часописъ „Богословскій Вѣстникъ“	16
Ч. „ 14. — Ч. 558. — Списокъ ц. в. Консерваторѣвъ для Галичины на рѣкъ текуцій	16
Ч. „ 15. — Ч. 958. — Обвѣщенія конкурсовъ	19
Ч. „ 16. — Ч. 1586. — Въ справѣ збиранія датку на „Петровый Грѣшь“.	25
Ч. „ 17. — Ч. 90/орд. — Въ справѣ зголошуванія ся до участи въ поѣздцѣ до Риму	26
Ч. „ 18. — Ч. 1917. — Въ дѣлѣ побирания и роздаванія новаго св. мира	26
Ч. „ 19. — 1604. — Вызываетъ ся Всч. Уряды декан. до стягненія належитости за Шематизмъ	27
Ч. „ 20. „ 969. — Въ справѣ увѣдомленія вѣдъ оплаты стемплевоніи посвѣдченъ политическихъ властей на грамотахъ	27
Ч. „ 21. — 1443. — Правильное означеніе переписокъ урядѣвъ парох., громад- скихъ и народныхъ школѣ вѣльныхъ вѣдъ почтовой оплаты	28

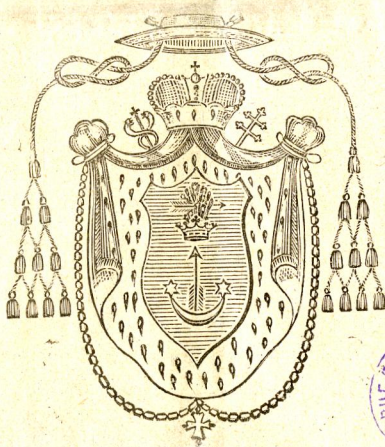
	Стор.
Ч. „ 22. — 1350. — О поступованю зъ родичами надуживающими своея власти взглядомъ дѣтей	29
Ч. „ 23. — 1024. — Пригадка о кумахъ при крещеню и о наданю имени похресникови	30
Ч. „ 24. — 10652/99. — Въ справѣ умѣшуваня капиталовъ становлящихъ власнѣсть парохій	30
Ч. „ 25. — Ч. 759, 1063, 1086, 1117, 1122, 1267, 1365, 1546, 1701, 1123. — Обвѣщеня конкурсовъ	31
Ч. „ 26. — Ч. 90/орд. — Ближайшѣ вѣдомости о подорожи юбилейной до Риму	35
Ч. „ 27. — Ч. 2130. — Взглядомъ вѣдпустѣвъ старой Церкви, если мѣсто не поставить ся нова	36
Ч. „ 28. — Ч. 2356. — Въ справѣ стемплевѣй	36
Ч. „ 29. — Ч. 1161. — Розписане конкурсу на 2. стипендіи им. св. Георгія	37
Ч. „ 30. — Ч. 1295, 1513, 1663, 2048, 2207, 2320, 2498, 2504, 2323 — Обвѣщеня конкурсовъ	37
Ч. 22/кап. — Препоручене Веч. Духовенству долучати до Литургій въ Недѣль и Свята Службу „о болящомъ“ на намѣрене ВПреосвященного куръ Юліяна	
Ч. 28/кат. — Оголошене Веч. Духовенству про смерть ВПреосвя- щенного куръ Юліяна сасъ Купловского на д. 4. Мая.	
Ч. „ 31. — Ч. 96/орд. — Телеграмъ Св. Отця и вѣдповѣдь Св. Конгрегаціи на донесене про смерть бл. п. ВПреосв. куръ Юліяна. Вы- боръ Викарія капитулярного и завѣдателя добръ Митр.	46
Ч. „ 32. — Ч. 3096. — Конституція св. Отца о позысканю ювидея для певныхъ осбѣвъ безъ подорожи до Риму	47
Ч. „ 33. — Ч. 3286. — Нове улукшене въ розрѣшеняхъ вѣдъ цензуръ Св. Ап. Престолу задержанныхъ	54
Ч. „ 34. — Ч. 3319. — Оголошене испиту конкурсового парох.	55
Ч. „ 35. — Ч. 2980. — Въ справѣ вышуканя метрики уродженя и вѣнчаня Петра Зверѣны	56
Ч. „ 36. — Ч. 4062. — О щорѣчныхъ моленіяхъ зъ вѣдпустами передъ Со- шествіемъ св. Духа	56
Ч. „ 37. — Ч. 3648. — Взглядомъ додатку до интенціи Литургій фонда рел. „пбсла обовязку фундаціи“	56
Ч. „ 38. — Ч. 3055. — Обвѣщеня конкурсовъ	57
Ч. „ 39. — Ч. 4401. — Розпоряджене Богослужень зъ посвященіемъ ся найев. Серцю І. Христа	61
Ч. „ 40. — Ч. 4348. — О обходженю памяти Св. Ап. Кирила и Методія на д. 5. Липня, а Св. Священномуч. Іосафата на д. 12 Листоп.	62
Ч. „ 41. — Ч. 114/орд. — Юбилей сего року другій разъ позысканный можна и за помершихъ жертвувати	63
Ч. „ 42. — Ч. 3921, 3983, 4281, 4377. Обвѣщеня конкурсовъ	63
Ч. „ 43. — Ч. 2418. — Въ справѣ складокъ на церковь въ Арламѣвской Воли	67
Ч. „ 44. — Ч. 2622. — О надѣленю стипендією богослуж. фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича.	68
Ч. „ 45. — Ч. 5018. — Въ справѣ заподаня свящ. вѣдѣвъ и сирѣтъ поби- рающихъ даръ ласки вѣдъ Найяснѣйшого Цѣсаря	68
Ч. „ 46. — Ч. 132/орд. — Поручае ся Веч. Духовенству „Zbiór przepisów“ Иг. Керженьовского	68
Ч. „ 47. — Ч. 4624, 4625, 4991, 5142, 4839, 4598, 5229. Обвѣщеня конкурсовъ	69
Ч. „ 48. — Ч. 111/орд. Брѣве Его Святости Льва XIII въ справѣ продажи и обтяженя маєткѣвъ церковныхъ	77
Ч. „ 49. — Ч. 136/орд. — Въ справѣ подорожи юбилейной до Риму	79

		Стор.
Ч.	50. — Ч. 5714. — Оголошене реченця къ рукополаганю въ Презвитеры	80
Ч.	51. — Ч. 4731. — Въ справѣ надсылания датку на „Петровый Грѣшъ“	81
Ч.	52. — Ч. 4275. — Въ справѣ Товариства Австрійскій Червоный Крестъ	81
Ч.	53. — Ч. 137/орд. — Въ справѣ обсаждения 5 мѣсьцъ зъ фундаціи бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ институтъ СС.Василіанокъ	82
Ч.	54. — Ч. 5722. — Обвѣщене конкурсове взглядомъ принятія до духовной семинаріи	82
Ч.	55. — Ч. 4355. — Ц. к. Намѣстниство взглядомъ предкладаня спису усопшихъ до ц. к. судѣвъ.	83
Ч.	56. — Ч. 5540, 5777. Обвѣщеня конкурсовъ.	85
Ч.	57. — Ч. 164/орд. Оголошене про торжественный обходъ 200-лѣт-ного юбилею Уніи Львовской Діецезіи	87
Ч.	58. — Ч. 6959. — Найвысша подяка Ёго ц. к. Величества	95
Ч.	59. — Ч. 5936. — Поручае ся „Одозва“ комитету будовы Церкви въ Яслѣ	96
Ч.	60. — Ч. 6297. — О надѣсланю выказѣвъ богослужебныхъ фундацій до вымѣру эквивалентовой належитости	97
Ч.	61. — Ч. 6332. — О поступованю при выплатѣ капиталу за выльсоровану облигацію фонда пропинаційного	97
Ч.	62. — Ч. 6461. — О Набоженствѣ жовтневѣмъ	98
Ч.	63. — Ч. 6155. — Въ справѣ метрики уродженя Августина Розвадовского	98
Ч.	64. — Ч. 6412. — Въ справѣ метрики уродженя Антона Шумлянського	99
Ч.	65. — Ч. 6580. — Поручае ся Всч. Духовенству всякій поданя до Митр. Консисторіи вносити черезъ Уряды декан.	99
Ч.	66. — Ч. 6616. — Поновне вѣзване до складокъ на потребу Св. Отца	99
Ч.	67. — Ч. 6814. — О розѣсланю вѣдѣнокъвъ Шематизму до поправленя	100
Ч.	68. — Ч. 6958. — Оголошене испыту конкурсового парох.	100
Ч.	69. — Ч. 6992. — Вглядомъ зложеня належитости за „Выказъ азбучный предметѣвъ находячихъ ся въ АЕп. Вѣдомостяхъ вѣдъ р. 1889- 1898	100
Ч.	70. — Ч. 6203, 6666, 6667, 6691, 6615, 7080. Обвѣщеня конкурсовъ.	101
Ч.	71. — Ч. 7507. — Въ справѣ поѣздки до Риму	105
Ч.	72. — Ч. 7509. — О маючихъ ся вѣдбути реколекціяхъ для Всч. Духовенства и о Загальныхъ Зборахъ Тов. Св. Ап. Павла	105
Ч.	73. — Ч. 7190. — Поручае ся розпродажъ льѣсѣвъ дяківской льотеріи	105
Ч.	74. — Ч. 7066. — Обвѣщене конкурсове	106
Ч.	75. — Ч. 7954. — Повѣдомлене про смерть Преосвѣщенного Киръ Іосифа Сембратовича въ Римѣ	109
Ч.	76. — Ч. 7945. — Взывають ся Всч. Уряды декан. до стягненя даткѣвъ до фонда вдов.-сирот	110
Ч.	77. — Ч. 7931. — Въ дѣлѣ теперѣшного Юбилея	110
Ч.	78. — Ч. 7308. — О богослужебныхъ стипендіяхъ зъ фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича	111
Ч.	79. — Ч. 7418. — Поручае ся Всч. Духовенству вспирати издавництво мѣсячника „Sociale Rundschau“	111
Ч.	80. — Ч. 6476. — Вглядомъ Товариства „Австрійскій сюзъ народѣвъ“	114
Ч.	81. — Ч. 7807. — Въ справѣ запроваджуваня брацтѣвъ Найсв. Тайнъ	115
Ч.	82. — Ч. 7617. — Оголошене реченця испытѣвъ на катехитѣвъ шкѣлъ выдѣловыхъ	117
Ч.	83. — Ч. 7579, 7733, 7777, 7968. Обвѣщеня конкурсовъ.	117
Ч.	84. — Ч. 8588. Оголошене реченця къ рукополаганю въ Презвитеры	121
Ч.	85. — Ч. 8180. — Перехѣдъ Апостолѣвъ и Евангелій зъ р. 1900 на 1901	122
Ч.	86. — Ч. 8345. Инструкція при обчисленю людности	122
Ч.	87. — Ч. 8171. — Въ справѣ предложена выказу библіотекъ въ Архидіецезіи	124

	Стор.
Ч. „ 88. — Ч. 8366. Обвѣщена конкурсовѣ	125
Ч. „ 89. — Ч. 279/орд. — Енциклика Св. Отца Папы Льва XIII. о І. Христѣ Спасителю	129
Ч. „ 90. — Ч. 280/орд. — Письмо комитету Австрійскихъ Епископѣвъ взгля- домъ поединковъ	149
Ч. „ 91. — Ч. 8581. — Въ справѣ вымѣру эквивалентовой належитости въ движимого и недвижимого маатку	152
Ч. „ 92. — Ч. 4710. — Въ справѣ фасіонованія всѣхъ доходѣвъ Всч. Духовенъ.	154
Ч. „ 93. — Ч. 8648. — О предкладаніи выказѣвъ свящ. вдовъ и сирѣтъ до по- бору запомаги зъ фонда вдов.-сирот. управненьхъ	157
Ч. „ 94. — Ч. 8785. — Поданія о канонне установленіи брацтва найсв. Тайнъ будутъ рѣшеніи ажъ по обсажденію Митрополіи.	157
Ч. „ 95. — Ч. 8389. — Оголошеніе реченця испытѣвъ на катехитѣвъ шкѣлъ выдѣловыхъ	158
Ч. „ 96. — Ч. 8896. — Поручае ся „Начеркъ науки религіи для І. класы школы народной	158
Ч. „ 97. — Ч. 9138. — О поступованіи при вѣнчаніяхъ зъ бельгійскими поддан.	158
Ч. „ 98. — Ч. 8912. — Таксы за Литургіи фонда религійнаго	159
Ч. „ 99. — Ч. 8622. — Обвѣщеніе конкурсове	160
Ч. „ 100. — Ч. 9296. — Набоженъство и вѣдпустъ на конецъ старого а поча- токъ новаго столѣтія	163
Ч. „ 101. — Ч. 9533. — Повѣдомленіе о дни вступленія на престолъ Митро- поличій Преосвященнаго Андрея графа Шептицкаго, Епископа Станиславѣвскаго	171

Львѣвско-Архіепархіяльний Вѣдомости

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 23. Сѣчня.

Ч. I.

Ч. 20/орд.

Ч. 1.

Юліанъ сасъ Куиловскій

Божю Милостію и Святого Апостольскаго Престола благословеніємъ Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Пралатъ домовый и Предстоятель Трона Его Святости Папы Льва XIII., Графъ Римскій, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной и Сойма Королевствъ Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Кракѣвскимъ и пр. и пр.

Возлюбленому Духовенству и Вѣрнымъ Христовымъ
Миръ и благословеніе о Господѣ!

Велику радѣсть оповѣстивъ цѣлому католицкому свѣту св. Апост. Престолъ въ своей Булѣ зѣ дня 11. Мая 1899 року, котру Мы вамъ, Возлюбленій, подали до вѣдомости минувшого мѣсяця. Ото св. Отець Левъ П. XIII. оголосивъ всему католицкому свѣту загальний и наибѣльшій Юбилей въ мѣстѣ Римѣ, маючій тревати ѿ 24. Грудня м. р. до 24. Грудня с. р. Сей Юбилей має бути торжественнымъ и спасительнымъ для душъ людскихъ законченіемъ 19-го столѣтія.

Сей Ювильей называе ся **Святымъ Лѣтомъ**, а то для того, що — якъ говорить самъ св. Отець въ своей выше наведенѣй Булѣ, въ томъ роцѣ мае св. Церковь ѳтиправляти частѣйшій, найсвятѣйшій Богослуженя, а особливо длятого, що подае обильнѣйше помѣчнїй средства до поправки и ѳтновленя обычаївъ къ усвяченю душъ людскихъ.

Коли оглянемъ ся въ около себе, коли придивимо ся теперѣшному житю людей, коли такожъ вглянемъ въ наше власне житє, то пересвѣдчимо ся, що за такъ велике, неоцѣнене добродѣйство, яке намъ всѣмъ рѣкъ Ювильейный подае, мы довжнїй зъ глубины душъ дяковати невычерпаного милосердія Богу І. Христу и Ёго Намѣстникови св. Отцю Папѣ Римскому, що маемъ таку добру и пожадану случайнѣсть пѣднести ся зъ грѣхѣвъ нашихъ, покинути ихъ разъ на всегда, цѣлкомъ зъ нихъ очистити ся, и стати на дорожѣ чеснотъ, ведучѣй до вѣчної щасливости. Въ томъ то роцѣ маемъ мы, пѣсля волѣ св. Отця, такожъ осудити явно всѣ безбожнїй бесѣды и дѣла, що стали ся за нашихъ часѣвъ и вынагородити публично за зневаги, нанесенїй передовсѣмъ публично Найсвятѣйшому Божеству Іисуса Христа. Найбѣльше же пожаданымъ, найсовершеннѣйшимъ, найвыразнѣйшимъ и найправдившимъ родомъ такого удовлетворенїя есть — якъ каже св. Отець — жалъ за сповненїй грѣхи, есть тоє, щобы всѣ вѣрнїй Христовї упросивши у Бога миръ и прощенє грѣхѣвъ, тымъ щирѣйше присвоювали собѣ сповнюванє обовязковыхъ чеснотъ, або занедбанїй чесноты наново выповняли.

Нашъ рускїй народъ есть що до своего загалу побожнїй, до Церкви привязаннїй и радо слухає ей голосу. Однакъ не дасть ся заперечити, що ревнѣсть многихъ христїанъ въ служеню Богу щоразъ бѣльше остыгає, що навѣтъ вѣра у многихъ христїанъ щоразъ бѣльше ослабляє ся. Жїемъ бо въ часахъ, коли то противнїй св. Церквѣ стремленя и до нашего народа дѣстали ся. Выступили межи нами люде безъ вѣры, ложнїй учитель, котрїй въ имя свободы и постуна голосятъ переворотнїй засады, противъ св. Церкви и ей науцѣ ворожо выступаютъ и словомъ и письмомъ вѣру въ Бога и замилованє до чеснотъ христїанскихъ зъ сердца вѣрнаго народа выдерти старають ся. Тымъ способомъ дѣлають они людей нещасливыми вже на томъ свѣтѣ, дѣлають ихъ нещасливыми на вѣки по смерти. Щожъ бо пѣтѣшитъ чоловѣка въ горю и нуждѣ, въ терпѣняхъ и смуткахъ, котрыми есть переповнене житє людске на земли? Ничъ иншого, тѣлько вѣра Христова, котра насъ учитъ, що наше житє не кѣнчитъ ся съ смертію, но що власне по смерти начне ся житє друге, житє вѣчне, часть нагороды и заплаты за все тоє, що мы тутъ на тѣй долинѣ плачу вытерпѣли для нашей душѣ, для Бога, для нашихъ чеснотъ. Въ всѣхъ — веселыхъ и смутныхъ хвиляхъ нашего житя кличе насъ св. вѣра: *„Вышнихъ ищите, идѣже есть Христосъ одесную Бога сѣдя! Горняя мудрствуйте, а не земная“* (Кол. 3, 1 - 2.) А хотяй бы намъ приходило и якъ тяжко бороти ся съ ворогами нашего спасенїя, якими суть: наше грѣшне тѣло, злыи духъ и злїи люде, то св. вѣра скрѣпляетъ нашї силы и св. Тайнами и выразнымъ ободренемъ, указуючи намъ на небесну заплату: *„Буди вѣренъ даже до смерти, и дамъ тебѣ вѣнецъ живота!“* (Апок. 2, 10.) До всѣхъ вѣрныхъ чи то засмученыхъ, чи стогнающихъ пѣдъ тягаромъ днєв-

нои праць, чи такожъ съ трудностію борючихъ ся съ ворогами свого спасенія кличе св. вѣра устами Спасителя: *Прійдите къ мнѣ вси труждающіи ся и обремененніи, и азъ упокою вы!*" (Мат. 11, 28.); а що безъ вѣры не можна бути спасенымъ, того учить насъ выразно самъ І Христосъ, кажучи: *„Не посла Богъ Сына Своего въ міръ, да судитъ мірови, но да спасетъ ся имъ міръ. Вѣруй въ онъ, не будетъ осужденъ, а не вѣруй, уже осужденъ есть, яко не вѣрова въ имя Единороднаго Сына Божіа“.* (Іоан. 3, 17 — 18.)

Най же буде Богу честь и слава за тоє, що давъ намъ дѣждати ся сего Ювілейного року, въ котрѣмъ мы всѣ при помочи средствъ благодатныхъ, якѣ намъ св. Церковь въ тѣмъ роцѣ такъ обильно подає, можемъ вскрѣпити нашу вѣру, можемъ вскрѣпити нашѣ силы до борбы съ ей ворогами и остати ся въ тѣй такъ спасительнѣй вѣрѣ нашѣй и въ чеснотахъ христіанськихъ!

Св. Отець оголошуючи сегодѣнній Ювілей, отвирає богату скарбницю повѣренныхъ собѣ и до завѣдованя ними переданыхъ благодатей и удѣляє совершенный ѡтпущъ всѣмъ тымъ, що будуть щиро за свои грѣхи жаловати, що приймуть св. Тайны Покаянія и Евхаристіи и посѣтятъ римскіи Храмы св. Петра и Павла, св. Іоана Лятераньского и Пресв. Д. Маріи (Majoris). Для доступленя сего ѡтпущу довжній всѣ тѣмъ, що въ Римѣ постѣйно мешкають, посѣтити помянуті Храмы, ѡтвѣдати хоть черезъ десять такихъ днѣвъ, молячи ся тамъ набожно о возвышенє св. Церкви, о вынищенє ересей, о миръ мѣжь католицкими князями та о благосостояніє всего народа христіаньского.

А такъ ѡтпущу можна буде въ тѣмъ роцѣ доступити тѣлько въ Римѣ. Се єсть цѣлкомъ слушно и ѡтповѣдно. Богъ бо самъ надавъ сему мѣсту цѣху особлившого достоиньства и поваги. Онъ бо въ своимъ Провидѣнію такъ зарядивъ, що св. Апостоль Петръ власне въ Римѣ заложивъ свѣй Апостольскій Престоль, онъ першій Папа, першій и властивый Намѣстникъ Спасителя и Голова всѣхъ Католикѣвъ, цѣлого католицкого свѣта. Тамъ въ Римѣ спочивають тысячѣ неустрашимыхъ борцѣвъ Христовыхъ, св. мученикѣвъ за Христову вѣру кожного вѣку, пола и стану! Тамъ въ тѣмъ вѣчнѣмъ мѣстѣ такъ много дорогихъ сердцю христіаньскому памятокъ! — Щобы вѣрныхъ Христовыхъ тымъ бѣльше заохотити до посѣщеня помянутыхъ Храмѣвъ въ Римѣ и до доступленя совершенного ѡтпущу тамъ въ тѣмъ осередку правдивой науки Христовой, ѡткликує св. Отець съ малыми вынятками всѣ доси удѣленіи ѡтпущы, такъ ихъ обмежаючи, що ихъ можна буде въ тѣмъ роцѣ доступити не дома але тѣлько въ Римѣ.

Вы, Возлюбленіи, знаете, що то єсть совершенный ѡтпущъ. Ото св. Церковь удѣляючи каючому ся грѣшникови совершенный ѡтпущъ, говорить до него: Ты, моя дѣтино, черезъ щирю сповѣдь доступивъ ѡтпущеня грѣхѣвъ и кары вѣчної, але кары дочаснѣй, може навѣть дуже довгѣй черезъ Тайну Покаянія не зѣстали тобѣ еще ѡтпущеніи; ты мусѣвъ бы тѣмъ кары поносити або ту на земли або по смерти въ чистилищи. Ото диви ся, мѣй любый, я хочу тобѣ помочи, и коли ты уже выповнивъ всѣ приписаніи условія, я въ имени Божѣмъ и силою данои менѣ власти звѣльняю тебе ѡтъ всѣхъ каръ,

якій ты для надолуженя Божій справедливости за твои грѣхи мусѣвъ бы ѡтбути, а тое, що я розрѣшу ту „на земли,“ вѣрный въ своихъ приреченяхъ Господь розрѣшить такожъ „на небесахъ“ (Мат. 16, 19); ты доступивши такого совершенного ѡтпущу доступишь zarazомъ и ѡтъ Бога ѡтпущеня всѣхъ каръ дочасныхъ, такъ що если бы ты въ тѣмъ блаженнѣмъ станѣ умеръ, душа твоя найшла бы безъ проволоки вступъ до Царства небесного! — А кромѣ того можешъ постарати ся о другій такий ѡтпустъ навѣтъ для душъ твоихъ найдоросшихъ небѣщикѡвъ и при его помочи увѣльнити ихъ цѣлковито ѡтъ мукъ чистилищныхъ, отвираючи имъ сейчасъ ворота до вѣчної щасливости въ небѣ!

Мои Возлюблені! Если такъ великого, такъ неоцѣненого добродѣйства можете стати ся участниками сего року въ Римѣ, то кто зъ васъ бувъ бы на тѣлько рѣвнодушнымъ, щобы не пѣднати ся труда посѣщеня сеи столицѣ христіянства? Мы маемъ сильну надѣю, що зъ нашего Возл. Духовенства и Вѣрныхъ Христовыхъ найдуть ся многі, дуже многі, котрі посѣшатъ сего року до Риму на зазывъ св. Отця и своего власного сердца, бажающего тѣсно сполучити ся съ Богомъ и запорученя собѣ вѣчного щастя, не меньше же и дочасного добра при помочи совершенного ѡтпуща, якого въ тѣмъ роцѣ лишь въ Римѣ доступити можна. Тожъ для улегшеня сего дѣла и для удѣленя потрѣбныхъ вказѡвокъ завязавъ ся зъ нашего припорученя комитетъ въ Львовѣ съ Впр. О. Пралатомъ Андреемъ Бѣлецкимъ на чолѣ, до которого отже въ справѣ подорожи до Риму въ цѣли узысканя ѡтпущу ѡносити ся належитъ. Наколи зголоситъ ся достаточне число путникѡвъ, тогда Мы постараемъ ся о уряджене тои подорожи, щобысьмо могли всѣ разомъ зложити въ Римѣ Св. Отцю нашъ поклѡнъ, щобысьмо молячи ся тамъ и выконуючи всѣ въ выше помянутѡй Булѣ Св. Отця поданіи услѡва, могли узыскати совершенный ѡтпустъ для себе и для умершихъ нашихъ дорогихъ особъ, а zarazомъ упросити Божого богатого благословенія для себе, для нашихъ родинъ, для нашої Архіепархіи, для цѣлого свѣта.

Правда, що найде ся дуже много и такихъ, котрі задля дуже важныхъ рѣжныхъ перешкодъ не будутъ могли взяти участи въ тѡй богомольнѡй подорожи до Риму. Однако и на тыхъ сплыве Боже благословеніе, наколи мы и за нихъ въ тѣмъ святѡмъ мѣстѣ молити ся будемъ, наколи они пѣсля зарядженя Св. Отця щиро за свои грѣхи жаловати будутъ, наколи очистятъ ся зъ грѣхѡвъ достойною сповѣдею и Пр. Евхаристією.

Возлюблені! Кличемъ до Васъ словами св. Ап. Павла: „Спопльшествующе и молимъ не во тще благодать Божію пріяти вамъ; глаголетъ бо (Богъ): во время пріятно послушаю тебе и въ день спасенія помогу ти; се нынѣ время благопріятно, се нынѣ день спасенія!“ (2. Кор. 6, 1—2.) Тожъ не зборонюймо благословенію Ювилея приступу до насъ; отворѣмъ ему дверѣ нашої доброй волѣ до покаяння и поправы нашего житя и пѣднесѣмъ руки до щирои молитвы, щобы благодатна роса сегорѣчного Ювилея сплыла на насъ, на нашѣ сердца, на нашѣ хаты, на нашу ѡтчину. Тое столѣтіе зазнало мало щастя, принесло мало благословенія, найшло мало солодкого мира, —

нове дваццятє столѣтіє може бути щасливимъ тѣлько при помочи благословенія сего Ювильного року. —

„Благодать Господа нашего Ісуса Христа, и любви Бога и Отца и общеніе святаго Духа со всѣми вами.“ (2. Кор. 13, 18.)

Львѡвъ, дня 12. Сѣчня 1900.

Юліанъ

Митрополитъ

Ч. 2.

Ч. 388. — Взымає ся Всч. Духовенство до зложення въ дотычнѡмъ Урядѣ декан. въ речинци до 1. Цвѣтня с. р. предплаты на Львѡвско-АЕпарх. Вѣдомости на р. 1900 въ сумѣ 2 кор. и 50. гелер. а. в., якъ и всѣхъ залежныхъ таксъ до канцеляріи Митроп. Консисторіи, — Всч. же Урядамъ деканальнымъ поручає ся точне допильноване тогоже.

Предплата на Архіепархіальнѣи Вѣдомости за рѡкъ 1900 устанавляє ся симъ на 2. короны 50. гелерѡвъ. Таке пѡдвышенє о 10. гелерѡвъ оказало ся конечнымъ по причинѣ пѡднесеня цѣны за печатанє. — Препоручає ся Всч. Урядови деканальному наведену предплату ѡтъ всѣхъ Всч. Душпастьрей Деканата зѡбрати и до 1. Цвѣтня с. р. до Митрополитальной Консисторіи переслати. При тѡмъ поручає ся Всч. Настоятелямъ Деканатѡвъ, щобы при осмотрахъ деканальныхъ не залишали пересвѣдчити ся, чи АЕпархіальнѣи Вѣдомости суть въ порядку, особенно же, чи за минувшѣи лѣта суть переплетенѣи. Въ концѣи мають Всч. Уряды деканальнѣи такожь и всѣ рѣстанціи за АЕпархіальнѣи Вѣдомости, якъ и всякѣи таксы, такъ канцеляріи якъ и супружескѣи, стягнути и безпроволочно ту надѡслати.

Ѡтъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 19. Сѣчня 1900.

Ч. 3.

Ч. 25/орд. — Оголошує ся речинєць къ рукополаганію въ Пресвитеры.

Для рукополаганія зъ Пресвитеры вызначає ся речинєць на день **6. Марта н. ст. 1900**, въ котрѡмъ то дни желаючѣи приняти тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральнѣи службы Божои выслухати, а по тѡйже въ тутейшѡмъ Митроп. Ординаріятѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узысканія принятія до Дому пресвитеріального обовязанѣи кандидаты стану духовного внести свои поданія до Митроп. Ординаріята **въ непереступнѣи речинци до дня 1. Марта н. ст. 1900. включно** посредствомъ дотычного Уряда деканального и заосмотрити тѣи поданія слѣдующими свѣдоцтвами:

- 1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведєнія выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный въ запечатанѣи копертѣи.
- 2) Свѣдоцтвомъ убожества потвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.
- 3) Оженившѣи свѣдоцтвомъ вѣнчанія.
- 4) Урядовымъ посвѣдченємъ ѡтъ дотычного ц. к. Староства, що проситель або не належить до стану войскового, або що ему прислугує узглядненє §. 31. закона о общѣи краєвѣи оборонѣи.

При тѣмъ приказуе ся, съ покликомъ на тутейше розпоряджене зъ дня 16. Серпня 1899 — Ч. 715/орд. (АЕпарх. Вѣдом. зъ р. 1899 — Ч. XI. 65.), щобы тѣи кандидаты стану духовного, котрѣ передъ двома або бѣльше лѣтами студія богословскѣи укрѣпили, передъ явленемъ ся въ Домѣ пресвитеріальномъ на власны коштѣ 10-дневнѣи реклекціи въ ѣдномъ изъ монастырей Чина св. Василя Вѣтбули.

Оть Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 12. Сѣчня 1900.

Ч. 4.

Ч. 12,007/99 — Поручае ся Всч. Духовенству „Библиотека музыкальна“ О. М. Копка яко вельми полезный пѣдручникъ до науки церковного спѣву.

Всч. О. Максимъ Копко, катихитъ ц. к. учительской Семинаріи въ Перемышляхъ, выдавъ за одобренемъ Всесвѣтл. и Высокопреп. Епископскаго Ординаріята Перемыскаго пѣдручникъ для науки спѣву церковного пѣдъ титуломъ „Библиотека музыкальна“ мѣстачого въ собѣ пѣснопѣнія св. Литургіи, уложеніи пѣдъ ноты пѣсля напѣвѣвъ народно-церковныхъ. Авторъ поставивъ собѣ за задачу лишь управилити тѣиже и усунути всякѣи самовѣльній, съ повагою церковного пѣнія незгѣднѣи змѣны.

Митрополитальна Консисторія звертае увагу Всч. Клира Архiepархіального на выше сказанный пѣдручникъ яко вельми полезный для науки спѣву церковного. Цѣна его дуже умѣрена, бо за примѣрникъ брошурованный выноситъ лишь 44. гел., а за справленный въ полотно, 60. гел. — вже съ почтовою пересылкою.

Оть Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 11. Сѣчня 1900.

Ч. 5.

Ч. 14. — Въ справѣ вышукания акту вѣнчания Іоана Томашевского.

Поручае ся Всч. Духовенству пошукати въ метрикахъ вѣнчанныхъ акту вѣнчания Іоана Томашевского, котрый бувъ економомъ и послѣбовивъ около р. 1820 правдоподобно въ повѣтъ Бережанъ, Золочева або Тарнополя — Теодозію Сагатовску.

Оть Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 18. Сѣчня 1900.

Ч. 6.

Обвѣщенія конкурсовѣи.

Митроп. Консисторія розписуе на конкурсѣи слѣдующіи парохіи:

а) пѣдъ днямъ 23. Студня 1899 съ речинцемъ до дня 17. Лютого 1900.

Ч. 11.910 — Струтинъ нижній, деканъ. Перегиньскаго наданія, Гго Величества Цѣсаря.

Ч. 12.216 — Новошины, дек. Журавеньскаго, наданія приватного.

Ч. 12.217 — Смержа, дек. Скольскаго, наданія приватного.

б) *підъ днемъ 28. Студня 1899 съ речинцемъ до дня 22. Лютого 1900:*

Ч. 12.232 — Милошовичъ, дек. Щирецкого, надана приватного.

в) *підъ днемъ 20. Сѣчня 1900 съ речинцемъ до дня 17. Марта 1900:*

Ч. 339. — На луже съ прилуч. Варваринцъ, дек. Теробовель. над. приватн.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Х Р О Н И К А.

Архіерейскіи грамоты похвальніи съ правомъ уживанія экспозиторій крылошаньскихъ получили 00.:

Ч. 10.766|99 Мелетій Дзеровичъ парохъ Глѣбовичъ свѣрскихъ,

Ч. 11.231|99 Ярославъ Стеткевичъ парохъ Бужка.

Архіерейску грамоту похвальну съ правомъ уживанія экспозиторій крылошаньскихъ, титулъ выслуженого декана и Совѣтника Консистор. получилъ:

Ч. 11.354|99 О. Теодоръ Молчковскій парохъ Тустаня.

Умѣщенія.

Завѣдательства получили 00.:

Ч. 10.929|99 Илярій Медыньскій въ Шишковцяхъ,

Ч. 11.821|99 Іосифъ Дубановичъ въ Конюшкахъ,

Ч. 11.909|99 Климентій Калѣньскій въ Струтинѣ нижномъ,

Ч. 12.190|99 Любомиръ Билинскій, новопоставленный пресвитеръ, въ Шибалинѣ.

Сотрудничества получили 00.:

Ч. 11.505|99 Николай Пясецкій въ Добростанахъ,

Ч. 12.117|99 Клявдій Сяѣжинскій въ Незнановѣ,

Ч. 12.135|99 Михайлъ Сивеньскій въ Голдовичахъ съ правомъ управленія,

Ч. 12.188|99 Антоній Лучаковский новопост. пресв. въ Вербилѣвцяхъ,

Ч. 12.189|99 Василій Медвѣцкій " " " Любинцяхъ,

Ч. 12.191|99 Николай Конрадъ " " " Олѣвѣ,

Ч. 12.192|99 Григорій Павлюкъ " " " Пѣдкаменю,

Ч. 12.193|96 Іоанъ Квишъ " " " Илавчу,

Ч. 12.194|99 Алексей Пясецкій " " " Пустомитахъ,

Ч. 12.195|99 Володимиръ Левицкій " " " Стрыбѣцѣ,

Ч. 12.196|99 Алексей Ганасъ " " " Полюховѣ,

Ч. 12.197|99 Іосифъ Филиповичъ " " " Тейсаровѣ,

Ч. 12.198|99 Евгений Бартошь " " " Сосновѣ,

Ч. 12.199|99 Теодоръ Василикъ " " " Стенявѣ,

Ч. 12.303|99 Петро Рудакевичъ " " " Долгѣмъ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

Ч. 11.252|99 — на Володимирцѣ: 1) Александеръ Любинецкій, 2) Константинъ Петрушевичъ, 3) Гарасимъ Семѣвъ, 4) Володимиръ Була.

Ч. 11.253|99 — на Щирецъ: 1) Константинъ Строцкій, 2) Антоній Стефановичъ, 3) Александеръ Юрикъ—а въ списѣ: 4) Теофилъ Любинецкій, 5) Діонизій Свистунъ, 6) Михайлъ Форисъ, 7) Іоанъ Божейко, 8) Ярославъ Якевичъ.

Ч. 11.621|99 — на Небылѣвѣ: 1) Романъ Крижановскій, 2) Михайлъ Олексій, 3) Іосифъ Гоцкій.

Канон. институціи получили 00.:

Ч. 11.766|99 Исидоръ Свистунъ на Криве,

Ч. 11.201|99 Іоанъ Бордунъ на Стрѣлкѣвѣ.

Рукоположені зѣстали слѣдующій укрѣпленій богословы :

Бартошъ Евгеній, Билинскій Любомиръ, Василюкъ Теодоръ, Ганасъ Алексей, Клишъ Іоанъ, Конрадъ Николай, Левицкій Володимиръ, Лучаковскій Автоній, Пясецкій Алексей, Медвѣцкій Василій, Павлюкъ Григорій, Рудакевичъ Петро, Филиповичъ Іосифъ.

Выказъ всѣхъ жертвъ вплынувшихъ ѳтъ 1. Жовтня 1899 до 31. Студня 1899 до канцеляріи Митроп. Консистеріи :

а) на потреби Святѣйшого Отца :

Вир. О. Пралатъ Кобыляньскій	2	кор.	—	гел.
Всч. О. Шидловскій парохъ Старомѣщины	2	"	—	"
Всч. Урядъ парох. въ Долгѣмъ (Калуш. декан.)	2	"	—	"

б) на институтъ Св. Іосафата :

Вир. О. Пралатъ Кобыляньскій	2	"	—	"
Вп. Федоровичъ въ Перемышля	20	"	—	"
Достохвальна Стрыйска Рада повѣтова	100	"	—	"

в) на обходъ Уніи Берестейскои :

Всч. О. Коцюба парохъ въ Кутискахъ	2	"	48	"
Всесвѣтлѣйша Станиславѣвска Консистерія	58	"	80	"
Всесвѣтлѣйша Перемыска Консистерія	174	"	—	"

г) на мисіи и знесеніи неволѣ въ Африцѣ :

Всч. О. Шидловскій парохъ Старомѣщины	2	"	—	"
---	---	---	---	---

д) на мисіи католицкій :

Вир. О. Пралатъ Кобыляньскій	2	"	—	"
--	---	---	---	---

е) для Службебницъ Пр. Д. Маріи :

Вир. О. Пралатъ Кобыляньскій	2	"	—	"
--	---	---	---	---

ж) на фондъ Неофитѣвъ :

Всч. Урядъ парох. въ Долгѣмъ (Калуш. декан.)	3	"	—	"
" " " " Вишенцѣ великій	1	"	—	"

з) на новіціатѣ въ Словитѣ :

Вир. О. Пралатъ Кобыляньскій	2	"	—	"
--	---	---	---	---

Некрольоги.

- Ч. 10.949/99 Іларій Домбчевскій, парохъ Дарахова, померъ дня 5. Листопада 1899,
 Ч. 11.835/99 Константинъ Квасницкій, парохъ Конюшокъ, померъ дня 6. Студня 1899,
 Ч. 11.909/99 Михайлъ Колеса, парохъ Струтивна нижного, померъ дня 11. Студня 1899,
 Ч. 12.232/99 Микита Хоркавий, парохъ Милошовичъ, померъ дня 22. Студня 1899.

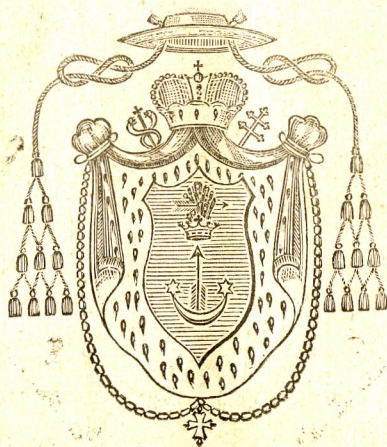
Душѣ ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Кліра.

Ѳтъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 23. Сѣчня 1900.

ЮЛІАНЪ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 20. Лютого.

Ч. II.

Ч. 42/орд.

Ч. 7.

ЮЛІАНЪ сасъ КУИЛОВСКІЙ

Божю Милостію и Святого Апостольскаго Престола благословеніемъ Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львѣвскій, Епископъ Каменця Подольскаго, Пралатъ домовый и Предстоятель Трона Его Святости Папы Льва XIII., Графъ Римскій, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной и Сойма Королевствъ Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Кракѣвскимъ и пр. и пр.

Преподобному и Всечестному Духовенству и Вѣрнымъ Архіепархіи Львѣвской

Миръ, поздоровлене и Архіерейске благословеніе!

Звертаю ся до Васъ, Любиміи въ Бозѣ, словами св. Ап. (I. Тим. 2, 4): „Воля Божя естъ, дабы всѣ люди спасены были и въ разумъ истины прійшли“. Церковь св. яко найтроскливша мати о духовне добро дѣтей своихъ, не залишае упоминати всю свою родину, щобы беспрестанно надѣ выконуванемъ обовязкѣвъ Господомъ Богомъ приказанныхъ чували и употребляли средствъ въ Церквѣ св. Господемъ Нашимъ Іисусъ Христомъ удѣленныхъ и установле-

ныхъ, бо почиваючи въ нихъ власть и сила не тѣлько улекшае, але и за-
певняе ихъ выконуванє на хвалу Богу и правдиву користь чловѣка. Склон-
ности бо нашѣ до злого перемагають добрый намѣреня, „*Азъ же плотянь єсмь,
проданъ подѣ грѣхъ*“, каже св. Апостоль, *вже бо содѣваю, не разумѣю: не єже
бо хошу, сіе творю: но єже не нависѣду, то содѣловаю*“ (Рим. VII. 15, 16.)
и тогда ведутъ до дѣла закону Божьму противного, зѣ чого слѣдує, що
желаючи исполнити волю Богу, повиннѣсьмо попередъ сильнымъ постано-
вѣнемъ перемогтись, щобы злыми склонностями нашими завладѣти и ихъ въ
кождѣй хвили побѣдити старати ся.

При такѣмъ постановленію нашѣмъ Церковь св. приходитъ намъ въ по-
мѣчь, ѡткрыває богатѣ сокровища спасительныхъ средствъ и наставленій зѣ
божественной науки Спасителя Мѣра, которіи, если ихъ пріємлемъ, духовную
жизнь нашу скрѣпляють и достойными насъ Сынѣвства Божьго творять, якъ
тоє св. Апостоль потверждає: „*Благодарю Бога моего Іисусъ Христѣмъ Госпо-
демъ нашимъ; тѣмъже убо самъ азъ умома моимъ работаю закону Божію*“. (Рим.
VII. 25). До того исправленія нашего духовного Церковь св. признає **Великій
Пѣстъ Четыридесятицѣ**. Вже въ Старѣмъ Завѣтѣ пѣстъ св. бувъ захованный;
Мойсей бо єго приказує (Быт. II. 16. 31.) и св. Пророки єго выконували. Въ
Новѣмъ Завѣтѣ Господь Нашъ Іисусъ Христѣс передъ начатіємъ дѣла спа-
сенія цѣлого рода чловѣческаго, освятивъ єго примѣромъ своимъ, и слушно
протое св. Іоанъ Златоустъ каже: „*Господь Нашъ Іисусъ Христѣс постивъ
попередъ и моливъ ся черезъ чотыридесять дней, а потѣмъ доперва побѣдивъ иску-
сителя, даючи намъ примѣръ, постѣмъ и молитвою предпринимати дѣло побѣж-
денія злыхъ склонностей нашихъ*“. (Іоан. Злат. Гом.) Дальше Апостолы св. за-
вели помежи всѣми народами христіаньскими Пѣстъ св., а Церковь св. той-
же вѣрнымъ своимъ въ цѣлѣмъ свѣтѣ христіаньскѣмъ заховувати приказала.
Въ тыхъ бо то дняхъ Четыридесятицѣ не тѣлько умертвляти маємо тѣло
наше повстримованемъ ся ѡтъ уживанія скоромныхъ стравъ, но такожь що
бѣльше, а даже и користнѣйше єсть, роздумовати и подивляти маємо осо-
блившу жертву Г. Н. Іисуса Христа на крестѣ за грѣхи нашѣ принесену,
тоє дѣло спасенія нашего и привернення насъ до грѣхомъ первороднымъ
утраченой ласки Божьей: „*Яко єще грѣшникомъ сущимъ намъ Христѣс за ны
умре; много убо паче, оправдани бывше нынѣ кровію єго, спасемъ ся*“. (Рим.
V. 8, 9). Колижь, Любиміи Мои, Пѣстъ св. Четыридесятицѣ подає намъ тую
способнѣсть застановитись и роздумовати надъ богацтвомъ любви и мило-
сердія Божьго: „*Тако бо возлюби Богъ мѣръ, яко и Сына своего єдинороднаго далъ
єсть, да всякъ вѣруй въ онъ, не погибнетъ, но имать животъ вѣчный*“ (Іоан. III.
16), протє належить намъ въ тыхъ дняхъ св. Великого Пѣста добре испы-
тувати душѣ и сердія нашѣ, чи и якъ ѡтвѣдчались Отцу небесному посту-
пками нашими за тую жертву Єдинороднаго Сына Божьго, за тую любовь
и неизречене милосердіє для насъ; належить отворити книгу житя всѣхъ
дѣйствій нашихъ, чи и якъ согласными они були съ закономъ Божимъ
и приказами св. кат. Церкви, а тогда ѡткрыє ся намъ всяка правда, не
одно залишенє волѣ Божьей стане намъ передъ очима, бо „*аще речемъ яко
грѣха не имамъ, себе преліцаємъ, и истины нѣсть въ насъ*“. (I. Іоан. I, 8.) и

тогда ѳткрые ся намъ тяжка невдячнѳсть наша противъ наймилосерднѳйшому Богу, котрого такъ тяжко и такъ часто прогнѳвалисьмо.

Высказавши Вамъ тую превелику любовь Господа Бога, приславшого намъ Ёдинородного Сына Свого Іисуса Христа къ ѳтродженю ся нашему по упаденю первыхъ родичѳвъ, а такожь тїи неоцѳненїи користи черезъ спасительну науку Ёго въ церквѳ св., застановимо ся хвильочку надъ успособленїями и стосунками нашими въ теперѳшнихъ часахъ. Ого на великій жалъ нашъ видимо, що многї христїане найсвятѳйшою Кровїю Сына Божого ѳткупленїи и самому Г. Богу умилованїи, забувають нынѳ на тоє свое такъ высоке достоинство, и не журять ся они старати ся о спасенїе душѳ своей, а всѳ усилїя и труды свои лишь до землѳ и дочасныхъ рѳчей звертають для марной и неразъ грѳшной утѳхи хвелевой; запропащуютъ они супокѳи совѳсти своей и вырѳкають ся надѳи на животъ вѳчный. А злый духъ видячи такъ пожелане для него успособлене межи христїанами, высылає услужныхъ проповѳдникѳвъ своихъ по широкѳмъ свѳтѳ, котрї цѳлыми жменями засѳвають поганый кукѳль на нивахъ сердець людскихъ и такъ приманчивыми словами якъ ложными письмами и безстыдными дѳлами баламутятъ и въ блудъ впроваджуютъ небачныхъ и легковѳрныхъ дѳтей св. кат. Церкви Христовой. А коли имъ вже тоє удасть ся, то идуть въ лукавѳи своей злобѳ еще дальше и старають ся зѳ сердець вѳрныхъ и побожныхъ христїанъ выдерти любовь и привязане до св. Матери католической Церкви, захитати въ нихъ сыновне уповане въ Провидѳнїе Боже, позбавити ихъ вѳры въ Бога Сотворителя неба и землѳ, вмовити въ нихъ, що нема рѳжницѳ межи чоловѳкомъ и звѳрѳтемъ, затерти въ нихъ всяку рѳжницю межи злымъ а добрымъ, межи грѳхомъ а чеснотою, а то все на тоє, щобы въ кѳнци розрушити весь ладъ супѳльный и струтити рѳдъ людскїй назадъ на той степень темноты религїйной, зѳпсути морального и поганьского, на котрѳмъ ѳнъ находивъ ся еще передъ пришествїемъ Христовымъ.

На нещасте чоловѳчества, тїи забѳги людей, позбавленныхъ вѳры, любви и упованя въ наймилосерднѳйшого Бога, знайшли принятїе у многихъ народѳвъ христїаньского свѳта; досыть намъ кинути окомъ душѳ въ около себе, абы увидѳти, якъ широко и далеко невѳрствїе и безбожнѳсть завладѳли свѳтомъ; ктожь не бачить нынѳ, якъ люде щоразъ бѳльше обоятнѳють для св. вѳры, залишають выконуване закона Божого и науки Ёго. Съ болемъ сердца спостерѳгаемъ, що и межи нами многї грѳхи и беззаконїя, о котрыхъ предки нашїи и не знали, появляются ся и пѳдъ стрѳхою сельскою, нарушаютъ обѳты Г. Богу прїятнїи, ломлятъ здѳлану присягу, допускають ся невѳрности супружеской, зневаги родичей, непошанованя домѳвъ Божихъ и Священства, кривды ближнього на славѳ и маєтку и навѳтъ убѳйства, и многихъ беззаконїй страшливыхъ, о котрыхъ давнѳйшими часами и не чувано.

Скажѳтъ жежь теперь, Любимїи Мои, чи въ такихъ часахъ для Церкви св. неприязныхъ, при такихъ стосункахъ грѳшныхъ, а спасенїю вѳрныхъ противныхъ, не повиннїи мы удаватись до Найдобротливѳйшого Бога и съ правдивымъ жалемъ и покорою благати Ёго помочи и опѳки надъ нами всѳми, день и нѳчь молитись до Него и просити о милосердїе и натхнене Духа

св., щобы ся поправити и покинути злїй успособленя и вступити на дорогу точного выконуваня волѣ св. Ёго? А якїй жежь часъ найотвѣтнѣйшій до того св. дѣла, если не св. Вел. Пѣсть?

Тожь желаючи Вамъ цѣлымъ сердцемъ духовного исправленія, пригадую, щобысьте користати не залишали зъ тыхъ дней Четыридесятиницѣ и умертвляли душѣ и тѣла Вашї, Г. Богу приподобатись старали ся средствами ѡтъ св. Церкви всказанными и въ ширѣй молитвѣ сердечно Г. Бога просили, щобы зволить змиловати ся надъ нами грѣшными, повтаряючи съ слѣпцемъ св. Евангелія: *„Помилуй ны, Господи и сотвори, да отверзнутъ ся очи наю“* (Мат. 20, 33), и отвори очи духа нашего, грѣхами тяжкими затемненї, щобысьмо прозрѣли вѣрою, розпламенились любовію, и лишъ въ Ёго милости упованіе наше покладали, а запомочемо ласки св. стерегли ся всякою беззаконности и по правую житя благодарнѣсть нашу къ Отцу небесному оказали.

Старайтесь протѣ, Любимїи Мои, въ тыхъ дняхъ св. Поста для присвоеня собѣ духа побожности, покоры и пѣдданя ся воли Г. Бога въ всѣхъ нуждахъ житя, котрї такъ часто насъ переслѣдуютъ, роздумовати тую правдиву жертву Спасителя нашего на крестѣ и страшливї Ёго страсти за грѣхи нашї *„не истлѣннымъ сребромъ или златомъ избавистеся, но честною кровію яко агнца непорочна и пречиста Христа“* (Петр. I. 18, 19.); старайтесь розбуджуючи въ сердцахъ Вашихъ правдивый жалъ за грѣхи Вашї, такожь ширї и крѣпкїй постановленя долучити до лучшей ту жизни, а въ дѣлахъ милосердія упражнятись, щобы на благословеніе Боже и вѣчне спасеніе въ будущѣмъ животѣ собѣ заслужити, а не учути колись ѡтъ Судїи вѣчного тїи страшнї слова: *„идите отъ мене проклятїи въ огнь вѣчный; взалкахся бо, и не дасте ми ясти: возжадахся и не напоисте мене, страненъ бѣхъ, и не введосте мене: нагъ, и не одѣясте мене: боленъ, и въ темницѣ, и не посѣтисте мене“* (Мат. XXV. 41. – 44.) А щобы улєкшити Вамъ, Любимїи Мои, тоє дѣло исправленія духовного Вашєго въ часѣ того св. Поста и дорогу до удосконаленя жизни христїянської учинити приступнѣйшою, постановляемъ, щобы по божественнѣй Литургїи въ Недѣлѣ и Свята съ наукою, во всѣхъ церквахъ матерныхъ, а где суть ОО. Сотрудники, то и въ церквахъ дочерныхъ, въ часѣ Вечѣрнѣ съ „великимъ входомъ“ науки страстнї голошенї були, щобы тымъ лучше моглисьте зрозумѣти тую безконечну жертву Г. Н. І. Христа, грѣхѣвъ нашихъ ради на крестѣ пострадавшего и тымъ певнѣйше побудили ся сердца Вашї до правдивой любви Бога и выконуваня заповѣдей Божїихъ и черезъ тоє достигли помочи Божїей и ласки позбути ся грѣхѣвъ въ сповѣди святѣй, а въ будущности хоронити ся ѡтъ тыхже и такожь съ правдивымъ жалемъ крѣпкїй постановленя учинити до совершенной поправки житя въ будущности.

По кождѣй такѣй науцѣ страстнѣй ѡтспѣвати мають Супликацію при выставленю Пресв. Тайнъ въ пушцѣ съ тайнымъ поблагословеніемъ Тымиже.

Щобы сповѣдъ пасхальну належито ѡтбути, а щиро каючимъ ся навѣтъ наибѣльшимъ грѣшникамъ навернене къ Г. Богу улєкшити, удѣляю вѣсьмъ Преч. Душпастырямъ, Завѣдателямъ и Сотрудникамъ на часъ пасхальной сповѣди власть разрѣшати ѡтъ грѣхѣвъ Епископскѣй власти задержанныхъ. Такожь уповажняю Преч. ОО. Парохѣвъ, Завѣдательвъ и Экспозитѣвъ, що

бы въ имени Моимъ тымъ всѣмъ, котрѣ зъ важныхъ причинъ о тоѣ просити будутъ, **разрѣшенія отъ строгости поста** на часъ сорокадвѣнадцатидневныя удѣляли именно: въ всѣ дни першого и послѣднаго тыжня, съ вынѣткѣмъ Пятка великого, тоже въ Понедѣлки, Середы и Пятницѣ прочихъ тыжнѣвъ на **набѣлъ**, въ прочіи же дни на **мясо** разъ на день; разумѣе ся, що всему Преч. Духовенству Архіепархіи згадане розрѣшене отъ поста удѣлае ся.

Що до першої сповѣди и св. Причастія молодежи, належитъ попередъ дѣти добре катихитамъ приготовить, а въ Недѣлю Цвѣтоносну той торжественный для нихъ день отпраздновати.

Посланіе тоѣ поручаю Преч. Душпастирямъ въ Недѣлю передъ Великимъ Постомъ въ мѣсѣ проповѣди на св. Литургіи такъ въ матернѣй якъ и въ дочернѣй Церквѣ Вѣрнымъ зъ амбоны оголосити и повѣщѣныя зарядженія точно выконати.

Благодать Господа Нашего Іисуса Христа, буди со всѣми Вами. Аминь.
Дано у Львовѣ дня 22. Сѣчня 1900.

Юліанъ

Митрополитъ.

Ч. 8.

Ч. 1095. — Въ справѣ маючої отбути ся юбилейной поѣздки до Риму.

Съ покликомъ на тутешне оголошене въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ зъ р. 1899. Ч. XIX. зъ дня 28/XI. Ч. 851/орд. подае ся до вѣдомости всѣхъ намѣряющихъ взяти участь въ подорожжі ювил. до Риму, котра правдоподобно наступитъ въ першихъ дняхъ Червня с. р., що цѣны будутъ выносити якъ слѣдує:

І. Рута: Львовъ-Лавочне-Будапештъ-Домбоваръ-Загребъ-Фіюме-Анкара-Римъ тамъ и назадъ: І. класа 109.54 злр., ІІ. класа 74.64 злр., ІІІ. класа 43.75 злр. съ дочисленемъ для уникнення перервы и 3. год. задержанія ся за ІІ. класу зъ Лавочного и Будапешту.

Тутъ примѣчае ся, що для уникнення выдатковъ на пропитане и ночлѣгъ наилучше отбувати подорожъ потягомъ поспѣшнымъ. Такожъ зауважае ся, що цѣны другими рутами суть далеко дорожшѣ, такъ н. пр. черезъ *Львовъ-Лавочне-Будапештъ-Загребъ-Фіюме-Венецію-Болонію-Флоренцію-Римъ* выносили бы: І. класа 135 злр., ІІ. кл. 99.54 злр., ІІІ. кл. 57.10 злр. Дорога же на *Вѣденъ-Понтеббу-Венецію-Болонію-Флоренцію-Римъ* выносила бы **тамъ и назадъ:** І. кл. 215.95 злр., ІІ. кл. 148.80 злр., ІІІ. 71.88 злр.

Пропитане буде выносити для наибѣднѣйшихъ по 2. злр. денно, для всѣхъ прочихъ по 4. злр. денно.

Перебуванє въ Римѣ обчислено на 12 — 14. днѣвъ. Докладно означенный день выѣзду и точнѣйшій выясненія будутъ поданіи до загальнои вѣдомости пѣзнѣйше. Понеже зъ взгляду на великій наплывъ богомольцевъ до Риму властители заѣздѣвъ жадають поданія числа путниковъ напередъ и **то якъ найскорше**, то оказує ся конечнымъ и необходимымъ, установити речинець до зголошенія ся **найдалше до 15. Цвѣтня с. р.**, до которого часу всѣ хотячіи взяти участь въ поѣздцѣ

ювил. до Риму зголосити ся и принаймѣй належитѣсть за билеты ѣзды пѣсля выше поданыхъ дати до Канцеляріи Митр. Консисторіи съ докладнымъ означеніемъ особы, мѣсяця перебуванія и п. почты надѣслати можуть. Тутъ зауважае ся, що конечнымъ есть, абы всѣ богомольцѣ въ дорожѣ до Риму ѣхали разомъ и тримали ся купы. Такожъ додае ся, що кождый зъ мірянъ мае выстарати ся у кождого дотычного Душпастыря своего мѣсяця перебуванія о коротеньке посвѣдчене, що Н. Н. стану и занятія, зъ мѣсцевости.... бере участь въ богомѣльной ювил. подорожи до Риму, а такі посвѣдченія поспѣшати Всч. ОО. Парохи на прошене якъ найохотнѣйше выставляти.

Точнѣйшій даній, якъ сказано, зѣстануть оголошеній въ найближшѣмъ часѣ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13. Лютого 1900.

Ч. 9.

Ч. 1094. — Въ справѣ предложена дати статистичныхъ въ цѣли позысканія корисныхъ трактатѣвъ гандльовыхъ въ р. 1903. ѣтивити ся маючихъ.

Почт. Представительство статистичного бюро Выдѣлу краевого удало ся до Митр. Ординаріату съ прошеніемъ о удѣлене помочи для зѣбранія докладныхъ дати статистичныхъ зъ господарства рѣльного для цѣлей загального добра краевого.

Митрополитальный Ординаріатъ узнаючи що ино згадану потребу и користь и прихилиючи ся до предложенного прошенія, препоручае всѣмъ Всч. Душпастырямъ, до котрыхъ зъ бюро статистичного формулярѣ съ питаннями о справахъ господарства рѣльного пересланий зѣстануть, чтобы охочо и готово зъ взгляду на добро загальне краю згаданий формулярѣ выповняли и въ означѣнѣмъ речинци назадъ ѣтослати не залишили.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13. Лютого 1900.

Ч. 10.

Ч. 862. — Взывають ся Всч. Уряды деканальній до провадження належито и докладно вписѣвъ уплатѣ къ фонду вдов. — сиротиньскому.

Комисія управляюча фондомъ Архіепархіальнымъ вдовичо-сиротиньскимъ жалует ся въ представленію своимъ зъ дня 3. т. м. Ч. 82., що многі Настоятелѣ Урядѣвъ деканальныхъ вѣдай не провадять у себе належито и докладно вписы уплатѣ къ фонду вдовичо-сиротиньскому, коли неразѣ трафляе ся, що, або перескочно выказуютъ дѣлану уплату, опускаючи одинъ або и бѣльше рокѣвъ, а вписуючи за пѣзнѣйше время, або часомъ по два разы кладутъ въ двохъ рѣжнихъ *Выказахъ* одну и ту саму платню, або такожъ не всегда помѣщаютъ рѣкъ, за котрый здѣлана поодинокъ уплата задовольючи ся тымъ, що пишутъ въ наголовку *Выказа* а именно, що въ *роцѣ тѣмъ а тѣмъ* зложено *ѣтѣ сего* або *другого, тѣлько а тѣлько*, а не додаючи цѣлѣбомъ, за котрый часъ нуте ся певна и кожда уплата?

Понеже черезъ таке неналежите проваджене и списоване Выказѣвъ уплатъ изъ деканатѣвъ, Комисія поневолю приходить въ неприяте затруднене, бо неподѣбно ея у себе провадити книги дотичныхъ вписѣвъ належито и съ всякою точностию, то взывае Митр. Консисторія подлежащимъ всѣмъ Всч. Уряды деканальнѣ, щобы такъ у себе провадили докладно ведля поодинокихъ парохій вписы уплачиваемыхъ датѣвъ, а то и звычайныхъ и надзвычайныхъ, не руководили ся при тѣмъ якими то взглядами или желаніями уплачующихъ священникѣвъ, а рѣкъ за рокомъ записували все докладно, — якъ такожь щобы въ предлагаемыхъ всегда подвѣйныхъ примѣрникахъ Выказѣвъ уплатъ, уникали точно всего, що давало бы поводы до слушного — якъ оно выше указано — жалуваня ся Комисіи фондомъ управляющей.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 11. Лютого 1900.

Ч. 11.

Ч. 1029. — Взглядомъ Литургій фонда религійного загально-рестанційныхъ замѣсть за Якова-Людвика.

Приписанъ въ Вѣдомостяхъ 1893 Ч. 74. (ст. 145.) на р. 1899 Литургіи фонда религ. загально-рестанційнѣ замѣсть Литургій за Якова-Людвика на-дальше вже не приписуютъ ся; и Душпастырѣ, котрымъ були придѣленъ Литургіи за Якова-Людвика, вже не мають замѣсть нихъ жаднѣ иншѣ ѳдправляти.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 12. Лютого 1900.

Ч. 12.

Ч. 526. — Въ справѣ припорученя Всч Клиру другого выданя Проповѣдей Недѣльныхъ Всесв. Д-ра І. Бартошевского.

Подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, що вышло друге выдане Проповѣдей Недѣльныхъ Вс. Д-ра Іоана Бартошевского, профессора пастырского богословія на ц. к. львѣвскѣмъ всеучилищи. Се выдане мѣститъ въ собѣ 53. проповѣдей. Суть они составленъ ясно; выбранный тематъ есть въ нихъ выложенъ всесторонно и такъ поединчо при ужитю рѣжного рода узмысловлень, образѣвъ, зрѣвань и примѣровъ, що тѣи проповѣди могутъ бути ужитѣ съ великимъ хѣсномъ особливо для сельскаго народа. По тѣй причинѣ заслужуютъ собѣ тѣи проповѣди, щобы ихъ припоручити Всч. Духовенству для улукшеня трудной его задачѣ проповѣдничей. Цѣна одного примѣрника выноситъ 4. короны; почтове порто 55. гел. Тѣи Проповѣди можна отримати або въ рускѣй книгарни (ул. руска Ч. 3.) або у автора (Хорущина Ч. 18.)

Тамже можна набути такожь того самого автора Проповѣди Празничнѣ по 4. кор. ѳтъ примѣрника, порто почтове 45. гел., зарѣвно Проповѣди Страстнѣ по 2. кор., порто почт. 35. гел., и Проповѣди

Похоронний по 3. кор. ѿ примѣрника, порто почт. 35. гел. Веѣ тѣи Проповѣди мають веѣ тѣи самѣи прикметы, що и выше реченѣи Проповѣди недѣлнѣи.

ОТЪ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 25. Сѣчня 1900.

Ч. 13.

Ч. 1120. — Припоручае ся Всѣмъ Духовенству часопись п. з.: „Богословскій Вѣстникъ“ издаваемый Всѣмъ О. Діонисіемъ Дорожинскимъ.

Съ Новымъ 1900 рокомъ начавъ Всѣмъ О. Діонисій Дорожинскій, профессоръ ц. к. академ. гимназіи во Львѣвъ, издавати богословску часопись п. з. „Богословскій Вѣстникъ.“ Часопись тая удовлетворяе загально ѿчутѣи потребности и такъ що до своего содержания якъ и що до способу представления являе ся зовсѣмъ ѿвѣтною. Помѣщаючи науковѣи розправы, рецензіи и справозданя зъ новѣйшой литературы богословской, якъ такожъ начерки наукъ духовныхъ посли найзнаменитѣйшихъ католицкихъ богословѣвъ, може „Богословскій Вѣстникъ“ служити для душпастирей яко практичный подручникъ до дальшого ознакомленя ся съ рухомъ на поли науки св. Богословія; для катихитѣвъ мае цѣннѣи wskazѣвки до провадження молодежи въ дусѣ религіино-моральномъ, а подаючи безсторонній критики тыхъ плодѣвъ свѣтской литературы, котрѣи розпростороняють рѣжнѣи ложнѣи доктрины, звертае увагу всѣхъ на шкѣдливыи направлення той части свѣтской литературы и подае способы, якъ тымже противдѣлати належитъ.

Въ виду того видить ся Митропол. Ординаріатъ въ тѣмъ пріятнѣмъ положеніи, що може тѣе издавництво горячо припоручити, выражаючи при тѣмъ желане, чтобы Всѣмъ Духовенство с хотѣло тѣе издавництво веспирати такъ матеріально, якъ и своими працями и тымъ причинитись до розвою одинокѣи у насъ церковно-религіинои часописи.

Примѣчае ся, що першій выпускъ „Богословского Вѣстника“ зѣставъ уже роздѣланный до всѣхъ священникѣвъ нашої Галицкой церковной провинціи.

ОТЪ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 15. Лютого 1900.

Ч. 14.

Ч. 558. — Списъ именъ ц. к. Консерваторѣвъ для Галичины дѣйствующихъ съ текущимъ рокомъ.

Ц. к. Центральна Комисія для штукъ и историчныхъ памятникѣвъ просить о напечатане Спису именъ ц. к. Консерваторѣвъ на текущій рѣкъ:

GALIZIEN.

CONSERVATOREN:

Bilczewski Joseph, Dr., k. k. Universitäts-Professor und Mitglied des galizischen Landesschulrathes in Lemberg. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Bóbrka, Dolina, Drohobycz, Rohatyn, Rudki, Sambor, Stare miasto, Stryj, Turka und Żydaczów); ernannt mit M. E. vom 26. Januar 1899. Z. 939.

Boloz-Antoniewicz, Ph. Dr., Johann Ritter von, Mitglied des k. k. Kunstrathes, a. o. Universitäts-Professor in Lemberg. (II. für die Stadt und den politischen Bezirk Lemberg); seit 1894; wiederbestätigt mit M. E. vom 26. Januar 1899, Z. 939.

Cwikliński Ludwig, Ph. Dr., k. k. Hofrath und Univ.-Prof. in Lemberg (I. für die Bezirkshauptmannschaften: Bóbrka, Dolina, Drohobycz, Kałusz, Rohatyn, Rudki, Sambor, Stare miasto, Stanislaw, Stryj, Turka und Żydaczów); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Demetrykiewicz Wladimir, Dr., Mitglied der Kais. Akademie der Wissenschaften in Krakau. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Bochnia, Brzesko, Dąbrowa, Kolbuszowa, Mielec, Nisko, Pilzno, Ropczyce, Rzeszów, Tarnobrzeg und Tarnów); seit 1891; wiederbestätigt mit M. E. vom 3. Juli 1896, Z. 15.937.

Dydyński Marian Ritter von, Gutsbesitzer und Landtags-Abgeordneter in Raciborsko. (I. für die Bezirkshauptmannschaften: Biała, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Grzybów, Krakau, Limanowa, Miślenice, Neu-Sandec, Neumarkt, Wadowice, Wieliczka, Saybusch, Podgórze und die Stadt Krakau; ernannt mit M. E. vom 21. März 1895, Z. 4953.

Dzieduszycki Adalbert, Graf, Ph. Dr., k. u. k. wirkl. geheim. Rath, Reichsraths-Abgeordneter und Gutsbesitzer in Jesupol. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Bohorodczany, Borszczów, Horodenka, Kałusz, Kolomea, Kossów, Nadwórna, Peczenizyn, Śniatyn, Stanislaw, Tłumacz, Zaleszczyki); seit 1879; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Finkel Ludwig, Dr., k. k. Universitäts-Professor in Lemberg. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Brody, Brzeżany, Buczacz, Czortków, Husiatyn, Podhajce, Przemyślany, Skalat, Tarnopol, Trembowla, Zbaraż und Złoczów); ernannt mit M. E. vom 26. Januar 1899, Z. 939.

Kętrzyński Adalbert von, Dr., Direktor der Ossoliński'schen Bibliothek in Lemberg. (III. für die Bezirkshauptmannschaften: Cieszanów, Jaworów, Mościska, Sambor, Stare miasto und die sämtlichen östlich davon gelegenen Bezirke des Königreiches); seit 1892; wiederbestätigt mit M. E. vom 6. November 1897, Z. 28139.

Lubomirski Andreas, Dr., Fürst, Majoratsherr von Przeworsk, Curator des Ossoliński'schen National-Institutes in Lemberg. (I. für die Bezirkshauptmannschaften: Brzozów, Dąbrowa, Dobromil, Gorlice, Jaroslau, Jasło, Kolbuszowa, Krosno, Lipsko, Łańcut, Mielec, Pilzno, Przemyśl, Ropczyce, Rzeszów, Sanok, Tarnobrzeg, Tarnów, Nisko, Przeworsk und Strzyżów); seit 1889; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Juni 1894, Z. 9679.

Orczywolski Slawomir, k. k. Baurath, Architekt und Professor an der k. k. Staatsgewerbeschule in Krakau. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Biała, Chrzanów, Miślenice, Podgórze, Wadowice, Wieliczka, Saybusch); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Petruszewicz Anton, Domcustos des gr.-kath. Metropolitan-Domcapitels in Lemberg. (III. für das ruthenische Archivwesen in den Bezirkshauptmannschaften: Bóbrka, Bohorodczany, Borszczów, Buczacz, Czortków, Dolina, Drohobycz, Horodenka, Husiatyn, Kałusz, Kolomea, Kossów, Nadwórna, Pecze-

niżyn, Podhajce, Rohatyn, Rudki, Sambor, Skala, Śniatyn, Stanisław, Stare miasto, Stryj, Tłumacz, Trembowla, Turka, Zaleszczyki und Żydaczów); seit 1875; wiederbestätigt mit M. E. vom 7. Februar 1895, Z. 185.

Piekosiński Franz, J. Dr., k. k. Univ.-Prof. in Krakau. (III. für die Stadt und den polit. Bezirk Krakau die Bezirkshauptmannschaften: Podgórze, Strzyżów, Przeworsk und für die westlich vom Conservatorsbezirke des Univ.-Prof. Ulanowski gelegenen Bezirkshauptmannschaften); ernannt mit M. E. vom 19. Juni 1894, Z. 10463.

Przybysławski Ladislaus, Ritt. v., Gutsbesitzer in Uniż (I. für die Bezirkshauptmannschaften: Bohorodczany, Borszczów, Buczacz, Czortków, Horodenka, Husiatyn, Kolomea, Kossów, Nadwórna, Peczenizyn, Podhajce, Skala, Śniatyn, Tłumacz, Trembowla, Zaleszczyki); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Stryjeński Thaddäus von, k. k. Baurath in Krakau. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Gorlice, Grzybów, Jasło, Krosno, Limanowa, Neu-Sandec, Neumarkt und Strzyżów); ernannt mit M. E. von 21. März 1895, Z. 4953.

Szaraniewicz Isidor, Ph. Dr., k. k. Unisersitäts-Professor in Lemberg. (I. und III. (für ruthenisches Archivwesen) in den Bezirkshauptmannschaften: Brody, Brzezany, Cieszanów, Gródek, Kamionka strumiłowa, Jaworów, Lemberg, Mościska, Przemyślany, Rawa ruska, Sokal, Tarnopol, Zbaraż, Złoczów, Żółkiew und die Stadt Lemberg); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Szeptycki Johann, Graf, k. u. k. Kämmerer, Ritter des Ordens der eis. Krone II. Classe, Landtags-Abgeordneter, in Przylbice. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Brzezów, Przeworsk, Dobromil, Jarosław, Lisko, Łancut, Przemyśl und Sanok); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Tomkowicz Stanislaus, Ritter von, Dr., Ritter des Ordens der eis. Krone III. Classe, Schriftsteller in Krakau. (II. für die Stadt und den politischen Bezirk Krakau); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 15. Februar 1897, Z. 2454.

Ulanowski Boleslaus, J. u. Ph. Dr., Ritter des Ordens der eis. Krone III. Classe, k. k. Univ.-Prof. in Krakau. (III. für die Bezirkshauptmannschaften: Dobromil, Jarosław, Lisko, Przemyśl und Sanok); seit 1894; wiederbestätigt mit M. E. vom 26. Januar 1899, Z. 1313.

Czołowski Alexander, Dr., städtischer Archiver in Lemberg. II. Section für die Bezirkshauptmannschaften: Cieszanów, Gródek, Jaworów, Kamionka strumiłowa, Mościska, Rawa ruska, Sokal und Żółkiew.

Выше приведенный список ц. в. Консерваторовъ подаетъ ся до вѣдомости потребующихъ содѣйствія тыхже.

ОТЪ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 27. Сѣчня 1900.

Ч. 15.

Обвѣщенія конкурсовъ.

Ч. 958. — Розписуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Журавнѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Жидачовѣ розписала конкурсъ въ цѣли сталого замѣщенія посады гр. кат. катихита при 4-класовыхъ школахъ, мужескѣй и женскѣй въ Журавнѣ. До тои посады привязаніи суть поборы службовѣи III. класы платъ по мысли арт. 11. уставы зъ дня 6. Липня 1899 (Ч. 85. Вѣст. уставъ и розпор. кр.).—Священники убѣгающіи ся о туюже посаду, мають свои поданія удокументованіи посредствомъ Ординар. шк. комисаріятѣвъ внести до выше сказаной Рады школьной до дня 28. Лютого 1900.

Тое подае ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 8. Лютого 1900.

Х Р О Н И К А

Именования :

Дѣйствыми деканами именованіи 00.:

- Ч. 10895/99. Іоанъ Гургула, парохъ Гановець, для дек. Галицкого,
- Ч. 10896/99. Іларій Гошовскій, парохъ Журавна, для деканата Журавеньского,
- Ч. 10897/99. Николай Рожанскій, парохъ Мостиць, для декан. Калужского,
- Ч. 10898/99. Іеронъ Кмицикевичъ, парохъ Фраги, для декан. Ходорѣвского,
- Ч. 10899/99. Мечиславъ Авдыковичъ, парохъ Бѣлоголовъ, для дек. Зборѣвского,
- Ч. 10900/98. Исидоръ Рейтаровскій, парохъ Лубянокъ, для дек. Збаражского,
- Ч. 10901/99. Максимиліанъ Струминьскій, парохъ Ставчанъ, для дек. Щирецкого.

Завѣдателямъ деканата Стрыйского именованіи :

- Ч. 6. О. Амврозій Полянскій, парохъ въ Любинецяхъ.

II. Мѣстодеканомъ дек. Журавеньского именованіи :

- Ч. 287. О. Тома Березовскій, парохъ Дубравки.

Титулъ выслуженого декана получивъ :

- Ч. 6. О. Левъ Шанковскій, парохъ Дулибъ.

Архіерейскіи грамоты похвальніи съ правомъ уживанія экспозиторіи крылошаньскихъ и титулъ Совѣтниківъ Митр. Консисторіи получили 00 :

- Ч. 11539/99. Іеронъ Кмицикевичъ, парохъ Фраги и деканъ Ходорѣвскій,
- Ч. 11310/99. Теодозій Ефиновичъ, парохъ въ Попѣвцяхъ,
- Ч. 7. Іоанъ Ясѣньскій, парохъ Полюхова.

Архіерейскіи грамоты похвальніи съ правомъ уживанія экспозиторіи крылошаньскихъ получили 00.:

- Ч. 11513/99. Іоанъ Чаровскій, парохъ Суховоль,
- Ч. Іоанъ Мриглодовичъ, парохъ Дитковець,
- Ч. 11539/99. Симеонъ Заяць, парохъ Ходорова,
- Ч. Андрей Ольшъ, парохъ Сугрова,

- Ч. 11539/99. Володимиръ Филиповскій, парохъ Беньковецъ,
 Ч. 11592/99. Игнатій Юхновичъ, парохъ Корчина,
 Ч. " Савинъ Устіяновичъ, парохъ Головецка,
 Ч. 11615/99. Алексей Заячковскій, парохъ Збаража,
 Ч. 12056/99. Теофилъ Горникевичъ, парохъ Гошова,
 Ч. 368. Яковъ Вербицкій, парохъ въ Шилахъ.

Архіерейскій грамоты похвальныя за ревность, жертвы и труды около церквей получили:

- Ч. 5574/99. О. Иларій Съчинскій парохъ Вѣстовой, Григорій Яницкій и Павло Костѣвъ, жителѣ Вѣстовой, Юстинъ и Христина Вѣдонякъ, Викторъ и Ксения Корпачъ, жителѣ зъ Калуса,
 Ч. 11661/99. Николай Залѣщукъ, Алексей и Пелягія Яремичъ, Анастасія Олексинъ, Андрей и Илія Василѣвъ, жителѣ Вѣстовой.
 Ч. 7102/99. О. Василиій Лиско, сотрудникъ и катихитъ въ Буску,
 Ч. 7377/99. Іоанъ Урбанъ, житель изъ Ясеновецъ,
 Ч. 8657/99. О. Іосифъ Сохоцкій, парохъ Лановъ, Вп. п. Генрикъ Чайковскій патронъ, Даниѣль Чаперинскій и Андрей Головка провизоры, Василиій Лязуркевичъ пѣвецъ церк., Анна Головка, Марія Сысакъ и Анастасія Задорецка жителѣ зъ Лановъ.
 Ч. 8658/99. Вп. п. баронъ Константинъ Бруницкій, властитель Дмитря, Николай Онишкѣвъ, Иванъ Бобилякъ и Иванъ Шуварикъ, жителѣ зъ Дмитря,
 Ч. 9664/99. О. Кипріянь Дурбакъ, сотрудникъ въ Ладичинѣ тепер. пар. Вербѣвчика,
 Ч. 10104/99. Иванъ Николаѣвъ, житель зъ Курникъ и Вл. Наконечный, житель Иванчагъ,
 Ч. 10488/99. Михаилъ Жабскій зъ Бернадѣвки,
 Ч. 10877/99. Андрей Москвякъ, провизоръ церковный зъ Должанки,
 Ч. 11435/99. Тимотей и Пелягія Сподарикъ, жителѣ зъ Пѣдьяркова,
 Ч. 11514/99. Герасимъ и Анна Щидлюкъ, жителѣ зъ Боратина,
 Ч. 11159/99. Василь Квецко и Григорій Гукъ, жителѣ зъ Слободы,
 Ч. 11592/99. О. Климентій Роснецкій, парохъ Хутары,
 Ч. " " Евстахій Качмарскій, парохъ Славска,
 Ч. " " Іоанъ Хавалка, парохъ Тухольки,
 Ч. " " Михаилъ Реваковичъ, парохъ Волосянки,
 Ч. " " Онуфрей Даниловичъ, парохъ Пѣдгородцѣвъ,
 Ч. " " Ярославъ Лучаковский, парохъ Коростова,
 Ч. 12055/99. Кость Федиякъ зъ Княжолуки и Ч. П. Антоній Ковалевскій ц. к. лѣсничій камеральный въ Тисовѣ.

Референтомъ Митроп. Консисторіи именованъ:

- Ч. 143. О. Георгій Стеткевичъ, катихитъ выдѣл. школы им. Конарского.

Ординаріятскимъ школьнымъ Комисаремъ для декан. Залозецко именованъ:

- Ч. 11892. О. Іоанъ Кулицкій, парохъ Маркополя.

Ц. к. Рада школьна Краєва именовала стальными катихитами при тут. школахъ 00.

- Ч. 12166/99. Іоана Рудовича при школѣ муж. им. Пирамовича,
 Ч. " Іосифа Гоцкого при школѣ муж. св. Анны,
 Ч. " Теодата Копитчака при школѣ св. Мартина.

Катихитою при школѣ промысловой въ Золочевѣ именованъ:

- Ч. 10710/99. О. Іоанъ Гургаль, катихитъ при выдѣловѣй школѣ тамже.

Заступниками катихитѣвъ при тутешныхъ школахъ именованъ 00:

- Ч. 10780/99. Іоанъ Давидовичъ, сотр. при церквѣ Успенія П. Д. М., при школѣ им. Мицкевича,
 Ч. 10816/99. Константинъ Вандзѣлякъ, префектъ дух. сем., при школѣ СС. Венедиктинокъ,
 Ч. 12187/99. Іоанъ Алексеевичъ, новопост. пресвитеръ, при шк. муж. св. Елисаветы и св. Софіи.

Умѣщенія.

Завѣдательства получили 00:

- Ч. 11821/99. Іосифъ Дубановичъ въ Конюшкахъ,
 Ч. 12232/32. Михаилъ Яцкевичъ ex currendo въ Милошовичахъ,
 Ч. 175. Володимаръ Стернюкъ въ Милошовичахъ,
 Ч. 339. Едвардъ Косоновскій въ Налужу.

Сотрудничества получили 00:

- Ч. 11505/99. Николай Пясецкій въ Добростанахъ,
 Ч. 11707/99. Петро Петрица въ Лолинѣ съ правомъ управ. духов.,
 Ч. 12200/99. Петро Рудакевичъ въ Пониковици.

Введеніи 00:

- Ч. 11266/99. Богданъ Домбчевскій въ завѣд. Дарахова,
 Ч. 11364/99. Ярославъ Гургула яко парохъ Чолганъ,
 Ч. 11876/99. Емиліанъ Яросевичъ яко парохъ Хащованя,
 Ч. 11854/99. Теофилъ Луцикъ въ системиз. сотр. въ Старомѣщинѣ,
 Ч. 12106/99. Іосифъ Дубановичъ въ завѣд. Конюшокъ,
 Ч. 11548/99. Іоанъ Ілевичъ въ сотр. Побужанъ съ правомъ управы дух.,
 Ч. 12214/99. Симеонъ Мушкевичъ въ сотр. Плаучи,
 Ч. 12241/99. Теофилъ Нижанковскій яко парохъ Рѣвнѣ,
 Ч. 12312/99. Ільярій Медыньскій въ завѣд. Шишковецъ,
 Ч. 106. Теодоръ Василикъ въ сотр. Стынавы,
 Ч. 107. Іосифъ Филиповичъ въ сотр. Тейсарова,
 Ч. 108. Василій Медвѣцкій въ сотр. Любинець,
 Ч. 109. Любомиръ Билиньскій въ завѣд. Шибалина,
 Ч. 139. Клявдій Снѣжинскій въ сотр. Незнанова,
 Ч. 163. Григорій Павлюкъ въ сотр. Пѣдкамена,
 Ч. 17. Володимиръ Левицкій въ сотр. Стрыѣвки,
 Ч. 183. Климентій Калиньскій въ завѣд. Струтина нижного,
 Ч. 208. Іоанъ Бордунъ яко парохъ Стрѣлкова,
 Ч. 221. Алексей Пясецкій въ сотр. Пустомытъ,
 Ч. 250. Николай Пясецкій въ сотр. Добростанъ,
 Ч. 291. Іоанъ Клышъ въ сотр. Илавча,
 Ч. 293. Іоанъ Рейтаровскій яко парохъ Остапя,
 Ч. 352. Антоній Лучаковскій въ сотр. Вербилонецъ,
 Ч. 353. Петро Рудакевичъ въ сотр. Долгого,
 Ч. 374. Евгений Андруховичъ яко парохъ Голоска,
 Ч. 501. Володимиръ Стернюкъ въ завѣд. Милошовичъ.

Увѣльненіи 00:

- Ч. 11183/99. Богданъ Домбчевскій ѡтъ сотр. въ Добростанахъ,
 Ч. 11854/99. Теофилъ Луцикъ ѡтъ сотр. въ Товстѣмъ,
 Ч. 11992/99. Симеонъ Мушкевичъ ѡтъ сотр. въ Долгѣмъ,
 Ч. 12213/99. Ільярій Медыньскій ѡтъ сотр. въ Голгочахъ,
 Ч. 12311/99. Іоанъ Кулицкій ѡтъ завѣд. ex currendo Шишковецъ,
 Ч. 292. Евгений Андруховичъ яко парохъ Остапя,
 Ч. 354. Володимиръ Стернюкъ ѡтъ сотр. Настасова,
 Ч. 373. Іоанъ Рейтаровскій яко парохъ Голоска.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00:

- Ч. 12208/99. — на Августѣвку: 1) Даніилъ Зарицкій, 2) Михаилъ Горбачевскій, 3) Антоній Сосенко, — а въ списѣ: 4) Іоанъ Барановскій, Северинъ Габрусевичъ, 6) Николай Садовскій и 7) Емиліанъ Король. (додатково рѣш. М. К. Ч. 337.)
 Ч. 451. — на Рѣпнѣвъ: 1) Евгений Купчинскій, 2) Теодоръ Дзѣбоа.

Презенты получили 00.:

- Ч. 11346/99. Іоанъ Дорожинскій на Межирѣче,
 Ч. 11464/99. Николай Цегельскій на Подусѣвъ,
 Ч. 10262/99. Стефанъ Высочанскій на Перегноѣвъ,
 Ч. 11582/99. Василій Пилипчукъ на Гарбузѣвъ,
 Ч. 11622/99. Іоанъ Боднаръ на Дмитрѣвъ,
 Ч. 11705/99. Дамянъ Бачинскій на Куткѣрѣ,
 Ч. 11771/99. Онуфрій Чубатый на Панасѣвку,
 Ч. 11836/99. Антовій Копертинскій на Зелену,
 Ч. 12048/99. Александеръ Джулинскій на Монастырѣцѣ,
 Ч. 12049/99. Володимиръ Була на Володимирѣцѣ,
 Ч. 12104/99. Антоній Стефановичъ на Щирѣцѣ,
 Ч. 154. Александеръ Батѣгъ на Розвадѣвъ,
 Ч. 307. Іоанъ Целевичъ на Кропивникѣ,
 Ч. 452. Романъ Крыжановскій на Небылѣвъ.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи 00.:

- Ч. 11376/99. Іоана Дорожинского на Межирѣче,
 Ч. 11464/99. Николая Цегельского на Подусѣвъ,
 Ч. 11836/99. Антонія Копертинского на Зелену,
 Ч. 11771/99. Онуфрея Чубатого на Панасѣвку,
 Ч. 11705/99. Дамяна Бачинского на Куткѣрѣ въ дорожѣ замѣны,
 Ч. " Корнилія Бачинского на Мышковичѣ въ дорожѣ замѣны,
 Ч. 11487/99. Стефана Высочанского на Перегноѣвъ,
 Ч. 11582/99. Василія Пилипчука на Гарбузѣвъ,
 Ч. 12104/99. Антонія Стефановича на Щирѣцѣ,
 Ч. 154. Александра Батога на Розвадѣвъ,
 Ч. 97. Володимира Булы на Володимирѣцѣ,
 Ч. 97. Александра Джулинского на Монастырѣцѣ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію 00.:

- Ч. 11525/99. Іоана Бордуна на Стрѣлкѣвъ,
 Ч. 11554/99. Игнатія Гарасевича на Чернѣвъ,
 Ч. 11593/99. Теодора Сахно на Лагодѣвъ,
 Ч. 11994/99. Николая Стисловского на Девятники,
 Ч. 11995/99. Юліяна Мандычевского на Николаѣвъ въ дорожѣ замѣны,
 Ч. " Андрея Грыба на Берлинѣ въ дорожѣ замѣны,
 Ч. 12041/99. Евгенія Андруховича на Голоско въ дорожѣ замѣны,
 Ч. " Іоана Рейтаровского на Остапѣ въ дорожѣ замѣны,
 Ч. 12335/99. Іоана Чировского на Корсѣвъ.
 Ч. 12336/99. Николая Цегельского на Подусѣвъ,
 Ч. 12337/99. Іоана Дорожинского на Межирѣче,
 Ч. 15. Стефана Высочанского на Перегноѣвъ,
 Ч. 212. Василія Пилипчука на Гарбузѣвъ,
 Ч. 306. Антонія Копертинского на Зелену.

До канон. институціи вѣзванъ 00.:

- Ч. 10525/99. Іоанъ Бордунъ на Стрѣлкѣвъ,
 Ч. 11554/99. Игнатій Гарасевичъ на Чернѣвъ на мѣс. Мартъ,
 Ч. 11593/99. Теодоръ Сахно на Лагодѣвъ " " "
 Ч. 11622/99. Іоанъ Боднаръ на Дмитрѣвъ " " "
 Ч. 12335/99. Іоанъ Чировскій на Корсѣвъ " " "
 Ч. 12337/99. Іоанъ Дорожинскій на Межирѣче " " "
 Ч. 12336/99. Іосифъ Цегельскій на Подусѣвъ,
 Ч. 211. Стефанъ Высочанскій на Перегноѣвъ на мѣс. Мартъ,

Ч. 212.	Василій Пилипчук на Гарбузівъ	"	"	"
Ч. 11913/99.	Яросл. Стеткевич на Станиславчикъ	"	"	"
Ч. 306.	Антоній Копертинський на Зелену	"	"	"
Ч. 307.	Іоанъ Целевич на Кропивникъ	"	"	"
Ч. 452.	Романъ Крыжановскій на Небыдівъ	"	"	"

Канон. институцію получили 00.:

Ч. 20.	Іоанъ Рейтаровскій на Остапе,
Ч. 21.	Евгеній Андрухович на Готоско.

Декретъ увольненія отъ испытанія конкурсового пар. получили 00:

Ч. 10611/99.	Симеонъ Савула сотр. въ Теребовля,
Ч. 10836/99.	Григорій Комарянскій парохъ Бережницъ,
Ч. 11817/99.	Александръ Темницкій парохъ при закладѣ карнѣмъ во Львовѣ,
Ч. 11884/99.	Іоанъ Машакъ парохъ Потуотръ,
Ч. 12043/99.	Андрей Доляницкій парохъ Підгорець,
Ч. 12221/99.	Іоанъ Щуровскій парохъ Струтина выжного,
Ч. 12358/99.	Левъ Авдыковичъ парохъ Голешева.

Выс. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митр. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда религіяного для приватныхъ сотрудниковъ:

Ч. 11344/99.	въ Грабковцяхъ отъ $1\frac{1}{4}$ 1900 до $3\frac{1}{12}$ 1901,
Ч. 11393/99.	въ Каменцѣ на 1 рокъ,
Ч. 11594/99.	въ Колтовѣ отъ $27\frac{1}{9}$ 1899 до $26\frac{1}{9}$ 1900,
Ч. 11674/99.	въ Долгѣмъ на 1 рокъ,
Ч. 11799/99.	въ Стрѣльскахъ.

Митроп. Консисторія встала ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату зъ фонда религ. для прив. сотрудниковъ:

Ч. 10617/99.	въ Кудобинцяхъ,
Ч. 10759/99.	въ Любимцяхъ,
Ч. 10850/99.	въ Оліевѣ,
Ч. 10935/99.	въ Вербовѣ,
Ч. 11330/99.	въ Дерновѣ,
Ч. 11707/99.	въ Лодинѣ за управленіе парохією,
Ч. 11917/99.	въ Мосткахъ,
Ч. 12226/99.	въ Мизуні,
Ч. 104.	въ Підмихайлю,
Ч. 257.	въ Козьмовѣ,

б) о системизованіи сотрудниковъ:

Ч. 7549/99.	въ Баворовѣ,
Ч. 11941/99.	въ Перемышлянахъ,
Ч. 11981/99.	въ Козловѣ.

в) о дарѣ ласки для священ. вдовъ и сирѣтъ:

Ч. 10917/99.	Емиліи и Анисіи Підлѣсецкихъ сирѣтъ по бл. п. пароху въ Гѣрнѣмъ,
Ч. 11132/99.	Фильомены Головацкой сироты по бл. п. пароху въ Кропивнику,
Ч. 11135/99.	Юліи и Теодоры Завадскихъ сирѣтъ по бл. п. пароху въ Гаяхъ старобродскихъ,
Ч. 11263/99.	Юліи Лисякъ вдовы по бл. п. пароху въ Помонятахъ,
Ч. 11321/99.	Франциски Монастирской вдовы по бл. п. сотруд. въ Каменобродѣ,
Ч. 11380/99.	Емиліи Багрянович сироты по бл. п. пароху въ Куровицяхъ,
Ч. 11378/99.	Сузанны Горбачевской сироты по бл. п. пароху въ Котузовѣ,
Ч. 11390/99.	Анны Моравецкой сироты по бл. п. пароху въ Каменцѣ,
Ч. 11575/99.	Катарини Белецкой вдовы по бл. п. пароху въ Тустаню,
Ч. 11773/99.	Іосифа Крохмалюк сироты по бл. п. пароху въ Маркополи,
Ч. 11774/99.	Іосифа и Анны Підсеонскихъ сирѣтъ по бл. п. пароху въ Звыженю,

- Ч. 11919/99. Цецилія Петрасевичъ вдовы по бл. п. парохи въ Перегноевѣ,
 Ч. 11397/99. Іоанны Багряновичъ сироты по бл. п. парохи въ Вишнівчюку,
 Ч. 11918/99. Елеоноры Петровичъ вдовы по бл. п. парохи въ Камени,
 Ч. 12033/99. Юлія Лопатинської вдовы по бл. п. парохи въ Небыловѣ,
 Ч. 12078/99. Александры и Леонтины Лучаковскихъ сиротъ по бл. п. пар. въ Должанцѣ,
 Ч. 159. Іоанны и Наталіи Любинецкихъ сиротъ по бл. п. парохи въ Монастырці,
 Ч. 218. Олены, Антонины, Маріи и Неонель Горалевичъ сиротъ по бл. п. парохи въ Петранцѣ.

Въ звязъ тутейшой АЕпархіи принятый:

- Ч. 11310/99. Романъ Ярославъ Березовскій укѣнченый богословъ.

До духовной семинаріи принятый:

- Ч. 10688/99. Володимиръ Девисъ Лапвцкій на І рѣтъ.

Свѣдоцтва квалификаційни на пѣвцѣвъ церковныхъ получили:

- Ч. 11828/99. Павло Сапелюкъ,
 Ч. 1031/99. Стефанъ Бешъ.

Грамоты на благословеніе церквей выдано:

- Ч. 10.007/99. пар. Воздвиженія Ч. Кр. въ Сугровѣ,
 Ч. 10.226/99. пар. Пр. М. Параскевіи въ Бужку,
 Ч. 10.315/99. пар. Вознесенія Г. въ Суходолахъ (дек. Бродского).

Вставлено ся до св. Апост. Престола о ѡтпусты для церквей:

- Ч. 10.842/99. пар. св. Арх. Михаила въ Рудникахъ,
 Ч. 11.276/99. пар. Богоявленія Г. въ Глинянахъ-Заставѣ,
 Ч. 11.813/99. пар. Воскресенія Господного въ Жидачевѣ.

Ѳтпусты на всегда получили церкви:

- Ч. 10.946/99. пар. св. ВМ. Дмитрія въ Старостратинѣ,
 Ч. 10.947/99. фил. Покрова П. Б. въ Новостратинѣ,
 Ч. 11.280/99. пар. св. Арх. Михаила въ Рудникахъ,
 Ч. 11.993/99. пар. Богоявленія Г. въ Глинянахъ-Заставѣ,
 Ч. 144 пар.. Воскресенія Г. въ Жидачевѣ.

Престолъ упривилеованный на 7. лѣтъ отримали церкви:

- Ч. 12.051/99. пар. Богоявленія Г. въ Глинянахъ-Заставѣ.

Брацтва тверезости зѡстали канонно установленіи при церквахъ:

- Ч. 9.110/99. пар. св. Арх. Михаила въ Чолганахъ,
 Ч. 10.228/99. пар. Рождества П. Б. въ Дунаевѣ,
 Ч. 10.231/99. пар. св. ВМ. Дмитрія въ Старостратинѣ,
 Ч. „ фил. Покрова П. Б. въ Новостратинѣ,
 Ч. 11.375/99. пар. Успенія П. Б. въ Дѣбрневѣ,
 Ч. 12.212/99. пар. св. О. Николая въ Потуторахъ,
 Ч. „ фил. св. ВМ. Дмитрія въ Дѣтятинѣ.

Некрольогія.

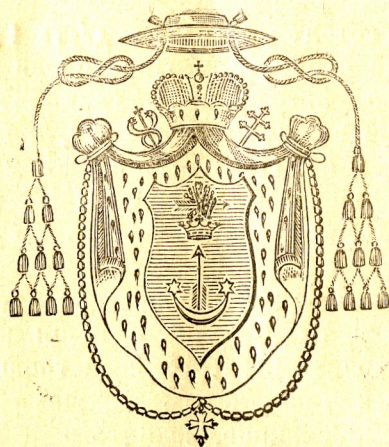
- Ч. 338. О. Іоанъ Рейтаровскій, парохъ Налужа, померъ дня 10. Сѣчня.
 Душа его поручае ся молитвамъ АЕпархіального Кліра.

Ѳтъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѡвъ, дня 20. Лютого 1900.

ЮЛІАНЪ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнѣй
Вѣдомости

РѢКЪ 1900.

Выдано дня 20. Марта.

9. III.

Ч. 16.

Ч. 1586. — Въ справѣ збирания датку на „Петровый Грѣшь.“

Читаемо въ книгѣ Царствъ глава 17. стихъ 14.: „И́къ та́къ глаго́летъ Гдѣ Бгъ И́аковъ, водоно́сѣ мѣкѣ не о́ускѣдетъ, и чвѣнецъ ѣ́ла не о́умѣлитъ до днѣ, до́ндеже да́стъ Гдѣ до́ждь на зѣмлю“. Такъ сказавъ пророкъ Ілія до бѣдной вдовы въ Сарепты, коли Провидѣніе Боже вложило на ню обовязокъ живити сего пророка. А святой евангелистъ Лука повѣдае въ главѣ 21. стихъ 2.—4.: „И́дѣвъ же и́нѣкъю вдови́цѣ о́убо́въ вметѣ́ющѣ тѣ двѣ лѣптъ, И рече: ко́истиннѣ глаго́лю вамъ, и́къ вдови́ца сіѧ о́убо́га мнѣ́е всѣ́хъ ввѣ́рже. Ксі́ бо сі́н ѿ и́звѣ́тка своѣ́го ввѣ́рго́ша въ до́ръ Бгѣви, сіѧ же ѿ ли́шеніѧ своѣ́го всѣ́ житіѣ, ѣ́же имѣ́, ввѣ́рже“. Ти выреченія св. письма приходятъ Намъ на гадву и ободряютъ Насъ, коли нынѣ предстоитъ Намъ ѡтнести ся съ покликомъ до Всечестного Духовенства и Вѣрныхъ о обильнѣйші складки на „Петрѣвъ Грѣшъ“. Хотяй дѣйстно Русь наша не есть богата, то однакъ по́сля Нашого найглубшого перекона́нія народъ нашъ охочо и готово оѣ́руе лепты свои на „Петрѣвъ Грѣшъ“. Складаючи бо нашѣ жертвы на такъ богоугодну цѣль узыскаемо певно дары Благословенія Божого на всѣ́ нашѣ справы а и наша народна честь домагась, абы Русинѣвъ не браковало въ рядѣ христі́аньскихъ народѣвъ вспомога́ющихъ своими жертвами въ сіихъ дняхъ при-

тѣсненія св. Римскій Престоль „дѣжде дасть Гдѣ дождь на зѣмлю“ ажъ доки не буде звернене Апостольскому Престолови загарбане „дѣдичтво св. Петра.“ Вѣдомо загально, що въ першихъ дняхъ м. Червня с. р. ѣдутъ Наші путники до Риму на юбилейне богомоліє, при тѣмъ мають надѣю прийнятими бути на авдієнція у св. Отца. По примѣру другихъ и по питоменному нашому народному звичаєви не стануть Наші путники голоручъ передъ Намѣстникомъ Христовымъ, но яко репрезентанти всѣхъ Русинѣвъ зложать у стѣпъ Бго Святости въ имени всѣхъ заявлене непоколебимой вѣрности и сынѣвского послуху Римскому Престолови и ѣдадуть въ доказъ любви до Особы Папы Льва XIII, мовъ евангельска вдовиця, лепты „Петрового Гроша“.

До теперъ у насъ збраний „Петровый грѣшъ“ становить дуже невелику квоту, прото приказуємо въ всѣхъ церквахъ такъ матричныхъ якъ и дочерныхъ поставити якъ найскорше, если того де еще не учинено, на анальоїонѣ пушку съ надписомъ: „Жертвы на Петровый грѣшъ“ при найближшій способности тов вѣрнымъ объяснить и давши изъ своєї стороны чинный примѣръ до добровѣльныхъ даткѣвъ заохотити.

Кромѣ сего заряджаємо, щобы Всч. ОО. Настоятелѣ церквей въ Недѣлю Ёоину самі пошли съ такою по церквѣ для збранія жертвъ для св. Отца. Такъ збраний грошѣ приказуємо впростъ до канцеляріи Нашой Консистеріи переслати найдальше до 15. Мая с. р. вразѣ съ дотычнымъ донесенємъ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 12. Марта 1900.

Ч. 17.

Ч. 90/орд.— Въ справѣ зголошуваня ся до участи въ маючій ся ѣбути юбилейной поѣздѣ до Риму.

Въ мысль тут. запрошеня зъ дня 13/П. с. р. въ справѣ ѣбути маючою ся богомольной ювил. подорожи Русинѣвъ до Риму пригадує ся Всч. Духовенству, що часъ до зголошеня уже короткій и взыває ся якъ найусильнѣйше, щобы такъ самі зголошеня свои чимъ скорше надсылали, якъ и вѣрныхъ до якъ найчисленнѣйшого зголошуваня ся до участи въ згаданѣй богомѣльной юбилейной подорожи запросити старали ся. Зголошеня тіи належитъ надсылати до Канцеляріи Митр. Консистеріи.

Тутъ примѣчає ся, що Дирекціи желѣзницѣ обѣщали удѣлѣти значне улєкшене, если лише число вымагане 375. путникѣвъ хотячихъ ѣбувати до рогу разомъ, зголосить ся. — Докладне означене дня наступить безпроволочно, скоро лишь весняный розкладъ ѣзды зѣстане оголошений.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 19. Марта 1900.

Ч. 18.

Ч. 1917. — Въ дѣлѣ побираня и роздаваня нового мѣра св.

Пригадує ся Всч. Настоятелямъ деканатѣвъ, що суть обовязані заразъ по посвященю нового мѣра св. о товжѣ просити и то всегда, хотѣбы поби-

ране особисто дѣяло ся, съ сопровождаемъ письма урядового. А о надоспѣвшомъ мурѣ належитъ заразъ кондеканальный Клиръ повѣдомити; и всѣ Душпастырѣ суть обовязаніи, муро св. для своихъ парохій безпроводочно обновити або на вызначенѣмъ необавомъ по Великодни соборчику, або, если такий соборчикъ не назначае ся, каждый особно самъ або черезъ посланця въ сосудѣ опечатанѣмъ такъ, що—пѣсля припису Синода (ст. 93.)—мають въ протягу мѣсяця ѡтъ посвященя вже нове муро св. у себе мати и строгій обовязокъ чуваня надъ тымъ естъ наложеный на самыхъ Всч. Деканѣвъ. Уживане давного мюра св. по посвященю нового (т. е. по ѡтповѣднѣмъ терминѣ одержаня тогожь) естъ пѣдъ грѣхомъ смертнымъ заказане и лишь св. Апостольскій Престолъ може тое дозволити.

Дальше наводитъ ся, що муро св. выдае ся ѡтси въ скѣлькости одной осьмой литры для 18. а пѣвъ осьмой для 9. церквей. Для того мають и Всч. Настоятелѣ деканатѣвъ якусь ѡтповѣдну мѣру для поодинокихъ церквей мати, хоть не коньче однаку для каждой, им. що до церквей матерныхъ и дочерныхъ.

Въ кѣнцы примѣчае ся, щобы надѣслана тутъ деканальная мурница була мѣчна, съ добрымъ, закручующимъ ся затканемъ и зъ давнѣйшого мюра, котре всео має бути спаденымъ, зовсѣмъ очищена. То само розумѣе ся такожь о малыхъ мурницахъ поодинокихъ церквей.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 14. Марта 1900.

19.

Ч. 1604. — Взымае ся Всч. Уряды декан. къ стягненю и тутъ надѣсланю належитости за Шематизмъ на р. 1900.

Подаючи до вѣдомости Всч. Урядѣвъ деканальныхъ о пересланю Шематизма Клира Архидієцезального на 1900 р. поручае ся припадаючи належитѣсть за 1. примѣрникъ въ квотѣ 2. короны 60. гел. ѡтъ Урядѣвъ парохіальныхъ зажадати и туюжь надѣслати до 15. Цвѣтня 1900 р. до тутешной Канцеляріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 5. Марта 1900.

Ч. 20.

Ч. 969. — Въ справѣ увѣльненя ѡтъ оплаты штемплевою посвѣдченъ политическихъ властей на грамотахъ.

Выс. ц. к. Намѣстництво зъ дня 24. Сѣчня 1900 Ч. 121063/99 заудѣлило слѣдуюче:

„Kk. Ministerium des Innern ad Zl. 36296. Wien, am 24. November 1899. An die kk. Statthaltereien in Lemberg.

Aus Anlass einer Anfrage hat das Finanzministerium mit dem an alle Finanzlandesbehörden gerichteten Erlasse de dato 24. October 1899 Zl. 41929 ausgesprochen, dass Bescheinigungen politischer Behörden auf Urkunden,

welche gemäs des Gesetzes vom 31. März 1875 R. G. Bl. Nro 52. stempel- und gebührenfrei sind, soferne diese Bescheinigungen zur Durchführung der Löschung einer kleinen Satzpost erforderlich sind, die Gebührenbefreiung nach dem bezogenen Gesetze geniessen.

Hievon wird die kk. Statthalterei im Nachhange zu dem h. ä. Erlasse vom 27. Februar 1899 Zl. 3727 behufs entsprechender Verständigung der unterstehenden politischen Behörden in die Kenntniss gesetzt“.

Повыше розпоряджене подає ся до вѣдомости Всч. Священства.

ОТЪ Митрополитальной Консistoriи.

Лѣвѣвъ, дня 5. Марта 1900.

Ч. 21.

Ч. 1443. — Въ справѣ правильного означенія вѣльныхъ отъ оплаты почтовой переписки урядѣвъ па- рохiальныхъ, громадскихъ и школъ народныхъ.

Ц. к. Дирекцiя почтъ и телеграфѣвъ для Галичины зѣ дня 20. Лютого 1900 Ч. 9382 заудѣлила Митроп. Консistoriи слѣдующе:

„Vorschriftsmässige Adjustierung portofreier Correspondenzen der Gemein- de- Geistlichen- Aemter sowie der Volksschulen.

Es wurde wahrgenommen, dass Correspondenzen der geistlichen- und Gemeindeämter und der Volksschulen portofrei behandelt werden, obwohl auf der Adressseite der Gegenstand, wodurch die Portobefreiung begründet wird, entgegen der Bestimmung des Art. V. des Gesetzes vom 2. October 1865 nicht angegeben ist.

Die kk. Postämter werden daher angewiesen bei der Annahme von derlei Correspondenzen auf die gehörige Bezeichnung des portofreien Gegenstandes auf der Adresse: z. B. die Clausel: „In Kirchsachen“, „In Ehesachen“, „Portofreie Gemeinde-Dienstsache“, „In Unterrichtsangelegenheiten“ u. s. w. besondere Aufmerksamkeit zu richten, und im Falle deren Abgangs derlei Correspondenzen mittels Aufgabs-Journals nicht anzunehmen, sondern zur Ergänzung der Bezeichnung oder Francirung zurückzustellen.

„Правильне означення кореспонденцiй громадскихъ урядѣвъ и душпастирскихъ и народныхъ школъ вѣльныхъ отъ почтовой оплаты.

Спостережено, що кореспонденцiй душпастирскихъ урядѣвъ и громадскихъ и народныхъ школъ бувають уважанi якъ вѣльнi отъ почтового порта, хотяй на адресовѣй сторонѣ не подано предмету узасадняючого увѣльнення отъ уплаты порта по мысли Арт. V. Уст. зѣ 2. Жовтня 1865.

Протоѣ поручає ся ц. к. почтовымъ урядамъ, щоби, приймаючи того рода кореспонденцiи, звертали особенну увагу на приписане означення на адресѣ на прим. черезъ дописане: „Въ справѣ церковнѣй, парохiальнѣй“, „Въ справѣ супружескѣй“, „Справа громадска вѣльна отъ оплаты“, „Въ справѣ науки школьной“ и т. д., а въ случаю браку такого означення, не принимали дотычныхъ кореспонденцiй посредствомъ подавчого журналю, тѣлько звертали кореспонденцiю въ цѣли доповнення, а взглядно офранкованя.

Es wird bemerkt, dass Correspondenzen der Pfarrämter und Volksschulen mit den Gemeindeämtern selbst in Angelegenheiten des öffentlichen Dienstes portopflichtig, daher stets zu franciren sind.

(Bartl's Handbuch 8-te Auflage S. 360. Abs. 4.).

Lemberg am 20. Feber 1900“.

Повыше завѣдомлене подае ся до вѣдомости Всч. Священства и перестерѣгання поданныхъ приписовъ.

Зауважае ся, що кореспонденції парохіальныхъ урядовъ народныхъ шкѣль и громадскихъ урядовъ даже въ публичной службѣ не суть вѣдѣннѣ отъ порта и для того мають бути франкованѣ.

(Пѣдручникъ Бартля Стор. 360. Уст. 4.).

Львѣвъ, дня 20. Лютого 1900.“

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 5. Марта 1900.

Ч. 22.

Ч. 1350. — О поступованіи съ родичами надуживающими своей власти взглядомъ дѣтей.

Выс. Президіа ц. к. Намѣстництва въ дня 12. Лютого 1900 Ч. 548 заудѣлила слѣдующе:

„Голосна розправа судово-карна задля случившого ся недавно у Вѣдни wypadку знуцання ся родичѣвъ надъ дитиною спонувала ц. к. Министерство справедливости до выдана обѣжника до всѣхъ ц. к. Судѣвъ въ справѣ точного выконуваня приписовъ законныхъ, мающихъ на цѣли охорону дѣтей передъ злымъ обходженемъ ся, або передъ занедбуванемъ изъ стороны родичѣвъ, а ц. к. Министерство внутрѣшнихъ справъ рескриптомъ зъ 8. Сѣчня с. р. Ч. 41744/99 поручило завѣзвати власти администраційнѣи и полиційнѣи до удѣленя Судамъ якъ найревнѣйшой пѣдпоры въ тѣмъ напрямѣ черезъ доношене имъ о wypadкахъ надуживаня черезъ родичѣвъ права домашнего караня, або занедбуваня тяжучого на нихъ обовязку выховуваня и заосмотруваня дѣтей, якъ такожь въ загальѣ о тыхъ всѣхъ спостереженяхъ, котрѣ бы могли мати для Судѣвъ значене при выконуваніи власти надопѣкуньчои.

Крѣмъ того поручило ц. к. Министерство звернути увагу згаданныхъ властей, що у всѣхъ сконстатованныхъ wypadкахъ знуцання ся родичѣвъ надъ дѣтьми, виннѣи брати пѣдъ розвагу kwestію застосованя средствъ администраційныхъ дающихъ можнѣсть охороны дѣтей передъ надужителемъ власти родичѣвъ.

Сповниванне тыхъ задачъ могло бы властямъ политичнымъ въ высокой степени улукштити спѣвѣдѣальнѣсть духовенства парохіального, котра черезъ непосреднѣи зносины съ населенемъ, а именно черезъ проповѣды має можнѣсть розширеня ѣтповѣднои дѣяльности въ напрямѣ охороны дѣтей.

Позваляю собѣ проте просити Высокопреподобный Ординаріатъ о припоручене пѣдвластному духовенству, чтобы удѣляло згаданнымъ властямъ помочи въ змаганяхъ стремлячихъ до вказаной цѣли“.

Подаючи повыше заявлене до вѣдомости Всч. Священства поручае ся на проповѣдахъ звертати увагу родичѣи надуживающихъ своей власти на ихъ

грѣшне и кары достойне поступоване, а въ даныхъ случаяхъ зажадати помочи ѡтъ ваглядныхъ ц. к. Судѡвъ яко власти надѡпѣкуньчої.

Оѡтъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 5. Марта 1900.

Ч. 23.

Ч. 1024. — Пригадка о кумахъ при крещеніи и о наданіи имени покрестнику.

Кумы суть потрѣбны тѡлько до торжественного крещенія, но въ домашнѡмъ крещеніи похвально есть ихъ употребити. По рѣшенію Собора Тридентскаго вѡльно припустити ихъ наибѡльше двое, мужа и жену и потреба, щобы они въ часѣ крещенія прикасали ся покрестнику. Право замовити кумѡвъ мають родичѣ; если же родичѣ занедбають, то замовляе ихъ парохъ. Тяжко провинивъ бы парохъ, если бы не ожидаючи кума ѡтъ родичей запрошеного, взявъ кого небудь за кума. Невѡльно католику бути за кума при крещеніи удѣляемѡмъ черезъ еретика, схизматика або интруза. А католика не можна принять за кума ани при крещеніи дитины а католикѡвъ, котре нужды ради прошенный кат. священникъ удѣляе.

Що касае ся имени, най старее ся парохъ, абы не надавано именъ разячихъ, баечныхъ або смѣшныхъ або безбожныхъ поганъ, но тѡлько Святыхъ, котрыхъ примѣромъ побуждають ся вѣрны до побожности и о котрыхъ опѣку удають ся. При кождѡмъ крещеніи повинно имя Святого надавати ся. Крещающій не мае права самовѡльно надати покрестнику имя и прогрѣшивъ бы тяжко, если бы надавъ незвыкле имя наперекѡръ родичамъ неученымъ, на пр. *Юда* вмѣсто *Талдей*. Если родичѣ выберуть таке имя, въ поведу котрого могутъ повстати трудности, на пр. то само имя двѡмъ сынамъ або донькамъ, то треба ихъ лагѡдно ѡтъ того жаданя ѡтвести, або додати вторе имя другого Святого и дитину яко двоименну записати.

Оѡтъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 11. Лютого 1900.

24.

Ч. 10652/99. — Въ справѣ умѣщования капиталѡвъ становлячихъ власнѡсть парохій.

На часто поновлюваній прошенія изъ стороны Деканальныхъ и Парохіальныхъ Урядѡвъ, щобы всѣ капиталы становлячі власнѡсть парохій помѣщати въ рускихъ финансовыхъ институціяхъ, Митроп. Консистерія заявляе, що макты парохіальны — загально — можуть бути помѣщені тѡлько въ такихъ институціяхъ финансовыхъ, котры дають пупиларне забезпечене. — Дотычно же умѣщанія капиталѡвъ становлячихъ власнѡсть частныхъ сторонъ въ якѡй будь финансовѡй институціи, котры намѣряють або намѣрили робити побожны записы, — то Митроп. Консистерія не мае жадной ингеренціи въ тѡмъ напрямѣ.

Оѡтъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 19. Студня 1899.

Ч. 25.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) *пѣдъ днемъ 1. Марта 1900 съ речинцемъ до дня 26. Цвѣтня 1900:*

- Ч. 759. — Пѣдберезцѣ, декан. Львѣвско-загородского, над. В.Видѣлу Краев.
 Ч. 1063. — Чехи, декан. Олеского, наданя приватного.
 Ч. 1086. — Бужокъ, декан. Олеского, наданя приватного.
 Ч. 1117. — Конюхи съ прилуч. Кутъ, дек. Бережаньского, над. приватн.
 Ч. 1122. — Тростянець съ прилуч. Слобода, дек. Болехѣвского, наданя
 Его Величества Цѣсаря.
 Ч. 1267. — Синевѣдско ниже, дек. Скольского, наданя Высокопреосвя-
 щенного Митроп. Ординаріята обр. гр. кат.
 Ч. 1365. — Кошляки съ прил. Голотки, дек. Збаражского, над. прив. съ тымъ
 додаткомъ, що прилучена Голотки має бути ѣдлучена ѣтъ Кошлякъ.
 Ч. 1546. — Суховоля, дек. Бродского, наданя Высокопреосвященного
 Митроп. Ординаріята обр. гр. кат.

б) *пѣдъ днемъ 8. Марта 1900 съ речинцемъ до дня 3. Мая 1900:*

- Ч. 1701. — Пѣдднѣстрыны съ прилуч. Чарторыя, декан. Ходорѣвского,
 наданя приватного.

в) *пѣдъ днемъ 20. Марта 1900 съ речинцемъ до дня 15. Мая 1900:*

- Ч. 1123. — Плотича, декан. Бережаньского, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Розписує ся конкурсъ на посаду катихита при 5-клясовѣй школѣ мужескѣй
 въ Галичи.

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Станиславовѣ оголошує пѣдъ д. 10.
 Лютого 1900 Ч. 226 конкурсъ въ цѣли сталога замѣщеня посады гр. кат.
 катихита при 5-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Галичи съ обовязкомъ
 учить религіи такожь въ тамошнѣй 5-клясовѣй школѣ женскѣй. — До той
 посады привязані суть поборы III. клясы платъ съ увзглядненемъ §. 4.
 устава въ дня 22. Червня 1899. (Дн. уст. кр. Н-рѣ 81.). — Убѣгаючи ся о
 тую посаду священники мають свои належито удокументовані поданя по-
 средствомъ своєї настоятельной власти внести до выше сказаной ц. к. о-
 кружной Рады шкѣльной найпѣднѣйше до дня 31. Марта с. р.

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости съ заявленемъ,
 що священники, посѣдаючи укѣнченіи богословскіи науки университетскіи и що
 найменше одинъ рѣкъ задовольючої практики въ школѣ, уважають ся за квали-
 фикованыхъ до займованя выше сказаной посады.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 1. Марта 1900.

Х Р О Н И К А.

Именования:

Его цѣсарске и корольѣске Величество зволивъ найвысшимъ постановленемъ зъ дня 30. Сѣчня 1900 найласкавѣйше заименовати членомъ ц. к. Рады школьной крас-
вои: Всесв. и Впр. о. ЕМИЛІЯНА БИЛИНСКОГО, крылошанина Митрополитаьной Капитулы.

II. Мѣстодеканомъ дек. Рогатиньского именованый:

Ч. 829. О. Стефанъ Городецкій, парохъ Вербиловець.

I. Мѣстодеканомъ дек. Щирецкого именованый:

Ч. 1272. О. Евгений Шухевичъ, парохъ Красова.

II. Мѣстодеканомъ дек. Щирецкого именованый:

Ч. 1272. О. Іоанъ Стрѣльбицкій, парохъ Наваріи.

Архіерейске благословеніе по причинѣ 60-лѣтнего душпастырства получивъ:

Ч. 1128. О. Иполитъ Дзеровичъ, парохъ Рогатина.

Архіерейскій грамоты похвальній съ правомъ уживаня экспозиторій крылошаньскихъ получили 00:

Ч. 535. Илярій Барусевичъ, парохъ Псаръ,

Ч. 1553. Іоанъ Бачинскій, парохъ Козлова.

Умѣщєня.

Завѣдательства получили 00:

Ч. 892. Евстахій Радкевичъ въ Пѣдберезцяхъ,

Ч. 1118. Людовикъ Савицкій въ Конюхахъ,

Ч. 895. Іосифъ Рейтаровскій въ Кошлякахъ,

Ч. 1477. Павло Дудикъ въ Бужку,

Ч. 1478. Василій Владичинъ въ Симевѣдску нижнѣмъ,

Ч. 1541. Володимиръ Чепѣль въ Тростянци,

Ч. 1546. Николай Демчинскій въ Суховоли,

Ч. 1678. Іеремія Ломницкій въ Краснопуци,

Ч. 1662. Іоанъ Рудницкій въ Сернкахъ горѣшныхъ.

Сотрудничества получили 00:

Ч. 738. Казимиръ Савицкій въ Яленковатѣмъ,

Ч. 1166. Николай Рыцаръ въ Камянкахъ,

Ч. 1514. Лука Побоярскій въ Настасовѣ,

Ч. 1547. Антоній Лучаковский въ Роздолѣ,

Ч. 1345. Іоанъ Рудницкій сот. экспон. въ Бубнищи ад Тисѣвъ,

Ч. 1678. Іоанъ Вымочко въ Краснопуци.

Введеніи 00:

Ч. 621. Алексей Ганасъ въ сотр. Полюхова,

Ч. 684. Едвардъ Косановскій въ завѣд. Налужа,

Ч. 728. Петро Петрица въ сотр. Долвина cum jure directionis,

Ч. 886. Евгений Бартошъ въ сотр. Олієва,

Ч. 1339. Антоній Копертинскій яко парохъ Зеленои,

Ч. 1421. Василій Пилипчукъ яко парохъ Гарбузова,

Ч. 1533. Іосифъ Рейтаровскій въ завѣд. Кошлякъ,

Ч. 1693. Казимиръ Савицкій въ сотр. Яленковатого.

Увѣльненіи 00:

Ч. 684. Едвардъ Косановскій ѡтъ сотр. въ Золотинкахъ,

Ч. 1339. Антоній Копертинскій ѡтъ завѣд. Зеленои,

- Ч. 1421. Василій Пилипчукъ ѡтъ зав. Гарбузова,
 Ч. 1442. Евстахій Радкевичъ ѡтъ сотр. въ Добротворѣ.

Въ пропозиціи умѣщений 00.:

- Ч. 543. — на Седлиска: 1) Володимиръ Глѣбовицкій, 2) Іоанъ Яблонскій, 3) Евстахій Бартебъ, — а въ списѣ: 4) Леонидъ Молчковскій, 5) Емиліяпъ Зарицкій, 6) Николай Пясецкій, 7) Іоанъ Илевичъ, 8) Теодоръ Дзьоба.
 Ч. 589. — на Бѣлкѡвцѣ: 1) Теодоръ Кузьмѡвъ, 2) Евгенийъ Тымкевичъ.
 Ч. 1062. — на Клещѡвну: 1) Теодоръ Кинасевичъ, 2) Александръ Мѣйскій, 3) Теодоръ Гураль.
 Ч. 1430. — на Баличѣ подорожнй: 1) Емиліанъ Левицкій, 2) Іосифъ Гоцкій, 3) Николай Кукурудза, — а въ списѣ: 4) Корнилій Леонтовичъ.
 Ч. 1431. — на Иванѡвку: 1) Іосифъ Гоцкій, 2) Іоанъ Иванчукъ, 3) Волод. Винярскій.

Презенты получили 00.:

- Ч. 1049. Евгенийъ Тымкевичъ на Бѣлкѡвцѣ,
 Ч. 1119. Даниилъ Зарицкій на Августѡвку,
 Ч. 1215. Орестъ Коновалецъ на Великополе въ дорожѣ замѣны,
 Ч. 1216. Николай Стрѣльбицкій на Янѡвъ въ дорожѣ замѣны,
 Ч. 1463. Николай Кукурудза на Камѣнь.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи 00.:

- Ч. 1049. Евгения Тымкевича на Бѣлкѡвцѣ,
 Ч. 1119. Данила Зарицкого на Августѡвку.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашае ся на канон. институцію 00.:

- Ч. 760. Володимира Булы на Володимирцѣ,
 Ч. 817. Антонія Стефановича на Щарецѣ,
 Ч. 818. Дамяна Бачиньского на Куткѡрѣ,
 Ч. 818. Корнилія Бачиньского на Мышковичѣ,
 Ч. 870. Онуфрія Чубатого на Панасѡвку.

До канон. институціи вѡзванй 00.:

- Ч. 760. Володимиръ Була на Володимирцѣ,
 Ч. 818. Дамянъ Бачинскій на Куткѡрѣ,
 Ч. 818. Корнилій Бачинскій на Мышковичѣ,
 Ч. 817. Антоній Стефановичъ на Щарецѣ,
 Ч. 870. Онуфрій Чубатый на Панасѡвку,
 Ч. 1463. Николай Кукурудза на Камѣнь.

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 772. Антоній Копертинскій на Зелену,
 Ч. 743. Василій Пилипчукъ на Гарбузѡвѣ,
 Ч. 1289. Онуфрій Чубатый на Панасѡвку,
 Ч. 1477. Ярославъ Стеткевичъ на Станиславчикѣ,
 Ч. 1478. Іоанъ Бачинскій на Козлѡвѣ,
 Ч. 1541. Іоанъ Целевичъ на Кропивникѣ,
 Ч. 1542. Емиліанъ Гавришо на Бѣбщанѣ,
 Ч. 1543. Іоанъ Дорожинскій на Межирѣче,
 Ч. 1545. Алексей Пристай на Журѡвѣ,
 Ч. 1546. Іоанъ Чаровскій на Корѡвѣ,
 Ч. 1568. Теодоръ Сахно на Лагодѡвѣ,
 Ч. 1631. Володимиръ Була на Володимирцѣ,
 Ч. 1701. Іоанъ Боднаръ на Дмитрѡвѣ,
 Ч. 1754. Николай Стисловскій на Девятники.

Декретъ увольненія ѳтъ испытѹ конкурсового пар. получили 00 :

Ч. 1485. Николай Стрѣльбицкій парохъ Великополя,

Ч. 1576. Теодоръ Бѣлевичъ парохъ Вyroва.

Выс. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митр. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣромисп. и просв. асигновало плату зъ фонда религійного для частныхъ сотрудниковъ:

Ч. 785. въ Яленковатѳмъ на 1. рѳкъ,

Ч. 776. въ Липви горѣшнѳй ѳтъ $\frac{2}{10}$ 1899 до $\frac{3}{10}$ 1900,

Ч. 1136. въ Козѳвцѣ на 1. рѳкъ.

Архіерейскій грамоты похвальнѳй и благословеніе за жертвы и труды около церквей получили:

Ч. 535. Ва. П. Вильгельмина Рей, властителька Псаръ, П. Стефанія Реттермундъ, Давинъ, Февронія Оршуляковъ зъ Псаръ, Марія Попикъ зъ Деговой.

Архіерейске узнане, похвалу и благословеніе за жертволюбіе и труды около храмѳвъ Божихъ поручено Всч. О. Деканамъ заявити:

Ч. 10671/99. Ч. Парохіянамъ Славска,

Ч. 11232/99. Ч. Парохіянамъ Соколова,

Ч. 11661/99. Ч. Парохіянамъ Вѣтовой.

Ч. 11257/99. Стефану Мендосѣ, Григор. Николѳну и Ник. Куцѣ, жителѳямъ Чарторѣ,

Ч. 11159/99. Димитрію Бучко, Игнатію Покрышка, Февроніи Галѣвъ, Алексѣю Гудзѣ, Михайлу Юсипѣ, жителѳямъ Слободы,

Ч. 12055/99. Тимотею Буцерко жителю зъ Баличѣ подорожныхъ; Павлу Заяцѣ зъ Волѣ задержавков; Павлу Гошовскому зъ Герѣнѣ; Николаю Гошовскому Николѳному зъ Гозѣва; Евдокіи Котѣтъ, Яцѣви Кибель, Илькови Моде-тина, Прокопови Шкодрелей и Дмитрови Дарѣй зъ Княжолуки; Стефану Янѳвѣ, Юркови Пѣминѣчѳвъ, Анастасіи Стефанѳвѣ зъ Лисовичѣ; Тѣмѣ-ви Харѳвѣ зъ Поляницѣ; Костѣви Хомякѣ зъ Сѣхова; Аннѣ Голѣкѣ и Ва-силѣви Пенѣринѣ зъ Солукоза; Василѣви Дмитрѳвѣ, Андрею Андрѣевичу и Стефану Грабовскому зъ Якубова; Василю Литвяку зъ Тростѣнѣца; Ни-колаю Сѣвистунѣ зъ Турѣ великом; Юркови Юрѳвѣ, Андрею Хромишинѣ и Стефану Ганчарѣ зъ Тисова,

Ч. 12211/99. Павлу Гавдида, Ивану Мокошѣй, Андрею Семенѣцѣ, Андрею Бунѣкѣ, Ве-силю Дубчакѣ, Ивану Рабинѣ, Ивану Городицкому, Иліи Семенѣцѣ и Пе-лягѣи Мокошѣй, жителѳямъ Саранѣчукѣ.

Некрольогія.

Ч. 759. О. Терапонѣ Котовичѣ, парохѣ въ Пѳдберезѣхѣ, померѣ дня 31. Сѣчня,

Ч. 894. О. Кипріѣнѣ Жуковскѣй, парохѣ въ Кошлякахѣ, померѣ дня 2. Лютого,

Ч. 1042. О. Григоріѣ Лонкевичѣ, парохѣ въ Чѣхахѣ, померѣ дня 7. Лютого,

Ч. 1116. О. Юліѣнѣ Онишкевичѣ, парохѣ въ Конюхахѣ, померѣ дня 10. Лютого.

Душѣ ихъ поручаютъ ся молитѣвамъ Всч. Клира.

ѳтъ Митрополитальнаго Ординаріѣта.

Лѣвѳвъ, дня 20. Марта 1900.

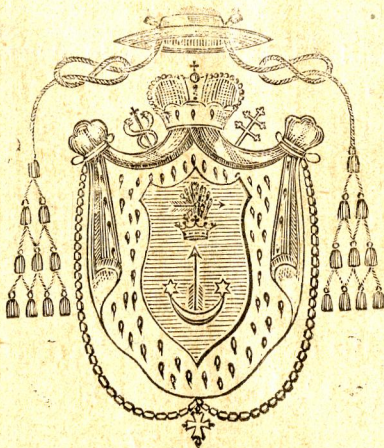
ЮЛІѢНѢ

Митрополитѣ.

Накладѳмъ Митр. Ординаріѣта.

Изъ типографіи Ставропѣгійской пѳдъ управ. О. Данилюка.

Львівсько-Архієпархіальний ВѢДОМОСТИ

РѢКЪ 1900.

Выдано дня 18. Цвѣтня.

Ч. IV.

Ч. 26.

Ч. 90/орд. — Ближшій вѣдомости о подорожи юбилейной до Риму.

Митрополитальный Ординаріятъ ѡтнѣсь ся въ своимъ и Преосвящен-ныхъ Епископѣвъ Галицкой церковной провинціи до Святѣйшого Отца о все-милостивѣйше зредуковане приписанныхъ дотычною булею Ёго Святости Папы Льва XIII посѣщень 4. Базиликъ римскихъ зъ 10. на 2. до 3., а то именно письмомъ, котре въ рускѣмъ переводѣ звучить:

Святѣйшій Отче!

Юліанъ Куиловскій Архієпископъ Львѣвскій обряда Грецько-Руского именемъ Епископѣвъ Рускихъ Галицкихъ просить Вашои Святости о зредуковане посѣщень до позысканя ѡдпущу на два або на три для улекшеня рускимъ путникамъ, котрі мають прибути до Риму пѣдчасъ Льта Святого въ Маю або Червню.

Свята Пенитенціарія Всч. во Христѣ Отцамъ Епископамъ Рускимъ Галицкимъ ласкаво прихилила ся до ихъ прошеня.

Отримавши такъ вселаскавѣйше улекшене для узысканя ѡдпущу подае ся симъ до вѣдомости Всч. Духовенства и Вѣрныхъ, що задержане ся въ Римѣ нашихъ путниковъ для узысканя ѡдпущу буде тревати наибѣльше два або три дни и запрашае ся до надсыланя якъ найкоршого зголошень до

взята участи въ подорожи богомôльной Русинôвъ, котра, якъ сказано, наступить въ першихъ дняхъ Червня. Всч. Душпастырѣ поскорятъ предлежаще оповѣщене якъ и попереднѣйшій въ той справѣ, именно зъ 13. Лютого и 12. Марта, еще разъ подати до Вѣдомости вѣрныхъ и горячо заохотити и побудити до сего душеполезной, спасительной, богомôльной подорожи Русинôвъ въ томъ вѣкопомнôмъ Святôмъ юбилейнôмъ роцѣ до Риму. Зголошення и грошѣ належитъ присылати найлѣпше впростъ до канцеляріи Митроп. Консистеріи.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львôвъ, дня 12. Цвѣтня 1900.

Ч. 27.

Ч. 2130 — Взглядомъ ôдпустôвъ старой церкви, если мѣсто неи поставитъ ся нова.

Всч. Душпастырѣ, котрыхъ церкви мають або дôстануть ôдпусты, робятъ ся уважными на тог, що въ разѣ, если мѣсто старой церкви поставитъ ся нова, ôдпусты старôй церквѣ удѣлені переходятъ на нову лише тогды, если тая нова церковь той самъ титулъ має и всть поставлена на томъ самôмъ мѣсци що стара, або не дальше, якъ 20. до 30. крокôвъ ôтъ неи ôтдалена.

Если же рѣчь съ новою церквою иначе ся має, то треба на новô о ôдпусты для неи просити.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львôвъ, дня 21. Марта 1900.

Ч. 28.

Ч. 2356. — Въ справѣ стемплевôй.

Выс. ц. к. Намѣстництво заудѣлило сюда до. Ч. 20124 зъ дня 3. Марта 1900 слѣдующе в. розпоряджене:

„Ц. к. Министерство Скарбу на запытане одного Ординаріату рѣшило оголошенимъ въ дневнику розпоряджень рескриптомъ зъ дня 24. Жовтня 1899 Ч. 38004, що деклараціи выставлені черезъ полѣтичній власти краевôй пôсля министр. розпорядження зъ 20. Червня 1860 Н-рѣ 162 В. з. д. и 13. Липня 1860 Н-рѣ 175. В. з. д. въ справѣ продажи и обтяжання маєтку католицкихъ церквей, парохіи и духовныхъ институцій, що особнымъ приписомъ о продажи и обтяжаню добра церковного вдоволено, прислугує неограничено увôльнене ôтъ оплаты належитости пôсля „Т. Р. 117 lit. г.“ въ такôмъ случаю, если декларацію умѣщено въ формѣ клявзулѣ на правѣмъ документѣ, ôтносячôмъ ся до продажи и обтяження добра церковного.

Особно выставлені такі деклараціи пôдлягають однакôжь належитости стемплевôй яко свѣдоцтва урядовôй пôсля Т. Р. 116 lit. а. аа. закона о належитостяхъ.

О томъ повѣдомляє ся Всесвѣтлѣйшу Консистерію на пôдставѣ рескрипта ц. к. Министерства справъ внутрѣшнихъ выданого въ порозумѣню зъ ц.

к. Министерствомъ вѣроисповѣданія и просвѣты зъ дня 17. Лютого 1900 Ч. 36297 съ приятнымъ прошенемъ о подане до вѣдомости урядовъ церковныхъ въ вѣстнику епархіальномъ.“

Повыше в. розпоряджене подае ся Всч. Духовенству до вѣдомости и до поступованія пѣсля тогоже.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 3. Цвѣтня 1900.

Ч. 29.

Ч. 1161. — Розписують ся на конкурсъ двѣ стипендіи имени св. Георгія по 200 кор. рѣчно.

Въ цѣли наданія двохъ стипендій имени св. Георгія для слушателей правъ на Львѣвскѣмъ або Вѣденскѣмъ всеучилищѣ назначеныхъ, въ рѣчной квотѣ по 200. коронъ начавши ѡтъ 1-го курсу шкѣльного року 1899/900 розписуе ся конкурсъ съ речинцемъ до дня 31. Мая нов. стили 1900.

Кандидаты дожныи выказати ся :

1) що походять ѡтъ отца рускои народности и суть гр. кат. вѣроисповѣданія.

2) що суть сиротами або сынами убогихъ родичѣвъ, котрии народности руской вѣрній суть и такъ само дѣти свои выховують, що по свѣдченемъ дотычного гр. кат. пароха выказати належитъ.

3) що укрѣпили гимназію съ наилучшимъ успѣхомъ.

Сыны гр. кат. жителѣвъ Дрогобицкихъ при другихъ рѣвныхъ обставинахъ мають першенство.

Академики, побираючи ту стипендію, мають выказати ся свѣдоцтвомъ дворѣчныхъ студій рускои литературы пѣдчасъ правничои науки або вже ѡтбутыхъ або заразъ ѡтбути ся маючихъ, въ противнѣмъ же разѣ буде имъ стипендія ѡтнята.

4) Право наданія сеи стипендіи прислугуе Ёго Высокопреосвященству Митрополиту, и просьбы о надане заосмотреній ѡтповѣдными свѣдоцтвами дожныи въ выше означенѣмъ речинци посредствомъ Свѣтлой Колегіи Професорѣвъ внесеніи бути до Львѣвскои гр. кат. Митрополитчои Консистеріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 28. Марта 1900.

Ч. 30.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсъ слѣдующій парохіи :

а) пѣдъ днемъ 22. Лютого 1900 съ речинцемъ до дня 17. Мая 1900 :

Ч. 1295. — Дмитре, декан. Щирецкого, наданія приватного.

б) пѣдъ днемъ 1. Марта 1900 съ речинцемъ до дня 24. Мая 1900 :

Ч. 1513. — Козара съ прилуч. Журавенко, декан. Журавеньского, над. пр.

в) *підъ день 10. Марта 1900 съ речинцемъ до дня 22. Мая 1900 :*

Ч. 1663. — **Красне**, декан. Унѣвского, наданя приватного.

г) *підъ день 22. Марта 1900 съ речинцемъ до дня 24. Мая 1900 :*

Ч. 2048. — **Саранчуки** съ прилуч. Базникѡвка, декан. Пѡдгаецкого, над. пр.

д) *підъ день 24. Марта 1900 съ речинцемъ до дня 19. Мая 1900 :*

Ч. 2207. — **Баличѣ нагѡрній**, декан. Болехѡвского, наданя приватного.

е) *підъ день 29. Марта 1900 съ речинцемъ до дня 24. Мая 1900 :*

Ч. 2320. — **Протесы** съ прилуч. Дуброва, декан. Журавеньского, над. пр.

ж) *підъ день 5. Цвѣтня 1900 съ речинцемъ до дня 30. Мая 1900 :*

Ч. 2498. — **Дроговыже**, декан. Роздольского, наданя фундаціи Станислава графа Скарбка.

з) *підъ день 12. Цвѣтня 1900 съ речинцемъ до дня 7 Червня 1900 :*

Ч. 2504. — **Клебанѡвка** съ прилуч. Коршилѡвка, Янѡвцѣ и Митниця, декан. Збаражского, наданя приватного.

Оть Митрополитальной Консистеріи.

II.

Ч. 2323. — **Розпи суе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Калуши.**

Ц. к. окружна Рада шкѡльна въ Калуши розписала *підъ д. 1. Марта с. р.* Ч. 432 конкурсъ въ цѣли сталога замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 6-клясовѡй шкѡлѣ мужескѡй въ Калуши съ обовязкомъ учити религіи такожь въ тамошнѡй 6-клясовѡй шкѡлѣ женскѡй. До тои посады привязаніи суть поборы III. клясы платъ по мысли арт. 11. уставы зѣ дня 6. Липня 1899 (N. 85. Вѣст. уставъ и розпоряджень краев.) съ увзглядненемъ постановленя §. 4. уст. зѣ дня 22. Червня 1899 (N. 81. Вѣст. уст. и розпоряджень кр.) — Священики убѣгаючи о тую посаду мають свои належито удокументованіи поданя посредствомъ Ординаріят. шк. Комисаріятѡвъ внести до выше сказаной Рады шкѡльной въ терминѣ до дня 30. Цвѣтня 1900.

Тое подае ся Веч. АЕпарх. Клиру до вѣдомости съ заявленемъ, що священики укѡнчившіи университетскіи науки богословскіи и ѡтбувшіи що найменше однолѣтну практику въ шкѡлѣ народнѡй съ задовольающимъ успѣхомъ *підъ кождымъ взглядомъ*, уважають ся яко посѣдаючи квалификацію до займования выше сказаной посады.

Оть Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 29. Цвѣтня 1900.

ХРОНИКА ИМЕНОВАНИЯ.

Архіерейску грамоту похвальну съ правомъ уживаня экспозиторій крылошаньскихъ получивъ:

Ч. 2127. О. Климентій Зарицкій парохъ Стрыѣвки.

Заступниками катихитѡвъ именованіи **00 :**

Ч. 2267. Даміянъ Лопатыньскій при гимназіи въ Золочевѣ, Іоанъ Алексевичъ при женскѡй шкѡлѣ им. Ядвиги, Константинъ Вандзѣлякъ при шкѡлѣ женскѡй им. св. Анны,

УМѢЩЕНІЯ.

Завѣдательства получили 00:

- Ч. 1123. Александръ Ротко въ Плотичи,
 Ч. 1295. Емиліянъ Тресневскій въ Дмитрю,
 Ч. 2206. Володимиръ Андрухѣвъ въ Баличахъ нагѣрныхъ,
 Ч. 1663. Илярій Гучковскій въ Краснѣмъ,
 Ч. 1513. Михайлъ Абрагамовскій въ Козарѣ,
 Ч. 2320. Теодоръ Дзѣоба въ Протесахъ,
 Ч. 2048. Мечиславъ Димитрій Кордуба въ Саранчукахъ,
 Ч. 2498. Михайлъ Форисъ въ Дроговыжи.

Сотрудничества получили 00.

- Ч. 2229. Николай Рыцаръ въ Добротворѣ,
 Ч. 2271. Викторъ Несторовичъ въ Бубнищи,
 Ч. 2388. Петро Кордуба въ Рожнятовѣ *cum iure directionis*,
 Ч. 2383. Григорій Паньчишинъ въ Голгочахъ,
 Ч. 2294. Алексей Пясецкій въ Вишенцѣ,
 Ч. 2470. Романъ Зарицкій новопост. пресвитеръ въ Товстѣмъ и *excurrento* въ Боркахъ малыхъ
 Ч. 2471. Миронъ Корытко " " въ Пустомытахъ,
 Ч. 2472. Михайлъ Бобовникъ " " въ Оброшинѣ,
 Ч. 2473. Іоанъ Каратницкій " " въ Студынцѣ,
 Ч. 2474. Петро Гарухъ " " въ Камянкахъ,
 Ч. 2495. Василь Зацерковный " " въ Пѣдгородю,
 Ч. 2479. Александръ Григоровичъ въ Козѣвцѣ,
 Ч. 2131. Теодоръ Кузьмѣвъ въ Олеску.

Введеніи 00.:

- Ч. 1860. Онуфрій Чубатый яко парохъ Панасѣвки,
 Ч. 1900. Василь Владычинъ въ завѣд. Синевѣдска нижного,
 Ч. 1862. Лука Побоярскій въ сотр. Настасова,
 Ч. 1747. Іоанъ Бачинскій яко парохъ Козлова,
 Ч. 1765. Ярославъ Стеткевичъ яко парохъ Станиславчика,
 Ч. 1814. Іоанъ Чировскій яко парохъ Корсова,
 Ч. 1815. Николай Демчинскій въ завѣд. Суховолѣ,
 Ч. 2055. Алексей Пристай яко парохъ Журова,
 Ч. 2074. Теодоръ Сахно яко парохъ Лагодова,
 Ч. 2112. Николай Стисловскій яко парохъ Девятникъ,
 Ч. 2172. Іоанъ Рудницкій въ завѣд. Сернокъ горѣшныхъ,
 Ч. 2173. Емиліянъ Гавришо яко парохъ Бѣбчанъ,
 Ч. 2208. Володимиръ Була яко парохъ Володимирецъ,
 Ч. 2221. Павло Дудикъ въ завѣд. Бужка,
 Ч. 2239. Володимиръ Чепѣлъ въ зав. Тростянець,
 Ч. 2312. Андрей Одѣжинскій въ зав. Пѣдднѣстранъ,
 Ч. 2393. Ник. Цегельскій яко парохъ Подусова,
 Ч. 2465. Александръ Ротко въ завѣд. Плотичъ,
 Ч. 2508. Теодоръ Кузьмѣвъ въ сотр. Олеска,
 Ч. 2509. Евгенийъ Тымкевичъ яко парохъ Бѣлковецъ,
 Ч. 2517. Іоанъ Боднаръ яко парохъ Дмитрова,
 Ч. 2566. Іоанъ Дорожинскій яко парохъ Межирѣча,
 Ч. 2564. Антоній Лучаковскій въ сотр. Роздолу.

Увѣльненіи 00.:

- Ч. 1859. Онуфрій Чубатый ѿ завѣд. Панасѣвки,
 Ч. 1849. Лука Побоярскій ѿ сотр. въ Бубнищи,

- Ч. 1748. Василь Владычинъ ѡтъ завѣд. Козлова,
 Ч. 1765. Ярославъ Стеткевичъ яко парохъ Бужка,
 Ч. 1814. Іосифъ Чировскій яко парохъ Суховоль,
 Ч. 1815. Николай Демчинскій ѡтъ завѣд. Корсова,
 Ч. 1816. Емилиянъ Гавришо ѡтъ завѣд. Каменя,
 Ч. 2053. Іоанъ Боднаръ яко парохъ Пѣдднѣстрианъ,
 Ч. 2054. Володимиръ Була ѡтъ завѣд. Девятникъ,
 Ч. 2075. Алексей Пристай ѡтъ завѣд. Лагодова,
 Ч. 2128. Юстинъ Лучаковскій ѡтъ сотр. въ Вербилѡвцяхъ,
 Ч. 2174. Іоанъ Дорожинскій ѡтъ завѣд. Бѣбщанъ,
 Ч. 2193. Іоанъ Рудницкій ѡтъ завѣд. Володимирецъ,
 Ч. 2194. Антоній Копертинскій ѡтъ завѣд. Зеленои,
 Ч. 2221. Павло Дудикъ ѡтъ завѣд. Станиславчика,
 Ч. 2239. Іоанъ Целевичъ яко парохъ Тростяниця,
 Ч. 2394. Іоанъ Дорожинскій ѡтъ завѣд. Бѣбщанъ,
 Ч. 2465. Романъ Крыжановскій яко парохъ Плотичъ,
 Ч. 2467. Теофилъ Кордуба ѡтъ завѣд. Августѡвки,
 Ч. 2508. Евгенийъ Тимкевичъ ѡтъ сотр. въ Одеску,
 Ч. 2565. Теодоръ Сахно ѡтъ зав. Межирѣча,
 Ч. 2567. Николай Стисловскій ѡтъ сотр. въ Роздолъ.

Въ пропозиціи умѣщений 00.:

- Ч. 1823. — на Водники: 1) Володимиръ Глѣбовицкій, 2) Павло Кудрикъ, 3) Іоанъ Яблонскій, — а въ списѣ: 4) Іосифъ Зацерковный, 5) Леонидъ Молчковскій, 6) Іосифъ Зарицкій, 7) Іоанъ Илевичъ.
 Ч. 1822. — на Пальчинцѣ: 1) Николай Романюкъ, 2) Василь Левицкій, 3) Игнатій Глѣбовицкій, — а въ списѣ: Зеновій Перфецкій.

Презенты получили 00.:

- Ч. 2502. Евгенийъ Купчинскій на Рѣцѣвѣвъ,
 Ч. 2554. Іосифъ Зацерковный на Водники.

Зъ презенты зрезигновавъ:

- Ч. 2226. О. Климентій Слюзаръ на Жеребки.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашае ся на канон. институцію 00.:

- Ч. 1755. Даніила Зарицкого на Августѡвку,
 Ч. 2001. Евгения Тимкевича на Бѣлкѡвцѣ,
 Ч. 2002. Александра Джулиньского на Монастырецъ,
 Ч. 2177. Александра Батога на Розвадѡвъ.

До канон. институціи вѡзваніи 00.:

- Ч. 1755. Даніиль Зарицкій на Августѡвку,
 Ч. 2001. Евгенийъ Тимкевичъ на Бѣлкѡвцѣ,
 Ч. 2002. Александръ Джулиньскій на Монастырецъ,
 Ч. 2123. Даміянъ Бачинскій на Куткѡръ по Воскресенію,
 Ч. „ Корнилій Бачинскій на Мышковичѣ по Воскресенію,
 Ч. 2177. Александръ Батѡгъ на Розвадѡвъ.

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 2068. Николай Цегельскій на Подусѡвъ,
 Ч. 2080. Романъ Крыжановскій на Небылѡвъ,
 Ч. 2082, Антоній Стефановичъ на Щирецъ,
 Ч. 2175. Евгенийъ Тимкевичъ на Бѣлкѡвцѣ,
 Ч. 2206. Николай Кукурудза на Камѣнь,
 Ч. 2219. Стефанъ Высочанскій на Перегноѡвъ,

- Ч. 2318. Игнатій Гарасевичъ на Чернівцъ,
 Ч. 2319. Александеръ Джулинскій на Монастырець,
 Ч. 2321. Даніилъ Зарицкій на Августовку,
 Ч. 2408. Александеръ Батѣгъ на Розвадовъ,
 Ч. 2610. Юліанъ Мандичевскій на Николаѣвъ,
 Ч. 2611. Андрей Грибъ на Берлинъ.

Декретъ увольнення отъ испытану конкурсового парох. получивъ:

- Ч. 1911. О. Юліанъ Твардіевичъ парохъ Дмитровичъ.

Выс. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митр. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда религіяного для частныхъ сотрудниковъ.

- Ч. 576. въ Ушні на 1 рѣкъ,
 Ч. 1713. въ Рожнятовъ додаткову дотацію за часъ отъ 25/4 до 24/8 1899,
 Ч. 1714. въ Побужахъ cum jure directionis отъ 17/7 1899 до 16/7 1900.
 Ч. 2492. въ Незнановъ.

Митроп. Консисторія вставила ся :

а) о плату дефиціента :

- Ч. 1176. О. Петру Недзвецкому пароху въ Чесникахъ.

б) о системизоване сотрудничествъ :

- Ч. 537. въ Стрыбцѣ.

в) о высигноване платы за провадження парохіи :

- Ч. 538. О. Максиму Панасюку сотруднику въ Луцѣ.

г) о плату зъ фонда религ. для приват. сотрудниковъ :

- Ч. 391. въ Болотни,
 Ч. 572. въ Боратинѣ,
 Ч. 601. въ Кудобинцахъ,
 Ч. 961. въ Прошовѣ,
 Ч. 1000. въ Байковцахъ,
 Ч. 1198. въ Сорокахъ,
 Ч. 1221. въ Лапшинѣ,
 Ч. 1281. въ Сосновѣ,
 Ч. 1334. въ Кобыловолокахъ,
 Ч. 1441. въ Печеніи,
 Ч. 1919. въ Студынцѣ,
 Ч. 1920. въ Новиці,
 Ч. 2153. въ Княжолуцѣ,
 Ч. 1222. въ Берлинѣ,
 Ч. 2200. въ Денисовѣ.

Выказъ жертвъ вплынувшихъ отъ 1. Сѣчня 1900 до 31 Марта 1900 до Канцеляріи Митроп. Консисторіи:

а) на потреби Святейшого Отца:

Всч. Урядъ парох. въ Дашавѣ	1	кор.	—	гел.
Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	4	"	—	"
Всч. Урядъ парох. въ Цѣшкахъ	8	"	—	"
" " " " Золочевѣ	2	"	—	"
Впр. О. "Пралатъ" Кобыляньскій	5	"	—	"

б) на мисіи и Грѣбъ Христовъ въ Святой земли:

Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	1	"	—	"
Всч. Урядъ парох. въ Золочевѣ	2	"	—	"

в) на мисіи и знесенне неволь въ Африку:

Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	1	"	—	"
Всч. Урядъ парох. въ Золочевѣ	2	"	—	"

"	"	"	"	Долгѣмъ (Калуш. дек.).	.	.	.	.	.	2	"	70	"
"	"	"	"	Дашавѣ	.	.	.	.	.	4	"	—	"
"	"	"	"	Вышенцѣ великій	.	.	.	.	.	"	"	84	"
2) на мисіи католицкій:													
Всч.	Урядъ	парох.	въ	Плавю	.	.	.	.	.	4	"	—	"
"	"	"	"	Дашавѣ	.	.	.	.	.	2	"	—	"
"	"	"	"	Золочевѣ	.	.	.	.	.	2	"	—	"
Впр.	О.	Пралатъ	Кобылянскій	.	.	.	.	.	.	1	"	—	"
"	"	"	"	Извдоръ Дольницкій	.	.	.	.	.	10	"	—	"
д) на обходѣ Уніи Берестейской:													
Свѣтлый	Магистратъ	Стрыйскій	.	.	.	.	.	.	.	100	"	—	"
Достохвальна	Каса	ощадности	Дрогобыцка	.	.	.	.	.	.	40	"	—	"
е) на институтъ св. Іосафата:													
Впр.	О.	Пралатъ	Кобылянскій	.	.	.	.	.	.	4	"	—	"
Всч.	Урядъ	парох.	въ	Золочевѣ	.	.	.	.	.	2	"	—	"
Вп.	П.	Федоровичъ	зъ	Перемышля	.	.	.	.	.	20	"	—	"
Достохвальне	Товариство	"Днѣстеръ"	.	.	.	.	.	.	.	200	"	—	"
Честній	Теодоръ	и	Магдалина	Христ. женихи	зъ	Голиня	.	.	.	6	"	—	"
ж) для Службебницъ Пр. Д. Маріи:													
Впр.	О.	Пралатъ	Кобылянскій	.	.	.	.	.	.	2	"	—	"
Всч.	Урядъ	парох.	въ	Золочевѣ	.	.	.	.	.	2	"	—	"
з) на Новиціята въ Словитѣ:													
Впр.	О.	Пралатъ	Кобылянскій	.	.	.	.	.	.	2	"	—	"
Всч.	Урядъ	парох.	въ	Золочевѣ	.	.	.	.	.	2	"	—	"
і) на Товариство св. Ап. Павла:													
Впр.	О.	Пралатъ	Кобылянскій	.	.	.	.	.	.	4	"	—	"
Всч.	О.	Зарихта	парохъ	въ	Чижиговѣ	.	.	.	.	2	"	—	"
Всч.	Урядъ	парох.	въ	Золочевѣ	.	.	.	.	.	2	"	—	"
и) на Товариство св. Ап. Петра:													
Впр.	О.	Пралатъ	Кобылянскій	.	.	.	.	.	.	4	"	—	"
Церковь	въ	Чижиговѣ	.	.	.	.	.	.	.	4	"	—	"
Всч.	Урядъ	парох.	въ	Золочевѣ	.	.	.	.	.	2	"	—	"
к) на церковь въ Патрасѣ:													
Всч.	Урядъ	парох.	въ	Плавю	.	.	.	.	.	1	"	—	"
л) на фондъ Неофитѣвъ:													
Всч.	Урядъ	парох.	въ	Дашавѣ	.	.	.	.	.	2	"	—	"
Впр.	О.	Пралатъ	Кобылянскій	.	.	.	.	.	.	1	"	—	"

Некрольо́гія.

Ч. 2503. О. Іосифъ Дроздовскій, парохъ Клебанѣвки, померъ дня 31. Марта 1900.

Душа его поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18. Цвѣтня 1900.

ЮЛІАНЪ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 4. Мая.

Ч. V.

Ч. 28|кап.

Митроп. Капитула подае симъ Всч. Духовеньству и Вѣрнымъ печальну и потрясающую вѣдомѣсть, що Его Ексцеленція Высокопреосвященный Архіепископъ и Митрополитъ

Куръ

ЮЛІАНЪ сасъ КУИЛОВСКІЙ

нынѣ т. е. 4-го с. м. о II-ой год. 50 минутъ о Господѣ упокоивъ ся по довгѣй и тяжкѣй болѣзни, принявши св. Тайны и отримавши ѡтъ Святѣйшого Отца Апостольске благословеніе.

По тѣй причинѣ препоручае ся, щобы въ всѣхъ церквахъ парохіяльных ѡтбувало ся 3. разы на день дзвонене, а въ дни похорону, котрый ѡтбуде ся въ вторникъ дня 8. с. м., щобы Всч. Душпастырѣ, котрымъ се возможно буде, прибули для взятія участи въ ѡтданю послѣдnoi прислуги Возлюбленому Архипастырю и Отцу, прочіи же, по попередному заповѣдженю, щобы ѡтправили спѣвану Службу Божу съ парастасомъ въ день похорону въ вторникъ. и зарядили пѣвъ годинне дзвонене по скѣпченю богослуженя. Всч. Отцы же, котріи возьмуть участь въ похоронахъ въ Львовѣ, ѡтправлять таке саме богослужене въ наступающій тыждень по попереднѣмъ заповѣдженю.

Львѣвъ, дня 4. Мая 1900.

Андрей Бѣлецкій
Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТИ

РѢКЪ 1900.

Выдано дня 25. Мая

Ч. VI.

Ч. 31.

Ч. 96/орд. Телеграмъ Св. Отца и ѡтповѣдь св. Конгрегаціи Пропаганды на донесеніе о смерти бл. н. Высокопреосвященнаго Митрополита. Выбѣръ Викарія капитулярнаго и За-вѣдателя дѣлъ Митрополитальныхъ. Розпорядженіе молитвъ въ часѣ вакованія Митрополіи.

Коли Г. Богу сподобалось покликати до Себе бл. н. Ёго Ексцелленцію ВПреосвященнаго Митрополита Юліяна Куиловскаго, Мужа великой вѣры и побожности, незвычайной скромности и силы духа, и цѣлкомъ ѡтданого службѣ своей Архипастырскѣй — то на донесеніе о Ёго смерти, Святѣйшій Отець велѣвъ въ Своей всегдашней пресвятой добротѣ для народа нашего пере-слати тутъ слѣдующій телеграмъ:

Rmo D. Andreae Bielecki Archi-
epesbytero. Lemberg. Summus Pon-
tifex accepto tristi nuntio Tuo tele-
grammate allato, gravi affectus est
moerore et animam defuncti istius
Metropolitani ruth. ferventibus pre-
cibus Deo commendat. Tibi vero et
isti archidiocesi Apostolicam bene-
dictionem peramanter impertit. —

M. Card. Rampolla. +

Всечестнѣйшему О. Андрею Бѣ-
лецкому Архипресвитеру. Львѣвъ.
Святѣйшій Отець одержавши пе-
чальну вѣсть Твоимъ телеграмомъ
принесену, тяжкимъ смуткомъ пере-
нявъ ся и душу помершого тамош-
наго Митрополита рускаго горячими
молитвами Богу вручае. Тебѣ же и
тамошней Архіепархіи благословеніе
Апостольске вселюбовно удѣлюе. —

Маріанъ Кард. Рамполла. +

Св. же Конгрегація въ розширенію вѣры ѡтповѣла на дотычне донесеніе,
якъ слѣдуе:

R. P. D. Andreae Bielecki Archipres. Cap. Met. ruth. Leopoliens. Illme
ac Rme Domine. Perdolenti animo haec S. C. accepit R. P. D. Iulianum
Kurowski Archiepiscopum Leopoliensem Ruthenorum pie in Domino obiisse,
cuius prudentiae et pietati nullum par elogium. Eadem vero certa spe confi-
dit iustum ac divitem in misericordia Deum meritum praemium tribuisse
Praesuli desideratissimo, qui pro Ecclesiae causa strenue adlaboravit. Interim
Deum adprecator, ut Te quam diutissime sospitet. Amp. Tuae. Addictissimus
Servus M. Card. Ledóchowski Praef.

Упрашають ся веѣ Всч. Священники Архієпархіи, щоби окрімъ публичн ой оголошеной Службы Б. після розпорядження въ Ч. V. Вѣдомостій, ще если не бѣльше, то хоть одну св. Литургію читану жертвовали за упокой помершого Архієрея.

А понеже зарядъ Архієпархіи въ часѣ вакованя належить до Впр. и Всесвѣтл. Митр. Капитулы, тому Таяжъ выбрала стосовно до истнующихъ приписовъ дня 4. с. м.

О. Архипресвитера

АНДРЕЯ БѢЛЕЦКОГО

на

Викарія Капитулярного и Управителя Архієпархіи въ дѣлахъ духовныхъ,

а О. Крылошанина

ІОАНА ЧАПЕЛЬСКОГО

на

Завѣдателя дѣбръ столовыхъ Митрополіи.

И черезъ часѣ вакованя має Всч. Священство при Богослуженяхъ на дотычныхъ мѣсяцяхъ выразати: о Боголюбивыхъ Епископахъ нашихъ. А понеже все добро наше насампередъ ѡтъ Г. Бога зависитъ и до одержаня тогожъ поредовсѣмъ молитва єсть доконечною, прото Митр. Ординаріятъ, памятаючи на слова Господній: *Просите и дастъ ся вамъ* (Мат. 7, 7) — взыває все Всч. Священство Архієпархіальне, щоби черезъ той часѣ вакованя молити ся о ласку и милосердіє Боже для сеи Архієпархіи, такъ въ теперѣшнѣмъ часѣ опорожненя єи, якъ такожъ особливо о обсаджєнє Митрополитого престола на славу Божу и спасєніє и добро всѣхъ насъ.

Всч. Душпастирѣ обовязують ся оголосити народови въ першу недѣлю або свято по одержаню сєго препоручєня благословєніє Святѣйшого Отца, цѣлѣй Архієпархіи удѣленє, обвѣстити имъ выбѣръ Викарія Капитулярного и завѣзвати ихъ до молитовъ черезъ часѣ вакованя Аєпархіи въ высше наведенѣмъ подвѣйнѣмъ намѣреню.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 11. Мая 1900.

Ч. 32.

Ч. 3096. — Конституція св. Отца о позысканію сегорѣчного ювілея для певныхъ Осѣбъ безъ подорожи до Риму.

Оголошує ся Конституція Св. Отца, котрою позволяє ся позысканє сегорѣчного ювілея для певного рода Осѣбъ безъ подорожи до Риму и удѣлюють ся дотычнї привилєи:

Leo Episcopus
servus servorum Dei
ad futuram rei memoriam

Aeterni Pastoris infinitam caritatem animo reputantes, qui *proprias oves vocat nominatim*¹⁾, *ut vitam habeant et abundantius habeant*²⁾, quique ipsarum adventum ad sui gremium non modo expectat, sed ipse saepe praevertit, consilium agitavimus de Apostolicae liberalitatis thesauro recludendo in proximum annum Iubilaei iis etiam, quibus sua conditio non sinit ut praescriptam peregrinationem ad almam hanc Urbem et ad beatorum Apostolorum limina suscipiant. Placuit igitur fructu vacuum non redire multorum fidem ac pietatem, qui huiusmodi iter summo cum studio essent aggressuri, nisi eos aut septa monasterii, aut ineluctabilis captivitas, aut corporis infirmitas impediret. Quae quidem relaxatio atque benignitas non istorum tantum necessitati aut utilitati prospiciet, sed in communem omnium salutem redundabit. Coniunctis enim tot hominum precibus et lacrimis, quos vel vitae innocentia et religionis ardor, vel poenitentia, vel calamitas segregavit a ceteris, divinae misericordiae placandae spes licebit multo validiorem fovere. Quamobrem vi praesentium litterarum opportunas rationes describere decrevimus, quibus quum viri tum mulieres in eremis, monasteriis et religiosis domibus assidue vitam degentes, vel custodiis et carceribus detenti, vel morbis aut infirmitatibus impediti quominus veneranda Apostolorum sepulcra et Patriarchales Urbis Basilicas adeant, permissarum absolutionum concessique plenarii Iubilaei fieri participes valeant.

Qui autem sub hac providentia comprehenduntur, hi sunt:

I. Moniales omnes, quotquot solemnia vota religionis ediderunt et in monasteriis degunt sub claustris perpetui disciplina; item quae tyrocinium exercent, quaeve in monasteriis, aut educationis aut alia de causa legitima, commorantur. Pariter Monasteriorum huiusmodi Moniales, quae stipis colligendae gratia septa religiosa egrēdiuntur:

II. Oblatae, vitae societate coniunctae, quarum Instituta fuerint ab Apostolica Sede vel ratione stabili, vel ad experimentum probata, una cum suis novitiis atque educandis puellis aliisque communi cum ipsis contubernio utentibus, quamquam severiori claustris lege non adstringantur:

¹⁾ Io. x, 3.

²⁾ Ibid. 10.

III. Tertiariae sub uno eodemque tecto communiter viventes cum suis pariter novitiis atque educandis puellis, aliisque cum ipsis una degentibus, etsi severiore claustrum lege minime teneantur, earumque Institutum nec unquam ad hunc diem ab Apostolica Sede approbatum fuerit, nec ut approbatum in posterum haberi debeat vi praesentis concessionis:

IV. Puellae ac mulieres in gynaeceis seu Conservatoriis degentes, quamvis nec Moniales, nec Oblatae, nec Tertiariae, nullisque claustrum legibus obnoxiae sint. Has omnes, quas diximus, tam in Urbe quam extra, ubique locorum et gentium degentes, praesentis concessionis gratia et privilegio frui posse decernimus ac declaramus.

V. Idem concedimus Anachoretis atque Eremitis, non quidem eis qui nullis clausurae legibus adstricti vel in collegio et societate, vel solitarii sub Ordinariorum regimine certisque legibus aut regulis obtemperantes vivunt: sed eis qui in continua licet non omnimode perpetua clausura et solitudine deditam contemplationi vitam agunt, etiamsi monasticum aut regularem Ordinem profiteantur, ut Cistercienses aliquot, Chartusienses, Monachi et Eremitae sancti Romualdi solent.

VI. Ad utriusque sexus Christifideles eandem concessionis gratiam extendimus, qui captivi in hostium potestate versantur, ad eosque ubique locorum, qui ex civilibus aut criminalibus causis in carcere detinentur; item qui exilii poenam aut deportationis luunt; qui in triremibus aut alibi ad opus damnati reperiuntur; denique ad religiosos viros qui suis in coenobiis sub custodia retinentur vel qui ex rectorum praecepto certam habent sedem, quasi exilii aut deportationis loco assignatam.

VII. Eandem concessionem communem esse pariter volumus utriusque sexus infirmis cuiusvis ordinis et conditionis, vel qui iam extra Urbem in morbum aliquem inciderint, cuius causa, intra Iubilaei annum. Urbem adire, medici iudicio, non possint, vel qui, licet convalescerint, non sine tamen gravi incommodo romanum iter aggredi possint, vel qui omnino dare se in iter imbecilla ex habitu valetudine prohibeantur. Horum denique numero senes haberi volumus, qui septuagesimum aetatis suae annum excesserint.

Itaque istos omnes et singulos monemus, hortamur et obsecramus in Domino, ut peccata sua in amaritudine animae recolentes eademque intimo animi sensu detestantes, saluberrimo Poenitentiae sacramento et congruis satisfactionibus suam quisque conscientiam expiare curent; tum ad caeleste Convivium ea, qua par est, fide, reverentia, caritate, accedant, Deumque optimum maximum, per Unigenitum Filium eius ac per merita augustissimae Virginis Mariae et beatorum Apostolorum Petri et Pauli omniumque Sanctorum, iuxta Nostram Ecclesiaeque mentem enixis precibus orent pro sanctae Ecclesiae prosperitate atque incremento, pro extirpandis erroribus, pro catholicorum principum concordia, totiusque christiani populi tranquillitate et salute; in eumque finem visitationi quatuor Urbis Basilicarum, alia religionis, pietatis, caritatis opera devote sufficiant, quum voluntaria, tum praeser-

tim a delectis sacri ordinis viris auctoritate Nostra iniungenda, prout infra edicetur.

Scilicet volumus ac iubemus ut venerabiles fratres Episcopi alique locorum Ordinarii Monialibus, Oblatis, Tertiariis, aliisque superius memoratis sive puellis, sive mulieribus, Anachoretis, Eremitis, in carcere detentis, aegrotantibus et septuagenario maioribus, statuam ac praescribam sive per se, sive per prudentes Confessarios, congrua religionis ac pietatis opera iuxta singulorum statum, conditionem et valetudinem ac loci et temporis rationes: quorum perfunctionem operum pro visitatione quatuor Urbis Basilicarum valere volumus ac decernimus. Eamdem commutandorum operum facultatem concedimus Praelatis Regularibus videlicet utendam erga Instituta et personas singulas quae in ipsorum iurisdictione sint. — Eodem genere personis quae in Urbe degant, designari opera sufficienda volumus per dilectum Filium Nostrum S. R. E. Cardinalem Vicarium eiusque vices gerentem, sive per se ipsos sive per prudentes Confessarios.

Itaque Omnipotentis Dei misericordia et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli auctoritate confisi, iis omnibus et singulis, quos supra memoravimus, vere poenitentibus et intra praesentem Iubilaei annum rite confessis ac sacra Communione reffectis, Deumque, ut supra dictum est, orantibus, omnia denique implentibus alia iniungenda opera in locum visitationum, ac, vel inchoatis tantum iisdem operibus, si morbus periculosus oppresserit, plenissimam omnium peccatorum indulgentiam, veniam et remissionem, etiam duplici vice intra anni sancti decursum si iniuncta opera iteraverint, haud secus ac si praescripta communiter ceteris omnibus expleverint, de Apostolicae liberalitatis amplitudine largimur atque concedimus.

Monialibus earumque novitiis licere volumus, at prima dumtaxat vice, sumere sibi ex alterutro Cleri ordine Confessarios, qui tamen sint ad audiendas Monialium confessiones rite approbati. Anachoretis atque Eremitis supra dictis, itemque Oblatis, Tertiariis, puellis ac mulieribus in monasteriis piisque domibus vitam communem agentibus, quibus forte ordinario tempore eligendi sibi Confessarii libera facultas non sit, similiterque Christifidelibus captivitate, carcere aut custodia, infirmitate aut senectute impeditis, fas esse iubemus eligere sibi prima vice dumtaxat Confessarios quoscumque, dummodo ad confessiones personarum saecularium probati rite sint. Idem eisdem conditionibus liceat viris religiosis ex quolibet Ordine aut Congregatione vel Instituto. — Confessariis sic electis concedimus et tribuimus ut personas supra dictas, auditis earum confessionibus, absolvere possint a quibusvis peccatis, etiam apostolicae Sedi speciali forma reservatis, excepto casu haeresis formalis et externae, imposita poenitentia salutari aliisque iuxta canonicas sanctiones rectaeque disciplinae regulas iniungendis. Praeterea confessariis, quos moniales sibi elegerint, facultatem facimus dispensandi super vota quaelibet ab ipsis post solemnem professionem facta, quae regulari observantiae minime adversentur. Simili modo Confessarios supra memoratos etiam dispensando commutare posse volumus omnia vota, quibus

Oblatae Novitiae, Tertiariae, puellae et mulieres in communibus domibus agentes sese obstrinxerint, exceptis iis, quae Nobis et apostolicae Sedi reservata sint: factaque commutatione, a votorum etiam iuratorum observantia absolvere.

Hortamur autem Venerabiles Fratres Episcopos aliosque locorum Ordinarios, ut, Apostolicae Nostrae benignitatis exemplo, eligendis ad praesentium effectum Confessariis impertiri ne recusent facultatem absolvendi a casibus qui ipsis Ordinariis reservati sint.

Volumus denique ut praesentium transumptis sive exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici et sigillo viri in sacri ordinis dignitate constituti munitis, eadem ab omnibus adiungatur fides, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si exhibitae forent vel ostensae. Ceterum harum decreta et iussa Litterarum rata, valida, firma in omnes partes esse et fore decernimus, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrae declarationis, hortationis, concessionis, derogationis, decreti et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo octingentesimo nonagesimo nono Calend. Novembris, Pontificatus Nostri anno vicesimo secundo.

C. Card. ALOISI MASELLA Pro-Dat. — A. Card. MACCHI.

До сєи конституціи примѣчає ся:

I. Особы, котрѣ могутъ кромѣ Риму ѡдпусту юбилейного доступити суть слѣдующіѣ:

1) Монахинѣ съ слюбамн урочистыми и съ строгою клявзурою (хотьбы по причинѣ збираной милостинѣ по за клявзурою находили ся), ихъ новиціи, дѣвчата у нихъ выховуваніи и всѣ женщины, зѣ слушнои причины въ монастыри перебувающіѣ.

2) Всякій иншій жєнщины, чи то пѡдѣ правиломъ законнымъ, чи зовсѣмъ безѣ такогожъ и хотьбы безѣ строгои або и безѣ всякои клявзуры въ побожныхъ домахъ або въ закладахъ спѡльно мешкающіѣ, вразѣ съ дѣвчатами, у нихъ выховуваными и иньшими жєнщинами тамъ перебувающими. Тутъ належать окрѡмъ рѡжныхъ закладѡрѣ у насъ особенно Служебницѣ Пресвятой Дѣвы.

3) Пустельники въ постояннѡмъ уединенію жиючіѣ, хотьбы и до якогосѣ закона належачіѣ.

4) Попавшій въ неволю и вязнѣ всякого рода, также монахи, котрѣ зѣ наказу Настоятелѣвъ мусятъ за кару на певнѡмъ мѣсци перебувати. Въ кѡнци

5) хорѣ, котрѣ пѣсля суду лѣкаря въ роцѣ ювильейомѣ до Риму удати ся не могутъ; реконвалесценты, котрѣ подорожъ тую безъ великой тяжкости ѡтбути не могутъ; и тѣи, котрымъ подорожъ сѣя взагалѣ про слабе здорове не естъ можливою. Нарештѣ всѣ Вѣрнѣи скѡнчившѣи 70-й рѣкъ вѣку своего.

Всѣ иншѣи, тутѣ не вычисленѣи Особы могутъ ювильейный ѡдпусть сего року ино въ Римѣ доступити.

II. Дѣла до позысканя ювилея ѡтѣ Св. Отца и въ силу даной власти и приказу ѡтѣ Митроп. Ординаріята назначенѣи, суть слѣдующѣи:

1) Сповѣдъ и св. Причастіе. Но рочна обовязкова Сповѣдъ и великодне св. Причастіе не може служити заразомъ и до позысканя ювилея. Въ прощѣи можна ювильейне св. Причастіе, хотѣ вже естъ часъ великоднѣи, передѣ наказанымъ св. Причастіемъ прѣимити, ино позѡстаетъ обовязокъ, щобы потому ще разѣ въ часъ великоднѣи причащати ся. — Генеральна сповѣдъ не естъ приписана, если сама собою какому ся не естъ конечна; однакожъ всегда естъ она дуже желательною.

2) Треба черезъ десять день ѡдвѣджувати разѣ на день означену церковь и въ нѣи молити ся въ намѣреню Св. Отца и Церкви св. о поведженѣи и розширенѣи Церкви, о вынищенѣи блудѡвъ (ересей и ѡдступствѣи) о согласіи католицкихъ князѣвъ и о спокѡй и добро всего христѣянського народа.

Если въ якѡй мѣсцевости лише одна естъ парохіальна церковь, то тая признае ся до сихъ ѡдвѣдженѣи. Если естъ де бѡльше церквей парохіальныхъ, то выбѡръ полишае ся до волѣи, и можна разѣ одну а иншимъ разомъ котру будѣ иншу зѣ нихъ ѡдвѣджувати. Въ мѣсцевостяхъ же, въ котрыхъ нема жадной парохіальной церкви, можна церковь або каплицю мѣсцеву ѡдвѣджувати, если лишь въ нѣи переходуютъ ся Найсв. Тайны и ѡтправляе ся св. Литургія. Но не естъ конечнымъ, щобы ѡдвѣджувати означену церковь въ мѣсци своего замѣшканя (чи тамже парохіальна церковь находить ся або и нѣ), але можна ѡдвѣдження тѣи всѣи або ѡтѣ части въ якѡй будѣ мѣсцевости совершати, щобы лише церковь въ дотычнѡй мѣсцевости до ѡдвѣдженѣи назначену посѣщати.

Для монахинѣи, дѣвчатѣи и женѣи сѣи ними мешкающихъ признае ся церковь або каплиця домовая, въ котрѡй Тайны св. переходуютъ ся; и такѣ само для вязнѣвъ всякого рода.

Если посѣщае ся церковь, въ мѣсцевостяхъ, де нема Священника до ѡдвѣдження назначена, то позволяе ся церковь тую замѣсть черезъ два або три дни, одного дня 2 або 3 разы ѡдвѣдати. При такѡмъ повторительнѡмъ ѡдвѣдженю треба за каждый разѣ зѣ церкви выйти, але можна заразъ по выходѣи зновѣ до церкви вѡйти.

До позысканя ювилея не довѣе ѡдвѣджане пѡдчасъ обовязковой Литургіи въ недѣлѣи и урочистѣи свята; але мусить ѡдвѣджане въ тѣи дни ѡтбути ся або передѣ выслуханемъ св. Литургіи або ажъ потому. Не естъ конечнымъ, въ цѣли ѡдвѣдженѣи пѣшки ити, але можна такѣи и ѣхати.

Розумѣе ся, що не естъ конечнымъ, абы сповѣдъ и св. Причастіе було въ церквѣ до ѡдвѣдження назначенѡй.

Взглядомъ приписаного помолена ся не есть конечнымъ, щобы памята-ти всѣ наведеніи интенціи, але есть досыть, молити ся въ намѣренію св. Отца. Не есть также означено, якѣ молитвы и якъ довго треба молити ся; що найменше належитъ змовити хоть 5. Отче нашъ и 5. Богородице Д., або инші молитвы хоть такого самого треваня.

Порядокъ юбилейныхъ дѣлъ есть довольный; а именно можна сповѣдати ся або передъ ѡдвѣдженнями або въ часѣ ѡдвѣдженъ або по цѣлкови-тѣмъ укѡнченію ихъ, абы лише всѣ дѣла въ часѣ юбилейномъ (т. е. до ве-чѣрнѣ 24. лат. Грудня с. р.) доповнити. Однакожь треба доконче при по-слѣднемъ дѣлѣ въ ласцѣ Божій бути; кто бы отже по сповѣди передъ по-слѣднимъ ѡдвѣдженемъ попавъ въ грѣхъ смертный, мусить въ цѣли позысканя юбилея передъ тымже послѣднимъ ѡдвѣдженемъ ще разъ сповѣдати ся, и не довѣе ко позысканію юбилейного ѡдпущу возбуждене жалю совершенного.

Кто бы по сповѣди и св. Причастію и розпочатю ѡдвѣдженъ впавъ въ небезпечну хоробу, той вже и безъ докѡнченя дальшихъ дѣлъ (хотьбы лишь одно ѡдвѣджене вперѣдъ здѣлавъ) позыскуе сей юбилей.

Можна такожъ сей юбилейный ѡдпустъ два разы позыскати, если ли-ше въ часѣ юбилейномъ 2. разы приписаніи дѣла повторятъ ся. (Но не зѡста-ло ще доси дозволеннымъ, абы ѡдпустъ той можъ було и за помершихъ жер-товати.)

III. Привилеѣ въ корысть тыхъ, що хотять позыскати юбилей, удѣленіи суть слѣдующіи:

1) Монахинямъ и ихъ новиціямъ дозволяе ся вѣольный выбѣръ сповѣдни-ковъ, чи то законныхъ чи свѣтскихъ, если лишь суть апробованіи спеціально для якихъ небудь монахинь. Всѣмъ же прочимъ Вѣрнымъ (такожь и монахамъ), отже и СС. Служебникамъ, дозволяе ся вѣольный выбѣръ Сповѣдниковъ зъ межи всѣхъ Священниковъ, до слуханя сповѣди апробованныхъ, хотьбы може въ звывкѣмъ часѣ такий вѣольный выбѣръ не бувъ имъ дозволенный. Однакожь такъ для монахинь якъ и для прочихъ тыхъ Вѣрныхъ, котрымъ звывкло ви-биране Сповѣдника не есть вѣольне, дозволяе ся вѣольный выбѣръ въ цѣли по-зысканя юбилея лише першимъ разомъ.

2) Такъ выбраннымъ Сповѣдникамъ надають ся ѡтъ св. Отца спеціаль-ніи власти:

а) Могутъ они въ Сповѣди св. выше поименованіи Особы розрѣшати (но лише *in foro conscientiae*) ѡтъ всѣхъ, хотьбы спеціальнымъ способомъ Св. Апост. Престолу задержанныхъ грѣхѣвъ и цензуръ, (*imposita poenitentia salutari aliisque juxta canonicas sanctiones rectaeque disciplinae regulas in-jungendis*), съ выняткомъ сихъ трохъ: *haeresis formalis et externa, falsa accusatio sollicitationis* и *absolutio complicitis*. Зарѣвно могутъ они розрѣша-ти ѡтъ всѣхъ, Митр. Ординаріатови задержанныхъ грѣхѣвъ.

б) Сповѣдники тіи могутъ монахинь ѡтъ всякихъ слюбѣвъ по професіи зѣдѣланныхъ звѣольняти, хоть тіижь ніякъ не противять ся правиламъ закона. Такожъ Сповѣдники тіи могутъ для всякихъ дѣвчатъ и женьщинъ, въ спѣль-ныхъ домахъ жіючихъ, всякій, хоть и записажений слюбы на инші пере-

мѣнявати, хотьбы на щось меншого, но не о много меншого. Вынятї суть слюбы вѣчної чистоты, вступленя въ монашескїй чинъ, обѣты въ корысть иишихъ особъ здѣланї и ѳтъ нихъ принятї, и обѣты въ цѣли охороненя ѳтъ грѣхѳвъ здѣланї, хїба бы перемѣна була така, котра пѳсля суду Сповѣдника зарѳвно ѳтъ грѣхѳвъ охороняе. Увѳльнене або замѣна слюбѳвъ може дѣяти ся привилеемъ ювилея безъ особной причины на саме желане кающого ся.

в) Сповѣдники могутъ такожъ перемѣнявати въ Сповѣди приписанї до позысканя ювилея дѣла, однакожъ лишь изъ слушной причины и съ выняткомъ Сповѣди, св. Причастїа и хотъ одноразового помолена ся на означенї интенціи; можна отже замѣнявати ино ѳдвѣдження церкви всѳ або ѳтчасти и повторительнїи молитвы. Замѣна тая може дѣяти ся на якї будь дѣла побожности, самоотверженїа и любви (межи иишими н. пр. на милостыню для св. Отца, на повторне принятїе св. Тайнъ и т. д.); и не мае бути на щось значно меншого, хїба бы состоянїе кающого ся було таке, що нѣчо бѳльшого выповнити не дозволяе.

Розрѣшати ѳтъ грѣхѳвъ задержаныхъ и увѳльнювати або поремѣнявати слюбы можна лише оденъ разъ; но перемѣнявати изъ слушной причины дѣла до позысканя ювилея приписанї можна при повторнѳмъ позыскуваню ювилея такожъ и другїи разъ.

Оголосивши такъ ювильейный ѳдпусть для наведеньхъ выше Осѳбъ, Св. Отець въ своѳй Конституціи упоминае, завзывае и закликае о Господѣ всѳхъ Ихъ и кожного зъ особна, щобы грѣхи свои въ горести душѣ воспоминали, о тыхъ же зъ глубины сердца каяли ся и спасительною тайною Покаянїа и ѳтповѣдными дѣлами задосытучиненя совѣсть свою очистити старали ся; дальше щобы до небесной трапезы св. Причастїа съ принадлежновъ вѣровъ, почестевъ и любовїю приступали; такожъ щобы Г. Бога всеблагого и всемогучого черезъ единородного Сына Ёго и черезъ заслуги Преблаженнои Дѣвы Марїи и Св. Апостолъ Петра и Павла и всѳхъ Святыхъ горячо молили въ намѣреняхъ выше наведеньхъ; и щобы въ кѳнцы въ цѣли позысканя ювилея иишї, чи то доброохотнїи, чи особливо приписанї дѣла побожности и любви совершали.

Часть Ювилея есть то часть загалной покуты и молитвы, для цѣлои Церкви Христовой именемъ Божиимъ оголошенный ѳтъ Намѣстника Христоваго на земли, Котрому въ особѣ св. Апостола Петра ѳтъ Господа Бога и Спасителя нашего сказано: *И дамъ ти ключи царства небеснаго: и еже аще свяжешѣи на земли, будетъ связано на небесахъ; и еже аще разрѣшиши на земли, будетъ разрѣшено на небесахъ* (Мат. 16, 19).

Треба отже, щобысьмо не занедбали той часть особлившой ласки и милосердіа Божого; але щобысьмо выкорыстали его такъ для своего добра якъ и для упрошеня великой ласки и милосердіа Божого для цѣлои Церкви Христовой и для всего свѣта, пѳсля слѳвъ письма св.: *Днесь, аще гласъ Ёго услышите, не ожесточите сердецъ вашихъ.* (Євр. 3, 7).

Тому взыває Митр. Ординаріятъ насампередъ всѣхъ Всч. Священникѣвъ Архіепархіи тыхъ, котрі можуть, щобы участвовали въ святѣмъ паломничествѣ до Риму.

А всѣ Всч. Душпастырѣ мають заовзвати и заохотити всѣхъ Вѣрныхъ, котрымъ тоє єсть можливимъ, щобы взяли участь въ тѣмже святѣмъ паломничествѣ а то тымъ бѣльше, коли приписані черезъ 10. днѣвъ ѡдвѣдження головныхъ церквей въ Римѣ зѣстануть правдоподѣбно зновъ милостиво для путникѣвъ нашихъ зредуковані на 2. або 3. дни (пѣсля Вѣдомостей Ч. IV. ч. 26. ст. 35.) такъ, що коштомъ около 50 зр. при уживаню 3 ой класы вѣзды, а 75 зр. 2-ю класою можна *жельзницею* тамъ и назадъ разомъ съ *пропитанемъ* въ Римѣ оплатити. Зголошеня и грошѣ належить Митроп. Консисто́ріи надсылати.

Паломничество тоє, котре мало ѡтбути ся въ первыхъ дняхъ Червня, ѡтстрочено на конецъ мѣсяця Жовтня а то по причинѣ, що пригото́ваня до тогоже зъ поводу смертельной слабости, а потому наступившого упокоєнія ся Высокопреосвященнаго Архіепископа Митрополита Кирѣ Юліана не могли якъ належить перевести ся и усовершити ся. Ближшій подро́бности зѣстануть якъ найскорше оголошені; при тѣмъ примѣчає ся, що повѣдомленя що до рутей и цѣны остають незмѣнені, якъ то въ тутешныхъ оголошеняхъ зъ дня 13/II. и 12/III. було подано. А понеже многі зъ Всч. Священства и Вѣрныхъ до подорожи на Червень вже зголосили ся, а денекотрі даже и грошѣ до Митроп. Консисто́ріи надѣслали, то припоручає ся Всч. Душпастырямъ тыхже заовзвати, щобы, або черезъ нихъ освѣдчили ся, чи при тѣмъ намѣреню ѡтбути паломництво до Риму такожъ на Жовтень остають, або чи оное вже въ Жовтні не зможуть сповнити, въ котрѣмъ то послѣднѣмъ случаю грошѣ вже переслані до Митроп. Консисто́ріи звернені имъ зѣстануть, коли повѣдомлене ѡтпозвѣдне або черезъ Всч. Душпастырѣвъ або впростъ ту надоспѣе.

Всѣхъ же тыхъ Всч. Священникѣвъ, до котрыхъ стосує ся предлежа́ча Конституція, взыває Митр. Ординаріятъ, щобы всѣ дома постарали ся о позысканє сего юбилєя для себе.

А Вѣрныхъ всѣхъ, котрыхъ таяжъ Конституція дотычить, мають Всч. Душпастырѣ заовзвати и горячо заохотити, щобы юбилєй сей, сли не 2. разы, то хоть 1. разъ въ сѣмъ роцѣ позыскали.

О́тъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 7 Мая 1900.

Ч. 33.

Ч. 3286. — Нове улєкшенє въ розрѣшеняхъ ѡтъ цензуръ, Св. Апост. Престо́лу задержанныхъ.

Якъ въ Вѣдомостяхъ зъ р. 1899 Ч. 6. (ст. 29.) наведено, може кождый Сповѣдникъ розрѣшати ѡтъ цензуръ, Св. Отцу задержанныхъ въ разѣ наглядной потребы, где розрѣшенє не можъ ѡтложить безъ небезпеченства тяжкого згѣршеня або обезславленя, и такожъ если каючий ся єсть такого

успособлєня, що єму дуже тяжкимъ єсть, позбавати въ грѣсѣ смертнѣмъ доти, поки ажъ власть розрѣшеня зъ Риму не надѣйде (хоть того за оденъ або два тыжнѣ можьбы надѣяти ся) — однакожь пѣдъ карою поновного упаденя въ тѣ самѣ цензуры, если каючій ся не удасть ся найдалше до мѣсяця писемно и посредствомъ Сповѣдника до Св. Апост. Престола.

Дальше же рѣшила св. конгрегація Инквизиціи въ тѣй рѣчи на предложєне запытанє: *Quando neque Confessarius neque poenitens epistolam ad S. Poenitentiarium mittere possunt et durum sit poenitenti adire alium Confessarium, in hoc casu liceat Confessario poenitentem absolvere etiam a casibus S. Sedi reservatis absque onere mittendi epistolam, facto verbo cum SSmo*; що Св. Отець 12. Листопада 1898 одобривъ и потвердивъ.

Если отже въ выше наведєныхъ наглядныхъ випадкахъ нѣ каючій ся нѣ сповѣдникъ не може удати ся писемно до Св. Пенитенціариі въ Римѣ, то можна розрѣшенє дати безъ обовязку тогожь удаваня ся.

Примѣчає ся, що съ выняткомъ, если каючій ся єсть Священникомъ, для каючихъ ся ляикѣвъ хоть и образованныхъ, кромѣ дуже рѣдкихъ випадкѣвъ, буде майже всегда неможнѣсть писемного удаваня ся до Св. Пенитенціариі, и не можъ имъ буде удѣлити въ сповѣди достаточной въ тѣмъ взглядѣ информации.

Що же дотычить Сповѣдникѣвъ, могутъ зайти часомъ вынятково якѣсь надзвычайнѣй випадки, въ котрыхъ буде и для нихъ таяжь невозможнѣсть. Но досыть часто може случити ся той випадокъ, що, або Священникъ сповѣдає въ чужѣмъ мѣстци, або каючій ся приходить изъ чужого мѣстця такъ, що физично або морально не можливимъ єсть, щобы каючій ся въ ѣтповѣднѣмъ частѣ до того самого Сповѣдника вернувъ. Если отже єсть для каючого ся въ такѣмъ разѣ рѣчею тяжкою (*si durum sit poenitenti*) удавати ся до иншого Сповѣдника, и если такожь ѣнъ самъ до св. Пенитенціариі писати не може, то можна єго въ выше наведєныхъ наглядныхъ случаяхъ безъ обовязку удаваня ся до Риму ѣтъ цензуръ задержанныхъ розрѣшити.

Ѡтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 10. Мая 1900.

Ч. 34.

Ч. 3319. Въ справѣ ѣтбути ся маючого на дняхъ 26. и 27. нов. ст. Червня с. р. испыту конкурсового парохіального.

Испытъ конкурсовый парохіальный дотычно наукъ ѣтбуде ся на дняхъ 26. и 27. н. ст. Червня 1900.

Получившій позволенє приступити до того испыту мають о год. $\frac{1}{2}$ 8. рано дня 26. Червня въ Церквѣ Архикатедральнѣй въ цѣли выслуханя Службы Божой „о призванє помочи св. Духа“ явити ся, потѣмъ въ сали засѣданъ Консистерскихъ зѣбрати ся, где на приготованѣмъ до того листѣ

выпишутъ свои имена и выкажутъ ся позволеніемъ до приступленія къ тому испытѣ.

Дальшій порядокъ огласитъ ся устно передъ испытѣмъ.

О^ъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 9. Мая 1900.

Ч. 35.

Ч. 2980. — Одинъ зъ урядѣвъ парох. Епархіи Brünn на Моравіи пошукуе метрики уродженія и вѣнчанія певной особы за заплаатою 40 коронъ.

До Митроп. Консисторіи насѣло подъ днемъ 21. Цвѣтня с. р. слѣдующе письмо:

Velit. humillime rogo, per diöcesim promulgare hanc investigationem in matriculis:

„Agitur de loco et tempore nativitatis (circa 1730) et copulationis cum Anna (circa 1760) Petri Joannis Zvěřina (Zwierżina, Žwerina, Swerschina, Ctwerschina) promissa remuneratione 40 cor.“

Parochiale officium Jaromericense diöc. Brunnensis die 19. Aprilis 1900

Тое подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

О^ъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 3. Мая 1900.

Ч. 36.

Ч. 4062. Пригадуе ся розпоряджене щорочныхъ моленій съ ѡдпустами передъ Сомествіемъ св. Духа.

Всѣ Всч. Настоятелѣ парохій взывають ся до оголошенія народови въ праздникъ Вознесенія и ѡтправленія въ своихъ церквахъ ѡтъ пятницъ по Вознесенію до суботы передъ Сомествіемъ включно, ѡсѡбныхъ моленій до св. Духа ѡтпустами надѣленныхъ послѣ приказу въ Вѣдомостяхъ АЕпарх. зъ р. 1897 Ч. 47. (стор. 82.)

О^ъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 24 Мая 1900.

Ч. 37.

Ч. 3648. — Приписаный до интенціи Литургій фонда религійного додатокъ: „послѣ ѡбязку фундаціи“ есть доконечный; и если Священникъ, котораго дотычить той приписъ, тое до своей интенціи не додае, то есть битъ въ совѣсти ѡбязанный до поновного ѡтправленія Литургій съ належитымъ намѣреніемъ, зъ чого лишь св. Апост. Престоль звѣлнити може.

Душпастврѣ, котрымъ суть придѣлений Литургіи фонда религ., суть подъ тяжкимъ грѣхомъ ѡбязаніи не лише до точной ѡтправы въ свѣй часѣ, але также до жертвованія тѣхже Литургій на интенцію ѡтъ фундатора означену; отже въ разѣ, если интенція тая не есть съ певностію вѣдома, до намѣренія „послѣ ѡбязку фундаціи“. ѡбязокъ той взглядомъ фондовыхъ Литургій походить навѣтъ ажъ зъ двоякого титулу: зъ титулу побиранія додатку

конгруального изъ фонда религ., и кромѣ того также зъ той другои причины, що В. Правительство теперъ ще и особно Литургій тиі ремунерує.

Но понеже помимо кѣлька разы повтореного наказу все ще много Душпаstryей предкладають выказы тыхже Литургій безъ выше наведеного додатку, прото Митроп. Консисторія покликує ся поновно на розпоряджене въ Вѣдомостяхъ 1898 ч. 43. (ст. 81.) и заявляє, що Священикъ, котрому пѣсля тогожъ розпорядженя єсть приписаний вспѣмненый додатокъ, если при ѳтправѣ не додає его, не выповнює свого обовязку взглядомъ фондовыхъ Литургій, и єсть въ совѣсти обовязанный до поновного ѳтправляня тыхже Литургій съ належитымъ намѣренемъ — **хоть не буде до того особно завзыванный зъ ѳтси**, позаякъ Митр. Консисторія зъ причины бракующего додатку въ выказахъ ще не може съ цѣлковитою певностію знати, чи бракувавъ ѳнъ также въ намѣренію Священника при ѳтправѣ.

Впрочѣмъ розумѣє ся, що стосовно до цитованого розпорядженя належить додатокъ той не лишъ при ѳтправѣ въ намѣренію мати, але такожъ всегда и въ выказахъ наводити. А такожъ и выразъ: „за Н. Н. (фундатора або фундаторѣвъ)“, такъ якъ ѳнъ находитъ ся въ Листахъ литургійныхъ, не має ся въ выказахъ опускати.

Повтарає ся ще, що выразъ „пѣсля обовязку фундаци“ має бути въ намѣренію Священника при ѳтправѣ рѣшающимъ; такъ що черезъ той выразъ въ певныхъ випадкахъ (зри цитоване розпоряджене) може навѣтъ попередный выразъ „за Н. Н. (фундатора або фундаторѣвъ)“ уничтожити ся.

Спѣмненый выше обовязокъ поновного въ данѣмъ разѣ ѳтправляваня Литургій фондовыхъ може лише тогды уступити, если дотычный Священикъ упроситъ собѣ звѣльненя ѳтъ Св. Апост. Престола; и тогды св. Отець за разомъ изъ сокровища Церкви удѣлює на залишені интенціи тѣлько, кѣлько бы въ корысть ихъ прійшло изъ ѳтправляваня дотычныхъ Литургій.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 24. Мая 1900.

Ч. 38.

Обвѣщенія конкурсовъ.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ пѣдъ днемъ 26. Цвѣтня 1900 сь речинцемъ до дня 21. Червня 1900 слѣдуючу парохію:

Ч. 3055. — Княжолука. декан. Болехѣвского, наданя Ёго Величества Цѣсаря.

ХРОНИКА.

Ч. 3285. — Высокопреосвященный Митрополитъ киръ Юліанъ Сасъ Куиловскій жертвовавъ на potrzeby Святѣйшого Отца квоту 2000. кор. а. в.

Львѣвъ, дня 3. Мая 1900.

УМѢЩЕНІЯ.

Завѣдательства получили 00.:

- Ч. 2504. Іоанъ Иванчукъ въ Клебанѣвцѣ,
Ч. 3055. Іоанъ Илевичъ въ Княжолуцѣ.

Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 2699. Евгений Бартошъ въ Яленковатѣмъ,
Ч. 2700. Григорій Панъчишинъ въ Вербилѣвцяхъ,
Ч. 2710. Казимиръ Савицкій въ Сосновѣ,
Ч. 2664. Григорій Дякѣвъ экспонов. въ Дичковѣ,
Ч. 2664. Михайлъ Левицкій систем. въ Могильницѣ,
Ч. 1296. Василь Терлецкій въ Побужанахъ съ правомъ управы пар.

Введеніи 00.:

- Ч. 2629. Теофилъ Мечиславъ Кордуба въ завѣд. Саранчукъ,
Ч. 2772. Михайлъ Сивеньскій въ сотр. Голдовичъ,
Ч. 2774. Володимиръ Андрухѣвъ въ завѣд. Баличъ нагѣрныхъ,
Ч. 2813. Андрей Грыбъ яко парохъ Берлина,
Ч. 2814. Юліанъ Мандычевскій яко парохъ Николаева,
Ч. 2842. Теодоръ Дзѣоба въ завѣд. Протесъ,
Ч. 2842. Александеръ Джулиньскій яко парохъ Монастырця,
Ч. 2888. Викторъ Несторовичъ въ экспон. сотр. Бубница,
Ч. 2928. Іларій Гучковскій въ завѣд. Красного,
Ч. 3005. Алексей Пясецкій въ сотр. Вишенки,
Ч. 3023. Емиліанъ Тресневскій въ завѣд. Дмитря,
Ч. 3024. Антоній Стефановичъ яко парохъ Щирця,
Ч. 3025. Михайлъ Бобовникъ въ сотр. Оброшина,
Ч. 3086. Михайлъ Форисъ въ завѣд. Дроговыжа,
Ч. 3087. Александеръ Батѣгъ яко парохъ Розвадова,
Ч. 3101. Николай Рыцаръ въ сотр. Добротвора,
Ч. 3187. Іоанъ Иванчукъ въ завѣд. Клебанѣвки,
Ч. 3188. Петро Гарухъ въ сотр. Камянокъ,
Ч. 3189. Романъ Зарицкій въ сотр. Товстого,
Ч. 3190. Романъ Зарицкій ex currendo сотр. въ Боркахъ малыхъ,
Ч. 3222. Николай Кукурудза яко парохъ Камени,
Ч. 3223. Іоанъ Каратницкій въ сотр. Студѣнки.

Увѣльненіи 00.:

- Ч. 2628. Даніилъ Зарицкій яко парохъ Саранчукъ,
Ч. 2771. Михайлъ Сивеньскій ѡтъ сотр. Острова,
Ч. 2774. Николай Кукурудза яко парохъ Баличъ нагѣрныхъ,
Ч. 2812. Юліанъ Мандычевскій яко парохъ Берлина,
Ч. 2814. Андрей Грыбъ яко парохъ Николаева,
Ч. 2913. Александеръ Григоровичъ ѡтъ сотр. Студѣнки,
Ч. 2929. Алексей Пясецкій ѡтъ сотр. Пустомытъ,
Ч. 2930. Викторъ Несторовичъ ѡтъ сотр. Завалова,
Ч. 2931. Николай Рыцаръ ѡтъ сотр. Вѣрбова,
Ч. 3023. Емиліанъ Тресневскій ѡтъ завѣд. Щирця,
Ч. 3024. Антоній Стефановичъ яко парохъ Дмитря,
Ч. 3086. Михайлъ Форисъ ѡтъ завѣд. Розвадова,
Ч. 3087. Александеръ Батѣгъ яко парохъ Дроговыжа,
Ч. 3088. Григорій Панъчишинъ ѡтъ сотр. Берлина.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00:

- Ч. 1062. — на Клещѣвну: 1) Теодоръ Кинасевичъ, 2) Александръ Мѣйскій, 3) Теодоръ Гураль.

Презенты получили 00:

- Ч. 2820. Корнилій Леонтовичъ на Баличѣ подорожній,
Ч. 3109. Евстахій Барткѣвъ на Седлиска.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи 00:

- Ч. 2554. Іосифа Зацерковного на Водники,
Ч. 2748. Николая Стрѣльбицкого на Янѣвъ,
Ч. 2748. Ореста Коновалца на Великополе,
Ч. 2502. Евгения Купчиньского на Рѣпнѣвъ,
Ч. 2820. Корнилія Леонтовича на Баличѣ подорожній.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашае ся на канон. институцію 00:

- Ч. 3277. Николая Стрѣльбицкого на Янѣвъ,
Ч. 3277. Ореста Коновалца на Великополе.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митр. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда религіяного для приватныхъ сотрудниковъ

- Ч. 2867. въ Дерновѣ на 1. рѣкъ,
Ч. 2944. въ Любѣвцяхъ на 1. рѣкъ,
Ч. 3032. въ Мосткахъ на 1. рѣкъ.

Титуль стола получили:

- Ч. 3121. П. Петро Пѣдлускій, укѣнченый богословъ.

Митроп. Консисторія встала ся:

о дарѣ ласки для священ. едѣвъ и сирѣтъ:

- Ч. 1285. Теофілъ Бородайкевичъ сироты по бл. п. пароху въ Ясени,
Ч. 1107. Сидонія Навроцкой сироты по бл. п. пароху въ Кишчѣвъ,
Ч. 1419. Іосифа Завалкевичъ сироты по бл. п. пароху въ Жеребкахъ,
Ч. 2083. Савины Кочоровской сироты по бл. п. пароху въ Пѣдгѣркахъ.

Архіерейскій грамоты похвальны за жертволюбіе получили:

- Ч. 267. Ілія и Марія Чернявскій жителѣ въ Черниці,
Ч. 880. Ілія и Евфимія Прихѣдко,
Ч. 1046. Иванъ Иванѣвъ житель въ Утѣшковѣ.

Митроп. Консисторія удѣлила власть подавати науку религіи для учениковъ:

- Ч. 770. Іоану Дудику учителю въ Молотовѣ и Єленъ Похильскій учительцѣ въ Буковинѣ.

Свѣдоцтва квалификаційни на пѣвцѣвъ церковныхъ получили:

- Ч. 10185/99 Василь Согоръ,
Ч. 10277/99 Алексей Николинъ,
Ч. 11205/99 Іоанъ Вознякъ,
Ч. 12209/99 Ілія Дмитрикъ,
Ч. 9. Михайл Костѣвъ,
Ч. 11. Дмитро Ивасишинъ, Стефанъ Коритовскій, Дмитро Варениця, Стефанъ Недѣльскій.

Власть вѣнчанія на одинъ рѣкъ одержавъ:

- Ч. 1792. О. Парохъ въ Березѣвцяхъ.

Вставлено ся до Св. Апост. Престола о ѡдпусты для церквей:

Ч. 1948. пар. Рождества П. Б. въ Кривѣмъ.

Престоль упривилеованный на 7. лѣтъ отримали церкви:

Ч. 840. пар. Рождества П. Б. въ Маркополи,

Ч. 1522. " " Хр. въ Новосельцахъ,

Ч. 1915. " св. Ев. Луки въ Несторѣвцахъ.

Брацтва найсв. Тайнъ зѡстали каненно установленъ при церквахъ:

Ч. 478. пар. Воскресенія въ Побужанахъ,

Ч. 594. пар. Богоявленія Г. въ Сорокахъ,

Ч. " фил. Воведенія П. Б. въ Ляшкахъ,

Ч. " фил. Св. О. Николая въ Жидатичахъ,

Ч. 1392. пар. Рождества П. Б. въ Бережници корол.,

Ч. " фил. Успенія П. Б. въ Рогѣзнѣ,

Ч. 1521. пар. Рождества Хр. въ Новосельцахъ,

Ч. 1483. пар. св. О. Николая въ Старомѣщинѣ,

Ч. 2110. фил. Рождества П. Б. въ Братковичахъ,

Ч. 2232. фил. Преображенія Г. въ Спасѣ,

Ч. 2348. фил. Вознесенія Г. въ Стрѣлисахъ старыхъ,

Ч. " фил. Рождества П. Б. въ Кнеселѣ,

Ч. 2614. пар. Рождества П. Б. въ Суховоли.

Брацтва тверезости зѡстали канонно установленъ при церквахъ:

Ч. 499. пар. Воскресенія въ Медыни,

Ч. 622. пар. св. Ев. Луки въ Несторѣвцахъ,

Ч. 1391. пар. св. ВМ. Никиты въ Устю,

Ч. 1670. пар. Покрова П. Б. въ Суходолѣ (дек. Бобр.)

Торжественне поминальне богослуженє за упокой бл. п. Высокопреосвященнаго Архієпископа и Митрополита Киръ ЮЛІАНА ѡтправлено при участи Митроп. Капитулы, парохіяльнаго Духовенства и Семинаріи духовной дня 17. Мая, а дня 28. Мая ѡтправить ся читана Служба Божя съ парастасомъ на повыше намѣренє.

Некрольогія.

Ч. 2915. О. Михаилъ Вагилевичъ, парохъ Княжолуки, померъ дня 15. Цвѣтна 1900.

Душа его поручася молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѡвъ, дня 25. Мая 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльнй ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 14. Червня

Ч. VII.

Ч. 39.

Ч. 4401. — Розпоряджене Богослужень съ посвященемъ ся найсв. Сердцю І. Христа.

Стосовно до завѣзваня Святѣйшого Отца въ Енциклицѣ оголошенѣй въ Вѣдомостяхъ 1899 Ч. 56. (ст. 103), и Ч. 55. (ст. 99.), абы весь рѣдъ людскій посвятити Найсв. Сердцю І. Христа, що якъ наибѣльше може причинити ся такъ до славы Господа Бога и Єдиноного Спасителя нашего, якъ также до добра поодинокихъ людей и Церкви св. и всеи суспѣльности — котре то завѣзване вѣстало ѣтъ св. Отца поновлене посредствомъ письма Св. Конгрегаціи Обрядѣвъ изъ 27. Листопада 1899 также взглядомъ сего текучого року — Митроп. Ординаріятъ розпоряджае:

Всѣ Веч. Душпастырѣ мають рѣчь спѣмненой Енциклики Св. Отца оголосити Вѣрнымъ въ недѣлю другу по Сошествію Св. Духа (24. лат. Червня) и также Богослуженя, котрі тутъ заряджають ся.

И такъ належить ѣтправити во всѣхъ парохіяльныхъ церквахъ въ мѣстахъ и мѣсточкахъ слѣдующе тридневне набоженство: На Состраданіе Пресв. Богородицѣ и въ слѣдующій день (29. и 30. Червня) по ранній Службѣ або вечеромъ въ ѣтповѣднѣй часѣ Акафистъ до Іисуса Сладчайшого и Супликацію съ Благословеніемъ Найсв. Тайнами. Въ недѣлю же (1. Липня) на Литургіи выголосити ѣтповѣдну проповѣдь и оголосити слѣдующу ѣтправу по вечѣрни того дня т. е. Акафистъ до Іисуса Сладчайшого (съ Стихирою въ чинѣ Акафиста на „Хвалитехъ“ находячою ся „Дивное Имя Твое“); потому, если погода позволить, процесія, по процесіи Супликація и передъ Благословеніемъ Найсв. Тайнами колѣноприклонно молитва посвященя ся Найсв. Сердцю Іисуса Христа, котра тутъ въ залученю пересылае ся; а въ кѣнци по Благословенію Найсв. Тайнами мае ся ѣтспѣвати: „Подъ Твою милость“. Передъ тою вечѣрною ѣтправою т. е. передъ Акафистомъ належить Молитву посвященя ся, народови добре вытолковати.

Во всѣхъ же парохіяльныхъ церквахъ по селахъ приказуе ся ино набоженство, выше на недѣлю 1. Липня приписане; ѣтправа же попереднихъ двѣхъ днѣвъ позѣставляе ся до усмотрѣнія Веч. Парохѣвъ.

Въ кѣнці що до церквей не парохіальныхъ, такъ по мѣстахъ якъ и по селахъ, позбавляе ся ѡтправа всѣхъ трохъ днѣвъ до волѣ Настоятелѣвъ тыхже церквей.

О^ѣтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. Червня 1900.

Ч. 40.

Ч. 4348. — Память Св. Апостолъ Кирилла и Меѡдія має ся обходити 5. рус. Липня, а Св. Священномученика Іосафата 12. рус. Листопада.

Для цѣлов Церкви лат. обряда есть назначенный день 5. лат. Липня для памяти Св. Апостолъ Кирилла и Меѡдія, а день 12. лат. Листопада (яко рочница мученической смерти) для Св. Священномученика Іосафата. Синодъ нашъ въ рускомъ текстѣ означивъ для тыхъ обохъ святъ у насъ той самъ, но не календарскій але природный день, и прото поставивъ Св. Кирилла и Меѡдія 23. рус. Червня (5. лат. Липня), а Св. Іосафата 31. рус. Жовтня (12. лат. Листопада).

Но понеже рѣжница обохъ календарѣвъ въ теченію столѣтій змѣнюе ся, длятого треба бы було вже сего року, щобы день природный празнованя бувъ той самъ, переложити Святого Кирилла и Меѡдія на 22. рус. Червня, а Св. Іосафата на 30. рус. Жовтня, а въ слѣдующихъ столѣтіяхъ мусѣли бы дни тіи зновъ инакше означеными бути.

Щобы отже такої неумѣстности запобѣчи, Митр. Ординаріятъ рѣшае за згодою Преосвященныхъ Епископскихъ Ординаріятѣвъ Перемыского пѣдъ Ч. 819. изъ 20. Лютого 1899 и Станиславѣвского пѣдъ Ч. 2171 изъ 30. Мая 1900, що має ся увзгляднити тожсамѣсть не природного але календарского дня. А то тымъ бѣльше, понеже Синодъ нашъ въ латиньскомъ текстѣ также за тымъ промавляє, цѣлкомъ взглядомъ Св. Кирилла и Меѡдія а ѡтъ части также взглядомъ Св. Іосафата.

Розпоряджае ся прото за згодою всѣхъ нашихъ Ординаріятѣвъ, що вже ѡтъ сего року почавши має ся празнувати:

1) Память Св. Апостолъ Кирилла и Меѡдія яко свято поливлейне 5. русского Липня, безъ переносеня на слѣдуючу або попередну недѣлю, а память Св. Аѡанасія Аѡоньского належитъ перенести изъ 5. на 6. рус. Липня и празнувати вразъ съ Св. Сісоемъ вел.

2) Память же Св. Священномученика Іосафата поставляе ся 12. рус. Листопада, має ся празнувати съ Всеночнымъ, и если выпадае въ день седмичный, належитъ ю переносити на слѣдуючу недѣлю.

О^ѣтъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 8. Червня 1900.

Ч. 41.

Ч. 114./орд. — Ювильей сего року другій разъ позысканый можна также за помершихъ жертвовати.

Додатково до Конституції Св. Отца о позысканю сегорѣчного Ювильей для певныхъ Осѣбъ безъ подорожи до Риму взывають ся Веч. Душпастырѣ, абы оголосили народови, що пѣсля письма Св. Пенитенціаріи пѣдъ Ч. 371. зъ дня 29. Мая с. р. ѡдпустъ той ювильейный, если другій разъ позыскуе ся, можна або для себе позыскати або за помершихъ жертвовати.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 4. Червня 1900.

Ч. 42.

Обвѣщенія конкурсовъ.

Митроп. Консисторія розписуе на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) пѣдъ днемъ 24. Мая 1900. съ речинцемъ до дня 19. Липня 1900:

Ч. 3921. — **Ладычинъ** съ прилуч. Кривки, деканата Теревовельского, наданя приватного.

Ч. 3983. — **Завадка** съ прилуч. Болохѣвъ, деканата Калушского, наданя приватного.

б) пѣдъ днемъ 7. Червня 1900 съ речинцемъ до дня 2. Серпня 1900:

Ч. 4281. — **Студѣнка** съ прилуч. Бабинъ, деканата Калушского, наданя приватного.

Ч. 4377. **Голдовичъ** съ прилуч. Юшкѣвцѣ и Лучаны, деканата Ходорѣвского, наданя приватного.

Оть Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Именованія:

Дѣйственнымъ референтомъ Митр. Консисторіи именованый:

Ч. 3978. О. Михайлъ Яцковскій префектъ духовной Семинаріи.

Умѣщенія.

Завѣдательства получили 00.:

Ч. 3620. Филемонъ Ковальскій въ Завадцѣ,

Ч. 3921. Теодоръ Пиндусъ въ Ладычинѣ.

Сотрудничество получивъ:

Ч. 3276. О. Евгеній Бартошь въ Заваловѣ.

Введеніи 00.:

Ч. 3291. Николай Демчинскій въ завѣд. Суховоль,

Ч. 3292. Михайлъ Абрагамовскій въ завѣд. Козары,

- Ч. 3292. Игнатій Гарасевичъ яко парохъ Чернева,
 Ч. 3331. Петро Кордуба въ сотр. Рожнятова *sum jure directionis*,
 Ч. 3332. Василій Зацерковный въ сотр. Подгородя,
 Ч. 3376. Александеръ Григоровичъ въ сотр. Козьвки,
 Ч. 3474. Григорій Панчишинъ въ сотр. Вербиловець,
 Ч. 3604. Василій Терлецький въ сотр. Побужанъ *sum jure directionis*,
 Ч. 3605. Єремія Ломницький въ завѣд. Краснопуци,
 Ч. 3606. Іоанъ Тымочко въ сотр. Краснопуци,
 Ч. 3667. Іоанъ Ілевичъ въ завѣд. Княжолуки,
 Ч. 3738. Стефанъ Высочанський яко парохъ Перегноєва,
 Ч. 3770. Емилианъ Тресневскій въ завѣд. Дмитря,
 Ч. 3789. Миронъ Коритко въ сотр. Пустомыть,
 Ч. 4059. Емилианъ Яросевичъ въ завѣд. *ex currendo* Яленковатого,
 Ч. 4222. Филемонъ Ковальскій въ завѣд. Завадки.

Увільнені 00.:

- Ч. 3291. Николай Демчинський отъ завѣд. Корсова,
 Ч. 3292. Игнатій Гарасевичъ яко парохъ Козары,
 Ч. 3292. Михайль Абрагамовскій отъ завѣд. Чернева,
 Ч. 3518. Іоанъ Иванчукъ отъ сотр. Дичкова,
 Ч. 3603. Іоанъ Ілевичъ отъ сотр. Побужанъ,
 Ч. 3604. Василій Терлецький отъ сотр. Дернова,
 Ч. 3607. Александеръ Ротко отъ завѣд. Небылова,
 Ч. 3688. Теодоръ Кузьмобъ отъ завѣд. Бѣлковець,
 Ч. 3770. Емилианъ Тресневскій отъ завѣд. Щирця,
 Ч. 4147. Григорій Дяковъ отъ сотр. Могильницъ,
 Ч. 4222. Филемонъ Ковальскій отъ сотр. Завадки.

Въ пропозиції умѣщені 00.:

- Ч. 3329. — на Конюшки: 1) Емилианъ Рудницький, 2) Володимиръ Сабать, 3) Володимиръ Рудаевскій и 4) Богданъ Домбчевскій.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институції :

- Ч. 3309. О. Евстахія Барткова на Селиска.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію.

- Ч. 3474. Евгенія Купчиньского на Рѣпнѣвъ,
 Ч. 3475. Іосифа Зацерковного на Водники.

До канон. институції вѣзвані 00.:

- Ч. 3277. Орестъ Коновалець на Великополе,
 Ч. 3277. Николай Стрѣльбицький на Яновъ,
 Ч. 3474. Евгеній Купчиньскій на Рѣпнѣвъ,
 Ч. 3475. Іосифъ Зацерковный на Бодники,
 Ч. 3966. Корвиль Леонтовичъ на Баличѣ подорожнй въ мѣс. Вересни.

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 3590. Орестъ Коновалець на Великополе,
 Ч. 3591. Николай Стрѣльбицький на Яновъ,
 Ч. 3619. Евгеній Купчиньскій на Рѣпнѣвъ.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва :

а) о системизоване сотрудництва:

- Ч. 2397. въ Перемышлянахъ,
 Ч. 2809. въ Залановъ.

б) о платѣ изъ фонда религ. для приват. сотрудниковъ :

- Ч. 2409. въ Молотовѣ,
Ч. 2336. въ Доброводахъ,
Ч. 2600. въ Соколѣвцѣ,
Ч. 2827. въ Должанцѣ.

в) о дарѣ ласки для священ. вдовъ и сиротъ :

- Ч. 3611. Олимпія и Александры Авдыковскихъ сиротъ по бл. п. пароху Оглядова,
Ч. 3612. Анны Домбчевской вдовы и Евгениі сироты по бл. п. пароху Дарахова.
Ч. 2544. Александры Одѣжинской сироты по бл. п. пароху Дмитрова.

Митроп. Консисторія надала стипендію им. Іліи и Ружи Горецкихъ въ сумѣ 230
кор. рѣчно :

- Ч. 3381. Юліану Павликовскому ученику II. гимн. класы въ Бродахъ.

Некрольогія.

- Ч. 3725. О. Леонтій Сырьнь, сотрудникъ въ Ярычовѣ, померъ дня 2. Мая 1900.
Ч. 3906. О. Іоанъ Балтаровичъ, парохъ Ладычина, померъ дня 15 Мая 1900.
Ч. 3983. О. Емануиль Скоробогатый, парохъ Завадки, померъ дня 10. Мая 1900.
Душѣ ихъ поручаютъ ся молитвамъ Всч. Кліра.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 14. Червня 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Въсвѣдѣніе о книгахъ, находящихся въ библиотекахъ:

- 1. 1891. въ Мюнхенѣ.
- 1. 1892. въ Дрезденѣ.
- 1. 1893. въ Геттингенѣ.
- 1. 1894. въ Берлинѣ.

Въсвѣдѣніе о книгахъ, находящихся въ библиотекахъ:

- 1. 1895. Описаніе в. Александровъ и Александровъ. Описаніе в. Александровъ и Александровъ. Описаніе в. Александровъ и Александровъ.
- 1. 1896. Анна Давыдовна и Анна Давыдовна. Анна Давыдовна и Анна Давыдовна. Анна Давыдовна и Анна Давыдовна.
- 1. 1897. Александръ Александровъ и Александръ Александровъ. Александръ Александровъ и Александръ Александровъ. Александръ Александровъ и Александръ Александровъ.

Въсвѣдѣніе о книгахъ, находящихся въ библиотекахъ:

- 1. 1898. 16-й выпускъ. 16-й выпускъ. 16-й выпускъ. 16-й выпускъ. 16-й выпускъ.

Библиографическія

- 1. 1899. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ.
- 1. 1900. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ.
- 1. 1901. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ. О. Леонидъ Леонидовъ.

Въсвѣдѣніе о книгахъ, находящихся въ библиотекахъ:

Въсвѣдѣніе о книгахъ, находящихся въ библиотекахъ:

Въсвѣдѣніе о книгахъ, находящихся въ библиотекахъ:

Львѣвско-Архієпархіяльнй ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 11. Липня

Ч. VIII.

Ч. 43.

Ч. 2418. — Въ справѣ складокъ на церковь въ Арламѣвскѣй Воли, Епархіи Перемыскаго.

Вся. О. Парохъ въ Арламѣвскѣй Воли, почта Хоросниця, переславъ слѣдуючу Одозву Митроп. Консисторіи до оголошенія:

„Одозва. Прикрого вражѣня дѣзнавъ певно не одинѣ, кто вѣдучи желѣзницею зъ Перемышля до Львова, побачивъ межи Мостискими а Хоросницею село. Се Арламѣвска Воля. Хаты тамъ выключно курнй, похиленй, звычайно безъ жадного обѣйства и огорожденя. Але доперва сей має понятіе о нуждѣ тыхъ селянѣ, кто має можнѣсть заглянути въ село, въ хаты. Щасливй ще тй, що мають хоть кусникъ пѣсковатого ґрунту, бо бѣлыпѣсть села, се самй халушники. Таке то село постигло велике нещасте. Дня 8. Марта 1900 погорѣла тамъ до тла церковь. Огонь що займивъ ся зъ середины спостережено такъ пѣзно, що о якѣмсь ратунку и бесѣды не могло бути такъ, що не выратовано нѣчого; всякй знаряды, ризы, чаши и книги церковнй, все те згорѣло до тла. Церковь сама була вправдѣ обезпечена, але лишъ на суму 1000 зр.; а се ледви выстарчить на побудоване провизоричной каплички и на закупно що найпотрѣбнѣйшихъ приборѣвъ до Богослуженя. Кто знае чимъ естъ для нашего народа церковь, той пѣйме страшну розлуку бѣдныхъ селянѣ, що не въ силѣ спромогти ся на нову церковь. Однако безъ церкви анѣ хвильки не можъ бути, тожъ бѣднй селяне сейчасъ рѣшились приступити до будовы новой церкви. Однакъ задумане дѣло перевысшае ихъ силы. Проте завязаный въ тѣй цѣли пѣдписанный комитетъ удае ся до знаныхъ зъ жертволюбивости рускихъ сердець и просить умильно! Поможѣтъ бѣднымъ людемъ въ ихъ святѣмъ намѣреню, а Богъ Всевышній сторицею Вамъ се нагородить.

Всякй датки просимо ласкаво присылати на руки мѣсцевого пароха О. Кормоша въ Арламѣвскѣй Воли, почта Хоросниця.

Арламѣвска Воля въ Мартѣ 1900.

О. Іоанъ Кормошъ парохъ и предсѣдатель комитету, Иванъ Горонъ вѣйтъ, Иванъ Шотъ господарь, Іосифъ Максимовичъ господарь, Іосифъ Земба властитель реальности.“

Подаючи повышу ^Одову до вѣдомости Всч. АЕпархіального Священства поручае ся туюжь оголосити по Недѣльнѣмъ Богослуженю, вызываючи вѣрныхъ парохіянъ до возможныхъ складокъ и переслати тіижь пѣдъ поданою адресою.

^Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 14. Червня 1900.

Ч. 44.

Ч. 2622. — О надѣленю стипендією богослужебной фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича.

Митроп. Консистерія надѣлила стипендією богослужебной фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича на 1900 р. слѣдующихъ убѣгателѣвъ о туюжь: ОО. Коновалець Ореста, Твардіевичъ Юліяна, Паньчакъ Василя, Прачукъ Теодора и Паньчишинъ Григорія.

^Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 28. Червня 1900.

Ч. 45.

Ч. 5018. — Въ справѣ заподаня тыхъ священ. вѣдѣвъ и сирѣтъ, котрі побирають даръ ласки ѡтъ Найяснѣйшого Цѣсаря.

Понеже ино изъ пяти деканатѣвъ надоспѣли тутъ жадані донесеня, то съ покликѣмъ на приказъ Консистеріи зъ дня 25. Цвѣтня 1899 Ч. 4678 Всч. Уряды Деканальні вторично завзываютъ ся конечно сюда донести, котрі поименно изъ пробувающихъ въ Ихъ деканатахъ священ. вѣдѣвъ и сирѣтъ получаютъ и въ якѣй высотѣ даръ ласки зъ фонда религіинного по приказу Ихъ Величества Найяснѣйшого Цѣсаря нашего.

Такожь и на будуче не залишати треба буде того рода донесень, скоро яка свящ. вдова або сирота удостоить ся ласки такои надзвычайной запомоги.

^Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 4. Липня 1900.

Ч. 46.

Ч. 132/орд. — Поручае ся Всч. Духовенству дѣло: „Zbiór przepisów“ Игнатія Корженѣвского радника Намѣстництва.

Недавно вышла книжка пѣдъ заглавіемъ: „Zbiór przepisów odnoszących się do Kościoła i duchowieństwa katolickiego na podstawie Zbioru ustaw administracyjnych wydawanego pod redakcją radcy namiestnictwa Jerzego Piwockiego. Zestawił i uzupełnił Ignacy Korzeniowski radca namiestnictwa we Lwowie.“ — Дѣло тоѣ мѣститъ въ собѣ много цѣнныхъ всказѣвокъ, котрі такъ въ урядованю парохіальнѣмъ, якъ и въ поступованю

въ труднѣйшихъ випадкахъ дуже цѣнну услугу Всч. Духовенъству ѳтдати можуть, задля чого товже Всч. Духовенъству препорученымъ бути заслугує.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѳвъ, дня 14. Липня 1900.

Ч. 47.

Обвѣщеня конкурсѳй.

I.

Митроп. Консистерія розписує на конкурсѳ слѣдуючѳ парохіи:

а) пѳдѳ днемъ 16. Червня 1900 съ речинцемъ до дня 9. Серпня 1900:

Ч. 4624. — **Лолинъ** съ прилуч. Максимѳвка и Нягринъ, деканата Перегиньского, наданя Высокопреосвященного Митроп. Ординаріята.

Ч. 4625. — **Должанка** съ прилуч. Домаморичѳ, деканата Тернопѳльского, наданя приватного.

б) пѳдѳ днемъ 29. Червня 1900 съ речинцемъ до дня 23. Серпня 1900:

Ч. 4991. — **Руда** съ прилуч. Кохавина, Лѳвчицѳ и Ганѳвцѳ, деканата Стрыйского, наданя приватного.

в) пѳдѳ днемъ 5. Липня 1900 съ речинцемъ до дня 30. Серпня 1900:

Ч. 5142. — **Млынище** съ прилуч. Журакѳвъ, деканата Журавеньского, наданя Всесвѣтлѣйшой Капитулы Львѳвской обр. лат.

Ч. 4839. — Додатково до Ч. 4281. о выставленю къ убѣгательству парохіи **Студѣнка**, съ прилученою Бабинъ, деканата Калушского, подає ся до вѣдомости, що запрезентованный на тую парохію буде обовязанымъ выставити при институціи письменну декларацію, що не буде противити ся ѳтлученю дочерной Бабинъ и утвореню тамже осѳбнои парохіи або експозитуры.

Оть Митрополитальной Консистеріи.

II.

Ч. 4598. — **Розписує ся конкурсѳ на посаду катихита при 3-клясовѳй школѳ выдѣловѳй мужескѳй въ Золочевѳ.**

Ц. к. окружна Рада шкѳльна въ Золочевѳ оголошує пѳдѳ днемъ 30. Мая 1900 Ч. 1018 конкурсѳ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита при 3-клясовѳй школѳ выдѣловѳй мужескѳй полученѳй съ 4-клясовою звычайною въ Золочевѳ съ обовязкомъ учити религіи такожь въ тамошнѳй 6-клясовѳй школѳ женскѳй. — До тои посады привязанѳ суть поборы II. клясы платѳ по мысли уставы зѳ дня 6. Липня 1899 (Дн. уст. кр. Ч. 85.) Убѣгаючѳ ся о тую посаду священники мають свои належито удокументова-

ній поданія посредствомъ своеі настоятельной власти внести до выше наведенной ц. к. окружной Рады школьной найпознѣйше до дня 15. Липня 1900.

Тое подає ся Всч. Архієпархіальному Клиру до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 10. Липня 1900.

III.

Ч. 5229. — Розписує ся конкурсъ на 2. посады катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ въ Тернополи.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Тернополи розписала пѣдъ д. 16. Червня с. р. Ч. 1017 конкурсъ въ цѣли сталога замѣщеня слѣдующихъ посадъ учительскихъ:

а) Посады гр. кат. катихита въ 3-клясовѣй школѣ выдѣловѣй женьскѣй въ Тернополи съ обовязкомъ учить религіи такожь въ тамошнѣй 4-клясовѣй школѣ женьскѣй;

б) посады гр. кат. катихита въ 3-клясовѣй школѣ выдѣловѣй мужескѣй въ Тернополи съ обовязкомъ учить религіи такожь въ 4-клясовѣй школѣ мужескѣй тамже.

До каждой изъ тыхъ посадъ привязані суть поборы II. клясы платъ по мысли уставы зъ дня 6. Липня 1899. (В. з. і розп. кр. Ч. 75.)

Священики убѣгающі ся о котру изъ тыхъ посадъ мають свои належитъ удокументовані поданія посредствомъ своеі настоятельной власти предложити ц. к. окружнѣй Радѣ школьнѣй найпознѣйше до дня 31. Липня 1900.

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости съ увагою, що священики, дѣйствующі въ школахъ яко окремі катихиты, мають выше сказані поданія внести посредствомъ своеі власти школьной, дѣйствующі же въ душпастврствѣ посредствомъ дотычного Ординаріятского Комисаря школьного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 10. Липня 1900.

ХРОНИКА.

Умѣщеня.

Завѣдательства получили 00.:

Ч. 4282. Володимиръ Рудавскій въ Студѣницѣ,

Ч. 4282. Евстахій Бартековъ въ Седлисахъ,

Ч. 4459. Петро Петриця въ Долинѣ,

Ч. 4934. Теофилъ Луцикъ въ Должанцѣ.

Сотрудничества получили 00.:

Ч. 4281. Іоанъ Каратницкій въ Долгѣмъ (Дек. Калущ.)

Ч. 4284. Артемій Авдыковичъ въ Новици,

- Ч. 4340. Михайлъ Левицкій въ Дубківцяхъ,
- Ч. 4374. Пилипъ Свергунъ систем. въ Могильниці,
- Ч. 4139. Миронъ Корытко въ Сосновѣ,
- Ч. 4139. Казимиръ Савицкій въ Кудобиньцяхъ,
- Ч. 4877. Юліанъ Дикій въ Роздолѣ,
- Ч. 4878. Антоній Лучаковскій въ Козьовій (дек. Сколь.)
- Ч. 4912. Григорій Паньчишинъ въ Старомѣщинѣ.

Введені 00.:

- Ч. 4388. Евгенийъ Купчинскій яко парохъ Рѣпнева,
- Ч. 4548. Евгенийъ Бартошъ въ сотр. Завалова,
- Ч. 4549. Михайлъ Левицкій въ сотр. Могильницѣ,
- Ч. 4697. Теодоръ Пиндусъ въ завѣд. Ладычина,
- Ч. 4798. Іоанъ Каратницкій въ сотр. Долгого,
- Ч. 4799. Михайлъ Сивенькій въ завѣд. Голдовичъ,
- Ч. 4870. Володимиръ Рудавскій въ завѣд. Студѣнки,
- Ч. 5096. Пилипъ Свергунъ въ систем. сотр. Могильницѣ,
- Ч. 5097. Артемій Авдыковичъ въ сотр. Новацѣ.

Увѣльнені 00.:

- Ч. 4388. Евгенийъ Купчинскій ѿ завѣд. Рѣпнева,
- Ч. 4548. Евгенийъ Бартошъ ѿ сотр. Соснова,
- Ч. 4549. Григорій Дяковъ ѿ сотр. Могильницѣ,
- Ч. 4797. Іоанъ Каратницкій ѿ сотр. Студѣнки,
- Ч. 4799. Михайлъ Сивенькій ѿ сотр. Голдовичъ,
- Ч. 4899. Володимиръ Рудавскій ѿ завѣд. Седлискъ,
- Ч. 4871. Артемій Авдыковичъ ѿ сотр. Дубковецъ,
- Ч. 5037. Михайлъ Левицкій ѿ сотр. Могильницѣ,
- Ч. 5060. Пилипъ Свергунъ ѿ сотр. Кудобинецъ,
- Ч. 5095. Евстахій Бартковъ ѿ завѣд. Плѣснянъ.

Въ пропозиціи умѣщені 00.:

- Ч. 4310. — на Милошовичѣ: Емиліанъ Зарицкій самъ одинъ.
- Ч. 4311. — на Путятинцѣ: 1) Николай Садовскій, 2) Теодоръ Пайкушъ, 3) Іоанъ Рудницкій, — а въ списѣ: 4) Мушкевичъ Теодоръ.
- Ч. 4768. — на Налужѣ: 1) Іосифъ Ганкевичъ, 2) Яковъ Зробекъ, 3) Володимиръ Кальба — а въ списѣ: 4) Іоанъ Гарматѣй, 5) Лука Побоярскій, 6) Володимиръ Богачевскій, 7) Василь Левицкій, 8) Ярославъ Мандычевскій, 9) Іоанъ Иванчукъ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашає ся на канон. институцію:

- Ч. 4848. О. Евстахія Барткова на Седлиска.

До канон. институціи вѣзванный:

- Ч. 4848. О. Евстахій Бартковъ на Седлиска.

Декретъ увѣльненія ѿ испытѣ конкурсового парохіального получили 00.:

- Ч. 4596. Мечиславъ Авдыковичъ парохъ Бѣлоголовъ, Густавъ Дроздовскій парохъ Кійданецъ, Сильгестеръ Лепкій парохъ Жукова, Константинъ Глѣбовицкій, парохъ Брызъ,
- Ч. 4679. Онуфрій Даниловичъ парохъ въ Пѣдгородцяхъ.

Испытъ конкурсовый парохіальный выдержали 00.:

- Ч. 4956. Иларій Мединскій, Теодоръ Кордуба, Алексей Бобикевичъ, Левъ Селинскій, Іоанъ Палѣвъ, Іоанъ Маркевичъ, Андрей Киналь, Василій Владычинъ, Александръ Чубатый, Михаилъ Раковский, Іосифъ Романюкъ, Филемонъ Ковальскій, Левъ Юрчинскій, Климентій Калинскій, Іоанъ Королюкъ, Володимиръ Чепѣль, Григорій Городницкій, Михаилъ Сивеньскій, Емилианъ Боберскій, Юліанъ Барановскій, Александръ Гутковский, Володимиръ Стернюкъ, Михаилъ Свѣтенскій и Володимиръ Кальба.

Выс. ц. к. Намѣстничество повѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣтроисп. и просв. асигновало глату зъ фонда религ. для приват. сотрудниковъ:

- Ч. 4361. въ Вербовѣ бѣтъ 23/V 1900 до 22/V 1901,
 Ч. 4439. въ Луцѣ малѣй бѣтъ 22/I 1900 до 21/I 1901,
 Ч. 4642. въ Сорокахъ бѣтъ 25/V 1900 до 24/V 1901,
 Ч. 4033. въ Байковцяхъ на 1. рѣкъ,
 Ч. 4177. въ Пѣдмихайлю на 1. рѣкъ,
 Ч. 4176. въ Мизуни на 1. рѣкъ

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о плату для приватныхъ сотрудниковъ:

- Ч. 3213. въ Грабѣвцяхъ,
 Ч. 3436. въ Новицѣ,
 Ч. 4240. въ Дубковцяхъ.

б) о системизованѣ сотрудничества:

- Ч. 1360. въ Кошлякахъ.

в) о дарѣ ласки для священ. вдовъ и сирѣтъ:

- Ч. 3808. Марія Сеникъ сироты по бл. п. пароху Новицѣ,
 Ч. 3994. Теодозіи Лонкевичъ вдовы по бл. п. пароху въ Чехахъ,
 Ч. 4551. Михалины Рейтаровской вдовы по бл. пароху Налужа.

Власть binandi на одинъ рѣкъ одержали 00.:

- Ч. 2762. Сотрудникъ въ Рогатинѣ,
 Ч. 2805. Парохъ въ Дунаевѣ,
 Ч. 3591. Парохъ и два першія сотрудники въ Тернополи,
 Ч. 3649. Парохъ въ Войниловѣ.

Вставлено ся до Св. Апост. Престола о ѡдпустахъ для церквей:

- Ч. 2838. пар. Успенія П. Б. въ Дроговижу,
 Ч. 4543. пар. Стрѣтенія Г. въ Бакѣвцяхъ,
 „ „ фил. Успенія П. Б. въ Любешчѣ

Ѡдпуста на всегда получили церкви:

- Ч. 3542. пар. Успенія П. Б. въ Дроговижу,
 Ч. 3676. пар. Св. Ап. Іоанна Богослова въ Должанцѣ,
 Ч. 3677. „ Св. О. Николая въ Куровичахъ,
 Ч. 3678. „ Рождества П. Б. въ Кривѣмъ (дек. Хол.),
 Ч. 4050. „ Св. Космы и Даміана въ Ляцѣмъ вел.

Брацтва тверезости зѡстали канонно установленіи при церквахъ:

- Ч. 3730. пар. св. О. Николая въ Лапшинѣ.

Выказъ всѣхъ жертвъ впынувшихъ ѡтъ 1. Цвѣтня до 30. Червня 1900 до канцеляріи Митроп. Консисторіи:

а) на потребности Святѣйшого Отца:

Всесв. О. Пралатъ Д-ръ Мѣльницкій	1	кор.	—	гел.
Всч. Урядъ парох. въ Опѣрці	10	"	8	"
Всч. Урядъ декан. Львовско-городскій	20	"	—	"
Всч. Урядъ парох. въ Сущинѣ	6	"	35	"
" " " " Рудѣ (Буж. Дек.)	6	"	—	"
" " " " Слободѣ Болахѣвскій	6	"	—	"
" " " " Бродкахъ	12	"	—	"
" " " " Хмѣльвцѣ	16	"	—	"
" " " " Заболотцяхъ	2	"	60	"
" " " " Успенія Пр. Д. Маріи	48	"	—	"
" " " " Курянахъ	12	"	6	"
" " " " Шляхтинцяхъ	16	"	—	"
" " " " Телячбѣ	14	"	—	"
" " " " Налужу	13	"	49	"
" " " " Вербѣвчику	8	"	—	"
" " " " Залѣзцяхъ новыхъ	7	"	60	"
" " " " Серетці	7	"	25	"
" " " " Дубравцѣ	6	"	23	"
" " " " Панасѣвцѣ	6	"	—	"
" " " " Хмелискахъ	4	"	40	"
" " " " Мшанѣ (Город. Дек.)	4	"	—	"
" " " " Лапшинѣ	14	"	—	"
" " " " Ольхѣвці (Дек. Береж.)	9	"	51	"
" " " " Вишенцѣ великій	6	"	80	"
" " " " Плуговѣ	6	"	—	"
" " " " Стрѣлковѣ (Стрый. Дек.)	5	"	—	"
" " " " Тухольцѣ	4	"	—	"
" " " " Терпилѣвцѣ	30	"	—	"
" " " " Горпинѣ	20	"	—	"
" " " " Сыновѣ	20	"	—	"
" " " " Батьковѣ	12	"	—	"
" " " " Дашавѣ	6	"	17	"
" " " " Игровиці	10	"	40	"
" " " " Турю	10	"	—	"
" " " " Чижиговѣ	9	"	—	"
" " " " Шишкѣвцяхъ	8	"	—	"
" " " " Глинянахъ-Заставю	7	"	—	"
" " " " Зашковѣ	4	"	—	"
" " " " Фразѣ	4	"	—	"
" " " " Пуковѣ	2	"	—	"
" " " " Завидовичахъ	16	"	52	"
" " " " Залѣзцяхъ	16	"	—	"
" " " " Балучинѣ	5	"	—	"
" " " " Липѣвцяхъ	4	"	—	"
" " " " Лѣсиничахъ	10	"	—	"
" " " " Зарудю (Терноп. Дек.)	9	"	48	"
" " " " Бѣлѣмъ Камени	21	"	40	"
" " " " Ратыщахъ	3	"	—	"

Всѣхъ Урядъ парохъ въ Бѣлоголовахъ										8	кор.	—	сот.
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	19	"	38	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	17	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	14	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	10	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	9	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	6	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	5	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	4	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	3	"	68	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	2	"	40	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	1	"	40	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	11	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	10	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	6	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	4	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	2	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	8	"	64	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	8	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	9	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	50	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	7	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	3	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	7	"	61	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	14	"	72	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	10	"	52	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	15	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	10	"	52	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	8	"	20	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	4	"	60	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	2	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	8	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	10	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	10	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	29	"	60	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	7	"	38	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	10	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	6	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	1	"	40	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	9	"	20	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	8	"	50	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	20	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	20	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	6	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	6	"	90	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	4	"	40	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	6	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	10	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	7	"	74	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	8	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	21	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	3	"	48	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	4	"	—	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"				

Всч. Урядъ парох. въ Сушни	5	кор.	—	сот.
" " " " Кунашовъ	10	"	—	"
" " " " Вишнѣвичку ад Гологоры	5	"	—	"
" " " " Бортковъ	6	"	—	"
" " " " Побуцъ	5	"	20	"
" " " " Махѣвцяхъ	7	"	16	"
" " " " Стховъ ад Стрый	6	"	—	"
" " " " архикатедральный Св. ВМ. Георгія	44	"	62	"
" " " " Черепинъ	3	"	—	"
" " " " Ходачковъ великомъ	8	"	40	"
" " " " Ланахъ	6	"	—	"
" " " " Городищу	2	"	—	"
" " " " Черниці	7	"	—	"

б) на мисіи и Грѣбъ Христовъ въ Палестинѣ:

Всч. Урядъ пар.х. въ Осташѣвцяхъ	16	кор.	—	гел.
" " " " Шумлянахъ	12	"	89	"
" " " " Вишенцъ великой	8	"	60	"
" " " " Дашавъ	5	"	4	"
" " " " Струтинъ выжномъ	3	"	40	"
" " " " Жупаню	3	"	20	"
" " " " Курникахъ	6	"	—	"
" " " " Явчу	3	"	48	"

в) на Институтъ св. Иосафата:

Достохвальный Ставропигійскій Институтъ за книжки	5	"	70	"
Всч. Урядъ деканальный Потелицкій	33	"	—	"

г) на обходъ Уніи Берестейской:

Всесвѣтлѣйша Перемыска Консистоція	100	"	—	"
--	-----	---	---	---

д) на мисіи ОО. Василіанъ въ Америцѣ:

Впр. О. Пралатъ Кобыляньскій	4	"	—	"
--	---	---	---	---

е) на Служебницѣ Пр. Дѣвы Маріи:

Всч. Урядъ парох. въ Дулѣбахъ (Дек. Ходор.)	6	"	—	"
" " " " Сушнѣ	2	"	—	"

ж) на Пріютъ у Служебницѣ Пр. Д. Маріи въ Львовѣ:

Всч. Урядъ парох. Успенія Пр. Д. Маріи	40	"	—	"
--	----	---	---	---

з) на Новиціатѣ въ Словитѣ:

Всч. Урядъ парох. въ Сушнѣ	1	"	—	"
--------------------------------------	---	---	---	---

и) на Церковь въ Ясѣ:

Всч. Урядъ парох. въ Винникахъ	5	"	—	"
--	---	---	---	---

и) на Церковь въ Сутечи:

Всч. Урядъ парох. въ Винникахъ	5	"	—	"
--	---	---	---	---

к) на бурсу ремѣсничу въ Львовѣ:

Всч. Урядъ парох. въ Дулѣбахъ (Ходор. Дек.)	6	"	—	"
---	---	---	---	---

д) За панегирикъ Д-ра Іос. Левицкого:

Всч. Урядъ декан. Скалатскій 4 кор. 80 гел.

м) на фондъ Неофитовъ:

Всч. Урядъ парох. въ Сушинъ 2 „ — „

Некрольо́гія.

- Ч. 4285. — О. Антоній Бобикевичъ, парохъ Студѣнки, померъ дня 30. Мая 1900.
 Ч. 4459. — О. Хризантъ Колянковскій, парохъ Лолана, померъ дня 30. Мая 1900.
 Ч. 4324. — О. Александеръ Лопачинскій, парохъ Голдовичъ, померъ дня 30. Мая 1900.
 Ч. 4572. — О. Володимиръ Поховскій, парохъ Должанки, померъ дня 11. Червня 1900.
 Ч. 4886. — О. Максимиліянъ Артимовичъ, парохъ Руды, померъ дня 19. Червня 1900.

Душъ ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Кліра.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 11. Липня 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТИ

РѢКЪ 1900.

Выдано дня 4. Серпня.

Ч. IX.

Ч. 48.

Ч. 111/орд. Бреве Его Святости Льва Папы XIII. въ справѣ продажи и обтяженія маєткѣвъ церковныхъ.

Всесвѣтлѣйша Апостольска Нунціатура Вѣденська заудѣлила сюда слѣдующе Бреве Его Святости Льва XIII. Папы Р.

LEO PP. XIII. AD FUTURAM REI MEMORIAM.

Quo expeditius in nonnullis negotiis ad Ecclesiae utilitatem in Austriaco Imperio S. Sedis Apostolicae auctoritas, per Nostrum et eiusdem S. Sedis Nuncium pro tempore penes Imperialem Aulam Vindobonensem, vel eiusdem Nuncii obeuntem vices intercederet, necessarias ad praefiniti temporis spatium facultates iam inde ab anno MDCCCLXXX per Apostolicas litteras, die VI Maii mensis eadem hac forma datas, concedendas existimavimus. Verum cum modo praefinitum postremae concessioni huiusmodi tempus effluxerit, a nonnullis praefati Imperii Sacrorum Antistitibus supplicatum est Nobis, ut easdem facultates in aliud temporis proferre, sive denuo concedere velimus. Nos igitur hisce annuentes precibus Apostolicae Sedis Nuncio, qui apud Aulam Imperialem Vindobonensem pro tempore existat, vel ei qui Nuncii ipsius vices gerat, nec non Archiepiscopis, Episcopis ac Praesulibus Nullius, ut vocant, Dioecesis, qui in universa quam late patet Austriaci Imperatoris ditone continetur, exceptis tamen bonis, si quae in provinciis Italicis existant, itemque Episcopo Wratislaviensi pro parte Dioecesis, quae in Imperio Austriaco continentur, decennio hinc proximo duraturam facimus potestatem concedendi facultates sequentibus articulis comprehensas. I° = Archiepiscopis nimirum alienandi bona ecclesiastica usque ad summam florenorum octomillium monetae Austriacae, Episcopis vero ac Praesulibus Nullius Dioecesis usque ad summam florenorum sex millium eiusdem monetae, sive stabilia ea bona sint, sive in publicis nominibus consistant, adiecta tamen conditione, ut pretium ex alienatione perceptum, in aliorum bonorum stabilium seu censuum acquisitionem convertatur, iisque deficientibus pretium ipsum alia ratione fructuose ac secure collocetur, exclusa qualibet ne-

gotiatione, ex Sacrorum Canonum sanctione ecclesiasticis viris interdicta. II° = Archiepiscopis impertiendi facultatem imponendi bonis ecclesiasticis onera, quae non excedant summam florenorum quindecim millium, Episcopis vero et Antistitibus Nullius Dioecesis, eandem impertiendi facultatem, dummodo onera non excedant summam florenorum duodecim millium, rationem tamen ac terminum praefiniendo, quo aes alienum a causapia contractum dissolvatur; quod si necessariae instaurationes ac melioramenta in aliquo fundo ecclesiastico occurrant, neque aes alienum contrahi queat, et nonnisi per alicuius boni ecclesiastici venditiones necessitati provideri possit, hoc in casu concedendi facultatem venditionem perficiendi, cum conditione, ut, si ex pretio percepto pars aliqua supersit, eadem fructuose collocetur rationibus superius expositis. Porro cum ex iure canonico in capite „Terrulas“ facultas detur, fundos exigui valoris alienandi, cui quidem iuris regulae nihil per has litteras volumus innovari, licet in eodem capite onerum exiguum impositio minime comprehendatur, ex peculiaribus tamen rationibus animum Nostrum moventibus, et ex singulari concessione, in exemplum minime adducenda, facultatem impertimur imponendi ecclesiasticis bonis onera, quae tamen summam florenorum mille non exsuperent. Huiusmodi vero tam in praesenti quam in superiori articulo descriptas facultates minime complecti volumus bona ad mensas Archiepiscoporum, Episcoporum, atque Antistitum nullius Dioecesis pertinentia. Quapropter cum de bonis iisdem agendum erit in casibus superius descriptis, suffraganei Episcopi propriis respectivis Archiepiscopis, Archiepiscopi autem et Episcopus Wratislaviensis Nobis et Sanctae Sedi immediate subiectus, nec non Praesules Nullius Dioecesis preces deferent ad Nuncium Apostolicum, cui idcirco quemadmodum Archiepiscopis potestatem facimus petitam impertiendi facultatem, si in Domino expedire iudicaverint. = III° = Firmis manentibus ordinariis facultatibus Episcoporum et causarum piarum pro ineundis locationibus et conductionibus ad triennium, concedendi facultatem locationes et conductiones ipsas ineundi ad quindecim annos, servatis in reliquis Sacrorum Canonum praescriptionibus, Ad vitandos autem abusus nonnullos, et ad obsecundandum aliqua ratione consuetudini, quae in Austriaco Imperio invaluit, ut bonorum ecclesiasticorum possessores a respectivis conductoribus redditus seu praestationes in antecessum accipiant, facultatem impertiendi redditus ipsos, seu praestationes percipiendi in antecessum, ita tamen, ut illae quoad fundos urbanos non excedant summam, quae in semestri spatio a conductore debeatur, quod vero spectat ad bona rustica, dummodo summam non praetergrediantur, quae per anni spatium a conductore sit persolvenda. = IV° = In casibus urgentis necessitatis atque utilitatis piaе causae, in quibus ad alienationem, vel onerum impositionem sine mora deveniendum sit, facultatem largiendi Archiepiscopis alienationem perficiendi, vel aes alienum contrahendi usque ad summam sexdecim millium florenorum, eandemque concedendi Episcopis et Antistitibus Nullius Dioecesis, non ultra tamen duodecim millium florenum summam. In casibus, vero modo expressis, cum agatur de bonis ad mensas spectantibus Archiepiscoporum; Episcoporum et Praesulum Nullius Dioecesis, suffraganei Episcopi

preces deferent suis respective Archiepiscopis, Archiepiscopi autem, et Episcopus Wratislaviensis Apostolicae Sedi immediate subiectus et Praesules Nullius Dioecesis postulata deferent ad Nuntium Apostolicum, quem in finem tum eidem Nuntio, tum Archiepiscopis potestatem facimus petitam facultatem concedendi, si in Domino iudicaverint expedire. Hoc ipsum fieri volumus in casibus, in quibus non urgeat necessitas, et quando agatur de alienationibus sive oneribus praefatas superius summas excedentibus. Verumtamen in omnibus et singulis casibus integram esse volumus facultatem postulationes ad Sanctam Sedem directe deferendi. Volumus praeterea ut in huiusmodi concessionibus canonicae praescriptiones accurate servantur, et praesertim Constitutio fel: rec: Pauli II Praedecessoris Nostri, quae incipit „Cum in omnibus“ edita die XI Maii anno MCDLXV, ac proinde in omnibus et singulis facultatibus ab Apostolico Nuntio sive per se immediate exercendis, sive Sacris Antistitibus, ut supra statutum est, deferendis, volumus et mandamus ut pateat ac probata sit piae causae necessitas vel utilitas, quem in finem in singulis casibus tum personae quarum intersit tum honesti nominis et probati iudicii viri antea consulantur. Mandamus denique, ut in omnibus et singulis actis venditionis sive alienationis, atque etiam locationis ad quindecim annos mentio expressa fiat facultatis ab Apostolica Sede concessae. Haec volumus et concedimus non obstantibus fel: rec. Pauli II et aliorum Pontificum Praedecessorum Nostrum de rebus Ecclesiae non alienandis, ceterisque Constitutionibus speciali licet mentione dignis in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die VIII. Maii MDCCCC.

Pontificatus

Nostri

Anno

Vigesimotertio.

Loco†sigilli

Alois. Card. Macchi.

Concordat cum Originali, quod in tabulario Nunciaturae apostolicae asservatur.

In quorum fidem etc. Vindobonae die 30 Maii 1900.

† E. Archiepiscopus Sebastenus, Nuntius Apostolicus.

Що симъ до загальної вѣдомости и захованя Вс. Душпастирямъ заудѣляє ся.

Ⓐ
Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 2. Серпня 1900.

Ч. 49.

Ч. 136/орд. — Въ справѣ подорожки ювілейної до Риму.

Съ покликѣмъ на тугейше оголошене въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ зъ р. 1900. Ч. IV./орд. зъ д. 18/4. подає ся до вѣдомости всѣхъ намѣряючихъ взяти участь въ подорожи ювил. до Риму, що цѣны будуть выносити якъ слѣдує:

1. Рута: Львѡвъ-Лавочне-Будапештѣ-Домбоварѣ-Загребѣ-Фіюме-Анкона-Римъ тамъ и назадъ: I. кляса 109.54 злр., II. кляса 74.64 злр., III. кляса 43.75 злр. съ дочисленемъ для уникнення перервы и 8. год. задержаня ся за II. клясу зъ Лавочного и Будапешту.

Тутъ примѣчае ся, що для уникнення выдatkѡвъ на пропитане и нѡчлѣгъ наилучше ѡтбувати подорожъ потягомъ поспѣшнымъ. Такожъ зауважае ся, що цѣны другими рутами суть далеко дорожшѣ, такъ на пр. черезъ *Львѡвъ-Лавочне-Будапештѣ-Загребѣ-Фіюме-Венецію-Болонію-Флоренцію-Римъ* выносили бы: I. кляса 135 злр., II. кл. 99.54 злр. III. кл. 57.10 злр. Дорога же на *Вьденѣ-Понтеббу-Венецію-Болонію-Флоренцію-Римъ* выносила бы **тамъ и назадъ:** I. кл. 215.95 злр., II. кл. 148.80 злр., III. кл. 71.8 злр.

Пропитане буде выносити для найбѣднѣйшихъ по 2 злр. денно, для всѣхъ прочихъ по 4. злр. денно.

Перебуванє въ Римѣ обчислено на 3—4 дни. Выѣздъ наступить дня 22. Жовтня (т. є. въ Понедѣлокѣ) такъ, щобы въ Четверъ т. є. 25/X. могли ѡтѣхати путники парохомъ до Анконы. Рѡвночасно подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства и Вѣрныхъ, що св. Пенитенціарія зволила, для доступленя ѡтпусту ювильного, зредуковати посѣщеня на 2 (два) 3 (три) дни.

Понеже зъ взгляду на великій наплывъ богомѡльцѣвъ до Риму властителей заѣздѡвъ жадають поданя числа путникѡвъ напередъ и то якъ **найскорше**, то оказує ся конечнымъ и необходимымъ, установити речинець до зголошеня ся найдалше **до 10/9 (Вересня) с. р.**, до котрого часу всѣ хотячі взяти участь въ поѣздцѣ ювил. до Риму зголосити ся и принаймѣй належитѡсть за билеты ѣзды пѡсля выше поданыхъ датъ до Канцеляріи Митр. Консистеріи съ докладнымъ означенемъ особы, мѣсяця перебуваня и п. почты надѡслати можуть. Тутъ зауважає ся, що конечнымъ єсть, абы всѣ богомольцѣ въ дорогѣ до Риму ѣхали разомъ и тримали ся купы. Такожъ додає ся, що каждый зъ мірянъ має выстарати ся у кожного дотычного Душпастыря своего мѣсяця перебуваня о коротеньке посвѣдченє, що Н. Н. стану и занятія, зъ мѣсцевости.... бере участь въ богомѡльнѡй ювил. подорожи до Риму, а такі посвѣдченя поспѣшати Всч. ОО. Парохи на прошенє якъ найохотнѣйше выставляти.

Митроп. Орд. має надѣю що Всч. Душпастырѣ и самі въ тѡй богомѡльнѡй подорожи якъ найчисленнѣйше возьмутъ участь а такожъ и вѣрныхъ своихъ до тѡи подорожи заохотити и споводувати успішно постарають ся.

Оть Митрополитального Ординарія.

Львѡвъ, дня 30. Липня 1900.

Ч. 50.

Ч. 5714. — Оголошує ся речинець къ рукополаганю въ Пресвитеры.

Для рукополаганя въ Пресвитеры вызначає ся речинець на день 12. лат. **Вересня 1900.** въ котрѡмъ то дни желаючі прияти тую св. Тайну

о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральной службы Божои выслуhati, а по тойже въ тутейшомъ Митроп. Ординаріатѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узысканя принятія до Дому пресвитеріальнаго обовязаніи кандидаты стану духовнаго внести свои поданія до Митроп. Ординаріата въ **непереступнѣмъ речинци до дня 6. лат. Вересня 1900 включно**, посредствомъ дотычнаго Уряда деканальнаго и заосмотрити ти поданія слѣдующими свѣдоцтвами:

1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведенія выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный въ запечатанѣй копертѣ.

2) Свѣдоцтвомъ убожества подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.

3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчанія.

4) Урядовымъ посвѣдченемъ ѿ дотычнаго ц. к. Староства, що проситель або не належитъ до стану войскового, або що ему прислугуе увзгляднене §. 31. закона о общѣй краевѣй оборонѣ.

При томъ приказуе ся съ покликомъ на тутейше розпоряджене зъ дня 16. Серпня 1899 — Ч. 715/орд. (АЕпарх. Вѣдом. зъ р. 1899 — Ч. XI, 65.), щобы ти кандидаты стану духовнаго, котрѣ передъ двома а бо бѣльше лѣтами студія богословскѣй укѣнчили, передъ явленемъ ся въ Домѣ пресвитеріальномъ, на власный коштъ **10-дневнѣй реколекціи** въ однѣмъ изъ монастырей Чина св. Василя В. ѣтбули и явивши ся тутъ въ означенѣмъ речинци, посвѣдченемъ дотычнаго Настоятеля монастыря о тыхъ ѣтбутыхъ реколекціяхъ выказали ся; заравомъ примѣчае ся, що лише ти кандидаты къ посвященію припущеніи будутъ котрѣ при попереднѣмъ испытѣ къ тому належито успособлеными окажутъ ся.

Повѣдомляе ся що рукополагане ѣтбуде ся въ Станиславовѣ.

Ѡтъ Митрополитальнаго Ординаріата.

Львѣвъ дня 28. Липня 1900.

Ч. 51.

Ч. 4731. Въ справѣ надсиланя датку на „св. Петровый Грѣшь“.

Понеже многіи ВЧ. уряды парохіальніи въ мысль тутейшого зарядженія зъ дня 12 марта 1900 Ч. 1586. (Вѣдом. Арх. Ч. III. 1900. даткѣвъ зѣбранныхъ на даръ любви для Святѣйшого Отца еще не надѣслали; то завзываютъ ся тѣже къ безпроводочному пересланію тыхъ складокъ до Митр. Консисторіи.

Ѡтъ Митрополитальнаго Ординаріата.

Львѣвъ, дня 30. Липня 1900.

Ч. 52.

Ч. 4275. — Въ справѣ Товариства Австрійскій Червоный Крестъ.

Загально естъ знана дѣяльність Товариства Австрійскій Червоный Крестъ заснованаго пѣдъ опѣкою Найяснѣйшого Пана, а свѣтло розвивающаго ся пѣдъ протекторатомъ Еи Цѣсарской и Кор. Высокости Архієпископѣ Маріи Валеріи и Его Цѣс. Кор. Высокости Архикнязя Людвига Виктора. Зъ пред-

ложеного ту 21 справоздання оказуєся, що се Товариство якъ найкрасше розвиваєся и що єсть належито приготоване нести всяку помѣчь въ несчастливыхъ випадкахъ и епидеміи въ часъ мира якъ такожъ раненымъ въ часъ вѣйны. Нашъ коронный край взагалѣ якъ такожъ особливо и наше Духовенство причинаєся своими датками до бѣльшого розвою сего Товариства, котре має ту при кождѣмъ повѣтовѣмъ ц. к. староствѣ своє бюро, де можна кождою хвилѣ засягнути всякихъ інформацій.

Митрополитальня Консисто́рія подаючи повыше до вѣдомости Веч. Духовенства поручає се Товариство на дальше патріотичной опѣцѣ Веч. Священства и вѣрныхъ Архієпархіянъ.

Отъ Митрополитальной Консисто́рии.

Львѣвъ, дня 30. Липня 1900.

Ч. 53.

Ч. 137. орд. — Въ справѣ обсаджена 5 мѣсьць зъ фундаціи бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ институтѣ СС. Василиянокъ.

Розписує ся на конкурсѣ 5 мѣсьць зъ фундаціи бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ Институтѣ (Воспиталищи) СС. Василиянокъ съ терміномъ до 16. Серпня с. р. съ тымъ, що кандидатки(амъ,) котрі ѡдповѣли въ повнѣ вымогамъ въ минушѣмъ роцѣ мають першенство и на сей рѣкъ школьный. При тѣмъ пригадує ся, що условія принятія позѣстають незмѣнны, якъ попередъ. О першій 2 мѣсьця стипендіи могутъ убѣгати ся сироты належачі до родины бл. п. фундатора, о другій 2 дѣньки священникѣвъ, а о 1 походячій съ мірского сословія.

Отъ Митрополитального О́рдинарія.

Львѣвъ, дня 30. Липня 1900.

Ч. 54.

Ч. 5722. — Обвѣщенє конкурсове о принятію до Львѣвской духовной Семинаріи кандидатѣвъ стану духовного.

Кандидаты стану духовного зъ Львѣвской Митроп. Архієпархіи желаючі до тугейшой гр. к. духовной Семинаріи бути принятыми, мають до дня 20-го н. ст. Вересня с. р. свои прошенія Митроп. Консисто́рии предложити и до нихъ слѣдуючі свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтво взглядного уряду парохіяльного, що проситель єсть сыномъ законно вѣнчанныхъ родичѣвъ гр. к. обряду и въ тѣмъ же обрядѣ окрещенный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества ѡтъ взглядного уряду парохіяльного або деканального выдане, а ц. к. Староствомъ потверджене.

3) Свѣдоцтва зъ всѣхъ пѣвротчій наукъ гимназіяльныхъ съ залученємъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слабѣсть або яку иншу причину пѣдчасъ наукъ пѣвротче або довше школы бувъ залишивъ, то має свѣдоц-

твомъ ѿ дотычного уряду деканального и ѿ ц. к. Староства выданымъ доказати, где въ тѣмъ часѣ перебувавъ, и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво норовствениости ѿ взгляднаго уряду деканального сгвержене, въ котрѣмъ кромѣ поведєня просителя и то выраженымъ бути має, чи тойже єсть безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске о здоровлю просителя и о ѿбутѣй природнѣй або щепленѣй оспѣ посвѣдчаюче.

6) Посвѣдченє дотычно связи войскової.

Прошеня и свѣдоцтва мають бути приписаными марками штемплевыми заосмотрєнѣ. Такожъ увѣдомляють ся кандидаты стану духовного, що дня 29 н. ст. Верєснѣ с. р. мають передѣ 8-ю годиною рано въ Архикатедральнѣй церквѣ св. ВМ. Георгія явити ся, тамъже выслухати съ набожностію св. Литургію, котра о 8-ѣй годинѣ для нихъ ѿправитъ ся, а по св. Литургіи въ сали, до того назначити ся маючѣй, пѣдати ся испытѣи зъ спѣву церковного и началъ вѣры христіянської. При тѣмъ примѣчає ся, що знаючѣй пѣніє гармоніѣне при рѣвныхъ прочихъ условіяхъ будутъ скорше увзглядненѣи при принятію до заведєня, но за тоє будутъ обовязанѣи дальше въ гармоніѣнѣмъ спѣвѣ упражняти ся, и на кожде завѣзване Всч. Ректорату Семинаріи въ тѣмъ же спѣвѣ безусловно участь брати. Дальше въ дни ѿ Всч. Ректора Семинаріи означєнѣмъ мають назначєнѣи къ принятію пѣдати ся осмотру лѣкаря заведєня що до стану здоровья.

Наконецъ має кождѣй кандидатъ стану духовного при принятію до Семинаріи выказати ся власнымъ Молитвословомъ єрейскимъ и Изборникомъ службъ церковныхъ. Послѣдна точка обовязує такожъ тыхъ кандидатѣвъ стану духовного, котрі вже суть питомцями Семинаріи.

Ѡтъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ дня 2. Серпня 1900.

Ч. 55.

Ч. 4355. Ц. к. Намѣстництво взглядомъ предкладаєня що мѣсяца спису усѣмъ до ц. к. пов. судѣвъ

Высоке ц. к. Намѣстн. зъ 20 Мая 1900 Ч. 42.783 заудѣлило слѣдующє: „Дойшло до вѣдомости Выс. ц. к. Министерства справъ внутренн. що парохіальнѣи уряды въ краю, въ богато случаяхъ, або нерегулярно, або цѣлкомъ не выповняють тяжачи на нихъ, по мысли рескрипту тогожъ Минист. зъ 30 Липня 1895 Ч. 13.172, обовязкѣвъ, перєсыланя ц. к. Судамъ повѣт., для перевєдєня спадковыхъ пертрактацій мѣсячного выказу, о зайшлихъ випадкахъ смерти въ ихъ парохіальнѣмъ окрузѣ.

На пѣдставѣ рескрипту ц. к. Министерства справъ внутренн. зъ 24 Чвѣтня 1900 Ч. 2.357 поручає Выс. ц. к. Намѣстн. Высокопреп. Консистеріи, щѣбы схѣтѣла пригадати съ натыскомъ, пѣдвластнымъ парохіальнымъ урядамъ тутєйшии рескриптъ зъ 7 Листопада 1895 Ч. 87.804 съ тымъ додаткомъ, що парохіальнѣи уряды, въ мѣвѣ будучѣи завѣдомленя мѣсячнѣи, о випадкахъ смерти, котрі дойшли до ихъ урядовой вѣдомости, мають перєсылати правильно дотычнымъ ц. к. Судамъ пѣсля слѣдующого нового формуляра:

Ч. 56.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митр. Консисторія розписує на конкурсъ пѣдъ днемъ 28 Липня 1900 съ речинцемъ до дня 20. Вересня 1900 слѣдуючу парохію:

Ч. 5540. — Ду лѣбы съ прилученою Грабовецъ деканата Стрыйского, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ дня 28. Липня 1900.

II.

Ч. 5777. — Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при ц. к. гимназіи въ Золочевѣ.

В. Президія ц. к. Рады школьной краевой обвѣстила пѣдъ д. 10. Липня с. р. Ч. 487. конкурсъ на посаду гр. к. катихита при ц. к. гимназіи въ Золочевѣ. —

До тои посады привязана єсть платня по мысли уставы зъ д. 19. вересня 1898 р. Кандидаты убѣгаючі ся о тую посаду або о инну, котра може опорожнити ся въ наслѣдокъ обсаджєня того мѣсяця, мають внести поданя, заосмотрєній въ потрѣбній докумєнта, посредствомъ своєи начальной власти до В. Президіумъ ц. к. Рады школьной краевой до 10. Серпня с. р. —

Кандидаты, котрі по узысканію квалификацій на катихитѣвъ школѣ середныхъ повнили въ тыхъ школахъ обовязки заступникѣвъ учителѣвъ, а же-лають щобы тая служба була имъ вчислена до стабилизаци и въ цѣли признаня имъ додаткѣвъ пятилѣтнихъ, мають выказати въ табеляхъ квалификаційныхъ съ всякою точностію, именно: дату и число декретѣвъ, ѣтъ коли, якъ довго и кѣлько годинъ повнили тѣ обовязкѣ, въ поданію же нале-жить выразно просити о почисленє тои службы.

Кандидаты переступивші 40 лѣтъ житя должні въ поданію умѣстити просьбу о „veniam aetatis“

Повыше оповѣщенє заудѣляє ся ВЧ. клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 31. Липня 1900.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 4. Серпня 1900.

Андрей Бѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 12. Вересня.

Ч. X.

Ч. 57.

Ч. 164/орд. — Оголошене въ справѣ торжественного обходу въ томъ роцѣ припадающого 200-лѣтнего юбилея Уніи Львѣвской Діецезіи. —

Въ Маю с. р., коли Митрополитальна Архидіецезія наша по причинѣ смерти бл. п. Архіепископа и Митрополита Юліана Куиловского окрыла ся жалобою, минуло власне двѣста лѣтъ ѡтъ той свѣтлой хвилѣ, коли то д. 16. Мая ст. ст. 1700 р. незабutoи памяти Епископъ тоиже Діецезіи въ Бѣвѣ почивающій Владыка Іосифъ Шумлянскій въ церквѣ ОО. Капуцинѣвъ въ Варшавѣ въ присутности короля польского Августа II., всѣхъ сенаторѣвъ духовныхъ и свѣтскихъ и множества достойникѣвъ державныхъ и рицарства зложивъ въ руки Кардинала-Примаса Радзѣвского и Нунція Антонія де Віа торжественне Исповѣдане Вѣры католицкои и присягу на вѣрнѣсть св. Апост. Престола въ имени своего Діецезіи, а повернувши до Львова поновивъ тоѣ Исповѣдане и присягу разомъ съ своимъ Духовенствомъ епархіяльнымъ въ Храмѣ катедральномъ Св. Георгія д. 1. Липня ст. ст. тогожъ року.

Тоѣ приступлене Діецезіи Львѣвской до св. Соединенія — рѣвночасно майже съ Перемыскою и Луцкою — було неначе печатію и довершенемъ великого дѣла Отцѣвъ нашихъ, начатого Митрополитомъ Кардиналомъ Исидоромъ на соборѣ въ Флоренціи 1439 а поновленого въ Берестю Литовскѣмъ 1596 року.

Не тайно бо Вамъ, Возлюбленій въ Христѣ Братя, якъ великанскій подвигъ пѣдняла и совершила наша Свята Церковь руска въ дѣлѣ Соединенія Церквей, розлученыхъ Царгородскою схизмою, Соединенія именно того, о котре умолявъ Отца Небесного Единородный Сынъ Божій на Тайнѣй Вечерѣ передъ Своими спасительными страданіями и котрого Соединенія католицкѣй народы бажають и ожидаютъ.

Якъ скоро бо лишъ розпочала Она тоѣ святе дѣло на Соборѣ Берестейскѣмъ 1596 р., въ сейже часѣ звалили ся на ню всѣ „бѣды“, якъ на Апостола найпѣзнѣйше наверненого до Христа: „вѣдѣмъ ѡ сродникъ, вѣдѣмъ ѡ ѣзыкъ, вѣдѣмъ во градѣхъ, вѣдѣмъ въ пѣстѣмъ, вѣдѣмъ въ морѣ, вѣдѣмъ ѡ аже-вратѣи.“ (2. Кор. 11).

Вже на тѣмже Соборѣ ѡтступивъ ѡтъ Неї найможнѣйшій на Руси князь Константинъ Острожскій и ѡттягнувъ за собою ѡтъ Соединенія Епископѣвъ: Львівського и Перемыського. За его примѣромъ поѣшли всѣ вельможи и всѣ знатнѣйшія особы зъ руского народа и, сполучивши ся съ кальвинами, стали всѣми силами противити ся Соединенію. Протививъ ся ему и въ темнотѣ находячій ся нарѣдъ, выхованый въ доволѣтній схизмѣ; противило ся и духовенство низше непросвѣчене и нерозумѣюще святого дѣла, а пѣдбурюване черезъ Патріархатъ Царгородскій. А що найгѣрше, то и самі творцѣ Соединенія, рускій Епископы, стали опускаѣти руки, малодушно тратячи довѣріє до свого власного дѣла. Новосоединена Церковь захитала ся мовъ той корабель на бурливѣмъ морю и здавало ся, що наново потоне въ пропасти схизмы.

Но Христосъ не давъ упасти своему дѣлу, и побудивъ для него новыхъ труженикѣвъ. Въ Виленскѣй Троицкѣй Лаврѣ засіяли мовъ два яснѣ свѣтила, два знаменитѣ мужѣ: Іосифъ Веляминъ Рутскій и Іосафатъ Кунцевичъ зъ першу монахи, потѣмъ Епископы Рускій, котрѣй неначе два верховнѣ Апостолы Руси здвоєнымъ трудомъ стали „цѣлѣти сокрушеніє дщери Сіоньскої“ (Іерем.). Ихъ ревнѣй працѣ такъ поблагословивъ Господь, що вскорѣ въ немногѣй десятки лѣтъ всѣ дієцезіи Руской Церкви (окрѣмъ одной Львівської) приняли Соединенє.

Но Господь Богъ, щоби показати, що „въ немощи сила совершается“ (2. Кор. 12.), зѣславъ на свою Церковь тяжке искушеніє. Власне коли дѣло Соединенія въ супокѣю було близкимъ довершенія, Патріархатъ Царгородскій насылаетъ зрадливо на Русь Епископа Теофана, котрый потайкомъ рукополагаетъ 7. епископѣвъ схизматикѣвъ назначаючи ихъ для всѣхъ дієцезіѣвъ вже соединеныхъ (1620 р.)

Противъ правды Христової пѣдноситъ зновъ ложъ свою голову: противъ Праведныхъ Святителѣвъ руской Церкви пѣдноситъ ся ложна ієрархія схизматицка, оперта на тысячахъ войска козацкого, ослѣпленого нею и втягнутого до схизмы. Пѣдбуренный теперъ край, пѣдбуренный нарѣдъ, пѣдбуренный Соймъ, пѣдбуреннѣ Уряды державнѣ — все пѣдбурено противъ Унії: домагають ся насильно знесеня єї.

Тогды св. Ревнитель соединенія Іосафатъ (Кунцевичъ) Архієпископъ Полоцкій выступає и приносить въ жертву за св. Соединенє свое житє. Неустрашимо иде напротивъ сприсяжєныхъ на Него Витебчанъ, щоби ихъ до опамятаня привести. Падає убитый оскордомъ и рушницею, але свята справа Соединенія побѣждаетъ.

Побѣдила она любовію „занѣ крѣпка ѣкв смѣрть любѣи... крѣла єѣ (крѣла ѡгна, оуґлає ѡгненно пламы єѣ.“ (Пѣснь Пѣсн. 8.)

На такихъ то „крилахъ“ любови стала ся она теперъ ширити якъ огонь по всей Руси, бо нарѣдъ (обоятный дотеперъ для неї) ставъ ся запалати и горѣти тымъ огнемъ любови для неї. Любовію тою перенятѣ рускій Епископы (до недавна малодушнѣ) скликанѣ теперъ черезъ Рутского освѣдчають однодушно: „Всѣ мы готовѣ умерти за Унію.“ Поломѣнемъ тої любови ожи-

влений пише Рутскій до Риму: „Розрадовала ся руска земля, дотеперь спечена и безплодна, а нынѣ зрошена кровію мученичою за св. Вѣру“ — и голосъ любви ѡтзываетъ ся до всей Руси зъ скалы Петрової: „*O mei Rutheni, per vos ego Orientem convertendum spero!*“

Любовь отже тая ѡтъ смерти св. Іосафата вникнула въ душу Уніи рускои, оживотворила еи и стала ся еи вдохновеніемъ. А любви крѣпка йкъ смѣрть: она дала еи готовѡсть на муки, она запоручила еи безсмертіе.

Но Господь Богъ хотѣвъ еще бѡльше досвѣдчити тую любовь Церкви нашої, хотѣвъ еи искусити „*якоже золото въ горниль*“ (Прем. 3.). Для того то въ часѣ войнъ козацкихъ, шведскихъ и иныхъ, звалились на ню всѣ бѣды, якѣ тѡлько человекъ знести може: убійства, грабежи церквей, рѣзнѣ, пожержѣ. Епископы всѣ розѡгнанѣ, катедры ихъ всѣ спаленѣ. Унія вся розбита, мовѣ о землю повалена, на 10. лѣтъ лишена Митрополита, скитала ся мовѣ бѣглець, ховаючи ся по всѣхъ кутахъ съ мощами своего св. Мученика.

Но „любви крѣпка йкъ смѣрть: вода многа не мѡжетъ ѡгасити любви и рѣки не потопятъ еѣ.“ (Пѣснь Пѣсн. 8.). По такихъ искушеніяхъ тяжкихъ, по такихъ боляхъ смертныхъ, по сихъ мовѣхъ буряхъ XVII. столѣтя, Унія пѡднесла ся ще крѣпшею и сильнѣйшею, и на ново стала ся ширити и развивати.

Тогда то власне пѡдъ самъ конецъ XVII. а зъ початку XVIII. ст. приступили до неї три послѣдніи Дієцезіи: Перемыска, Львѡвска и Луцка. (Въ схизмѣ осталась лише новоутворена для схизматикѡвъ Епархія Мстиславска). И такъ за благословеніемъ Божиимъ, въ протягу сто лѣтъ цѣла велика — ѡтъ Балтійскаго майже до Чорнаго моря сягаючи — Провинція Церкви Рускои пѡддана зѡстала пѡдъ послушенство св. Римскаго Престола: довершено було (хоть въ части) велике дѣло Соединенія, роз почате Отцями нашими на соборахъ Флѡрентійскѡмъ и Берестейскѡмъ, дѣло за котре проляла ся кровь св. Іосафата, дѣло, о котре якъ выше згадано, моливъ ся Отцу небесному Господь Іисусъ на послѣдній вечерѣ.

По такѡмъ соединенію св. Церковь наша, зъорганизовавши ся мудро на Соборѣ Замостьскѡмъ (1720), перебула майже цѣлый вѣкъ XVIII. въ супокѡю, утверджаючи въ вѣрѣ душъ придбаного Господеви стада, поучаючи ихъ „йкъ многими скорѣмъ подовѣетъ намъ внѣти въ царствіе Бѡжіе“ (Дѣян. 14.) — и справедливо: вскорѣ бо мали наступити дуже тяжкѣ для неї хвилѣ. Понеже Унія Берестейска, мимо великой своєї заслуги для Церкви, не сповнила всего вознамѣреного собою дѣла: — не направила до св. Еднѡсти Цѣлого Востока, — то Богъ допустивъ въ премудрости, щѡбы на часѣ заумерла, погибла (хоть не вся!), бо якъ сказано: *Ище зѣрно пшенично падѣ на землѣ не ѡмретъ, то едѣно превывѣетъ: ище же ѡмретъ, многа плодѣ сотворитъ.*“ (Іоан. 12.)

Тожъ и ударъ за ударомъ, переслѣдоване за переслѣдованіемъ стали спадати на святу нашу Церковь руску, черезъ вѣкъ майже цѣлый, почавши зъ кѡнца XVIII. столѣтя ажъ по новѣйшіи часы: перше переслѣдоване за цѣсаревы російской Катарины II, где Церковь наша утратила 8. миліонѡвъ вѣрныхъ; вторе за цѣсаря Николая I. въ 30-тыхъ рокахъ, где упала решта Цер-

кви на Литвѣ, Волыни и Украинѣ; трете за Александра II., где упала послѣднѣна пѣдъ Россією Дієцезія наша Холмска.

Въ часѣ тыхъ гоненій — рѣвно яъ и въ часахъ розцвѣту и ѣтъ самого початку истнованя Уніи, — показавъ Христосъ Господь цѣлу величїѣсть и красоту небесну нашої святой Матери Церкви руской, невидану и нечувану въ часахъ найдавніѣйшихъ.

Мали бо мы въ нѣй за той часъ Святителѣвъ великихъ, истинно Апостольскихъ, такихъ якъ: Ипатія Потѣя, Атаназія Крупецкого, Іосифа Велямина Рутского, св. Іосафата, Якова Сушу, Методія Терлецкого, Кипріяна Жоховского, Льва Кишку, Максимиліяна Рилла, Теодозія Ростоцкого, Іосафата Булгака, Фелиціана Шумборского и прочихъ, достойныхъ станути майже на рѣвнѣ съ давными Отцами Церкви.

Мали мы священство высоко просвѣщене и натхнене Духомъ Божиимъ, котрого анѣ нужда анѣ голодъ, анѣ узы, анѣ выгнане, анѣ смерть сама не могла ѣтстрашити ѣтъ сповненя священничой повинности, — священство крыюче свою вѣру по дебрахъ лѣсныхъ, вертепахъ и багнахъ Пиньскихъ; ѣтправляюче св. Литургію по норахъ и пѣдвалахъ мовѣбы за часѣвъ катакомбъ римскихъ.

Мали мы нарѣдъ съ душею ангельскою, якому пѣдѣбного не найде ся въ краяхъ наибѣльше католицкихъ: нарѣдъ, въ котрѣмъ кождый ѣтъ малого до великого такъ привязанный бувъ до св. Вѣры, що тративъ ви хїба разомъ съ житѣмъ.

Но що изъ всего найважнѣйше, що тоє превелике множество Мученикѣвъ, котрыхъ выдало святе дѣло Соединеня: Мученикѣвъ, котрыхъ кости розкинені Богъ знае где по стомилевыхъ просторахъ, котрыхъ имена незнані свѣтови, невписані въ жадну мартирольогію, бо якъ справедливо каже Историкъ: „свѣтъ анѣ сотной части не знае, яке въ Уніи було число жертвъ, яка величъ самопожертвованя“¹⁾. Число тыхъ святыхъ жертвъ такъ велике, що гдекотрї не вагають ся зрѣвнати его съ числомъ СС. Мученикѣвъ въ переслѣдованяхъ первыхъ Христїанъ!

Отсе такимъ то, Возлюбленї Братя, дорогимъ „бисеромъ“ и такою „багряницею“ украсивъ Христосъ Господь свою Обручницю святу нашу Церковь; такою кровавою печатію запечатавъ святе дѣло великихъ Отцѣвъ нашихъ.

А зъ того великого дѣла минувшости — погадаймо! — зъ той великой колись Уніи Іосафатовой, — остали ся нынѣ на свѣтѣ лише мы, Русины Галицкї, вѣрно стоячи при Святѣй католицкѣй Церквѣ. Зъ ѣсьмохъ великихъ Дієцезїй остало ся намъ лише двѣ (новѣйше на три роздѣленї). Божому Провидѣнію сподобало ся заховати ѣтъ заклады тоту частину, яко святу реликвію давной Уніи Іосафатовой, яко живучїй памятникъ великого дѣла Отцѣвъ нашихъ на свѣдоцтво тому, що такъ велике дѣло Боже не може загинути, бо єсть безсмертне!

¹⁾ Бартошевичъ. Начерки Исторїи Церкви Руской.

И не лише заховавъ насъ Господь цѣло по упадку решты Уніи, але крѣмъ того давъ намъ тутъ вскрѣпитись силою и розвинутиись въ нашій организаціи церковній підъ лагоднымъ скиптромъ великодушнихъ Монархѣвъ Австріи, а особливо теперь за славного панованя цѣсаря Францъ Іосифа І.—давъ намъ осягнути тутъ все, чого въ найкрасшихъ своїхъ часахъ не осягнула давна Унія. Обрядъ нашъ въ всѣмъ зрѣвнаний съ латиньскимъ, Владыки нашій займають мѣстце въ Соймѣ; отримали мы Капитулы и Семинаріи; получили можнѣсть високого образования Клиру нашего въ середнихъ и высшихъ школахъ. — Въ особенності наша Львѣвско-Галицка Дієцезія, — котрой въ тѣмъ послѣднѣмъ періодѣ исторіи прійшло ся стати на чолѣ всеи Уніи — дѣждала ся вывышеня и ѣтзначеня. Пѣднесена до гѣдности Митрополіи Галицкои стала ся она нынѣ Митрополією загально-рускою и двократно вже Святителѣ еи надѣлений зѣстали найвысшимъ достоинствомъ Кардиналѣвъ.

Видно отже зъ того, що Провидѣне Божє заховало собѣ сей останокъ задля якоисъ вышой цѣли: для пѣддвиженя може и возстановленя той давной святой Уніи, — котра упала незъ власной вины, але злобою людскою, — для возстановленя и приверненя той свѣтлой Уніи въ цѣлѣмъ еи давнѣмъ ѣвѣмѣ, а навѣтъ — кто знає? — чи не для переведеня и довершеня того величавого дѣла зачатого, но не докѣнченого отцями нашими с. е. загального наверненя Цѣлого Востока до истинной Церкви Христовой! Годить ся бо намъ тутъ пригадати, Возлюбленій Братя, що наша Унія Галицка єсть нынѣ майже єдиною на свѣтѣ спадщиною вѣкопамятного дѣла, довершеного Св. Вселеньскимъ Соборомъ Флѣорентійскимъ, — на котрого колись зверненій були очи всего свѣта, выгядаючій лучшой долѣ Св. Церкви — въ нѣй єдино, въ нашѣй св. Уніи, спочивають утаєніи всѣ сѣмена будучности, всѣ надѣѣ на маюче ся колись розцвисти дѣло Божє на далекомъ Востокѣ.

Длятого то, Возлюбленій въ Христѣ Братя, постановили мы нынѣ, въ 200-лѣтній роковини св. Соединеня Дієцезіи Львѣвскои, обходити торжественно тую памятку, — мимо того, що недавно обходилисьмо 300-лѣтню память Унії Берестейскои — понеже ся памятка єсть торжествомъ исключно нашимъ, Галицкимъ, якъ тамта була торжествомъ загально рускимъ. Ничимъ бо такъ душа чоловіка не пѣдносить ся, якъ такими власне обходами релігійными, а мы власне въ щоденныхъ журбахъ и утѣсненіяхъ нашихъ такого пѣднесеня и оживленя духа якъ найбільше потребуємъ.

Исторія приступленя до Св. Уніи Дієцезіи Львѣвскои єсть, якъ вѣдомо, тѣсно сполучена съ чудотворнымъ образомъ Матери Божой въ нашѣй Церквѣ Св. ВМ. Георгія: именно тойже самый, въ Бозѣ почиваючій Владыка Іосифъ Шумлянський, котрый въ 1700 роцѣ заключивъ Унію, вѣдучи въ р. 1683. разомъ съ королемъ Собѣскимъ пѣдъ Вѣдень, поручивъ себе бувъ въ Покровѣ Пресв. Дѣвы въ сѣй чудотворнѣй иконѣ и — якъ самъ оповѣдає, „дѣзнавъ за єи ласкою великого чуда: двѣ турецкій кулѣ оминули єго щасливо, зъ котрыхъ одна ранила єго легко въ рамя, друга же убила стоячого за нимъ хлопця; мыже гадаємъ, що и приступленє єго до Св. Соединеня а съ нимъ и насъ всѣхъ,

приписати належить також молитвамъ Сеи Пречистои Дѣвы. По тѣй причинѣ постановили мы обходити торжество наше въ самъ день Покрова Пресв. Богородицѣ, щобы черезъ тоє пѣддати не лишъ Дієцезію нашу, но и цѣле наше св. Соединене руске пѣдъ опѣку и Покровъ Пресвятои Дѣвы, щобы насъ въ нѣмъ стерегла и утвердила и допомогла намъ довершити колись вложеного на насъ ѡтъ Бога дѣла.

Щобы же тоє торжество тымъ спасительнѣйшій плоды принести могло, удавъ ся Митроп. Ординаріятъ по порозумѣню съ Преосвященными Епископами нашими Киръ Константиномъ Перемыскимъ и Киръ Андреемъ Станиславѣвскимъ и згѣдно съ ухвалою Комитету юбилейного до Св. Апост. Престола съ слѣдующимъ письмомъ:

Ваша Еминенція!

Отпразновавши четиры лѣтъ тому назадъ, еще за житя Митрополита нашего Сильвестра Кардинала Сембратовича, въ цѣлѣй нашѣй церковнѣй провинціи тристалѣтній Юбилей св. Уніи Берестейской, заключенои цѣлымъ рускимъ епископатомъ съ св. Апост. Престоломъ при бл. п. Папѣ Климентѣ VIII, — намѣряемъ въ сѣмъ роцѣ обходити урочисто въ особенности двѣсталѣтній Юбилей тоиже св. Уніи заключенои съ св. Престоломъ епископомъ Львѣвскимъ, бл. п. Іосифомъ Шумлянскимъ, именемъ цѣлои своєї Епархіи при вселенскѣмъ Архіерѣѣ Климентѣ XI. въ 1700 р. Бо хотя Унія Берестейска була заключена 300. лѣтъ тому назадъ, она одна ко по причинѣ различныхъ и дуже тяжкихъ, якъ религійныхъ такъ и политическихъ перешкодъ, не могла бути сейчасъ въ всѣхъ епархіяхъ введена въ житє, но въ однихъ скорше, а въ другихъ пѣзнѣйше; а именно сея наша Епархія Львѣвска въ р. 1700 приняла св. Унію и уже двѣста лѣтъ перебуває въ нѣй и успѣває, возвышена кромѣ того до достоинства митрополичого. То событіє, такъ великои важности, не выпадає намъ поминути безъ торжественного вѣспѣмненя, и я смиреннѣйшій посовѣтовавшись съ Преосв. Епископами другихъ двохъ епархій принявъ ся за то дѣло, и зѣбравши комитетъ изъ виднѣйшихъ мужѣвъ львѣвского руского духовенства, узлавъ за добре розпорядити въ всѣхъ церквахъ архіепархії торжественне богослужене, а въ церквѣ архикатедральнѣй святого Георгія въ Львовѣ тридневне торжество, для ѡтправленя котрого прирекли прибути Преосвященніи Епископы другихъ двохъ епархій. Постановили же мы тридневне торжество совершити въ половинѣ Жовтня, именно 12. 13. и 14. дня того мѣсяця. Бо хотя двѣста лѣтъ ѡтъ принятія Уніи минуло уже въ мѣсяцю Маю, однако смертна болѣзнь нашего Митрополита бл. п. Юліяна Куиловского не допустила того торжества, и ѡтложили мы оное до Жвѣтня до праздника Покрова Пр. Дѣвы, щобы пѣдъ ей заступничествомъ успѣвала св. Унія.

А щобы то торжество тымъ спасительнѣйшимъ оказалось для руского народа, прошу покѣрнѣйше:

1) щобы Ваша Еминенція упросила для насъ у Ёго Святости Апостольске благословеніє къ достойному ѡтпразнованю торжества,

2) щобы зволила упросити для насъ у Святѣйшого Отца повный ѡтпустъ который можна бы узискати одинъ разъ въ протягу трехъ дней торжества въ храмѣ архикатедральномъ св. ВМ. Георгія, а въ прочихъ церквахъ епархіи тольکو въ празникъ Покрова Пр. Дѣвы, т. е. 14. Жовтня.

Ожидаячи такъ великой милости ѡтъ Его Святости и ѡтъ Вашои Еминенціи и т. п.

Въ Львовѣ, дня 7. Серпня 1900.

Вашои Еминенціи покѡрнѣйшій и всепреданнѣйшій слуга

Андрей Бѣлецкій

Викарій Капитулярный.

На выше наведе не письмо Митропол. Ординаріата получивъ тойже отвѣтъ якъ слѣдуе:

Protocollo N. 11570. Roma 18. Augusti 1900.

Illme ac Rme Domine.

Singulari laetitia haec S. C. perfusa est, postquam accepit fideles Ruthenos istius Archidioeceseos mox solemni pompa celebraturos annum biscentesimum, quo S. Unio cum Sede Apostolica inita fuit a Josepho Szumlański tum Episcopo Leopoliensi cum tota sua dioecesi, sedente f. r. Clemente XI Summo Pontifice.

Jestiva enim jucunditas est novum argumentum pietatis et devotionis, quod fidelis populus ruthenus exhibet Cathedrae Apostolicae, in qua Christus Dominus inexpugnabile posuit Ecclesiae suae fundamentum.

Gratulor itaque de susceptis consiliis, ut omnia rite procedant in tanta solemnitate, et pergratum habeo Dominationem Tuam certiore reddere, SSmum D. N. petitam Apostolicam Benedictionem peramanter concessisse.

Ч. 11570. Въ Римѣ 18. Серпня 1900.

Всесвѣтлѣйшій и Высокопреподобный Отче!

Особлившою радостію була перенята сеся Св. Конгрегація, коли дѣзнала ся, що вѣрній гр. кат. обряда тамошної архієпархіи вскорѣ торжественнымъ празникомъ будутъ обходити двѣсталѣтню рѣчницю того моменту, въ котрѣмъ епископомъ Львѡвскимъ Іосифомъ Шумлянскимъ, именемъ цѣлои своєї епархіи, була заключена св. Унія съ Апостольскимъ Престоломъ, за Вселеньского Архієрея бл. п. Папы Климента XI.

Тое бо празнованє урочисте становить новый доказъ вѣрности и преданности, котру вѣрный нарѣдъ рускій приносить Столиці Апостольскої, въ котрѣй Христосъ Богъ положивъ неоториме основанє своєї Церкви.

Для того ѡтносительно до вознамѣреного предпріятія желаю, щобы при такъ великомъ торжествѣ все совершилось щасливо и дуже менѣ приятно звѣстити Твою Всечеснѡсть, що Святѣйшій Отець нашъ дуже охотно удѣливъ желаєме Апостольске Благословеніє.

Interim Deum ex corde adpre-
cor, ut Te quam diutissime sospitet.

Tuus Rme Domine

Addictissimus Servus

Pro Emo Card. Praefecto

Aloisius Veccia Secretarius

Ant. Savelli Spinola
secretarius.

Впрочѣмъ ѿтъ сердца умоляю
Бога, чтобы Тобѣ якъ найдовше по-
спѣшествовавъ.

Твоѣй Высокопреподобный Отче
преданнѣйшій слуга

за кардин. Префекта

Альойсій Вечча в. р.

секретарь.

Антоній Савеллі Спіноля
секретарь.

Для гѣдного ѡтпразнованія сего то Юбилея припоруcae сѧ:

1) чтобы всѣ Всч. Душпастырѣ повыше оголошене въ недѣлю 17-ту по
Сoшествію Св: Духа ѡтчитали и пояснили;

2) чтобы въ субботу дня 13. Жовтня зарядили пѡвгодинне дзвонене
о год. 5-ѡй вечерѣ для зазначенія великой важности и торжественности обходу;

3) въ недѣлю же 18-ту по Сoшествію св. Духа и въ припадающій въ
туюже празникъ Покрова Пресв. Богородицѣ ѡтправили торжественну Службу
Божу съ долученемъ „Службы благодарственной“, на котрѡй має сѧ выголосити
ѡтповѣдна до торжества проповѣдь въ мысль подлежащого оголошенія Юбилея,
и заповѣсти удѣлене Благословенія Апостольского ѡтъ Святѣйшого Отца для
того торжества. По Службѣ Божѡй супликація и обхѡдъ съ найсв. Дарами,
по чѣмъ має сѧ произнести многолѣтствіе Святѣйшому Вселеньскому Архіе-
рею Льву Папѣ Римскому и Его Величеству Цѣсарю Францъ Іосифу І. Въ ар-
хикатедральнѡмъ храмѣ ѡтправитъ сѧ торжество тоє черезъ три дни въ спо-
сѡбъ, котрый въ своимъ часѣ означитъ сѧ и оповѣститъ сѧ.

Ѳтъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѡвъ, дня 5. Вересня 1900.

Андрей Бѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 22. Вересня.

Ч. 58.

Ч. 6959. — Найвысша подяка Ёго ц. и к. Величества.

Въ слѣдствіе многочисленныхъ и внеслыхъ обявъ привязанія и лѣальности зъ всѣхъ сторѣнъ Державы по случаю 70-ои рѣчницѣ Найвысшихъ Уродинъ, зволили Ёго цѣс. кор. Величество наймилостивѣйше выстосовати до Ёго Е. Пана Министра Президента слѣдуюче Найвысше письмо ѣтручне зъ дня 19. Серпня 1900:

Любый Д-рѣ фонѣ Керберѣ!

„Зъ нагоды торжества моихъ сѣмдесятилѣтнихъ уродинъ наспѣли до мене ѣтъ всего населенія такѣ численній желанія щастія и благословенія, а такѣ ѣтбули ся такѣ многі всѣлякого рода заявы лѣальности, що въ нихъ въ пѣдносячій способѣ знайшла выразѣ обнимаюча всѣхъ привязанѣсть до Моихъ Особы.

Глубоко тронутый приказую Вамѣ сповѣстити всесторонно Мою найгорячѣйшу и найщирѣйшу подяку, котра нехай дѣйде и до найдалшой хаты. Нехай всѣ Мои народы знаютѣ, що Я посвятить Мое житѣ для ихъ добра, що уважаю Себе щасливымѣ, коли могу вспомагати ихъ розвѣй, що зъ лѣальности, патріотизмѣ и взаимнѣмъ довѣрю добачую крѣпкій пѣдпоры, на котрыхъ спочивае будучнѣсть ѣтчины.

Всемогучій Господѣ нехай благословить и стереже ту звязѣ, яка сполучае Мене съ Моими народами“.

Поручае ся Всч. ОО. Душпастырямѣ тов Найвысше письмо ѣтручне Ёго ц. и к. Величества въ церквахъ парохіальныхъ въ найблишчу недѣлю ѣтчитати Вѣрнымѣ по заамвоннѣй молитвѣ на службѣ Божѣй парохіальнѣй, а по ѣтпустѣ внести Многолѣтствія ихъ Величеству Цѣсарю.

Ѡтъ Митрополитального Ординарія.

Лѣвѣвъ, дня 17. Вересня 1900.

Ч. 59.

Ч. 5966. — Поручає ся „Одозва“ комитету будовы церкви въ Яслѣ къ уваженію.

Парохіальный комитетъ въ Яслѣ зъ 1. Серпня 1900 надѣславъ слѣдуючу Одозву: „Рѣкъ 1900 называє ся „святое лѣто“! Мы привитали его съ надѣєю на лучшу будучиность и ѡнъ довженъ ѡтзначати ся чимсь возвышеннымъ. У насъ жертволюбиве сердце, котре радо подѣлитъ ся и съ окрухами если пѣзнає, що братъ его знаходитъ ся въ тяжкомъ положенію. Въ такомъ незавидномъ положенію находятъ ся ясельскій русины а гѣрше всего, що у нихъ нема своєї церкви, где они бы могли облегчити свѣй смутокъ молитвою и найти потѣху въ скорбѣ и горю. Найдавнѣйшіи книги метрикальнѣ въ Волѣ цеклинскѣй доказують, що въ Яслѣ жили русины а може колись була тамъ и церковь, число русинѣвъ новѣйшими часами чыноситъ до 200 душъ. Якъ рыба безъ воды — такъ русинъ безъ церкви марнѣе — пропадає межи иншою народностію. Старшіи головы родинъ, въ котрыхъ закоренила ся глубоко горяча любовь къ своей церкви и своему обряду держатъ ся крѣпко — но ихъ поколѣне виховане въ инномъ дусѣ съ малыми выимками не належитъ до насъ и мы протѣе нумерично малѣемъ. Если бы була церковь въ Яслѣ, мали бысьмо сильну крѣпость, котра держала бы насъ въ своей опѣцѣ, въ котру провадили бысьмо свои дѣти и ѡтъ дѣтиньства вѣщпляли въ нихъ любовь до своего рѣдного. И мы пожертвуємъ по силамъ нашимъ на ту цѣль — но мы власными силами не будемо могли докѣньчити такъ великого дѣла, длятого вытягаємо руку оласкаву помѣчь, бо тѣлько свѣй може оцѣнити нашу незавидну долю. Зерно до зерна буде мѣрка, цеголка къ цеголцѣ, а збудуємо храмъ Божій, въ котромъ ѡтъ рода въ родъ будутъ за нами молити ся. Въ исторіи нашего ѡтродженя будутъ записаніи нашѣ добродѣи — ктитори церкви ясельской. Не ѡтъ разу Римъ збудовано и мы не ѡтъ разу будемо мали церковь, но мы просимо и будемо просити, а просящому дасть ся. До того часу зѣбралисьмо малыми жертвами до 1.800 коронъ. Правда, що маємъ ажъ надто того рода ѡдозвъ — однакъ признати кождый мусить, що такой найбѣднѣйшій и напотребнѣйшій. суть тѣ, котріи цѣлкомъ жаднои церкви не мають, а такъ радо хотѣли бы ю мати. Що будують ся новѣи церкви, тамъ где ихъ не було — то повинно кождого тѣшити а тымъ бѣльше, коли она збудує ся на такъ далекой Мазурчинѣ. Ученики нашѣ въ гимназіи мають своего катихиту — то такожь радѣсть для насъ. Признаємъ, що сей рѣкъ зъ причины элементарныхъ нещастъ дуже тяжкій — но бѣдный, бѣднѣйшого поратув. „Дайте а буде вамъ дано“ — еще никто не зъубожѣвъ, кто давъ лепту на церковь. Хотѣли бысьмо, щобы справа церкви нашої була справою загальною всѣхъ русинѣвъ, бо если не они будутъ тои церкви потребовали — то могутъ ихъ дѣти, ихъ наслѣдники въ тѣй церкви молити ся. Просимо Васъ Высокопр. Отцы Деканы на соборчикахъ деканальныхъ теплымъ словомъ згадати о комитетѣ будовы церкви въ Яслѣ.

Просимо Васъ Всч. Отцы ѡтправити акафистъ, пояснивши попередно своимъ вѣрнымъ на яку цѣль жертвуютъ свои лепты. Въ повнѣй надѣи, що наша ѡдозва не буде голосомъ въ пустынѣ, вже напередъ складаємо щирю подяку „Боже заплатъ.“

Жертвы просимо присылать по адресу: „Комитетъ будовы церкви въ Яслѣ“.

Отъ комитету будовы церкви въ Яслѣ.

Ярема
ц. к. нотаръ въ Яслѣ
мѣстопредсѣдатель.

Михалюньо
касіеръ

Михаиль Вербицкій
предсѣдатель комитету, па-
рохъ въ Волѣ цеклиньскѣй
и города Ясла.

Подаючи повышу Одозву до Вѣдомости Всч. Священства, поручае ся заохочувати вѣрныхъ до вспомогаюа отповѣдными датками приспѣшаючи осуществленю сего богоугодного дѣла.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.
Львовъ, дня 7. Серпня 1900.

Ч. 60.

Ч. 6297. — О надѣсланіи выказовъ богослужебныхъ фундацій до вымѣру эквивалентовой належитости.

На подставѣ розпорядженія ц. к. краевой Дирекціи Скарбу зъ дня 22. Мая 1900 Ч. 53.830, зажадали ц. к. Дирекціи скарбовыхъ округовъ надѣслания выказовъ богослужебныхъ фундацій при поодинокіихъ церквахъ потрѣбныхъ до вымѣру эквивалентовой належитости за шесте десятильтіе; зъ тои причины поручае ся Всч. Урядамъ деканальнымъ составити табелярный выказъ, зажадавши отъ парохіальныхъ урядовъ спису богослужебныхъ фундацій съ докладнымъ наведенемъ: имени богослужебной фундаціи при церквѣ, 2) высоты фундаціонного капитала, 3) дату подтверждающей клявузѣ на грамотѣ фундаціонной черезъ Митроп. Консисторію и ц. к. Намѣстничество и предложити тѣ табелярны выказы до 25. Вересня 1900.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.
Львовъ, дня 26. Серпня 1900.

Ч. 61.

Ч. 6332. — О поступованіи при выплатѣ капитала за выльсоровану облигацію фонда пропинаціонного.

Ц. к. Дирекція галицкого пропинаціонного фонда зъ д. 14. Серпня 1900 Ч. 4161 заудѣлила тутъ слѣдующе:

„На цѣннѣи письма зъ дня 26. Липня 1900. Ч. 5.664 и зъ дня 29. Липня 1900. Ч. 5.696 ц. к. Дирекція заявляе Высокопреподобной Митрополичѣй Консисторіи, що послѣ донесенія тутешней ц. к. головной Касы краевой яко касы гал. фонда пропинаціонного згадана ц. к. каса звертае завсѣгды по выплатѣ капиталовъ за выльсорованіи облигаціи дотычнѣи аркушѣ платничѣи на отсотки, а лишь въ такихъ разыхъ не звертае аркушѣвъ, если въ котрѣмъ зъ тыхъ аркушѣвъ нема вже жадной незреализованой облигаціи вписаной.

Если бы однакомъ тыхъ аркушѣвъ платничихъ не можна було отшукати, то повыша ц. к. каса выплатитъ урядови парохіальному отсотки отъ

79
выльсорованои облигаціи за припадаючій часть по конецъ Червня 1900. лишь за надѣсланемъ неостемпльованого квита“. Въ заступствѣ *Шимановскій*.

Подаючи повыше заявлено до вѣдомости Всч. Священства, поручае ся поступати пѣсля той директивы, если бы при выплатѣ капиталу за выльсоровану пропинаціи облигацію не зѣстали выплаченіи такожъ припадаючій ѡтсотки.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, дня 26. Серпня 1900.

Ч. 62.

Ч. 6461 — О Набоженствѣ жовтневѣмъ сего року.

Пригадуе ся Всч. Священству приписане на кождый рѣкъ набоженство, котре черезъ мѣсяць Жовтень пѣсля церковного численя ѡтправляти ся мае пѣсля АЕпарх. Вѣдомостей зъ р. 1897. — Ч 71. — стор. 138—142.

Приписана при тѣмъ набоженствѣ молитва ко св. Обручнику Іосифу була зѣдѣси розѣслана вразъ съ числомъ Х. Вѣдомостей изъ 1889 р. (ч. пор. розпорядженя 59. стор. 93.); а если бы молитва тая въ якѣйсь церквѣ бракувала и не ѡтнайшла ся, то належить ю або ѡтписати або безпороволочно зъ книгариѣ Ставропигійского Института сировадити.

Отъ Митрополитального Ординаріята.
Львѣвъ, дня 27. Серпня 1900.

Ч. 63.

Ч. 6155. — Въ справѣ метрики уродженя Августина р. Розвадовского.

Владиславъ Рикарь Розвадовскій ц. и к. Маюръ и властитель бѣльшой поѣблости въ Туховѣ предложивъ до Митрополит. Консистеріи слѣдующе прошене: „Пѣдчасъ селянскихъ непокоѣвъ въ 1848 р. пропали моему отцу Феликсови Р. Розвадовскому тогдашнему властителю общару двѣрского въ Туховѣ всѣ родинніи документа, а межи тими правдоподобно и метрика крещеня моего дѣда Августина Р. Розвадовского въ оригиналѣ, котру не можна ѡтшукати помимо найстараннѣйшихъ доходжень зъ причины браку вѣдомости о року и мѣстци уродженя тогожъ дѣда. Понеже не пѣдлягае сумнѣву, що реченый дѣдъ Августинъ пѣсля метрики смерти зъ 1730 р. уродивъ ся въ котрѣйсь мѣсцевости Галичины, то пѣдписаный просить Митропол. Консистерію оголосити повыше прошене въ тамошнѣй Архидіедези въ цѣли предпринятія потрѣбныхъ пошуквань за метрикою уродженя Августина Р. Розвадовского, заявляючи готовѣсть ѡфѣрувати для той церкви при котрѣй знайде ся метрика „100 коронь“.

Подаючи повыше прошене до вѣдомости Всч. Священства, поручае ся предприняти потрібнѣй слѣдження и предложити о успѣсѣ донесене до 1-ого Студня 1900.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 26. Серпня 1900.

Ч. 64.

Ч. — 6412. Въ справѣ метрики уродження и крещеня б. п. Антона Матея Шумлянського.

Марія Гавенда замешкала въ Львовѣ при улици св. Іосафата ч. 5. упрашае Всч. Душпаstryрей гр. к. Архидієцезіи о вынайдене и выставлене тѣх метрики уродження и крещеня бл. п. Антона Матея Шумлянського, родженого около року 1833, обовязуючи ся уплатити на то таксу пять коронъ.

Прошене се поручае ся Всч. Духовенству ѡтъ Митроп. Консисторіи.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 6. Вересня 1900.

Ч. 6.

Ч 6580. — Поручае ся Всч. Духовенству всякіи свои прошеня до Митр. Консисторіи вносити посредствомъ своихъ дотычныхъ Урядѣвъ деканальныхъ.

Подае ся до вѣдомости всего Всечестного Духовенства, що всякого рода прошеня, котріи предкладають ся Митрополитальной Консисторіи, доужнѣ дѣятись посредствомъ соотвѣтныхъ деканальныхъ Урядѣвъ приписанымъ способомъ, а то такъ для провѣреня сказанныхъ прошеній, якъ и сконстатованя достойности просителѣвъ, понеже въ противнѣмъ разѣ впрѣсть сюда предкладаніи прошеня не будутъ увзглядненіи.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 6. Вересня 1900.

Ч. 66.

Ч. 6616. — Взывають ся поновно Всч. Уряды парохіальніи до зарядженя складѣвъ на потребы св. Отца.

Митрополитальна Консисторія съ покликомъ на тутешній розпорядженя зъ дня 12. Марта с. р. Ч. 1586, и зъ 30. Липня с. р. Ч. 4731. — (Вѣдом. Архiep. Ч. IX. 51.) поставляе яко послѣдній реченець до надсыланя жертвъ „св. Петрового Гроша“ **день 15. Жовтня 1900 р.**

Схочуть прото Всч. ОО. Душпаstryрѣ ревнѣйше занятись збиранемъ повышой жертвы и означеного дня непременно туюжъ сюда надѣслати.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 9. Вересня 1900.

Ч. 67.

Ч. 6814. — Розсылають ся ѳттинки шематизма до исправленя

Пересылаючи въ залученю ѳттинки шематизма декан. поручае ся Всч. Урядамъ декан. зажадати ѳтъ урядѳвъ парох. докладнѳи даты, дотычаѳи душ-пастырства, а именно число душъ; шкѳль означаючи характеръ тыхже, Ординаріятскихъ шкѳльныхъ и сервитутовыхъ Комисарѳвъ, катихитѳвъ, почты, телеграфичнѳи стаци, ц. к. повѳтовѳи уряды т. е. Староство, Судъ и Урядъ податковый и на пѳдставѳ надѳсланныхъ дати мають Всч. Уряды дек. переслани ѳттинки исправити и предложити тѳиже Митроп. Консистеріи до 10. Жовтня 1900.

Ѳтъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѳвъ, дня 14. Вересня 1900.

Ч. 68.

Ч. 6958. — Въ справѳ ѳтбути ся маючого на дняхъ 9. и 10. нов. ст. Жовтня с. р. испыту конкурсового парохіяльного.

Испытъ конкурсовый парохіяльный дотычно наукъ ѳтбуде ся на дняхъ 9. и 10. н. ст. Жовтня 1900.

Получившѳи позволене приступити до того испыту мають о год. пѳвъ до 8. рано дня 9. Жовтня въ Церквѳ Архикатедральнѳи въ цѳли выслуханя Службы Божои „о призванѳ помочи св. Духа“ явити ся, потѳмъ въ сали засѳданъ Консистерскихъ зѳбрати ся, где на приготованѳмъ до того листѳ выпишуть свои имена и выкажутъ ся позволенѳмъ до приступленя къ тому испыту.

Дальшѳи порядокъ оголоситъ ся устно передѳ испытомѳ.

Ѳтъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѳвъ, дня 16. Вересня 1900.

Ч. 69.

Ч. 6992. — Въ справѳ надѳслания належитости за „Выказъ азбучный предметѳвъ находячихъ ся въ АЕпарх. Вѳдомостяхъ ѳтъ 1889—1898.“

На дняхъ зѳставъ розѳсланный до всѳхъ Всч. урядѳвъ парохіяльныхъ „Выказъ азбучный предметѳвъ находячихъ ся въ Львѳвско-Архіепархіяльныхъ Вѳдомостяхъ ѳтъ 1889 до 1898 включно.

Завзывае ся Всч. Уряды деканальнѳи, щѳбы найдальше до кѳнца сего року стягнули ѳтъ каждого уряду парохіяльного по 50. гел. и зѳбранѳ грошѳ безпроволочно ѳдослали до Митроп. Консистеріи.

Ѳтъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѳвъ, дня 19. Вересня 1900.

Ч. 70.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) підъ днемъ 23. Серпня 1900 съ реченцемъ до дня 18. Жовтня 1900:

Ч. 6203. — **Соколѡвка** съ прилучеными Кобыле и Лабачь, деканага Олеского, наданя приватного.

б) підъ днемъ 13. Вересня 1900 съ реченцемъ до дня 7. Листопада 1900:

Ч. 6666. — **Ражнѣвъ** съ прилученою Руда Бродска, деканата Олеского, наданя приватного.

Ч. 6667. — **Сихѡвъ** съ прилучеными Зубря и Козельники, деканата Щирецкого, наданя Рады мѣста Львова.

Ч. 6691. — **Шишкѡвцѣ**, деканата Залозецкого, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Ч. 6615. — **Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ народнѡй школѣ въ Галичи.**

Ц. к. окружна Рада школѣна Станиславѡвска розписала підъ д. 18. Серпня с. р. Ч. 1378 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 5-класовѡй школѣ мужескѡй въ Галичи съ обовязкомъ удѣляти науки религіи такожъ въ тамошнѡй 5-класовѡй школѣ женскѡй. До тои посады привязані суть поборы III. класы платъ учительскихъ. Убѣгаючи ся о тую посаду священники мірскі або іеромонахи мають свои удокументовані поданя посредствомъ своєї настоятельной власти внести до ц. к. окружної Рады школѣной въ Станиславѡвѣ найпѡзнѣйше до дня 15. Жовтня с. р. Право презентованя прислугує громадѣ мѣста Галича.

Тое подає ся Всч. Клиру Архієпархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 4. Вересня 1900.

III.

Ч. 7080. — **Розписує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Рогатынѣ.**

Ц. к. окружна Рада школѣна въ Рогатынѣ розписала підъ д. 31. Серпня с. р. Ч. 1738 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 6-класовѡй школѣ мужескѡй въ Рогатынѣ съ обовязкомъ учить религіи такожъ въ тамошнѡй 6-класовѡй школѣ женскѡй. До тои посады привязані суть поборы III. класы платъ по мысли арт. 11. уставы зъ дня 6. Лижня 1899 (ч. 85. В. з. кр.) Убѣгаючи ся о тую посаду священники мають свои

поданя удокументовані посредствомъ своєї настоятельной власти (т. е. Орд. Комисаріята шкѣльного, катихиты же стали посредствомъ своєї Дирекціи шкѣльной) внести до выше сказаной ц. к. окружной Рады шкѣльной найпѣзнѣйше до дня 31. Жовтня 1900 р.

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 20. Вересня 1900.

ХРОНИКА.

Грамоту похвальну и узнане за ревнѣсть и труды въ душпаствѣхъ получивъ :

Ч. 4551. О. Павло Кудрикъ сотрудинокъ въ Рогатинѣ.

Завѣдательства ех сургендо получили 00.:

- Ч. 5131. Іосифъ Логинскій въ Млынищу,
- Ч. 5377. Петро Шанковскій въ Дулибахъ,
- Ч. 5378. Петро Соловѣй въ Рудѣ,
- Ч. 6033. Іоанъ Березинскій въ Соколѣвцѣ.

Сотрудичества получили 00.:

- Ч. 5055. Симеонъ Савула на дальше въ Теревовли,
- Ч. 5348. Володимиръ Стернюкъ заступникомъ сотр. въ Пустомытахъ,
- Ч. 5410. Іосифъ Филиповичъ въ Старомѣщинѣ,
- Ч. 5683. Казимиръ Савицкій въ Вербовѣ.

Введеніи 00 :

- Ч. 5211. Петро Петриця въ завѣд. Лолина,
- Ч. 5147. Евстахій Бартоковъ въ завѣд. Седлискѣ,
- Ч. 5318. Антоній Лучаковскій въ сотр. Козьовой,
- Ч. 5319. Михайлъ Левицкій въ сотр. Дубковецѣ,
- Ч. 5339. Теодоръ Пиндусъ въ завѣд. Ладычина,
- Ч. 5418. Миронъ Корытко въ сотр. Соснова,
- Ч. 5547. Іосифъ Логинскій въ завѣд. ех сургендо Млинища,
- Ч. 5767. Теофилъ Луцкѣ въ завѣд. Должанки,
- Ч. 6106. Володимиръ Стернюкъ въ заступн. сотр. Пустомыть,
- Ч. 6134. Евстахій Бартоковъ яко парохъ Седлискѣ.

Увѣльненіи 00.:

- Ч. 5318. Юліанъ Дыкій ѡтъ сотр. въ Козьовѣй,
- Ч. 5335. Миронъ Корытко ѡтъ сотр. въ Пустомытахъ,
- Ч. 5360. Григорій Дяковъ ѡтъ сотр. въ Могильницѣ,
- Ч. 5449. Теофилъ Луцкѣ ѡтъ сотр. въ Старомѣщинѣ.

Въ пропозиціи умѣщени 00.:

- Ч. 5133. на Плотычу: 1) Левъ Авдыковичъ, 2) Михайлъ Горбачевскій, 3) Александеръ Ротко — а въ списѣ: 4) Володимиръ Сабать, 5) Якѣвъ Зробекъ, 6) Павло Дудикъ, 7) Юліанъ Борачокъ, 8) Теодоръ Пайкушъ.

Презенты получили 00.:

- Ч. 5565. Николай Садовскій на Путятинцѣ,
 Ч. 5579. Александръ Ротко на Плотычу,
 Ч. 5717. Григорій Дяковъ на Жеребки,
 Ч. 5999. Ярославъ Мандычевскій на Налуже,
 Ч. 6163. Емилианъ Зарицкій на Милошовичѣ.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи:

- Ч. 5999. О. Ярослава Мандычевского на Налуже.

Декретъ увольненія отъ испытанія конкурсового парох. получили 00.:

- Ч. 5085. Павло Козюкъ парохъ Выспы,
 Ч. 5346. Георгій Чубатый парохъ Будылова,
 Ч. 5834. Іосифъ Высочанскій парохъ Івачова,
 Ч. 5456. Іосифъ Мартинець парохъ Гнѣздычова.

Выс. ц. к. Намѣстництво завѣдомило Митроп. Консисторію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просв. асигновало плату зъ фонда религійного для приватныхъ сотрудниковъ:

- Ч. 5134. въ Кобыловодокахъ,
 Ч. 5593. въ Лапшинѣ,
 Ч. 5693. въ Прошовѣй,
 Ч. 5858. въ Сосновѣ,
 Ч. 5996. въ Денисовѣ,
 Ч. 5997. въ Новици,
 Ч. 6125. въ Кудобинцяхъ,
 Ч. 6045. въ Печеніи, всѣмъ на 1 рѣкъ.

Митроп. Консисторія вставила ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о платѣ зъ фонда религійного для приват. сотрудниковъ:

- Ч. 4954. въ Долбѣмъ (дек. Калуж.),
 Ч. 5221. въ Колтовѣ,
 Ч. 5220. въ Струсовѣ,
 Ч. 5210. въ Сушни,
 Ч. 4943. въ Залановѣ,
 Ч. 5469. въ Серетци,
 Ч. 5571. въ Боркахъ,
 Ч. 5493. въ Осташѣвцяхъ,
 Ч. 5871. въ Божиловѣ,
 Ч. 5680. въ Стрыѣвцѣ,
 Ч. 5969. въ Попѣвцяхъ.

б) о дарѣ ласки для священ. вдовъ и сирѣтъ:

- Ч. 4561. Михалины Райтаровской вдовы и ея сына Виктора сироты по бл. п. пароху Налужа,
 Ч. 4752. Клявдіи Федакевич сироты по бл. п. пароху Залозецъ старыхъ,
 Ч. 4972. Савины Онішкевич вдовы по бл. пароху Конюхъ,
 Ч. 5431. Ангелы Тарнавской сироты по бл. п. пароху Желехова,
 Ч. 5759. Маріи Крупка вдовы по бл. п. пароху Пѣдборецъ,
 Ч. 5951. Клементины Чировской сироты по бл. п. пароху Новосѣлки Ленчъ.

Митроп. Ординаріятъ удѣливъ на подставѣ власти отъ Апост. Престола посредствомъ св. Конгрегаціи даной грамоту отпустительну изъ звязи Архіепархіи въ Перемыску Епархію:

- Ч. 155/орд. Петру Пѣдлускому укѣнченому богослову.

Некрольогія.

Ч. 5243. О. Левъ Шанковскій, парохъ Дулибъ, померъ дня 3. Липня 1900.

Ч. 6033. О. Іоанъ Топольницкій, парохъ Соколѣвки, померъ дня 2. Серпня 1900.

Душѣ ихъ поручають ся молитвами Всѣхъ Кліра.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. Вересня 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 10. Жовтня.

Ч. XII.

Ч. 71.

Ч. 7507. — Въ справѣ богомольной поѣздки до Риму.

На численній запитанія въ справѣ богомольной поѣздки до Риму подає ся симъ интересованымъ до вѣдомости, що **выѣздъ** наступить, якъ було оголошено, **дня 22. Жовтня т. є. въ Понедѣлокъ вечѣрнымъ потягомъ зъ Львова на Стрый, Лавочне, Будапешть и т. д.** —

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 8. Жовтня 1900.

Ч. 72.

Ч. 7509. — Въ справѣ маючихъ ся ѣбути на дняхъ 16. 17. 18. и 19. Жовтня с. р. реколекцій духовныхъ для Всч. Духовенства и въ справѣ загальныхъ зборѣвъ Товариства св. Ап. Павла.

На прошене Выѣзду Товариства св. Ап. Павла подає ся до вѣдомости Всч. Клира Архіепарохіяльного, що реколекції духовнїи для Всч. Духовенства ѣтбудуть ся на дняхъ 16. 17. 18. и 19. лат. Жовтня с. р. въ гр. кат. духовнѣй семинаріи въ Львовѣ. Желаячїи взяти участь въ тыхже зводятъ ѣтнести ся до Выѣзду (ул. Коперника ч. 36.) найдалше до дня 15. Жовтня с. р. Перша наука реколекційна зачне ся въ понедѣлокъ 15. Жовтня въ вечерь. Кошта удержанія на цѣлый часъ вынесуть 5. зр.

Дня 19. Жовтня заразъ по св. Сповѣди и св. Причастію ѣтбудуть ся загальнїи зборы Товариства св. Ап. Павла.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ дня 6. Жовтня 1900.

Ч. 73.

Ч. 7190. — Поручає ся якъ найгорячѣйше продажъ львовскихъ дяковской лѣтерїи.

Комитетъ дяковской лѣтерїи дня 25. Вересня 1900 внѣсь прошене до Митрополитального Ординарія, щобы поручити еще разъ Всч. Духовенству

Архієпархіальному продажъ льосѣвъ дяківскои льотеріи. — Всѣмъ вѣдомо есть, якъ нужденне єсть положене матеріальне нашихъ пѣвцѣвъ церковныхъ, и если Всч. Клиръ и скарбонь церковный не прійдуть съ бѣльшими датками въ помѣчь, то не може бути надѣи на полученне той сумнои ихъ долѣ. Протог поручає ся горячо Всч. Духовенству, щобы якъ наибѣльше льосѣвъ дяківскои льотеріи набували съ поспѣхомъ, бо на Покровы Гр. Богородици кѣнчить ся реченець продажи тыхже.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 29. Вересня 1900.

Ч. 74.

Обвѣщеня конкурсѣи.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ пѣдъ днемъ 29. Вересня 1900 съ реченцемъ до дня 24. Листопада 1900 слѣдуючу парохію:

Ч. 7066. — Путятинцѣ, деканата Рогатиньского, наданя приватного.

Прошеня кандидатѣвъ при попереднѣмъ розписаню сєи парохіи на конкурсъ зѣстають важными и на теперъ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Въ пропозиціи принятї 00.

Ч. 1554. — на Солункѣвъ: 1) Теофанъ Бородайкевичъ, 2) Теодоръ Леонтовичъ, 3) Петро Чекалюкъ.

Ч. 6393. — на Чернихѣвъ: 1) Геронимъ Алексєвичъ, 2) Юрій Куницкій, 3) Діонисій Свистунъ, — а въ списѣ: 4) Теофилъ Войтовичъ, 5) Михаилъ Горбачевскій, 6) Епифаній Роздольскій, 7) Володимиръ Кальба, 8) Володимиръ Богачевскій.

Ч. 7504. — на Дроговыжє: 1) Іоанъ Рєдкєвичъ, 2) Александръ Юрикъ, 3) Михаилъ Гаврилюкъ.

Ч. 6505. — на Шибалинъ: 1) Емиліанъ Король, 2) Володимиръ Сабать, 3) Іоанъ Барановскій, — а въ списѣ: 4) Северинъ Габрусєвичъ, 5) Корнилій Лотоцкій, 6) Николай Садовскій.

Ч. 6506. — на Клебанѣвкѣ: 1) Езгеній Шухєвичъ, 2) Геронимъ Алексєвичъ, 3) Володимиръ Чайковскій, — а въ списѣ: 4) Михаилъ Форисъ, 5) Іоанъ Зазулякъ, 6) Теофилъ Копыстянскій, 7) Іоанъ Иванчукъ.

Ч. 6509. — на Княжолукѣ: 1) Мєчислаъ Авдыковичъ, 2) Игнатій Юхновичъ, 3) Константинъ Глѣбовицкій.

- Ч. 6653. — на Дмитре: 1) Димитрій Романовскій, 2) Володимиръ Рудаевскій, 3) Иполить Хоминъ.
- Ч. 6671. — на Чехи: 1) Левъ Авдыковичъ, 2) Андрей Дольницкій, 3) Теодоръ Леонтовичъ, — а въ списъ: 4) Іоанъ Мартинюкъ-Лотоцкій, 5) Павло Чмола, 6) Павло Дудыкъ, 7) Володимиръ Богачевскій, 8) Василій Лиско.
- Ч. 6818. — на Должанку: 1) Іосифъ Гоцкій, 2) Іоанъ Мартинюкъ-Лотоцкій, 3) Махиль Горбачевскій, — а въ списъ: 4) Антоній Сосенко, 5) Левъ Бачинскій, 6) Володимиръ Кальба, 7) Юліанъ Левицкій, 8) Теофилъ Луцикъ.
- Ч. 6819. — на Саранчуки: 1) Теофилъ Войтовичъ, 2) Емилианъ Король, 3) Іоанъ Барановскій, — а въ списъ: 4) Володимиръ Богачевскій, 5) Корнилій Лотоцкій, 6) Николай Садовскій, 7) Михайлъ Мосора, 8) Володимиръ Рудаевскій.
- Ч. 6669. — на Пѣдднѣстрыны: 1) Северинъ Наконечный, 2) Андрей Одъжинскій, 3) Володимиръ Глѣбовицкій.

До семинаріи духовной зѣтали приняті слѣдующі кандидати стану духовного.

- Ч. 7475. — на I. рѣкъ: 1) Николай Бобилякъ, 2) Константинъ Билинkevичъ, 3) Михайлъ Бутринскій, 4) Александеръ Гассай, 5) Василій Гургула, 6) Романъ Добровольскій, 7) Іоанъ Жигаль, 8) Александеръ Илевичъ, 9) Григорій Качала, 10) Іоанъ Комаринскій, 11) Петро Курдидикъ, 12) Прокопъ Лукасевичъ, 13) Анатолий Малиновскій, 14) Василій Мереньковъ, 15) Стефанъ Новосадъ, 16) Іоанъ Пелехъ, 17) Григорій Плакида, 18) Петро Процикъ, 19) Володимиръ Сваричевскій, 20) Іоанъ Теслюкъ, 21) Василій Турула, 22) Маріанъ Юркевичъ, 23) Адамъ Филиповскій, 24) Николай Щуровскій, 25) Стефанъ Яворскій, 26) Михайлъ Яримовичъ, 27) Іосифъ Яримовичъ, 28) Володимиръ Яримовичъ, 29) Діонисій Бородайкевичъ;
- на II. рѣкъ: Александеръ Гарасевичъ.

Власть bīpandī на оденъ рѣкъ одержавъ:

- Ч. 6710. Парохъ въ Краснѣмъ (дек. Скал.)

Грамоты на благословеніе церковей выдано:

- Ч. 6107. пар. Рождества П. Б. въ Ступкахъ,
 Ч. 6764. пар. Собора П. Б. въ Присвѣцяхъ,
 Ч. 6947. фил. Благовѣщенія П. Б. въ Тучнѣмъ,
 Ч. 7105. фил. Покрова П. Б. въ Свержи,
 Ч. 7183. пар. Стрѣтенія Г. въ Пѣдгѣркахъ.

Ѡдпусты на всегда получили церкви:

- Ч. 5191. пар. Стрѣтенія Г. въ Бакѣвцяхъ,
 „ „ фил. Успенія П. Б. въ Любешцѣ.

Престолъ упревилеованный на 7 лѣтъ отримали церкви:

- Ч. 4759. пар. Преставленія св. І. Богослова въ Богутинѣ,
 Ч. 6945. пар. Воскресенія Христова въ Золотникахъ.

**Выказъ жертвъ вплынувшихъ до Канцеляріи Митроп. Консисторіи за часъ
 ѡтъ I. Липня до 30. Вересня 1900:**

а) на потреби Святѣйшого Отца:

Всѣ. Урядъ парох. въ Дулѣбахъ (Ходор. дек.)	2 кор. — гел.
„ „ „ „ Нѣмшинъ	10 „ — „

Всч.	Урядъ	декан.	Пбдгасцкій	.	.	.	.	.	.	.	.	12	кор.	—	гел.
"	"	парох.	въ Стрѣлисахъ	.	.	.	.	.	.	.	.	4	"	—	"
"	"	"	" Берездбвцяхъ	.	.	.	.	.	.	.	.	10	"	—	"
"	"	"	" Зеленой (Скалат. дек.)	.	.	.	.	.	.	.	.	5	"	90	"
"	"	"	" Ганбвцяхъ	.	.	.	.	.	.	.	.	4	"	—	"
"	"	"	" Хутари	.	.	.	.	.	.	.	.	3	"	—	"
"	"	декан.	Городецкій	.	.	.	.	.	.	.	.	49	"	—	"
"	"	"	Теребовельскій	.	.	.	.	.	.	.	.	13	"	16	"
"	"	парох.	въ Козбвцѣ (ад Сороцко)	.	.	.	.	.	.	.	.	10	"	—	"
"	"	"	" Дараховѣ	.	.	.	.	.	.	.	.	10	"	—	"
"	"	"	" Хмѣльнѣ	.	.	.	.	.	.	.	.	10	"	—	"
"	"	"	" Топоровѣ	.	.	.	.	.	.	.	.	10	"	—	"
"	"	"	" Потуторахъ	.	.	.	.	.	.	.	.	6	"	—	"
"	"	"	" Сеньковѣ	.	.	.	.	.	.	.	.	2	"	—	"
"	"	"	" Св. Ап. Петра и Павла	.	.	.	.	.	.	.	.	30	"	—	"
"	"	"	" въ Сороцку (Скал. дек.)	.	.	.	.	.	.	.	.	10	"	—	"
"	"	"	" Корчинѣ	.	.	.	.	.	.	.	.	10	"	—	"
"	"	"	" Долинянахъ	.	.	.	.	.	.	.	.	6	"	—	"
"	"	"	" Милошовичахъ	.	.	.	.	.	.	.	.	6	"	—	"
"	"	"	" Бѣлявцяхъ	.	.	.	.	.	.	.	.	10	"	—	"
"	"	"	" Хреневѣ	.	.	.	.	.	.	.	.	3	"	—	"
"	"	декан.	Тернопольскій	.	.	.	.	.	.	.	.	7	"	10	"
"	"	парох.	въ Несторбвцяхъ	.	.	.	.	.	.	.	.	19	"	—	"

б) на обходъ Уніи Берестейскоу:

За спроданыхъ 40. книжочокъ 4 " — "

в) на мисіи и знесенє неволѣ въ Африцѣ:

Всч. Урядъ декан. Теребовельскій 7 кор. 80 гел.

г) на мисіи и гробѣ Христовѣ въ св. земли:

Всч. Урядъ декан. Теребовельскій 14 кор. 68 гел.

д) на католицкій мисіи:

Всч. Урядъ декан. Теребовельскій 2 кор. 20 гел.

" " парох. въ Вишенцѣ великой 1 " 68 "

е) на церковь св. Іоакима:

Всч. Урядъ декан. Теребовельскій 2 кор. 36 гел.

ж) на Панегирикъ Д-ра Іосифа Левицкого и стипендію:

Всч. Урядъ декан. Теребовельскій 5 кор. — гел.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 10. Жовтня 1900.

Андрей Бѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 2. Листопада.

Ч. XIII.

Ч. 75.

Ч. 7954.— Увѣдомлене о смерти Преосвященного Іосифа Сембратовича Архіеп.
Теодосіопольского.

По причинѣ смерти Преосвященного

ІОСИФА СЕМБРАТОВИЧА

Архієпископа Теодосіопольского,

бывшого Митрополита Галицкого и Архієпископа Львѣвского,
послѣдовавшій въ Римѣ дня 23. Паздерника сего року, поручае
Львѣвска Митрополитальна Консисторія, щобы всѣ Почтенні
Душпастырѣ въ своихъ церквахъ, за попереднымъ завѣдомле-
немъ своихъ парохіянъ на означенѣмъ ными дню за упокой
душъ выше сказаного Преосвященного Архієпископа отпра-
вили Св. Литургію съ парастасомъ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 24. Жовтня 1900.

Ч. 76.

Ч. 7945. — Взывають ся Всч. Настоятелѣ деканатѣвъ до стягненія всѣхъ даткѣвъ къ фонду вдовичо-сиротиньскому.

Склоняе ся къ кѣнцеву р. 1900, а даткѣвъ до фонда вдовичо-сиротиньского дотеперь зѣбрано скѣлькѣсть лишь незначительну, изъ чѣго заледво выпасти може выплачаема що року на кожде лице по 120 коронѣ звичайна запомога.

Чимъ однако прикрѣйшій и тяжшій часы взмагаючи ся дороговизны, тымъ тяжшій домагання и потреби нещасныхъ священничихъ вѣдѣвъ и сирѣтъ, а такой оно всегда лекше допомочи имъ подаванемъ истинно милостынѣ въ даткахъ не надто великихъ.

Митроп. Консисто́рія кладе протое на совѣсть Всч. Клира и на почуте у него милосердія, щобы еще — хотяй бы въ послѣдній хвилѣ тыхъ пару мѣсяцѣвъ текучого року — поспѣшивъ съ зложенемъ належныхъ даткѣвъ такъ звичайныхъ якъ и надзвичайныхъ, а Всч. Уряды деканальні, щобы конечно наставляли на то, и грѣшь зѣбранный чимъ скорше, а все такой найдалше до дня 25. Студня с. р. доставили тутъ въ цѣли пересылки въ управляючи фондомъ Комисію.

Якъ радо бы оно побѣльшити хотяй о кѣлька коронѣ тую рѣчну запомогу, — а тутъ при нынѣшнѣмъ складѣ рѣчи заледво здае ся удержати ся може высота дотеперѣшной запомоги.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 22. Жовтня 1900.

Ч. 77.

Ч. 7931. — Въ дѣлѣ теперѣшного Ювилея.

Пѣсля рѣшенія св. Пенитенціаріи изъ 10. Мая 1900 не може той, кто вже разъ ѡтъ Сповѣдника отримавъ замѣну приписанныхъ до позысканія Ювилея дѣлъ, въ цѣли повторительного позысканія тогожь Ювилея нову замѣну одержувати. Але може ѡнъ черезъ поновне выповнене наложенныхъ ему разъ при замѣнѣ дѣлъ, Ювилей повторительно позыскувати т. е. разъ здѣлана замѣна зѣстае важна и на повторительный позысканія Ювилея. —

Въ прочѣмъ розумѣе ся само собою, що замѣсть наложенныхъ при замѣнѣ ѡтъ Сповѣдника дѣлъ повѣстае всегда вѣльно, не тѣже замѣняий, але такой загально приписаній дѣла выповняти. —

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. Жовтня 1900.

Ч. 73.

Ч. 7308. — О богослужебныхъ стипендіяхъ зъ фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича.

Управляючій Совѣтъ Институтомъ „Народный Дѣмъ“ въ Львовѣ зъ дня 17. Вересня 1900 Ч. 693. подае до вѣдомости Митроп. Консистеріи слѣдующе:

„Согласно съ постановленіями учредительной грамоты стипендіино-богослужебной фундаціи имени бл. п. Григорія Шашкевича, Арт. VIII, — имѣемъ честь довести до свѣдѣнія Всесвѣтлѣйшей и Высокопреподобной греко кат. Митрополитальной Консистеріи, що число припадающихъ изъ повышшей фундаціи богослужебныхъ стипендій по сто (100) коронъ для Львовской Архіепархіи на 1901 выносить полную, фундаторомъ назначенную сколюкость пять т. в. разомъ суму 500 (пятьсотъ) коронъ.

Въ виду того имѣемъ честь просити, чтобы Всесвѣтл. и ВПреп. Консистерія изволила росписати относительный конкурсъ, а послѣ сообщила „Народному Дому“ во Львовѣ имена тѣхъ священнослужителей, которые тамошною ВПреп. Капитулою названными стипендіями своевременно надѣленіи будутъ.“

Покликуючи ся на тутешне оголошене всѣхъ условій, підъ котрыми одержати можна ту одноразову богослужебну стипендію зъ дня 3. Липня 1897. Ч. 6305. Вѣдомости АЕпарх., вызначае ся реченець до убѣгательства о ту стипендію до дня 25. Листопада 1900 съ възванемъ, чтобы компетуючій о ту стипендію богослужебну предложили посредствомъ взглядныхъ Урядѣвъ деканальныхъ ѡтповѣдно составленіи прошеня.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 22. Жовтня 1900.

Ч. 79.

Ч. 7418. — Поручае ся Веч. Духовенству вепиране выдавати маючого ся мѣсячника: Sociale Rundschau.

Митроп. Консистерія отримала слѣдуючій обѣзникъ:

Z. 32662.

Wien, am 20. September 1900.

„Nach dem Vorbilde der Publicationen der Arbeitsämter in anderen Staaten wird vom arbeitsstatistischen Amte im Handelsministerium eine Monatsschrift betitelt „Sociale Rundschau“ herausgegeben. Dieselbe soll als Informationsorgan für alle wichtigeren socialen Vorgänge des In-und Auslandes dienen und nach dem im Anschlusse mitfolgenden Programme redigiert werden.

Die bei Herausgabe dieser Monatsschrift auch die sehr bedeutsame, über den Rahmen der Armenpflege vielfach hinausgehende sociale Mitarbeit der griechisch-katholischen Kirche und ihrer Organe in Bedacht genommen wer-

den soll, wird das hochwürdigste Ordinariat ersucht, dieses Unternehmen nach Kräften zu unterstützen und auf die Unterstützungswürdigkeit desselben auch die unterstehenden Organe entsprechend aufmerksam zu machen.

Der Minister für Cultus und Unterricht: *Hartel.*

P r o g r a m m

für die

S o c i a l e R u n d s c h a u.

Herausgegeben

vom k. k. arbeitsstatistischen Amte in Handelsministerium.

Der este Abschnitt „Inland“ wird umfassen:

1. Berichte über den Arbeitsmarkt. Dieselben werden für den jeweiligen Vormonat eine Darstellung der Schwankungen und Veränderungen in der Beschäftigung der Arbeitskräfte bieten, und zwar:

- a) nach Industriebezirken,
- b) nach Gewerbebranchen,
- c) eventuell nach einem gemischten Systeme.

Das Material für diese Berichte wird von folgenden Factoren geliefert werden können:

- a) Handels- und Gewerbekammern,
- b) industriellen und sonstigen Unternehmerverbänden,
- c) Arbeitsvereinigungen,
- d) städtischen und politischen Behörden,
- e) besonderen Correspondenten des arbeitsstatistischen Amtes.

2. An die Berichte über den Arbeitsmarkt werden sich anschliessen die Ergebnisse der Arbeitsvermittlung. Als berichterstattende Factoren werden in Betracht kommen die bestehenden städtischen und sonstigen Arbeitsvermittlungsämter der gewerblichen Genossenschaften, der Gewerkvereine u. s. w.

3. Hieran werden sich reihen Monatsberichte über Veränderungen in der Lohnhöhe und Arbeitszeit. Hier werden Aufnahme finden nicht nur Angaben über die im friedlichen Einvernehmen zwischen Unternehmern und Arbeitern vollzogenen Änderungen, sondern auch Angaben über solche Veränderungen, welche durch Strikes Aussperrungen u. s. w. bewirkt worden sind. Die Berichterstattung hierüber wird je nach dem Anlasse und der Richtung von Unternehmer- und Arbeitervereinigungen, von Unternehmern und Arbeitern, ferner von intervenierenden Mittelspersonen (Gewerbeinspectoren, politischen Behörden) auszugehen haben. Ueber die seitens der einzelnen Ressortchefs verfügten oder genehmigten Aufbesserungen in der Ent-

lohnung der Hilfsarbeiter in den staatlichen Betrieben, die Kürzung der Arbeitszeit und die Ausdehnung der Sonntagsruhe in diesen Betrieben werden die erforderlichen Mittheilungen von den betreffenden Verwaltungen geliefert werden.

4. Hierauf werden folgen Monatsberichte über Strikes und Aussperrungen (Lockouts). Die Berichterstattung über diesen Punkt wird im Anschlusse an die bereits bestehenden Einrichtungen zunächst durch die Gewerbeinspectoren und die politischen Behörden, weiters aber auch durch die übrigen im Punkt 3. erwähnten Factoren zu erfolgen haben.

5. Rechtspflege in Arbeitsstreitigkeiten und verwandten Fragen. Hier werden auf Grund authentischer Mittheilungen principiell wichtige Entscheidungen der Gewerbegerichte, der sonstigen Gerichte, der Schiedsgerichte und eventuell auch der politischen Behörden über das Arbeits- oder Dienstverhältnis zu veröffentlichen sein.

6. Socialpolitik. Unter dieser Rubrik werden Mittheilungen erfolgen über das Associationswesen der Unternehmer und Arbeiter, insbesondere auch über die Entwicklung der Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften, socialpolitische Beschlüsse von Unternehmern und Arbeitervereinigungen und Congressen, Wohlfahrtseinrichtungen, die Ergebnisse und Fortschritte der Arbeiterversicherung u. dgl. m. Eine Unterabtheilung dieser Rubrik werden Auszüge aus den Verhandlungen des Reichsrathes, socialpolitische Vorlagen der Regierung und Anträge der Abgeordneten, Ausschussverhandlungen u. s. w. bilden.

7. Sociale Gesetzgebung und Verwaltung. Hier werden die im Reichsgesetzblatte und in den verschiedenen Verordnungsblättern publicierten socialpolitisch belangreichen Gesetze, Verordnungen und Normalerlasse ihre Stelle finden.

8. Arbeitsstatistisches Amt. Dieser Theil der socialen Rundschau soll ämtliche Nachrichten des Handelsministeriums, beziehungsweise des arbeitsstatistischen Amtes bringen, und zwar: Kundmachungen und Rundschreiben des Amtes, die Ergebnisse etwaiger Specialerhebungen, Anzeigen grösserer selbständiger Publicationen, kurze Berichte über die Geschäftsthätigkeit des Amtes, über die Sitzungen und Verhandlungen des Arbeitsbeirathes und seiner Ausschüsse, endlich über die Personalien des Amtes und des Beirathes.

Der zweite Abschnitt „Die übrigen Staaten“ soll die wichtigsten Nachrichten über die oben dargestellten Verhältnisse in knappster Kürze für die übrigen Staaten besorgen. Die Untertheilung des Abschnittes wird nach Ländern erfolgen und werden die Länder der ungarischen Krone und Bosnien und die Herzegowina den übrigen Staaten vorausgehen.

Den letzten, dritten Abschnitt wird die Bibliographie bilden, welche kurze Anzeigen der bedeutenderen socialwissenschaftlichen Erscheinungen in der periodischen und Buchliteratur des In- und Auslandes enthalten soll.

Der Verkaufspreis einer Nummer soll 10 kr. (20 h), der Jahresabonnementpreis 1 fl. (2 K) nicht übersteigen. Die Versendung wird portofrei erfolgen.

Звертаючи увагу Всч. Священства на повышене оголошене поручає ся веспирати и піддержувати той выдавати маючий ся мѣсячникъ.

Отъ Митрополитальной Консistoriи.

Львѡвъ, дня 24. Жовтня 1900.

Ч. 80.

Ч. 6476. — Вглядомъ товариства „Австрійскій союзъ народѡвъ“.

Митроп. Консistoriя отримала слѣдуюче препоручене: Президiя ц. к. Намѣстництва Львѡвъ д. 14. Серпня 1900.

Ч. 8482.

„Истнуюче ѡтъ року 1897 въ Вѣднi товариство пѡдъ назвою „Австрійскій союзъ народѡвъ“, котрого цѣли, задачу и средства Высокопреподобный Ординарiятъ зволить повзяти зъ залученого примѣрника „Ѳдозвы“, ѡтнесло ся до ц. к. Намѣстництва съ просьбою, щобы его дѣяльности, котра змѣряє на всѣ краѣ Долитавщины, удѣлило въ Галичинѣ изъ своей стороны попертя и старанямъ его о зъеднанѣ на членѡвъ якъ наибѡльшого числа громадъ въ краю прiйшло съ помочю, такъ черезъ впливъ въ тѡмъ напрямѣ на пѡдвластнiй уряды, якъ такожь удѣляючи по примѣрникови Ѳдозвы Ординарiятамъ епископскимъ и митрополитальнымъ въ Галичинѣ съ просьбою, щобы поучили клиръ своихъ дiецезiй о цѣли товариства и припоручили ему объяснати въ тѡмъ взглядѣ парохiянъ.

Симъ робю задосыть просьбѣ товариства, съ тымъ бѡльшою охотою, що и ц. к. Министерство внутрѣшнихъ справъ огортає его своею жичливою опѣкою и позволяю собѣ просити Высокопреподобный Ординарiятъ, щобы о скѡлько се узнать за ѡтповѣдне пѡдлягаючий ему клиръ поучивъ о цѣли товариства а заразомъ и о способѣ вступленя до него и поручивъ ему звернути увагу парохiянъ на гарну и гуманитарну задачу, якъ такожь дѣйстви економичну вагу Союзу народѡвъ, котрый за дуже малою оплатою рѣчною запевняє членамъ сильну помѡчь на случай нещастя элементарного.

Якъ звѣстно менѣ, Союзъ австрiйскихъ народѡвъ розсылає пѡдѡбнiй Ѳдозвы до громадъ въ краю за посередництвомъ ц. к. Староствъ, котрымъ такожь рѡвночасно приказую, щобы улещували пропаганду сего гарного предпринятя и наклонювали громады до приступованя до Товариства.

Въ кѡнци додаю, що Союзъ приславъ менѣ лише польскiй Ѳдозвы и не знаю чи до громадъ въ вехѡднiй части краю посилає рѡвножь примѣрники въ рускѡмъ языкѣ“.—

За ц. к. Намѣстника: *Лось.*

Подаючи повышене до вѣдомости Всч. Священства, поручає ся поступати по мысли заключеного препорученя въ тѡмъ оголошеню.

Отъ Митрополитальной Консistoriи.

Львѡвъ, дня 24. Жовтня 1900.

Ч. 81.

Ч. 7807. — Въ справѣ запроваджуваня брацтвъ найсв. Тайнѣ.

На однѣмъ соборчику деканальнѣмъ узнали всѣ збрани Всч. Душпастырѣ згѣдно въ справѣ запроваджуваня брацтвъ найсв. Тайнѣ, що брацтва тѣи суть дуже потрібнѣ, дуже добрѣ и спасительнѣ; однакожь пѣднесли заразомъ деякѣ трудности въ постановахъ статута, котрѣ стоятъ на перешкодѣ въ веденю тыхже брацтвъ, съ внесеномъ змѣны дотычныхъ постановѣ. А именно :

1) Щобы справлене престола св. Обручника Іосифа, ганку крытого при церквѣ и фанѣ брацкихъ поставити лише яко пораду т. є. Священикѣ має справити, если найдуть ся на се грошѣ.

2) Щобы молитвы брацкѣй приписати лише на недѣлѣ и свята.

3) Такъ само лише на недѣлѣ и свята обовязкове ѣдвѣджуване св. Тайнѣ; а уступѣ о сопровождаеню найсв. Тайнѣ до хорого зовсѣмъ опустити, бо се не дасть ся запровадити.

4) Щобы реченцѣ чотырохъ сповѣдей розложити такъ: 1. около св. Арх. Михаила, 2. передъ Рождествомъ Христовымъ, 3. великодна Сповѣдь и 4. одну сповѣдь въ лѣтѣ лишити довѣльно — чи то въ своѣй церквѣ чи де инде. Наконецъ,

5) щобы брацтво заховувало мѣрнѣсть въ напояхъ а не цѣлковиту тверѣсть, даже и старшѣ брата. —

А понеже рѣчи тутъ пѣднесенѣ могутъ обходити также Всч. Кліръ прочихъ деканатѣвъ, длятого даютъ ся тутъ до повысихъ точокъ слѣдующѣ уваги и выясненя:

ad 1) Взглядомъ справленя престола, ганку крытого и фанѣ брацкихъ, условіе: „если найдуть ся на се грошѣ“ — разумѣе ся само собою, и тому не ма причины, щобы осѣбно тое въ Статутѣ додавати. Примѣчае ся, що о престолѣ и ганку крытѣмъ навѣтъ въ Статутѣ не ма споминки лише въ Примѣчаніяхъ для Парохѣвъ; и то не конче взглядомъ осѣбного престола, але лишь взглядомъ образа Св. Обручника Іосифа, и що естъ найлѣпше, абы тойже образъ на якѣмъ престолѣ умѣстити, хоть престолъ той иншѣй властивый собѣ образъ має. Що до крытого ганку додае ся, що такѣйже естъ вже и для Священика самого дуже пожаданымъ, бо щоденне посѣщене Найсв. Тайнѣ окрѣмъ ѣдправы св. Литургіи естъ рѣчею для каждого Священика дуже желательною а кромѣ того ганокъ такѣй взагалѣ естъ добрый и для всѣхъ парохіянѣ, котрѣ неразъ мусять довшѣй або коротшѣй часъ передъ замкненою церквою чекати. Такѣй же рѣчи поверховнѣ, якъ суть фаны брацкѣй, могутъ также много впливати на охоту и занятіе ся брацтвомъ для парохіянѣ. — А если церковь якась на разѣ не має на то всьо грошѣй, то могутъ пѣзнѣйше найти ся грошѣ або дотычнѣ благодѣтелѣ.

ad 2) Що до маленькихъ щоденныхъ молитовокъ брацкихъ, зовсѣмъ не являє ся добрымъ, абы ограничати тѣижь на недѣлѣ и свята. Молитовки тѣи такъ дуже малѣ не могутъ для никого бути тягаромъ, и при тѣмъ за кож-

дый разъ тільки ся позыскуе одпустѣвъ для себе або для помершихъ. Впрочѣмъ выразно сказано и въ Статутѣ и въ картахъ вписовыхъ, що обовязки брацкѣй *яко такі* не обовязують підъ грѣхомъ; отже если членъ брацтва опускае тїи молитовки, то зъ того самого ще жадного грѣха не стягае. А прецѣ годить ся памятати на найсв. Тайны не лишъ въ недѣлѣ и свята, але и кожного дня.

ad 3) Одвѣджуванє найсв. Тайнъ не кладе ся въ Статутѣ и въ картѣ вписовѣй *яко обовязокъ* брацтва, лише препоручае ся (commendatur); и навѣтъ въ Статутѣ додано: „въ якійнебудь день и часть, або нарочно або при спосѣбности“, отже о *обовязковѣмъ* одвѣдженю нема жадной бесѣды. Но тое одвѣджене єсть такъ важнымъ обявомъ набожности къ найсв. Тайнамъ, що зле бы було, ели бы для членѣвъ брацтва о тѣмъ не споминало ся. — На сопроводженє Найсв. Тайнъ до хорыхъ суть особѣнѣй одпусты взгалѣ для вѣрныхъ, а ще бѣльшій для членѣвъ брацтва наданѣй. И єсть въ тѣмъ певне также обявъ набожности ко тымже найсв. Тайнамъ — но хотѣбы и точка тая не вѣйшла въ бѣльше употребленє, то може хотѣ декто зъ того корыстати то певне и точка тая ничъ не зашкодить въ Статутѣ, и не кладе ся тамъ *яко обовязокъ* брацтва.

ad 4) Реченцѣ чотырохъ сповѣдей въ роцѣ не можна стосовно до часѣвъ церковныхъ лѣпшій выбрати, якъ суть въ Статутѣ означенѣй. Але рѣчь тая очевидно не обовязуе также підъ грѣхомъ; и ничъ нѣякъ не вадить, а навѣтъ може бути пораднымъ, щобы Священикѣ выразно мовивъ, абы тїи, котрѣ въ означенѣй часы суть перешкодженѣй, старали ся за то въ иншій часть (передъ тымъ або потому) Тайны св. прїймати (и розумѣе ся само собою, що всео одно, чи въ своѣй церквѣ чи деінде).

ad 5) Цѣлковите непорозумѣнє зайшло въ тѣмѣ, якобы підъ *тверезостію*, въ Статутѣ жаданю, розумѣло ся цѣлковите вздержанє ся таке, якъ оно єсть въ *брацтвѣ* тверезости. Противно зъ ѣтси выразно було заявленымъ, що оба тїи брацтва суть ѣтъ себе розличнѣй, и не можна боронити, если кто хоче вступати лише до одного изъ нихъ, а підъ тверезостію въ Статутѣ брацтва найсв. Тайнъ розумѣєсь ино стереженє ся немѣрности въ уживаню упоющихъ напоѣвъ.

Митр. Ординаріятъ надѣе ся, що при данѣмъ тутъ обясненю трудности статutowѣй уступають. Впрочѣмъ мало на тѣмъ лежить, хотѣбы деяка точка въ Статутѣ инакше була выражена або и опущена. Але головна рѣчь єсть всегда тая, щобы вѣрнѣй переняли ся набожностію и любовію ко Г. Богу въ Найсв. Тайнахъ для насъ Себе жертвуючому. А щобы парохіянъ до того привести, въ тѣй цѣли єсть насампередъ потрібно, абы Душпастьеръ самъ набожностію ко найсв. Тайнамъ перенятый бувъ и абы удержувавъ и умножувавъ въ собѣ духа ревности и любви Божой черезъ постояннѣй ѣтповѣднѣй упражненя, им. щоденне розмышленє або хотѣ набожне читанє, часту сповѣдь и рѣчнѣй реколекціи. Кромѣ того треба въ всякѣмъ душпастьерскѣмъ дѣланю всегда памятати, що пѣсля слѣвъ Св. Апостола „*ни жотящого, ни те-*

жущаго, но милующаго Бога" весь скутокъ залежить ѓтъ ласки и милосердія Божого, о що длятого въ **неустаннѣй молитвѣ** Г. Бога просити треба.

Дуже помѣчнимъ въ справѣ впровадження брацтва буде также, если вѣрній обѣучать ся *пѣсля Вѣдомостей 1891 Ч. 13. (ст. 37.)* о великѣй дороговѣнности такожъ тыхъ сокровищъ духовныхъ, котрі суть въ **ѓдпустахъ** для себе и для помершихъ позысканыхъ.

ітъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 29. Жовтня 1900.

Ч. 82.

Ч. 7617. — Оголошене реченця испытѣвъ на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ.

Испыты квалификаційный кандидатѣвъ на катихитѣвъ до школъ выдѣловыхъ ѓтбудуть ся сего року въ мѣсяцю Листопадѣ.

Въ ѓбѣмъ сихъ испытѣвъ входятъ слѣдующіи предметы :

- 1) Исторія библійна обохъ Завѣтѣвъ,
- 2) Наука вѣры христ. катол.,
- 3) Етика катол. въ ѓбѣмѣ выложенѣмъ въ великѣмъ Катихисмѣ,
- 4) Литургика гр. кат.,
- 5) Головніишіи моменты въ исторіи Церкви съ особеннымъ увзглядненіемъ исторіи Церкви гр. кат.,
- 6) Педагогика.

Дни, въ котрыхъ тіи испыты ѓтбудуть ся, означать ся пѣзнѣйше. Священники желаючіи пѣддати ся испыту мають свои дотычні поданія посредствомъ своего Ординаріятского Комисаря внести до Митрополитальной Консисторіи до дня 10. Листопада с. р.

ітъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 11. Жовтня 1900.

Ч. 83.

Обвѣщенія конкурсовѣ.

Митроп. Консисторія розписуе на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

а) *пѣдъ днемъ 11. Жовтня 1900 съ реченцемъ до дня 6. Грудня 1900:*

Ч. 7579. — Серетецъ съ прилученою Пѣдбerezцѣ, декан. Залозецкого, наданя приватного.

б) підъ днемъ 18. Жовтня 1900 съ реченцемъ до д. 13. Грудня 1900:

Ч. 7732. — Качанѣвка, деканата Скалатского, наданя приватного.

Ч. 7777. — Пѣдкамѣнь съ прилученою Паликровою, деканата Залозецкого, наданя приватного.

в) підъ днемъ 25. Жовтня 1900 съ реченцемъ до дня 20. Грудня 1900:

Ч. 7968. — Долге съ прилученою Моршинѣ, деканата Стрыйского, наданя приватного.

Оть Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.

Завѣдательства получили 00.

Ч. 6229. Михайлъ Горчинскій въ Сиховѣ, дек. Щерецкого,

Ч. 6559. Даніилъ Роздольскій въ Ражневѣ,

Ч. 6780. Едвардъ Косаноскій въ Рудѣ дек. Стрыйского.

Сотрудничества получили 00.

Ч. 7339. Левъ Юрчинскій въ Псарахѣ,

Ч. 6452. Григорій Паньчишинъ въ Прошовѣй,

Ч. 7123. Романъ Зарицкій въ Золотникахъ,

Ч. 6654. Маріянъ Клодзинскій въ Ярычовѣ новѣмъ,

Ч. 7038. Алексей Ганасъ въ Сорокахъ,

Ч. 7037. Володимиръ Стернюкъ въ Пустомытахъ *sum jure directionis*,

Ч. 7039. Михайлъ Бобовникъ въ Оброшинѣ *sum jure directionis*,

Ч. 7234. Іосефъ Ярошевичъ въ Лубянкахъ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00:

Ч. 7463. — на Красне, дек. Унѣвского: 1) Іоанъ Гургаль, 2) Павло Дудикъ, 3) Зенонъ Гутковскій — а въ списѣ: 4) Іляріонъ Гучковскій.

Ч. 6394. — на Баличѣ нагѣрній: Іоанъ Илевичъ самъ одинъ.

Презенты получили 00.

Ч. 6262. Емиліянъ Рудницкій на Конюшки,

Ч. 7462. Левъ Бачинскій на Должанку,

Ч. 6692. Зеновій Перфецкій на Пальчинцѣ,

Ч. 7103. Діонисій Свистунъ на Чернихѣвѣ.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи 00.

Ч. 6262. Емиліяна Рудницкого на Конюшки,

Ч. 6692. Зеновія Перфецкого на Пальчинцѣ,

Ч. 7103 Діонисія Свистуна на Чернихѣвѣ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашае ся на канон. институцію 00:

Ч. 7043. Емиліяна Зарицкого на Милошовичѣ,

Ч. 7244. Зеновія Перфецкого на Пальчинцѣ.

До канон. институцій вѣзвані ОО.:

- Ч. 7043. Емиліянъ Зарицкій на Милошовичѣ,
Ч. 7244. Зеновій Перфецкій на Пальчинцѣ.

Канон. институцію получили ОО.:

- Ч. 6539. Корнилій Леонтовичъ на Баличѣ подорожній,
Ч. 7196. Емиліянъ Зарицкій на Милошовичѣ,
Ч. 6540. Іосифъ Зацерковный на Водники.

Рукополагані зѣстали слѣдуючі укѣнчені богословы:

- Ч. 7138. 1) Ілія Андрущишинъ, 2) Володимиръ Ваньчицкій, 3) Михайлъ Гайдукевичъ,
4) Петро Гарасимѣвъ, 5) Николай Галянть, 6) Михайлъ Захарчукъ, 7) Василій Ковчъ, 8) Емиліянъ Кордуба, 9) Ілія Кузѣвъ, 10) Володимиръ Куницкій, 11) Стефанъ Мохнацкій, 12) Николай Прокоповичъ, 13) Михайлъ Туркевичъ, 14) Романъ Березовскій, 15) Куницкій Леонтій.

О^тъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 2. Листопада 1900.

Андрей Бѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архієпархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 22. Листопада

Ч. XIV.

Ч. 84.

Ч. 8588. — Оголошує ся реченець къ рукополаганю въ Пресвитеры.

Для рукополаганя въ Пресвитеры вызначає ся реченець на день 12. лат. Грудня 1900., въ котрѣмъ то дни желаючі приняты тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральнѣй Службы Божой выслухати, а по тѣйже въ тутешнѣмъ Митроп. Ординаріятѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узысканя принятія до Дому пресвитеріальнаго обовязані кандидаты стану духовнаго внести свои поданя до Митроп. Ординаріята въ непереступнѣмъ реченци до дня 5. лат. Грудня 1900 включно, посредствомъ дотычнаго Урада деканальнаго и заосмотрити тѣ поданя слѣдующими свѣдоцтвами :

- 1) Свѣдоцтвомъ нравственности и поведєня выставленнымъ черезъ взгляденый Урядъ деканальный въ запечатанѣй копертѣ.
- 2) Свѣдоцтвомъ убожєства подтвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.
- 3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.
- 4) Урядовымъ посвѣдченемъ ѡтъ дотычнаго ц. к. Староства, що проситель або не належить до стану войскового, або що ему прислугує увзглядненє §. 31. закона о общѣй краєвѣй оборонѣ.

При тѣмъ приказує ся съ покликомъ на тутешне розпорядженє зъ дня 16. Серпня 1899 — Ч. 715|орд. АЕпарх. Вѣдом. зъ р. 1899 — Ч. XI, 65.), чтобы тѣ кандидаты стану духовнаго, котрі передъ двома або бѣльше лѣтами студія богословскій укѣнчили, передъ явленємъ ся въ Домѣ пресвитеріальнѣмъ, на власный коштъ 10-дневнѣй реколекціи въ однѣмъ изъ монастырей Чина св. Василя В. ѡтбули и явивши ся тутъ въ означенѣмъ реченци, посвѣдченемъ дотычнаго Настоятеля монастыря о тыхъ ѡтбутыхъ реколекціяхъ выказали ся; заразомъ приймає ся, що лише тѣ кандидаты къ посвященю припущені будуть, котрі при попереднѣмъ испытѣ къ тому належито успособленными окажутъ ся.

Повѣдомляє ся, що рукополаганє ѡтбуде ся въ Станиславовѣ.

Ѡтъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. Листопада 1900.

Ч. 85.

Ч. 8180. — Переходъ Апостолѣвъ и Евангелій зъ р. 1900 на 1901.

Подеа ся тутъ Всч. Священству до однообразного захованя переходъ Апостолѣвъ и Евангелій литургійныхъ зъ р. 1900 на 1901 для недѣль, суботъ праздничныхъ и седмиць въ загалѣ. Для лекшого ориѣнтованя ся кладуть ся тутъ даты ино латиньского календаря. Выразъ „седмиця 31. або *отпадає*“ значить, що въ разѣ, если есть на Литургіи Ап. и Ев. Святому або намѣреню, то вже Ап. и Ев. дневне (рядове) можна опустити, по-заякъ седмиця тая другій разъ повтаряе ся; бо mezi двома по собѣ наступающими Пасхами въ поодинокихъ рокахъ, або жадна седмиця не повтаряе ся, або 1. або 4. або 5. (сего року буде 1. повтаряти ся).

Бсть же переходъ сей слѣдуючій:

Въ мѣсяци Грудни:

Дня 23. нед. 28, но Ап. 28., Ев. 29.
седмиця 29.

30. нед. Праотець (=Ап. 29, Ев. 28.)
седмиця 30.

Въ Сѣчни:

5. суб. пред. Рожд.

6. нед. Отець и 30. На вечѣрни Ап. зач. 207, Ев. Лу. зач. 5. (а не, якъ декотрі типики пишуть, Мат. зач. 53).
седмиця 31.

12. суб. по Рожд. и предъ Богоявл.

30. нед. по Рожд. и 31. 14. Ап. и Ев. нед. предъ Богоявл.
Обрѣзанія и Василия
седмиця 31. або *отпадає*.

20. нед. по Богоявл. и св. І. Крестителя
седмиця 32.

27. нед. 32.

седмиця 33.

и такъ дальше по порядку.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 7. Листопада 1900.

Ч. 86.

Ч. 8345. — Инструкція при обчисленю людности въ мѣс. Сѣчни 1901 р.

Ц. к. Намѣстництво зъ дня 5. Листопада 1900 Ч. 109.478. заудѣлило слѣдуюче:

„На пѣдставѣ закона зъ дня 29. Марта 1869 Д. з. д. Ч. 67 и ѣтносно до розпорядженя министеріального зъ дня 25. Серпня 1900 Д. з. д. 145 ѣт-

буде ся въ мѣсяци Сѣчни 1901 въ всѣхъ въ Думѣ Державной репрезентованныхъ корольвствахъ и краяхъ обчислена людности пѣсля стану зъ д. 31. Грудня 1900 року.

Параграфъ 14-тый приписѣвъ становлячихъ неподѣльну часть повышого закона постановляе, що въ кождѣй мѣсцевости мае ся обчислити всю люднѣсть при с у т н у такъ краеву якъ такожь чужу, ѡдтакъ окремо такожь неприсутну люднѣсть краеву.

Обчислене буде довершено въ той спосѣбѣ, що люднѣсть присутна зѣстане списана пѣсля пола, вѣку, вѣроисповѣданя, стану, краевости, становиска або занятія, — неприсутна же лишень пѣсля пола съ поданемъ мѣсяця перебуваня.

Въ мѣстахъ столичныхъ Львовѣ и Краковѣ, якъ такожь въ денекотрыхъ бѣльшихъ мѣсцевостяхъ краю ѡтбуде ся обчислене людности за помощію „Картъ заявленя“, котрѣ будуть розданѣ властителямъ домѣвъ, а за ихъ посредствомъ замешкалымъ въ домѣ льокаторамъ, котрѣ будуть обовязанѣ поодинокѣ рубрики удѣленныхъ имъ картъ заявленя належно и згѣдно съ правдою выповнити.

У всѣхъ иншихъ мѣстахъ, мѣсточкахъ и громадахъ сельскихъ, обчислене людности ѡтбуде ся за помощію аркушѣвъ списовыхъ, котрыхъ выповнене пѣсля устныхъ заявленъ сторѣнъ и предлагаданныхъ документѣвъ, есть обовязкомъ установленихъ въ тѣй цѣли комисарѣвъ конскрипційныхъ.

Пѣсля §§. 19 и 23. выше наведенихъ приписѣвъ до закона зъ р. 1869 мае ся що до тубыльцѣвъ мужеского пола уродженихъ въ рокахъ 1881 до включно року 1891 долучити до каждой карты заявленя, взглядно аркуша списового безплатно выдати ся маючій и вѣольный ѡтъ стемпля вытягъ зъ книги метрикальной уродженихъ споряджений на взѣрци IV. приписаннымъ покликаннымъ на вступѣ розпорядженемъ министеріальнымъ.

Потрѣбнѣй въ тѣй цѣли друки будутъ въ коротцѣ за посредствомъ ц. к. Староствъ всѣмъ урядамъ парохіальнымъ пересланѣ.

Въ виду тыхъ постановленъ закона зависиме есть докладне перепроваджене спису людности, — особливо тамъ, де низкій степень просвѣты народа сельского сего вымагае, — въ бѣльшой части ѡтъ спѣвѣданя урядѣвъ парохіальныхъ.

Щобы затѣмъ обчислене людности пѣдъ кождымъ взглядомъ ѡтповѣдало цѣли, ц. к. Намѣстництво упрашае приязно Всесвѣтлѣйшу Митрополичу Консистерію о препоручене всѣмъ урядамъ парохіальнымъ, щобы на ѡзване будь ц. к. Староствъ (Магистратѣвъ) будьто установленихъ комисарѣвъ конскрипційныхъ, а тамъ де списъ людности перепроваджений буде за помощію картъ заявленя, за зголошенемъ ся сторѣнъ самыхъ выдавали безпроволочно згаданѣй вытяги зъ книгъ метрикальныхъ, якъ такожь щобы комисарямъ конскрипційнымъ удѣляли охотно всякихъ жаданныхъ поясненъ и подробиць, потрѣбныхъ до докладного перепровадженя спису людности.“

Ц. к. Намѣстникъ:

Пініньскій

Подаючи повышу инструкцію до вѣдомости Всч. Священства пору чає ся поступати точно пѣсля тоиже.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 15. Листопада 1900.

Ч. 87.

Ч. 8171. Въ дѣлѣ предложена выказу библіотекъ существующихъ въ Архидієцезіи.

Ц. к. Намѣстництво зъ дня 26. Жовтня 1900 Ч. 102.259 заудѣлило слѣдующе возване:

„Въ слѣдствие инициативы центрального звязку нѣмецко-австрійскихъ товариствъ освѣты людовой, намѣряє урядъ для статистики працѣ въ ц. к. Министерствѣ торговельнѣмъ въ найближшій будучности перепровадити изслѣдоване що до розличныхъ напрямѣвъ въ керунку освѣты людовой въ королѣвствахъ и краяхъ въ думѣ державнѣй репрезентованныхъ, а именно що до существующихъ библіотекъ народныхъ.

При вступнѣй нарадѣ, яка ся ѣтбула въ дни 27. Цвѣтня 1900 въ урядѣ для статистики працѣ съ прибранѣмъ мужѣвъ заводовыхъ и интересованныхъ сторѣнѣ, узнано за отвѣтне заложене въ суспѣльности съ ц. к. комисією статистиочною статистики библіотекъ народныхъ въ границяхъ общои статистики библіотекъ.

Въ цѣли узысканя перегляду суще твующихъ теперь библіотекъ, такожъ дати до усталеня потрѣбной скѣлькости накладу квестіонаря, зарядило ц. к. Министерство торговельне рескриптомъ зъ дня 8. Жовтня 1900 Ч. 27020 въ порозумѣню съ ц. к. Министерствомъ справъ внутрѣшнихъ и вѣроисповѣданъ и просвѣты, заложене евиденціи существующихъ библіотекъ пѣсля поодинокихъ категорій.

Отвѣтно до того рескрипта министеріального, ц. к. Намѣстництво управшає Высокопреподобну Консистерію, щобы зволила зѣставити докладный именный выказъ существующихъ въ дієцезіи библіотекъ всѣхъ духовныхъ корпорацій и институцій церковныхъ библіотекъ монашихъ, приходскихъ и пр. упорядкованный пѣсля повѣтѣвъ политическихъ.

Зъ взгляду на тоє, що ц. к. Министерство торговельне покликанымъ рескриптомъ визначило короткій терминъ до предложена загального выказу библіотекъ, зволить Высокопреподобна Консистерія жаданный повыше выказъ надѣслати ц. к. Намѣстництву до 30. Падолиста 1900.”

Ц. к. Намѣстникъ:

Пининскій

Подаючи повыше оголошене до вѣдомости Всч. Священства поручає ся предложити потрѣбнѣй выказы въ означенѣмъ реченци.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 15. Листопада 1900.

Ч. 88.

Обвѣщенія конкурсовъ.

I.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ пѣдъ днемъ 15. Листопада 1900 съ реченцемъ до дня 10. Сѣчня 1901 слѣдуючу парохію:

Ч. 8366. — Чесники съ прилучеными Гоноратѣвка и Лопушна, деканата Рогатиньского, наданя приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Розписує ся конкурсъ на катихита при школахъ народныхъ въ Журавнѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Жидачевѣ розписала пѣдъ д. 5. Жовтня с. р. Ч. 1190 конкурсъ въ цѣли сталога замѣщенія посады гр. кат. катихита въ 4-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Журавнѣ съ обовязкомъ учить религіи такожь въ тамошнѣй 4-клясовѣй школѣ женскѣй. До той посады суть привязані поборы III. клясы платъ съ увзглядненемъ постановленія §. 4. ustawy зъ дня 22. Червня 1899. ч. 81. Вѣстн. уст. краєв.

Священики убѣгаючи ся о тую посаду мають свои удокументовані поданія предложити посредствомъ своеи непосредственной настоятельной власти до выше сказаной ц. к. окружной Рады школьной до дня 30. Листопада 1900.

Тое подає ся Всч. Клиру Архієпархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 3. Листопада 1900.

III.

Розписує ся конкурсъ на посаду катихита школѣ въ Болеховѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Долинѣ розписала пѣдъ д. 12. Жовтня 1900 Ч. 3423 конкурсъ на посаду катихита при 5-клясовыхъ школахъ, мужескѣй и женскѣй въ Болеховѣ. До той посады привязані суть поборы III. клясы платъ по мысли арт. 11. ustawy зъ дня 6. Липня 1899. Ч. 85. В. з. и розп. кр. съ увзглядненемъ постановленія §. 4. ustawy зъ д. 22. Червня 1899 Ч. 81. В. з. и розп. кр.

Священики убѣгаючи ся о тую посаду мають свои поданія посредствомъ своего ордин. школьного Комисаріята внести до выше сказаной ц. к. окружной Рады школьной въ терминѣ до дня 15. Грудня с. р.

Тое подає ся Всч. Клиру Архієпархіальному до вѣдомости.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 16 Листопада 1900.

ХРОНИКА.

Именованія:

II. Мѣстодеканомъ деканата Пѣдгаецкаго именованый:

Ч. 5884. О. Григорій Содомора парохъ Новосѣлки-Куть.

Умѣщенія:

Завѣдательства получили 00.:

- Ч. 7579. Григорій Городницкій въ Серетци,
 Ч. 7733. Евстахій Нижанковскій въ Дулѣбахъ (дек. Стрый.),
 Ч. 7993. Теофилъ Луцкй въ Качанѣвцѣ,
 Ч. 8020. Льонгинъ Карповичъ въ Голубици,
 Ч. 7124. Максимъ Панасюкъ въ Соколѣвцѣ.

Сотрудничества получили 00.:

- Г. 6131. Іоанъ Маркевичъ въ Осташѣвцяхъ cum iure directionis
 Ч. 7712. Клявдій Снѣжинскій въ Стрѣлисахъ новыхъ,
 Ч. 8048. Антоній Лучаковскій въ Козьовѣй cum iure directionis,
 Ч. 7609. Николай Галантъ новопоставл. пресв. въ Полюховѣ,
 Ч. 7653. Петро Гарасимѣвъ " " въ Попѣвцяхъ,
 Ч. 7652. Ілія Кузѣвъ " " въ Кудобинцяхъ,
 Ч. 7608. Михаилъ Захарчукъ " " въ Оліевѣ,
 Г. 7537. Ілія Андрущишинъ " " въ Дерневѣ,
 Ч. 7800. Николай Прокоповичъ " " въ Луцѣ малѣй,
 Ч. 7607. Михаилъ Гайдукевичъ " " въ Островѣ (дек. Тарноп.),
 Г. 7538. Емиліянъ Кордуба " " сист. въ Тейсаровѣ,
 Ч. 7762. Володим. Ванчицкій " " въ Вербилѣвцяхъ,
 Ч. 7711. Ром. Ярослав. Березовскій " " систем. въ Бурштинѣ,
 Ч. 7539. Михаилъ Туркевичъ " " систем. въ Бубниці,
 Ч. 7030. Діонисій Коцюба систем. въ Зарваниці,
 Ч. 9584. Викторъ Несторовичъ II. сотр. въ Щирци,
 Ч. 7521. Іоанъ Алискевичъ при церквѣ Св. Ап. Петра и Павла.

Въ пропозиціи умѣщеній 00.:

- Ч. 7466. на Козару: 1) Михаилъ Форисъ, 2) Теофилъ Войтовичъ, 3) Любомиръ Зарицкій — а въ списѣ: 4) Володимиръ Рудавскій, 5) Петро Петриця.
 Ч. 6670. на Завадку: 1) Петро Чекалюкъ, 2) Володимиръ Рудавскій, 3) Филемонъ Ковальскій.
 Ч. 7464. на Новошины: 1) Александеръ Любиянецкій, 2) Симеонъ Мушкевичъ.
 Ч. 6820. Ладычинъ: 1) Михаилъ Свѣтенскій, 2) Михаилъ Горбачевскій, 3) Левъ Бачинскій — а въ списѣ: 4) Іоанъ Гарматѣй, 5) Теодоръ Пиндусъ.

Канон. институцію получили:

Ч. 7198. О. Димитрій Романовскій на Дмитрѣ.

Зъ презенты зрезигновавъ:

Ц. 6425. Николай Садовскій на Путятинцѣ.

Декретъ увѣльненія ѡтъ испыту конкурсового парох. получили:

Ч. 7763. Іоанъ Кобрыновичъ парохъ Жупаня.

Митроп. Консисторія вставила ся:

о удѣленіи титула стола

Ч. 8059. для Николая Сирѣльбицкого убогаго богослова.

о дарѣ ласки

Ч. 8163. для Софіи Артимовичъ вдовы по бл. п. пароху Руды дек. Стрыйского.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

Ч. 6935. О. Юстинъ Ралько, монахъ Ч. Св. В. В. и завѣдатель Голубиць, померъ дня 8. Вересня.

Ч. 7579. О. Александеръ Балтаровичъ, парохъ Серетця померъ дня 5. Жовтня.

Ч. 7777. О. Стефанъ Кончевичъ, парохъ Подкаменя, померъ дня 12. Жовтня.

Ч. 7968. О. Теодоръ Кирчѣвъ, парохъ Долгого дек. Стрыйского, померъ дня 19. Жовтня.

Душѣ ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 22. Листопада 1900.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльнй ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 20. Сіудня.

Ч. XV.

Ч. 89.

Ч. 279/орд. — Енциклика Св. Отца Папы Льва XIII о І. Христѣ Спасителю „Tametsi futura...“

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

СВЯТѢЙШОГО ОТЦА НАШОГО

LEONIS

ЛЪВА

DIVINA PROVIDENTIA

МИЛОСТІЮ БОЖОЮ

РАРАЕ XIII

ПАПЫ XIII.

EPISTOLA ENCYCLICA

ВСЕЛЕНЬСКЕ ПОСЛАНІЕ

AD PATRIARCHAS PRIMATES
AEPISCOPOS EPISCOPOS ALIOS-
QUE LOCORUM ORDINARIOS
PACEM ET COMMUNIONEM CUM
APOSTOLICA SEDE HABENTES

ДО ПАТРІАРХОВЪ, ПРИМАСОВЪ,
АЕПИСКОПОВЪ, ЕПИСКОПОВЪ
И ВСѢХЪ ПРОЧИХЪ ОРДИНА-
РІЕВЪ СЪ СВ. АПОСТОЛЬСКОЮ
СТОЛИЦЕЮ СОЕДИНЕННЫХЪ

DE

O

IESU CHRISTO

ІИСУСЪ ХРИСТЪ

REDEMPTORE

СПАСИТЕЛЮ

Venerabilibus fratribus

Пречестнымъ Братямъ

Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Epis-
copis aliisque locorum pacem Ordinariis et
communione cum Apostolica sede ha-
bentibus

Патріархамъ, Примасамъ, АЕпископамъ,
Епископамъ и вѣмъ прочимъ Ордина-
ріямъ съ св. Столицею Апостольскою
соединеннымъ

LEO PP. XIII

Левъ Папа XIII.

VENERABILES FRATRES

ПРЕЧЕСТНІЙ БРАТЯ

Salvem et Apostolicam Benedictionem

Миръ и Апостольске Благословеніе.

Tametsi futura prospicientibus,
vacuo a sollicitudine animo esse non
licet, immo vero non paucae sunt
nec leves extimescendae formidines,
cum tot tamque inveteratae malorum

Хотѣй дивлячись въ будущность
не можна позбути ся певной обавы,
особливо що суть и гдѣякі пѣдста-
вы до тои обавы и то не малои ва-
ги, бо такъ въ публичномъ якъ и

caussae et privatim et publice insideant: tamen spei ac solatii aliquid videntur haec extrema saeculi divino munere peperisse. Nemo enim existimet, nihil habere ad communem salutem momenti renovatam cogitationem bonorum animi, fideique et pietatis christianae excitata studia: quas quidem virtutes revirescere apud complures aut corroborari hoc tempore, satis expressa signa testantur. En quippe in medio illecebrarum saeculi ac tot circumiectis pietati offensionibus, tamen uno nutu Pontificis undique commeare Romam ad limina sanctorum Apostolorum multitudo frequens: cives pariter ac peregrini dare palam religioni operam: oblataque Ecclesiae indulgentia confisi, parandae aeternae salutis artes studiosius exquirere. Quem praeterea ista non moveat, quae omnium obversatur oculis, erga humani generis Salvatorem solito magis incensa pietas? Optimis rei christianae temporibus facile dignus iudicabitur iste ardor animi tot hominum millium una voluntate sententiaque ab ortu ad solis occasum consalutantium nomen laudesque praedicantium IESU CHRISTI. Atque utinam istas avitae religionis velut erumpentes flammam magnum incendium consequatur: exemplumque excellens multorum reliquos permoveat uniseros. Quid enim tam huic aetati necessarium, quam redintegrari late in civitatibus indolem christianam, virtutesque veteres? Illud calamitosum, alios et quidem nimis multos obsurdescere, nec ea, quae ab eiusmodi pietatis renovatione monentur, audire. Qui tamen si *scirent donum Dei*, si reputarent, nihil fieri posse miseriorius quam descivisse a libera-

приватномъ житію крыють ся такъ многі и такъ глубоко закорѣненіи блуды—то все таки столѣтіе, нынѣ проминающее, принесло за помощью Божію мабуть и гдѣяку надѣю та ѡтраду. Никто бо не скаже, що ѡтсвѣжене памяти на скорбы душевны и оживлене ревности въ вѣрѣ и побожности не має ніякой ваги для загального гаразду; а що власне ті чесноты въ послѣднихъ часахъ у многихъ оживились и скрѣпились, на то маємъ досыть явныхъ доказѡвъ. А отъ середѣ зрадливыхъ покусъ вѣка сего, середѣ такъ великихъ и всестороннихъ перешкодъ, спѣшили изъ всѣхъ сторѡнъ на одинъ голосъ Первосвященника, численнй громады вѣрныхъ до гробѡвъ Апостольскихъ; тутешнй горожане зарѡвно, якъ и путники визнавали явно свою религію, а уповаючи на данный Церквою ѡтпустъ, употребляли тымъ ревнѣйше средствъ до вѣчного спасенія. А когось не порушило бы то незвычайне, пламенне набоженство до Спасителя роду людского, яке каждому впадае въ очи? Истинно. найлѣпшій часъ христіанства пригадати мусить той запаль тысячей и тысячей людей, що то единымъ сердцемъ и едиными усты ѡтъ Входу до Западу голосять честь и славу Іисуса Христа. О кобы то той запаль для прадѣднои религіи выкликавъ и загальнй запаль; кобы примѣръ многихъ потягнувъ за собою и всѣхъ прочихъ. Щожь бо есть въ нашихъ часахъ потрѣбнѣйше, якъ не всесторонне привернене въ державахъ христіаньского духа и давныхъ чеснотъ? Та то есть власне наибольшимъ лихомъ, що такъ многі инші суть глухі, и не хотять слухати голосу накликающего до обно-

tore orbis terrarum, moresque et instituta christiana deseruisse, utique exsuscitarent et ipsi sese, certissimumque interitum effugere converso itinere properarent.

Iamvero tueri in terris atque amplificare imperium Filii Dei, divinorumque beneficiorum communicatione ut homines salvi sint contendere, munus est Ecclesiae ita magnum atque ita suum, ut hoc in opere maxime omnis eius auctoritas ac potestas consistat. Id Nos in administratione Pontificatus maximi, perdifficili illa quidem ac plena curarum, videmur ad hunc diem pro viribus studuisse: vobis autem, venerabiles Fratres, usitatum certe est, immo quotidianum, praecipuas cogitationes vigiliasque in eodem negotio Nobiscum consumere. Verum utrique debemus pro conditione temporum etiam maiora conari, nominatimque per sacri opportunitatem Anni disseminare latius notitiam atque amorem Iesu Christi, docendo, suadendo, hortando, si forte exaudiri vos nostra queat, non tam eis, dicimus, qui effata christiana accipere pronis auribus consuevere, quam ceteris omnibus longe miserimis, christianum retinentibus nomen, vitam sine fide, sine amore Christi agitantibus. Horum Nos maxime miseret: hos nominatim velimus, et quid agant et quorsum evasuri sint, ni resipuerint, attendere.

Iesum Christum nullo unquam tempore nullaque ratione novisse,

вляня такой побожности. Коли бы то они знали *даръ Божій*, коли бы вѣдали, що нема бѣльшого нещастя, якъ ѳпасти ѳтъ Спасителя мѣра и покинути звичаѣ та обычаѣ Христѣяньскѣ — то пробудили бы ся съ певностію и они, и старали быся, завернувшись зъ дороги, уйти очеведной погибели!

Защищати и ширити на земли царство Сына Божого, и старати ся, щобы люде черезъ участь въ дарахъ Божихъ спасли ся, — есть задачою Церкви, такъ великою и такъ еи властивою, що власне въ тѣмъ почиваѣ цѣла еи сила и власть. Мы, якъ гадаѣмъ, стремили до того черезъ цѣлый часъ нашего трудного а въ клопоты повного Понтификату ажъ по самъ нынѣшній день; а и Вы, Пречестній Братя, збуживаете звичайно, ба щоденно, Вашѣ мысли и гадки и Вашѣ часъ разомъ съ Нами для той самой sprawy. Одлакъ мы всѣ мусимъ зѣ взгляду на теперѣшній часъ стремили до еще чогось бѣльшого, именно, по поводу *святого мѣта* пѣзнаня Иисуса Христа и любовь къ нему наукою, радою и наказуванемъ чимъ разъ дальше ширити такъ, щобы нашъ голосъ таки разъ уже найшовъ послухъ, и то, якъ гадаѣмъ, не такъ у тыхъ, котрѣ христѣяньскѣ науки и безъ того радо прѣймають, якъ радше у тыхъ нещасливыхъ, котрѣ носятъ имя христѣяньске, но жѣють безъ вѣры и любви до Иисуса Христа. Тыхъ жалуѣмъ мы наибѣльше; тыхъ особливо хотѣли бысьмо привести до пѣзнаня, що то они чинятъ, и до чого допровадять, коли не вѣйдутъ въ себе самыхъ.

Що не пѣзнало ся николи и нѣ якъ Иисуса Христа, есть певно ве-

summa infelicitas est, vacat tamen pervicacia atque ingrati animi vitio: repudiare aut oblivisci iam cognitum, id vero scelus est adeo tetrum atque insanum, ut in hominem cadere vix posse videatur. Principium enim atque origo ille est omnium bonorum: humanumque genus, quemadmodum sine Christi beneficio liberari nequiverat, ita nec conservari sine eius virtute potest. *Non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub caelo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri*¹. Quae vita mortalium sit, unde exsulet Iesus, *Dei virtus et Dei sapientia*, qui mores, quae extrema rerum non satis docent exemplo suo expertes christiani luminis gentes? Quarum qui parumper meminerit vel adumbratam apud Paulum² caecitatem mentis, depravationem naturae, portenta superstitionum ac libidinum, is profecto defixum misericordia simul atque horrore animum sentiat.—

Comperta vulgo sunt, quae memoramus hoc loco, non tamen meditata, nec cogitata vulgo. Neque enim tam multos abalienaret superbia, aut socordia languefaceret, si divinorum beneficiorum late memoria coleretur, saepiusque repeteret animus, unde hominem Christus eripuit, et quo provexit. Exheres atque exsul tot iam aetates in interitum gens humana quotidie rapiebatur, formidolosis illis aliisque implicata malis, quae primorum parentum pepererat delictum, nec ea erant ulla humana

ликимъ нещастемъ, но все таки свободнымъ отъ закаменѣлости та невячности; но познавши его, покинути его и забыти, есть такъ мерзкимъ и безразумнымъ беззаконствомъ, що здавало бы ся у чоловіка бути неможливимъ: Тажъ Христосъ есть початкомъ и жереломъ всякого блага, а рідъ людскій якъ не мѣгъ безъ Христа бути спасенымъ такъ не може безъ него и удержати ся. *Нѣсть ли о единомъ иномъ спасенія. Нѣсть бо много имене подъ небесемъ даннаго въ чловѣцѣхъ, о немъ же подобаетъ спастися намъ* (Дѣян. 4, 12.). Чи жъ народы, позбавлені христіанства не доказують явно своимъ примѣромъ, яке есть жите людей, отъ котрого буває отдаленный Іисусъ, Божія сила и Божія премудрость; якъ выглядає тыхъ людей поровственидсть и якъ то они кінчать? Потреба тільки згадати собі на ихъ у св. Павла (Рим. 1.) представлену духовну слѣпоту, розворотнѣсть, потворну суевѣрнѣсть и порочнѣсть, абы переняти ся рѣвно жалемъ, якъ и грозою.

Се, про що тутъ згадуемъ, есть загально знанымъ, но не такъ загально зваженимъ и розваженимъ. Бо такъ многихъ не отчужовала бы гордѣсть и не обезсиляло бы недбалство, коли бы памятало ся на добродѣйства Божіи, и розважало ся, зъ якои пропасти Христосъ чоловіка выдобувъ и якъ высоко его пѣднѣсь. Позбавленный небесного наслѣдія и на выгнане сказанный ишовъ рідъ людскій уже тільки вѣковъ на погибель середъ переражающей недолѣ, провиненои грѣхомъ первыхъ людей, якѣи ніяка сила людска зарадити не могла, доки не явивъ ся Христосъ Господь яко Спаситель изъ небесъ. Божь

¹ Act. IV, 12.

² Ad Rom, I,

ope sanabilia, quo tempore Christus Dominus, demissus e caelo liberator, apparuit. Eum quidem victorem domitoremque *serpentis* futurum, Deus ipse in primo mundi ortu spondederat: inde in adventum eius intueri acri cum expectatione desiderii saecula consequentia. In eo spem omnem repositam, sacrorum fata vatum perdiu ac luculente cecinerant: quin etiam lecti cuiusdam populi varia fortuna, res gestae, instituta, leges, caeremoniae, sacrificia, distincte ac dilucide praesignificaverant, salutem hominum generi perfectam absolutamque in eo fore, qui sacerdos trahebatur futurus, idemque hostia piacularis, restitutor humanae libertatis, princeps pacis, doctor universarum gentium, regni conditor in aeternitate temporum permansuri. Quibus et titulis et imaginibus et vaticiniis specie variis, re concinentibus, ille designabatur unus, qui propter nimiam caritatem suam qua dilexit nos, pro salute nostra sese aliquando devoveret. Sane cum divini venisset maturitas consilii, unigenitus Filius Dei, factus homo, violato Patris numini cumulatissime pro hominibus uberissimeque satisfecit de sanguine suo, tantoque redemptum pretio vindicavit sibi genus humanum. *Non corruptibilibus auro vel argento redempti estis... sed pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, et incontaminati*¹. Ita omnes in universum homines potestati iam imperioque suo subiectos, quod cunctorum ipse et conditor est et conservator, vere proprieque redimendo, rursus fecit iuris sui. *Non estis vestri: empti enim estis pretio magno*². Hinc a Deo in-

обѣщая самъ Богъ уже на початку исторіи рода людского яко побѣдителя и поскромителя *змѣ*; на него чекали съ горячою тугою грядущій вѣки. Що въ нѣмъ цѣла надѣя, предсказали давно и ясно святіи пророки; ба и выбраного народа всѣляка доля; его подвиги, установы, законы, обряды и жертвы дали познавати выразно и ясно, що рѣдъ людскій доступить совершенного спасенія въ Тѣмъ, который даный бувъ яко будущій жрецъ а заразомъ и жертва примирительна, яко обновитель людской свободы, князь мира, учитель всѣхъ народѣвъ, творецъ царства вѣчного. Черезъ всѣ тѣ рѣжнороднѣ, но що до самой рѣчи все таки съ собою згѣднѣ назвы, образы и пророцтва бувъ означеный той Бдинѣ, що то зъ наибѣльшой любви, якою насъ возлюбивъ, мавъ колись пожертвовати ся за наше спасеніе. И дѣйсно, коли прійшовъ часъ сповненія волѣ Божои, то единокродный Сынъ Божій, ставшійся чоловікомъ, надоложивъ ображеную божественному Отцу за насъ людей обильно кровію своею, а за такъ високу цѣну ѡткупивъ и присвоивъ собѣ зновъ рѣдъ людскій. *Не истлѣннымъ серебромъ или златомъ избавитесь отъ суетнаго вашего житія, но честною кровію яко агнца непорочна и пречиста Христа* (І. Петр. 1, 18.). Въ сей способъ набувъ ѡнъ собѣ зновъ на власнѣсть всѣхъ людей, его державѣ и власти и такъ вже пѣдчиненыхъ, бо всѣхъ ихъ ѡнъ сотворитель и вседержитель. *Нѣсте свои, куплени бо есте цѣною* (І. Кор. 6, 19.). Такъ то Богъ въ Христѣ зновъ все обновивъ. *Сказавъ намъ тайну воли своея, по благословенію своему, еже прежде положи въ немъ:*

¹ I Pet. I, 18-19. ² I Cor. VI, 19-20.

staurata in Christo omnia. *Sacramentum voluntatis suae, secundum beneplacitum eius, quod proposuit in eo, in dispensatione plenitudinis temporum instaurare omnia in Christo*¹. Cum dellesset Iesus chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, affigens illud cruci, continuo quievere caelestes irae; conturbato errantique hominum generi antiquae servitutis liberata nexa, Dei reconciliata voluntas, reddita gratia, reclusus aeternae beatitudinis aditus, eiusque potentiundae et ius restitutum et instrumenta praebita. Tum velut excitatus e veterno quodam diuturno ac mortifero dispexit homo lumen veritatis concupitum per tot saecula quaesitumque frustra: in primisque agnovit, ad bona se multo altiora multoque magnificentiora natum quam haec sint, quae sensibus percipiuntur, fragilia et fluxa, quibus cogitationes curasque suas antea finierat: atque hanc omnino esse humanae constitutionem vitae, hanc legem supremam, huc tamquam ad finem omnia referenda, ut a Deo profecti, ad Deum aliquando revertamur. Ex hoc initio et fundamento recreata revixit conscientia dignitatis humanae: sensum fraternae omnium necessitudinis excepere pectora: tum officia et iura, id quod erat consequens, partim ad perfectionem adducta, partim ex integro constituta, simulque tales excitatae passim virtutes, quales ne suspicari quidem ulla veterum philosophia potuisset. Quamobrem consilia, actio vitae, mores, in alium abiere cursum: cumque Redemptoris late fluxisset cognitio, atque in intimas ci-

въ смотреніе исполненія времени, возглавити вселенская о Христѣ. (Ефес. 1, 10.). Скоро бо лишь Христосъ роздѣръ рукописаніе, яке свѣдчило противъ насъ, и прибывъ на крестѣ, уступивъ сей часъ гнѣвъ Божій, распали ся узы давного рабства неспокойного и блудящего роду людского, ѳтыскалась любовь Бога, привернулась ласка, отворились дверѣ до щасливости вѣчной, звернулось право и подались средства до ея осягненія. Тогда узрѣвъ чловѣкъ, якъ бы пробужденный въ довгого смертного просоня, такъ довго вже пожадане а надармо глядане свѣтло правды зновъ, и пѳзнавъ передъ всѣмъ, що ѳнъ сотворенный до далеко бѳльшихъ и высшихъ благъ, нѣжь се суть тѣ марнѣ и зникомѣ блага, за якими ѳнъ до теперъ гонивъ, и що се есть якъ разъ назначенемъ жизни людской, се найвысшимъ закономъ, се остаточною цѣлю всѣхъ нашихъ старанъ и забѳговъ, щобы, якъ выйшлисмо ѳтъ Бога, такъ и повернути колись до Бога. На тѳй основѣ и при такѳй засадѣ ѳтжила зновъ свѣдомѳсть достоинства людского, настроились сердца до загальнои братной любви, права и обовязки то усовершились то наново установились, а заразомъ збудились съ часомъ такѣ чесноты, о котрыхъ давна яка небудь философѣя и смити не могла. Такимъ чиномъ прибрали мысли, поступки, звичаѣ и обычаѣ иншу дорогу, а коли пѳзнане Спасителя широко поплило а его сила перейшла въ самѣ жилы державъ и выперла давне невѣжество та пороки, тогда то наставъ той оборотъ рѣчий, якѣй сплodiла христѣянська цивилизація народѳвъ, а якѣй змѣнивъ до корѣня лице землѣ.

¹ Eph. I, 9-10.

vitatum venas virtus eius, expultrix ignorantiae ac vitiorum veterum, permanasset, tum ea est conversio rerum consecuta, quae, christiana gentium humanitate parta, faciem orbis terrarum funditus commutavit.

Istarum in recordatione rerum quaedam inest, venerabiles Fratres, infinita iucunditas, pariterque magna vis admonitionis, scilicet ut habeamus toto animo, referendamque curemus, ut potest, divino Servatori gratiam.

Remoti ob vetustatem sumus ab originibus primordiisque restitutae salutis: quid tamen istuc referat, quando redemptionis perpetua virtus est, perenniaque et immortalia manent beneficia? Qui naturam peccato perditam reparavit semel, servat idem servabitque in perpetuum; *Dedit redemptionem semetipsum pro omnibus...*¹. *In Christo omnes vivificabuntur...*². *Et regni eius non erit finis*³. Itaque ex aeterno Dei consilio, omnis est in Christo Iesu cum singulorum, tum universorum posita salus: eum qui deserunt, hoc ipso exitium sibi privatim coeco furore consciscunt, eodemque tempore committunt, quantum est in se, ut quam malorum calamitatumque molem pro pietate sua Redemptor depulerat, ad eam ipsam convictus humanus magna iactatus tempestate relabatur.

Rapiuntur enim errore vago optata ab meta longius, quicumque in itinera se devia coniecerint. Similiter si lux veri pura et sincera respuatur,

Заста­на­в­ляю­чись надъ тыми правдами, Пречеснй Братя, дѣзнаемъ якоисъ безграницной розкоши а заразомъ и сильного побужденя до сердечной вдячности Божественному Спасителеви.

Задля давной давнины стоимо вправдѣ далеко ѿтъ початку и начатку ѿтзыска­но­го спасенія; но щожъ то мае до рѣчи, коли сила спасенія есть вѣчна а его добродѣйства по­зѣстануть неувядаемыми и безсмертными. Той, кто природу грѣхомъ по­гублену разъ обновивъ, той держить ен и держати буде въ вѣки. *Давый себе избавленіе за всѣхъ.* (I. Тім. 2, 6.). *О Христѣ вси оживутъ* (I. Кор. 15, 22.). *И царствію его не будетъ конца* (Л. 1, 33.). Такъ отже по ѿвѣчному промыслу Божому лежитъ въ Христѣ Исусѣ цѣле спасеніе якъ еди­ницъ такъ и цѣлого загалу, а тѣ, котрѣ его покидаютъ, стягаютъ на себе въ слѣпѣй завзятости погибель, и причиняютъ ся заразомъ до того, о скѣлько се ѿтъ нихъ зависить, що и загалъ людій попадае въ ту саму пропасть недолѣ и горя, зъ якои Спаситель въ своѣмъ милосердію ихъ выдобувъ.

Що разъ бѣльше и бѣльше ѿт­да­ля­ютъ ся ѿтъ цѣли тѣ, котрѣ уда­ютъ ся на роздорожа. Подѣбно коли ѿткине ся свѣтло чистои и щирои правды, то мусить конечно духъ по­пасти въ тьму а умъ помрачити ся черезъ оплакану пере­во­рот­нѣсть въ пере­ко­на­н­ю. Якажъ надѣя на изцѣ-

¹ I Tim. II, 6.

² I Cor. XV, 22.

³ Luc. I, 33.

offundi caliginem mentibus, misera-
que opinionum pravitate passim in-
fatuari animos necesse est. Spes au-
tem sanitatis quota potest esse reli-
qua iis, qui principium et fontem
vitae deserant? Atqui via, veritas et
vita Christus est unice. *Ego sum via,
et veritas, et vita*¹: ita ut, eo postha-
bito, tria illa ad omnem salutem ne-
cessaria principia tollantur.

Num disserere est opus, quod
ipsa res monet assidue, quodque vel
in maxima mortalium bonorum afflu-
entia in se quisque penitus sentit,
nihil esse, praeter Deum, in quo vo-
luntas humana absolute possit atque
omni ex parte quiescere? Omnino
finis homini, Deus: atque omnis haec,
quae in terris degitur, aetas simili-
tudinem peregrinationis cuiusdam at-
que imaginem verissime gerit. Iam-
vero *via* nobis Christus est, quia ex
hoc mortali cursu, tam laborioso prae-
sertim tamque ancipiti, ad summum
et extremum bonorum, Deum, nulla
ratione pervenire, nisi Christo aucto-
re et duce, possumus. *Nemo venit ad
Patrem, nisi per me*². Quo modo nisi
per eum? Nempe in primis et maxi-
me, nisi per gratiam eius: quae tam-
en *vacua* in homine foret, neglectis
praeceptis eius et legibus. Quod enim
fieri, parta per Iesum Christum sa-
lute, oportebat, legem ipse suam re-
liquit custodem et procuratricem ge-
neris humani, qua nimirum guber-
nante, a vitae pravitate conversi, ad
Deum homines suum securi conten-
derent. *Euntes docete omnes gentes:...*
docentes eos servare omnia quaecumque
*mandavi vobis....*³ *Mandata mea servate*⁴.

¹ Io. XIV, 6.

² Io. XIV, 6.

³ Matt. XXVIII, 19-20.

⁴ Io. XIV, 15.

леніе лишае ся тымъ, котрѣ покида-
ють початокъ и жерело житя? Путь,
правда и животь есть одинъ только
Христосъ: *Азъ есмь путь, истина и
животъ* (I. 14, 6.), такъ, що коли
его покине ся, то тратить ся и тѣ
три основы такъ конечнѣй для кож-
дого до спасенія.

Теперь приходитъ ся разпра-
вляти о тѣмъ, що разумѣеся само
собою, а що каждый и середъ най-
большого достатку ѣтъ, именно,
що окрѣмъ Бога нема ничего, въ
чѣмъ воля чловѣка могла бы зѣ-
вѣмъ заспокоити ся. Цѣль чловѣка
есть все таки Богъ, а цѣль жизнь
тутъ на земли подабае на певного
рода путешествіе. Наша же *путь*
есть Христосъ, бо зъ сего смертной
жизни, повной труду и грозы, не мо-
жемъ иначе дѣстать ся до Бога,
найвысшего и наибольшого изъ всѣхъ
благъ, якъ лише за проводомъ и по-
мочію Христа. *Никтоже прійдетъ къ
Отцу, токмо мною* (I. 14, 6.). Явѣ же
то только черезъ него? Передъ всѣмъ
и головню черезъ его ласку; но та
була бы въ чловѣцѣ *тица*, коли бы
занехало ся его заповѣди и законы.
I. Христосъ заслуживши намъ спа-
сеніе лишивъ намъ, якъ то було по-
треба, законъ свѣй яко сторожа и
защитника роду людского, пѣдъ ко-
торого проводомъ люде, покинувши
беззаконне житє, тымъ беспечнѣйше
стремѣли бы до Бога. *Шедше научи-
те вся языки... учаще ихъ блюсти вся,
єлика заповѣдахъ вамъ.* (Мѣ. 18, 19.).
Заповѣди моя соблюдайте (I. 14, 15).
А зъ того выходить, що головною
вымогою Христіаньской религій есть,
дати ся поучати въ заповѣдехъ
Христовыхъ и ему яко найвысшему

Ex quo intelligi debet, illud esse in professione christiana praecipuum planeque necessarium, praebere se ad Iesu Christi praecepta docilem eique, ut domino ac regi summo, obnoxiam ac devotam penitus gerere voluntatem. Magna res, et quae multum saepe laborem vehementemque contentionem et constantiam desiderat. Quamvis enim Redemptoris beneficio humana sit reparata natura, superstes tamen in unoquoque nostrum velut quaedam aegrotatio est, infirmitas ac vitiositas. Appetitus varii huc atque illuc hominem rapiunt, rerumque externarum illecebrae facile impellunt animum ut, quod lubeat, non quod a Christo imperatum sit, sequatur.

Atqui tamen contra nitendum, atque omnibus viribus repugnandum est cupiditatibus *in obsequium Christi*: quae, nisi parent rationi, dominantur, totumque hominem Christo ereptum, sibi faciunt servientem. *Homines corrupti mente, reprobi circa fidem, non efficiunt ut non serviant...., serviunt enim cupiditati triplici, vel voluptatis, vel excellentiae vel spectaculi*¹. Atque in eiusmodi certamine sic quisque affectus esse debet, ut molestias etiam et incommoda sibi suscipienda, Christi caussa, putet. Difficile, quae tanto opere alliciunt atque oblectant, repellere: durum atque asperum ea, quae putantur bona corporis et fortunae, prae Christi domini voluntate imperioque contemnere: sed omnino christianum hominem oportet patientem et fortem esse in perferendo, si vult hoc, quod datum est vitae, christiane traducere. Oblitine sumus cuius corporis et cu-

Господу и Царевѣ по́дчиняти ся та ѿдавати радо найбѣльшу честь и хвалу. Велика то рѣчь, и вымагае часто много труда, сильной борьбы и постоянности. Хотяй бо за ласкою Спасителя людска природа ѿжила, то все таки позѣстае въ вождѣмъ зѣ насъ якась слабѣсть, немѣчь и порочнѣсть. Всѣлякѣй похоти тягнуть чоловіка то въ сю то въ ту сторону, а принады ви́ншнїй побужають душу ити за тымъ, що єи подобає ся, а не що приказавъ Христосъ.

Та всежь таки треба тутъ спротивити ся и всѣми силами оперти ся похотемъ въ послушаніє Христу, такъ якъ похоти, коли не повинують ся розумови, всегда перемагають, а выдержши чоловіка Христу, дѣлають го своимъ рабомъ. Люде въ своихъ сердцахъ зѣснутъ а противъ вѣры прогнѣшаючы ся не уйдуть неволь; они бо суть невольниками троякои похоти: плоти, очей и гордости житейской (Св. Августинъ: о правдив. религїи 37). А въ тѣй борбѣ мусить кождый такъ бути успособленнымъ, щобы бувъ готовымъ, приняти на себе, Христа ради, всякѣ долегливости и невыгоды. Трудно оно, правда, выречи ся того, що такъ дуже притягає и розвеселяє; тяжко и горько, презирати по воли и приказу Христа то, що выдає ся добромъ тѣлеснымъ и благомъ земскимъ; но все таки мусить христїанинъ бути сильнымъ въ долегливостяхъ, коли назначеный собѣ часъ житя хоче пережити по христїаньски. Чи забу-

¹ S. Aug. De vera rel., 37.

ius capitis simus membra? Proposito sibi gaudio sustinuit crucem, qui nobis ut nosmetipsos abnegaremus praescripsit. Ex ea vero affectione animi, quam diximus, humanae naturae dignitas pendet ipsa. Quod enim vel sapientia antiquorum saepe vidit, imperare sibi efficereque ut pars animi inferior obediat superiori, nequaquam est fractae voluntatis demissio, sed potius quaedam generosa virtus rationi mirifice congruens, in primisque homine digna. — Ceterum, multa ferre et perpeti, humana conditio est. Vitam sibi dolore vacuam atque omni expletam beatitate extruere non plus homo potest, quam divini conditoris sui delere consilia, qui culpaе veteris consecraria voluit manere perpetua. Consentaneum est ergo, non expectare in terris finem doloris, sed firmare animum ad ferendum dolorem, quo scilicet ad spem certam maximorum bonorum erudimur. Neque enim opibus aut vitae delicatiori, neque honoribus aut potentiae, sed patientiae et lacrimis, studio iustitiae et mundo cordi sempiternam in caelo beatitudinem Christus assignavit.

Hinc facile apparet quid sperari denique ex eorum errore superbiaque debeat, qui, spreto Redemptoris principatu, in summo rerum omnium fastigio hominem locant, atque imperare humanam naturam omni ratione atque in omnes partes statuunt oportere: quamquam id regnum non modo assequi, sed nec definire, quale sit, queunt. Iesu Christi regnum a divina caritate vim et formam sumit: diligere sancte atque ordine, eius est fundamentum et summa. Ex

лисьмо може, якого то тѣла и якои головы єсьмо мы членами? Мѣсто радости принявъ крестъ Той, котрый намъ приказавъ, абысьмо самыхъ себе запирали ся. А власне ѡтъ такого то успособленя духа зависить достоинство самой природы людской. Бо, якъ то уже пѣзнала старинна премудрѣсть, поскрамляти себе самого и допроводити до того, щобы низша часть чловѣка повиновала ся высшѣй, не єсть знакомъ слабосильности волѣ, но радше великодушною, разумною и чловѣка достойною чеснотою. Въ прочѣмъ много зносити и терпѣти єсть призначенѣмъ чловѣка. Жити житѣмъ безжурнымъ и повно щасливимъ не може чловѣкъ такъ само, якъ не може обвалити постановленя Сотворителя, котрый наслѣдки давной провины розтягнувъ на всѣ вѣки. Єсть про то рѣчию разумною, не чекати на земли кѣнця горя, но великодушно зносити горе и такимъ чиномъ набрати певной надѣѣ на найвысшій блага. Бо не достаткамъ и роскошному житю, не почестямъ и власти, а терпѣнню и слезамъ та стремленю до справедливости и чистотѣ сердца призначивъ Христосъ вѣчне блаженство въ небѣ.

А зъ того легко поняти, що то надѣяти ся можна по збоченю та гордости тыхъ, що то на переко́ръ верховнѣй власти Спасителя ставлять чловѣка на самѣмъ щитѣ вселенной та постановляють, що надъ всякою тварею и всякою єя частиною має царствовати одна лише природа людска, хотяй такого царства анѣ досягнути анѣ навѣтъ близше означити не можуть. Царство Іисуса Христа бере свѣй початокъ и свою силу ѡтъ Божої любви; упорядко-

quo illa necessario fluunt, officia inviolate servare: nihil alteri de iure detrahere: humana caelestibus inferiora ducere: amorem Dei rebus omnibus antepondere. Sed isthaec dominatio hominis, aut aperte Christum relicientis aut non curantis agnoscere, tota nititur in amore sui, caritatis expers, devotionum nescia. Imperet quidem homo, per Iesum Christum licet: sed eo, quo solo potest, pacto, ut primum omnium serviat Deo, eiusque ab lege normam religiose petat disciplinamque vivendi.

Legem vero Christi dicimus non solum praecepta morum naturalia, aut ea quae accipere antiqui divinitus, quae utique Iesus Christus omnia perfecit et ad summum adduxit declarando, interpretando, sanciendo: verum etiam doctrinam eius reliquam, et omnes nominatim ab eo res institutas. Quarum profecto rerum caput est Ecclesia: immo ullaene res numerantur Christo auctore institutae, quas non illa cumulate complectatur et contineat? Porro Ecclesiae ministerio, praeclarissime ab se fundatae, perennare munus assignatum sibi a Patre voluit: cumque ex una parte praesidia salutis humanae in eam omnia contulisset, ex altera gravissime sanxit, ei ut homines perinde subessent ac sibimetipsi, eandemque studiose et in omni vita sequerentur ducem: *qui vos audit, me audit: et qui vos spernit, me spernit*¹. Quocirca omnino petenda ab Ecclesia lex Christi est: ideoque via homini Chri-

вана и свята любовь есть его основою и его щитомъ. А зъ ней вновь выплываетъ конечно: незломне повне не обовязкъвъ, нѣ наименше оскорблене чужого права, першенство справъ небесныхъ передъ справами людскими, любовь Бога надъ все и передъ всѣмъ. Противно же цѣлѣ то владѣніе чловѣка, котрый явно ѡткидае Христа або его знати не хоче, опирае ся лишь на самолюбствѣ и не знае ніякого пожертвованія. Вправдѣ позволяе І. Христосъ чловѣкови повелѣвати та рядити, но лишь пѡдъ условіемъ, щобы передъ всѣмъ служивъ Богу та съ его закона бравъ собѣ правило и норму житя,

Закономъ же Христа называемъ не лишь самѣй природнѣй заповѣди обычаѣвъ або заповѣди въ Старѡмъ Завѣтѣ Богомъ данѣй, котрѣ то власне І. Христосъ доповнивъ, и пояснивши ихъ и затвердивши, до найвысшого совершенства пѡднѣсь—но и прочу его науку и всѣ его установы. А межи тыми занимае съ певностію Церковь его найвысше мѣсце, ба нема такой установы Христо-вой, якои бы Церковь не обѣймала и въ собѣ не мѣстила. Въ тѡй Церквѣ, такъ славно основанѣй, мае по его воли по всѣ часы продовжати ся чинѣ, небеснымъ Отцемъ ему повѣренѣй, а длятого якъ зложивъ ѡнъ въ нѣй зъ одной стороны всѣ средства спасенія, такъ зъ другой стороны якъ найстрожше постановивъ, щобы ви люде такъ само повиновали ся, якъ ему самому, и за ви проводомъ поступали старанно въ цѣлѡй своѣй жизни: *слушай васъ, мене слушають, а отматыяся васъ мене отматыся ся* (Л. 10, 16.). — Для того треба закона Христоваго

¹ Luc. x, 16.

stus, via item Ecclesia: ille per se et natura sua; haec, mandato munere et communicatione potestatis. Ob eam rem quicumque ad salutem contendere seorsum ab Ecclesia velint, falluntur errore viae, frustra que contendunt.

Quae autem privatorum hominum, eadem fere est caussa imperiorum: haec enim ipsa in exitus perniciosos incurrere necesse est, si digrediantur de *via*. Humanae procreator idemque redemptor naturae, Filius Dei, rex et dominus est orbis terrarum, potestatemque summam in homines obtinet cum singulos, tum iure sociatos. *Dedit ei potestatem, et honorem, et regnum: et omnes populi, tribus et linguae ipsi servient*¹. *Ego autem constitutus sum rex ab eo.... Dabo tibi gentes haereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terrae*². Debet ergo in convictu humano et societate lex valere Christi, ita ut non privatae tantum ea sit, sed et publicae dux et magistra vitae. Quoniamque id ita est provisum et constitutum divinitus, nec repugnare quisquam impune potest, idcirco male consulitur rei publicae ubicumque instituta christiana non eo, quo debent, habeantur loco. Amoto Iesu, destituitur sibi humana ratio, maximo orbata praesidio et lumine: tum ipsa facile obscuratur notio caussae, quae caussa, Deo auctore, genuit communem societatem, quaeque in hoc consistit maxime ut, civili coniunctione adiutrice, consequantur cives naturale bonum, sed prorsus summo illi, quod

глядѣти въ Церквѣ; для того есть путемъ для чловѣка Христосъ, а такъ само и Церковь; Христосъ самъ черезъ себе и зъ природы своей, а Церковь силою переданого уряду и повѣреной ей власти. Для того суть на блуднѣй пути тѣ, що о подалѣ ѡтъ Церкви хотятъ стремѣти до спасенія, и стремятъ надармо.

А що сказано о единицяхъ, то тычить ся и державъ; и они мусятъ конечно дѣйти до упадку, коли зѣйдуть изъ *пути*. Сотворитель и Спаситель природы людской, Сынъ Божій, есть Царемъ и Господемъ цѣлого свѣта и має найвысшу власть надъ всѣми людьми, такъ поодинокими, якъ и правно зъорганизоваными. *И тому дадеся власть и честь и царство, и вси людѣ, племена и языцы тому поработаютъ* (Дан. 7, 14.) *Азъ же поставленъ есмь царь отъ него... и дамъ ти языки достояніе твое и одержаніе твое концы земли* (Пс. 2, 6.). Въ пожитію и товариствѣ людскѣмъ муситъ про то владѣти Христовый законъ, такъ щобы бувъ не лишь въ приватнѣмъ но и въ публичнѣмъ житію учителемъ и провѣдникомъ. А що то все самъ Богъ зарядивъ и установивъ, и що тѣмъ никто безкарно противити ся не може, прото зле прислужуютъ ся державѣ всюда тамъ, где христіанскій установы не допускаютъ ся до того становиска, яке имъ належить ся. Усуне ся Христа на бѣкъ, то упадає розумъ людскій, позбавлений найбѣльшой защиты и свѣтла; тогда то затемняє ся легко саме понятіє причины, котра по воли Божѣй сплодила державу, а котра головно въ тѣмъ лежитъ, щобы громадяне за помочію державы осягали природне добро, но все таки згѣдно съ най-

¹ Daniel. VII, 14.

² Ps. II.

supra naturam est, perfectissimoque et perpetuo bono convenienter. Occupatis rerum confusione mentibus, ingrediuntur itinere devio tam qui parent, quam qui imperant: abest enim quod tuto sequantur, et in quo consistent.

Quo pacto miserum et calamitosum aberrare de via, simillime deserere veritatem. Prima autem et absoluta et essentialis *veritas* Christus est, utpote Verbum Dei, consubstantiale et coaeternum Patri, unum ipse et Pater. *Ego sum via, et veritas*. Itaque, si verum quaeritur, pareat primum omnium Iesu Christo, in eiusque magisterio segura conquiescat humana ratio, propterea quod Christi voce loquitur ipsa veritas. — Innumerabilia genera sunt, in quibus humani facultas ingenii, velut in uberrimo campo et quidem suo, investigando contemplandoque, libere excurrat, idque non solum concedente, sed plane postulante natura. Illud nefas et contra naturam, contineri mentem nolle finibus suis, abiectaue modestia debita, Christi docentis aspernari auctoritatem. Doctrina ea, unde nostra omnium pendet salus, fere de Deo est rebusque divinissimis: neque sapientia hominis cuiusquam peperit eam, sed Filius Dei ipso ab Patre suo totam hausit atque accepit: *Verba quae dedisti mihi, dedi eis*¹. Idcirco plura necessario complectitur, non quae rationi dissentiant, id enim fieri nullo pacto potest, sed quorum altitudinem cogitatione assequi non magis possumus, quam comprehendere, qualis est in se, Deum. At enim si tam multae res existunt occultae et a na-

вышимъ, найсовершеннѣйшимъ, надприроднымъ и вѣчнымъ добромъ. А коли такѣ помѣшане понятій наступило, то сходятъ на бездорожа такъ поѣданій, якъ и владѣтелѣ; бо нема тутъ вже анѣ певного провѣдника анѣ певной цѣли.

Якъ гѣрко и нещастно єсть, зблудити зъ дороги, такъ и покинути правду. Перша же, абсолютна и єстєственна *истина* єсть Христосъ, яко Слово Боже, соприсносущне и собезначальне Отцу, єдиноєь Отцемъ. *Азъ єсмь путь и истина*. Длѣтого, коли ходитъ о правду, то най розумъ людскій слушає передъ всѣмъ Христа и полагає напевно на єго науку, бо черезъ голосъ Христа говоритъ сама истина. Суть безчисленнї предмети знаня, якихъ сила ума людского въ своѣй области доходить може, и то не тѣлько за згодою, но и на домаганє природы. Но беззаконьствомъ єсть се и противъ природы, не хотѣти держати ума въ своихъ границяхъ и, ѣтложивши всякую скромнѣсть ѣткидати повагу науки Христової. Наука Христова, ѣтъ котрої въ цѣлости зависить наше спасєнїє, учитъ о Бозѣ и рѣчахъ Божихъ; и не сплodiла єи нїяка мудрѣсть людска, но Сынъ Божїй зачерпнувъ єи и ѣбставъ въ цѣлости ѣтъ самого свого Отца. *Глаголы, ихже далъ єси мнѣ, далъ имъ* (І. 17, 8.). Длѣ того має она въ собѣ конечно много такого, що вправдѣ не противить ся розумови, бо се єсть неможливимъ, но що мы такъ само мыслею досягнути не можемъ, якъ не можемъ поняти, якимъ єсть властиво Богъ. Коли вже въ самѣй природѣ суть такъ многї рѣчи укритї и таємничї, якихъ нїякій розумъ людскїй ѣяснити не може, о котрыхъ однакъ ни-

¹ Іо. XVII, 8.

tura ipsa involutae, quas nulla queat humana explicare sollertia, de quibus tamen nemo sanus dubitare auserit, erit quidem libertate perverse utentium non ea perferre quae supra universam naturam longe sunt posita, quod percipere qualia sint non licet. Nolle dogmata huc plane recidit, christianam religionem nullam esse velle. Porro flectenda mens demisse et obnoxie *in obsequium Christi*, usque adeo, ut eius numine imperioque velut captiva teneatur: *In captivitatem redigentes omnem intellectum in obsequium Christi*¹. Tale prorsus obsequium est, quod Christus sibi tributum vult; et iure vult, Deus est enim, proptereaque sicut voluntatis in homine, ita et intelligentiae unus habet summum imperium. Serviens autem intelligentia Christo domino, nequaquam facit homo serviliter, sed maxime convenienter tum rationi, tum nativae excellentiae suae. Nam voluntate in imperium concedit non hominis cuiuspiam, sed auctoris sui ac principis omnium Dei, cui subiectus est lege naturae: nec astringi se humani opinatione magistri patitur, sed aeterna atque immutabili veritate. Ita et mentis naturale bonum, et libertatem simul consequitur. Veritas enim, quae a Christi magisterio proficiscitur, in conspicuo ponit, unaquaeque res qualis in se sit et quanti: qua imbutas cognitione, si perceptae veritati paruerit homo, non se rebus, sed sibi res, nec rationem libidini, sed libidinem rationi subiiciet: peccatique et errorum pessima servitute depulsa, in libertatem praestantissimam vindicabitur: *Cognoscetis veritatem, et veritas liberabit*

¹ II. Cor. x, 5.

кто разумный сумнѣвати ся не смѣе, то буде се лишь переворотнымъ надбужителѣмъ свободы, не хотѣти допустить, що суть и рѣчи надприроднѣи, якихъ нѣякъ поняти не можна. Не хотѣти догмѣ, значить то само, що не хотѣти религіи христіаньской. Розумъ мусить склонити ся *въ послушаніе Христово* и поѣдати ся мовѣ въ плѣнь воли и власти Божѣи: *плѣняюще всякъ разумъ въ послушаніе Христово*, (II. Кор. 10, 5.). Бѣсть то послушеньство, якого Христосъ правно домагае ся, бо бѣнь есть Богъ, и мае прото найвысшу власть якъ надъ волею чоловѣка, такъ и надъ его розумомъ. А слушаючи розумомъ Христу Господеви, не поступае собѣ чоловѣкъ по рабски, но зовеѣмъ бѣтпоѣдно такъ розумови якъ и природному своему достоинству. Бо бѣнь поѣдае ся не поѣдъ власть якогось чоловѣка, но поѣдъ власть своего Сотворителя и Господа, передъ всеѣмъ Бога, котрому вже по закону природы есть поѣчиненемъ; такъ само не дае бѣнь тутъ вязати ся поглядами якогось земского учителя, но вѣчною и незмѣнною истиною. Такимъ чиномъ осягае бѣнь природне добро душевне, а заразомъ и свободу. Истина бо, походяча зъ Христовой науки дае ясно поѣзнати, яка есть кожда рѣчь и яка ея цѣна; а коли чоловѣкъ, выposaженный тымъ поѣзнанемъ, поѣде за голосомъ сен истины, то поѣдасть не себе рѣчамъ, а рѣчи собѣ; не розумъ пристрасти, а пристрасть розумови, и поѣнесе ся такъ, по вызволеню себе зъ найгѣршой неволѣ, бо неволѣ грѣха и заблудженя — до найпынѣйшой свободы. *Познаете истину, и истинна свободитъ вы* (I. 8, 32.). Рѣчь ясна отъ

*vos*¹. — Apparet igitur, quorum mens imperium Christi recusat, eos pervicaci voluntate contra Deum contendere. Elapsi autem e potestate divina, non propterea solutiores futuri sunt: incident in potestatem aliquam humanam: eligent quippe, ut fit, unum aliquem, quem audiant, cui obtemperent, quem sequantur magistrum. Ad haec, mentem suam, a rerum divinarum communicatione seclusam, in angustiores scientiae gyrum compellunt, et ad ea ipsa, quae ratione cognoscuntur, veniet minus instructi ad proficiendum. Sunt enim in natura rerum non pauca, quibus vel percipiendis, vel explicandis plurimum affert divina doctrina luminis. Nec raro, poenas de superbia sumpturnus, sinit illos Deus non vera cernere, ut in quo peccant, in eo plectantur. Utraque de caussa permultos saepe videre licet magnis ingeniis exquisitaque eruditione praeditos, tamen in ipsa exploratione naturae tam absurda consecutantes, ut nemo deterius erraverit.

Certum igitur sit, intelligentiam in vita christiana auctoritati divinae totam et penitus esse tradendam. Quod si in eo quod ratio cedit auctoritati, elatior ille animus, qui tantam habet in nobis vim, comprimitur et dolet aliquid, inde magis emergit, magnam esse in christiano oportere non voluntatis dumtaxat, sed etiam mentis tolerantiam. Atque id velimus meminisse, qui cogitatione sibi fingunt ac plane mallent quamdam in christiana professione et sentiendi disciplinam et agendi,

же, що тї, котрихъ умъ прогнати ся власти Христовѣй, повстають у-порчиво противъ Бога самого. Однакъ вырвавши ся зъ пѣдъ власти Божои не стають ся еще черезъ то свободнѣйшими; они впадають за то въ власть якого небудь чоловѣка; бо выберуть собѣ, якъ то и дѣйсно бувае, когось, котрого будуть слухати и его науцѣ повиновати ся. Надъ то заганяють такїй своего духа, позбавленого участи въ рѣчахъ Божихъ, на тѣснѣйше поле знаня и стають ся черезъ то менше способными до поступу навѣтъ въ тыхъ рѣчахъ; якї пѣзнають розумомъ своимъ. Бѣтъ бо въ природѣ не мало рѣчій, до котрыхъ зрозумѣня и выясненя причиняе ся дуже наука Божя. Нерѣдко такожь не дозволяе имъ Богъ пѣзнати правду въ покаранѣ за гордѣсть, абы именно покарати ихъ тымъ, въ чѣмъ они грѣшать. Зъ обохъ тыхъ причинъ можна часто видѣти много даровитыхъ и высокоученыхъ людей доходячихъ въ наукахъ природныхъ до такихъ абсурдѣвъ, въ якї хибя никто вже бѣльше попасти не мѣгъ бы.

Рѣчь певна отже, що въ жизни христїаньскѣй розумъ поважѣ Божѣй зовсѣмъ и въ цѣлости пѣддати ся мусить. А коли при тѣмъ пѣдчиненю розуму пѣдъ повагу тая зарозумѣлѣсть, яка въ кождѣмъ зъ насъ мае тѣлько силы, чуетъ ся бути упо-слѣдженною и дѣтненою — то есть се тѣлько одинъ доказъ бѣльше, що христїянинъ потрѣбуе не тѣлько великого поскромленя волѣ, но и поскромленя розуму. О тѣмъ нехай бы памятали тї, що то въ христїаньскѣй религїи гадали бы, ба и волѣли бы, поставити таку норму мысленя и поступовага, котрой вымоги були

¹ Io. VIII, 32.

cuius essent praecepta molliora, quaeque humanae multo indulgentior naturae, nullam in nobis tolerantiam requireret, aut mediocrem. Non satis vim intelligunt fidei institutorumque christianorum: non vident, undique nobis occurere *Crucem*, exemplum vitae vexillumque perpetuum iis omnibus futurum, qui re ac factis, non tantum nomine, sequi Christum velint.

Vitam esse, solius est Dei. Ceterae naturae omnes participes vitae sunt; vita non sunt. Ex omni autem aeternitate ac suapte natura *vita* Christus est, quo modo est veritas, quia Deus de Deo. Ab ipso, ut ab ultimo augustissimoque principio, vita omnis in mundum influxit perpetuoque influet: quidquid est, per ipsum est, quidquid vivit, per ipsum vivit, quia *omnia per Verbum facta sunt, et sine ipso factum est nihil quod factum est*. — Id quidem in vita naturae: sed multo meliorem vitam multoque potiore satis iam tetigimus supra, Christi ipsius beneficio partam, nempe *vitam gratiae*, cuius beatissimus est exitus *vita gloriae*, ad quam cogitationes atque actiones referendae omnes. In hoc est omnis vis doctrinae legumque christianarum ut *peccatis mortui, iustitiae vivamus*¹, id est virtuti et sanctitati, in quo moralis vita animorum cum explorata spe beatitudinis sempiternae consistit. Sed vere et proprie et ad salutem apte nulla re alia, nisi fide christiana, alitur iustitia. *Iustus ex fide vivit*². *Sine fide impossibile est placere Deo*³. Itaque sator et parens et al-

бы лекшій и для людскои-натуры по-блажлившій, а ѡтъ насъ не вымагали бы ніякого або малого тѣлько труда. Тіи люде не розумѣють гараздъ сущи христіянської вѣры и христіянськихъ установъ; они не бачать, що изъ всѣхъ сторѡнъ стае намъ передъ очи *крестъ* яко образъ жизни и вѣчный прапоръ для всѣхъ тыхъ, котрій въ слѣды Христа поступками и учинками, а не самымъ лише именемъ вступати хотѣли бы.

Тѣлько одинъ Богъ есть житємъ. Всѣ иншіи твари мають участь въ житію, но житємъ не суть. Ѳтъ вѣка же и по своѣй природѣ есть *животъ* — Христось, такъ само якъ Ѳнь есть правдою, бо есть Богъ ѡтъ Бога. Ѳтъ Него, яко ѡтъ остаточного и ѡтъ найвышого начала вѣйшла всяка жизнь въ мїръ, и все еще входить буде; що есть, есть черезъ него; а що жїе, черезъ него жїе, бо *всѣ тѣмъ быша, и безъ него ничтоже бысть, бже бысть* (І. 1, 3.). Такъ то має ся рѣчь що до житя природного; но о далеко дѣльше и далеко выше жите потрутилисьмо вже выше а то о *животѣ благодати*, заслуженный дѣломъ спасенія Христоваго, которого всеблаженный конецъ есть *животъ славы*, а до которого всѣ нашій мысли и учинки звертати ся мають. Цѣла сила науки и законѡвъ христіянскихъ лежить въ тѣмъ, *да отъ грѣхъ избывше правдою поживемъ* (І. Петр. 2, 24), т. е. въ праведности, святости и чеснотѣ, въ чѡмъ починае моральне жите душевне съ незломною надѣєю на вѣчне блаженство. Но ніяка рѣчь инша не піддержуе такъ дуже праведности и не причиняе ся такъ истинно и властиво до спасенія якъ вѣра христіянська. *Праведный отъ вѣры живъ будетъ* (Гал. 3, 11.).

¹ І Пет. II, 24.

² Galat. III, 11.

³ Hebr. XI, 6.

tor fidei Iesus Christus, ipse est qui vitam in nobis moralem conservat ac sustentat: idque potissimum Ecclesiae ministerio: huic enim, benigno providentissimoque consilio, administranda instrumenta tradidit, quae hanc, de qua loquimur, vitam gignerent, generatam tuerentur, extinctam renovarent. Vis igitur procreatrix eademque conservatrix virtutum *salutarium* eliditur, si disciplina morum a fide divina diiungitur: ac sane despoliant hominem dignitate maxima, vitaeque deiectum supernaturali ad naturalem perniciosissime revolvunt, qui mores dirigi ad honestatem uno rationis ministerio volunt. Non quod praecepta naturae dispicere ac servare recta ratione homo plura non queat: sed omnia quamvis dispiceret et sine ulla offensione in omni vita servaret, quod nisi opitulante Redemptoris gratia non potest, tamen frustra quisquam, expers fidei, de salute sempiterna confideret. *Si quis in me non manserit, mittetur foras sicut palmes; et arescet, et colligent eum, et in ignem mittent, et ardet*¹. *Qui non crediderit, condemnabitur*². Ad extremum quanti sit in se ipsa, et quos pariat fructus ista divinae fidei contemptrix honestas, nimis multa habemus documenta ante oculos. Quid est quod in tanto studio stabiliendae augendaeque prosperitatis publicae, laborant tamen ac paene aegrotant civitates tam multis in rebus tamque gravibus quotidie magis? Utique civilem societatem satis aiunt fretam esse per se ipsam: posse sine praesidio institutorum christianorum commode

Безъ вѣры не возможно есть угодити Богу (Евр. 11, 6.). А творцемъ, родичомъ и плекателемъ вѣры есть самъ І. Христосъ, котрый жизнь моральну въ насъ утримуе и поддѣржуе, а то особливо за помощію Церкви своєї, той бо отдавъ ѡнъ, въ всемилостивѣмъ промыслѣ своѣмъ до розпорядимости средства, котрый бы жизнь, о якѣй тутъ бесѣда, плодили, сплodgeну хоронили, а коли бы згасла, обнавляли. Творчанъ поддѣржующа сила *спасительныхъ* чещнотъ гасне, коли обычайнѣсть ѡтъ вѣры Божіей ѡтлучае ся, а тѣ, що то одинъ лише розумъ хотять поставити учителемъ обычаинности, позбавляютъ чловѣка безперечно его наибольшого достоинства и стручаютъ его зъ жизни надприродной, на его наибольшу згубу, въ саму лише жизнь природну. А се не длятого, яко бы чловѣкъ здоровымъ розумомъ заповѣди природный познати и держати не мѣгъ; противно, коли бы ихъ и всѣ познавъ та безъ всякой провинны въ цѣлѣй своѣй жизни державъ, то все таки надармо ожидавъ бы вѣчного спасенія, коли бы не мавъ вѣры. *Аще кто въ мнѣ не пребудетъ, извержется вонъ, якоже розга, и изсышетъ, и собираютъ ю и въ огнь влагаютъ и сгараетъ* (І. 15, 6.). *Иже не иметъ вѣры, осужденъ будетъ* (Мр. 16, 16.). Що значить въ концѣ и якѣй плоды може выдати тая праведнѣсть безъ вѣры Божіей, на то маемъ ажъ занадто много доказѣвъ передъ очима. Зъ ѡтки то походить, що мимо такъ великого стараня о публичне добро поодинокѣй державы въ такъ многихъ рѣчахъ все таки храмають и все бѣльше и бѣльше майже що дня занепадають? Правда, кажутъ перазъ, що держава вы-

¹ Іо XV, 6.

² Marc. XVI, 16.

se habere, atque eo, quo spectat, uno labore suo pervenire. Hinc quae administrantur publice, ea more profano administrari malunt: ita ut in disciplina civili vitaeque publica populorum vestigia religionis avitae pauciora quotidie videas. At non cernunt satis quid agant. Nam submoto numine recta et prava sancientis Dei, excidere auctoritate principis leges necesse est, iustitiamque colabi, quae duo firmissima sunt coniunctionis civilis maximeque necessaria vincula. Similique modo, sublata semel spe atque expectatione bonorum immortalium, primum est mortalia sitienter appetere: de quibus trahere ad se, quanto plus poterit, conabitur quisque pro viribus. Hinc aemulari, invidere, odisse; tum consilia teterrima: de gradu deiectam velle omnem potestatem, meditari passim dementes ruinas. Non pacatae res foris, non securitas domi: deformata sceleribus vita communis.

In tanto cupiditatum certamine, tantoque discrimine, aut extrema metuenda perniciēs, aut idoneum quae-rendum mature remedium. Coercere maleficos, vocare ad mansuetudinem mores populares atque omni ratione deterrire a delictis providentia legum, rectum idemque necessarium: nequaquam tamen in isto omnia. Altius sanatio petenda populorum: advocanda vis humana maior, quae attingat animos, renovatosque ad conscientiam officii, efficiat meliores: ipsa illa nimirum vis, quae multo

старчае сама для себе, що може обійти ся и безъ христіянських установъ и осягнути цѣль свою своєю власною силою. Для того волять многі чисто свѣтскій зарядъ публичныхъ справъ, такъ що въ уставодавствѣ державнѣмъ якъ и въ публичнѣмъ житію народѣмъ слѣду правдоу религіи щодня менше видѣти можна. Ті однакъ не видять, що творять. Бо съ усуненемъ волѣ Божой узаконяючої, що єсть добре а що зле, мусять *законы* пострадати свою найвысшу повагу, а *справедливость* мусить упасти, ті двѣ найсильнѣйші и найконечнѣйші повдержуючі сили въ горожанськѣмъ пожитію. Подѣбножь, коли разъ усуне ся надѣю на блага безсмертні, то вѣльно буде посягати захланно за благами земскими, зъ котрыхъ якъ найбѣльше для себе зарвати, буде кождый старати ся. Зъ ѳтеи пойдуть заздрости, зависти и ненависти; по тѣмъ нечестиві заговори; дальше забаги наглого поваленя всякої власти, а съ часомъ и всякій загонисті перевороти. Не стане на внѣ спокою; не буде безпеченьства въ краю обезобразить ся злочинствами спѣльне пожитє.

При такъ великѣй борбѣ пристрастій, при такъ небезпечнѣмъ станѣ рѣчей, треба буде або обавляти ся крайної загибелі, або оглянути ся завчасу за зарадчими средствами. Злочинцѣмъ держати въ карбахъ, промышляти надъ поправою обычаѣмъ масъ народныхъ, и всѣми способами ѳтстрашати ѳтъ проступкѣмъ въ законній дорозѣ, єсть добре и конечно, но еще не все. Треба глядати вышого уздоровлення народѣмъ, треба призвати на помѣчь вышу, нѣжь людска силу, котра порушає

maioribus fessum malis vindicavit semel ab interitu orbem terrarum. Fac reviviscere et valere, amotis impedimentis, christianos in civitate spiritus; recreabitur civitas. Conticescere proclive erit inferiorum ordinum cum superioribus contentionem, ac sancta utrinque iura consistere verecundia mutua. Si Christum audiant, manebunt in officio fortunati aequae ac miseri: alteri iustitiam et caritatem sentient sibi esse servandam, si salvi esse volunt, alteri temperantiam et modum.

Optime constiterit domestica societas, custode salutarimetu iubentis, vetantis Dei: eademque ratione plurimum illa in populis valebunt, quae ab ipsa natura praecipiantur, vereri potestatem legitimam et obtemperare legibus ius esse: nihil seditiose facere, nec per coitiones moliri quicquam. Ita, ubi christiana lex omnibus praesit et eam nulla res impediat, ibi sponte fit ut conservetur ordo divina providentia constitutus, unde efflorescit cum incolumitate prosperitas. Clamat ergo communis salus, referre se necesse esse unde numquam digredi oportuerat, ad eum qui via et veritas et vita est, nec singulos dumtaxat, sed societatem humanam universe. In hanc velut in possessionem suam, restitui Christum dominum oportet, efficiendumque ut profectam ab eo vitam hauriant atque imbibant omnia membra et partes reipublicae, iussa ac vetita legum, instituta popularia, domicilia doctrinae, ius coniugiorum convictusque domestici, tecta locupletium, officinae opificum. Nec fugiat quem-

душу и до почутя обовязку побуждає; ту именно силу, котра разъ уже спасла свѣтъ сей ътъ далеко гѣршого лиха и далеко бѣльшого упадку. Усуньте перешкоды и дайте духови христiянскому ѡтжити и завладѣти въ державѣ, а ѡтжiе и сама держава. Борба клясъ низшихъ съ высшими заразъ въ такѡмъ разѣ замовкне, а святi ѡбопѣльнi права усталагъ ся черезъ взаимне почитане. Коли услухаютъ Христа, то поступати будутъ по своѣмъ обовязку такъ богаты, якъ и убогi; въ своѣмъ власнѡмъ интересѣ будутъ однi почувати ся до справедливости и любви, а другi до границъ и мѣры.

Якъ найкрасше уложитъ ся тогда пожите домове пѡдъ чокровомъ спасительной боязни передъ Богомъ, котрый одно приказуе, а друге заказуе; тогда — будутъ межи народами щось значити и тi законы природнi, котри приказуютъ, почитати законну власть и повиновати ся законамъ, не робити бунтѡвъ и не кнувати ничего черезъ заговоры. Такъ отже, где на чолѣ всего стоитъ христiянскiй законъ и гдо его ничо не спиняе, тамъ держитъ ся самъ собою ладь, провидѣнiемъ Божиимъ установленный, зъ чого прозябае съ безпеченьствомъ и всякiй гараздъ. Спѣльный гараздъ вымагае отже, вернути конечно до того, ѡтъ которого ѡтдаляти ся николи не повинно ся було; до того, котрый есть путь, истина и животъ, и то не тѡлько для единиць, но и для цѣлого товариства людского. Въ тото товариство, яко его достоянiе, треба Христа зновъ поставити и старати ся, щобы жизнь ѡтъ него походячу черпали и пили всѣ члены и всѣ части державы: законный приказы и заказы, народнi инсти-

quam, ex hoc pendere magnopere ipsam, quae tam vehementer expetitur, gentium humanitatem, quippe quae alitur et augetur non tam iis rebus, quae sunt corporis, commoditatibus et copiis, quam iis, quae sunt animi, laudabilibus moribus et cultu virtutum.

Alieni a Iesu Christo plerique sunt ignoratione magis, quam voluntate improba: qui enim hominem, qui mundum studeant dedita opera cognoscere, quam plurimi numerantur; qui Filium Dei, perpauci. Primum igitur sit, ignorationem scientia depellere, ne repudietur aut spernatur ignotus. Quotquot ubique sunt, christianos obtestamur dare velint operam, quoad quisque potest, Redemptorem suum ut noscant, qualis est: in quem ut quis intuebitur mente sincera iudicioque integro, ita perspicue cernet nec eius lege fieri quicquam posse salubrius, nec doctrina divinius. In quo mirum quantum allatura adiumenti est auctoritas atque opera vestra, venerabiles Fratres, tum Cleri totius studium et sedulitas. Insculpere populorum in animis germanam notionem ac prope imaginem Iesu Christi, eiusque caritatem, beneficia, instituta illustrare litteris, sermone, in scholis puerilibus, in gymnasiis, in concione, ubicumque se det occasio, partes officii vestri praecipuas putatote. De iis, quae appellantur *iura hominis*, satis audit multitudo: audiat aliquando de iuribus Dei. Idoneum tempus esse, vel ipsa indicant excitata iam, ut diximus, multorum recta studia, atque ista nominatim in Redemptorem

туції, заведеня науковій, право супружеске и право родинне, палаты богачѣвъ и рукодѣльнѣ робѣтничѣ. Най кождый памятає, що ѣтъ того зависить сама такъ дуже пожадана цивилизація (чоловѣколюбіє) народѣвъ, котра плекає ся и помнажає ся не такъ рѣчами тѣлесными, а то недостатками и выгодами, якъ рѣчами душевными, а то похвальными обычаями и подвигами въ чѣснотахъ. —

Многій суть ѣтчуженій ѣтъ І. Христа бѣльше зъ несвѣдомости якъ зъ злои волѣ, тыхъ бо, що чоловѣка, що свѣтъ старають ся пѣзнати — єсть дуже много; а тыхъ, що Сына Божого — дуже мало. Першою рѣчию прото най буде: несвѣдомѣсть усунути свѣдомѣстю; щобы Христа не пренебрегало ся и не презирало ся лишъ длятого, що єго ся не пѣзнало. Всѣхъ отже Христіанѣвъ, где бы они и не були, заклинаємъ, щобы старали ся пѣзнати Спасителя свого, якъ тѣлько можна; кто на него гляне щирымъ сердцемъ и здоровымъ розсудкомъ, той побачить ясно, що надъ єго законъ нема ничого спасительнѣйшого, а надъ єго науку — ничого божественнѣйшого. А до того дуже много причинити ся може ваша, Всѣхъ Братя, повага и вашъ трудъ якъ и цѣлого клиру старанє и ревнѣсть. Защиляти въ умы народѣвъ властивє понятє и майже образъ І. Христа, а єго любовь, добродѣйства и установы пояснити письменно и устно въ школахъ мужескихъ, въ гимназіяхъ, на соборахъ и где тѣлько дасть ся случайнѣсть — буде головнымъ вашимъ обовязкомъ. О тѣмъ, що называє ся *правомъ чоловѣка*, часто чує народъ; нехайже почує часомъ и о правахъ Бога. Добру случайнѣсть къ тому

tot significationibus testata pietas, quam quidem saeculo insequenti, si Deo placet, in auspiciis melioris aevi tradituri sumus. Verum, cum res agatur quam non aliunde sperare nisi a gratia divina licet, communi studio summisque precibus flectere ad misericordiam insistamus omnipotentem Deum, ut interire ne patiatur, quos ipsemet profuso sanguine liberavit: respiciat hanc propitius aetatem, quae multum quidem deliquit, sed multa vicissim ad patiendum aspera in expiationem exanclavit: omniumque gentium generumque homines benigne complexus, meminerit suum illud: *Ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum*¹.

Auspiciem divinorum munerum, benevolentiaeque Nostrae paternae testem vobis, venerabiles Fratres, Clero populoque vestro Apostolicam benedictionem peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die I Novembris An. MDCCC, Pontificatus Nostri vicesimo tertio.

Leo PP. XIII

подає, якъ сказалисьмо, ревнѣсть, у многихъ теперъ пробудивша ся, а особливо любовь къ Спасителю, такъ многими доказами теперъ засвѣдѣтельствована, котру, коли Богъ позволить, яко знакъ лѣпшихъ часѣвъ градущему столѣтію переказати на-мѣр емъ. А що тутъ ходить о рѣчь, якои надѣяти ся можна лише по ласцѣ Божій, то стараймо ся спѣльними ревными молитвами наклонити всемогущаго Бога, абы не давъ пропасти тымъ, котрыхъ избавивъ пролитю кровію своею; о кобы то бнѣ глянувъ милостиво на нашѣ часы, котрѣ вправдѣ много провинили, але и за кару много горя вытерпѣли, та обнявши ласкою своею людей всѣхъ языкѣвъ и всѣхъ родѣвъ, згадавъ на свое слово: *И аще азъ вознесенъ буду отъ земли, вся привлеку къ мнѣ*. —

Въ задатокъ дарѣвъ Божихъ а въ доказъ нашонъ бѣгѣвской милости, удѣляемъ Вамъ, Веч. Братя, клирови и народови вашому въ повидѣй любви о Господѣ наше Апостольске благословеніе.

Дано въ Римѣ при св. Петрѣ дня 1. Листопада р. 1900. Нашого Понтификату 23-го.

Левъ III. XIII.

Ч. 90.

Ч. 280/орд. — Письмо комитету Преосв. Епископѣвъ австрійскихъ, дотычае sprawy поединку и примусу поединкового.

Вже передъ десяти лѣтами Епископы австрійскій, свѣдомѣ своихъ Папстырскихъ обовязкѣвъ, ѣтнесли ся до С. Святости Папы Льва XIII. съ умильнѣйшимъ письмомъ, въ котрѣмъ доносятъ о численнихъ случаяхъ поединкѣвъ и съ великимъ бодемъ пѣдносятъ, що тѣ борбѣ, гѣднѣй пожалованія, узнають такожь навѣтъ сферы называючѣ себе католицкими, яко установу законну,

¹ Ио. XII, 32.

оперту на звичаяхъ; проте просили Епископы Св. Отца, щобы выступивъ своею найвысшою повагою противъ такъ погубному блудови.

Папа Левъ XIII, яко найвысшій пастыръ и учитель, упомнувъ насъ, Епископѣвъ австрійскихъ, съ натискомъ своимъ апостольскимъ письмомъ „*Rastoralis officii*“ зъ дня 12. Вересня 1891 р., щобысьмо неустанно впоювали въ вѣрныхъ науки св. католицькои Церкви дотычаѣй поединку, щобы вѣрнѣ, желаючи узискати задосытьучинене, не послуговали ся средствомъ такъ нерозумнымъ и неѣтповѣднымъ, якъ поединокѣ.

Въ слѣдствіе сего звернули австрійскій Епископы въ поданю до ц. к. цѣлого Министерства зъ д. 14. Листопада такожъ увагу ряду на погубный, злый звичай поединку.

Поединку забороняе право Боже въ десяти заповѣдяхъ, котрѣ цѣла людскѣсть узнала за природне право обычаеве, а именно забороняе словами: „Не убій!“ — Церковь Божа, сей защитникъ правды, якъ такожъ справедливости и обычаиности, котрѣ то чесноты всепѣльно пѣддержують публичный супокѣй и порядокъ, осуджавъ поединокъ всегда дуже строго. Св. Соборъ Тридентскій оголошуе на XXV. Засѣданю Гл. 19. „о реформаціи“ всѣхъ тыхъ, що стають до поединку, або въ якій небудь спосѣбъ въ нѣмъ участвуютъ, яко позбавленыхъ чести; выключая ихъ зъ нѣдра катол. Церкви, а на случай, если въ поединку полягли, уважае ихъ за негѣдныхъ церковного похорону.

Згѣдно съ поступованемъ попереднихъ Св. Всел. Архіереѣвъ, якъ Александра III, котрого конституціи зарѣвно рѣшучо осудили поединки и папы Венедикта XIV, котрый въ своей конституціи „*Detestabilem*“ зъ дня 16. Листопада 1752 дотычнѣй постаковленя тридентскѣй пояснивъ и розширивъ, освѣдчивъ бл. п. св. Отець Папа Пій IX. въ письмѣ „*Apostolicae Sedis*“ зъ д. 12. Жовтня 1869 выразно, що кары церковнѣй не тѣлько ѣдносять ся до поединкуючихъ ся, але такожъ до помѣчникѣвъ и свѣдѣкѣвъ, до даючихъ помѣчь тымъ же и до нарочныхъ зрѣтелѣвъ; дальше до всѣхъ тыхъ, котрѣ допускають до нещасной борбы, або еи не спиняють, о скѣлько се до нихъ належить, и то безъ взгляду на ихъ станъ и урядъ въ суспѣльности.

Мерзкѣсть поединку есть такъ наглядна, що забороняють его и карають навѣтъ державнѣй законы, якъ се слѣдуе зъ §§. 437 — 447 и 602 вѣйсковои уставы карнои.

Неменше и розумъ людскѣй осуджае поединки. Самѣпомѣчь на тѣмъ поли есть погубна. Поединокъ есть намѣреною, приготованою борбою, котроѣй зовсѣмъ недостае признакъ справедливои обороны зъ конечности; а нѣ не есть борбою, веденою пѣдъ впливомъ наглого зволнованя пристрастей. Поединокъ, котрого жереломъ есть свавѣльнѣсть або жажда пѣмсты, не приносить обидженому нѣякого задосытьучиненя, але частѣйше побѣльшае еше и робить дѣтклившимъ внутренне оскорблене черезъ тѣлесне калѣцтво. Поединокъ не може змыти плямъ на чести. Задля побѣды того, котрый обидивъ, тріумфуе неслухнѣсть надъ слухностію. Коли противникъ паде трупомъ, то другѣй попадае часто въ меланхолію, а навѣтъ зѣумасшествіе, такъ що поединокъ споводовуе часто рѣвночасно убійство и самоубійство. Надто поединокъ причиняе ся на все до знищеня щастя и поводженя цѣлыхъ родинѣ. — Дальше, пое-

динокъ позбавляе многихъ людей можности служити ѡтчинѣ, до чого зъобов'язали ся пѡдѣ присягою. Поединокъ не єсть зовсѣмъ пробою ѡдваги або боязливости, анѣ оказаня почутя чести анѣ нечести.

Нашъ вѣкъ величає ся, що перевищає попереднїй доскональшимъ образованємъ та бѡльшимъ поступомъ; ѡнѣ звикъ маловажити давнїй установы и накликує до людяного поступованя съ ближними. Якежежъ супротивъ того може бути, що помимо сего не ѡткидує ся тои неблагородной, сумной спадщини зъ минувшости? Але жорстокий, нелюдскїй пересуды мусять разъ чейже упасти, натомѣсть сердца всѣхъ мусить наповнити христїянське почуте благородности, великодушнѡсть, сила духа и терпеливѡсть.

Зъ сего виплыває само собою, якъ погубнымъ єсть поединокъ. Єсть ѡнѣ не лишъ нарушенємъ свободы религїйной и невыносимымъ примусомъ, але зєвзяду на позитивнїй права, забороняючїй поединку, дѣломъ самоволѣ тымъ бѡльше обураючою, разъ що розпоряджає тымъ, що становить найдорожше добро чоловѣка т. є. житемъ его, а по друге, що не може его оправдати жадный, хотѣбы и якъ основный взглядъ дочасный.

Примусъ поединковый, кидаючи моральну слухнѡсть и честь на прип'ядокъ матерїального насильства, пѡдкопує — оскѡлько лишъ може — основне условїє цѣлои цивилизацїи, гѡднои людскости, и наконецъ цѡфає суспѡльнѡсть до стану здичѣлости поганѣ. Мѣсто пошанованя правъ ставляє ѡнѣ панованє морального невѡльництва.

А если, якъ то подекуды приключає ся, карає ся дѣйствию не тыхъ, що примусъ поединковый виконували, або єму пѡддавали ся, але противно тыхъ, котрї съ правдивымъ мужествомъ опирали ся примусови и насупротивъ безправности ушановали слухнѡсть и право: то такїй переворотъ публичного порядку законного становить дѣйстну погубу людскои суспѡльности. Тажъ таке поступованє ѡтбирає права забезпеченїй уставою тымъ власне, котрї законно дѣлають. Тое тымъ самымъ пѡдкопує святѡсть и повагу права, а за разомъ повагу тыхъ, котрї суть покликанї до стереженя и виконуваня уставѣ. Єсть се смертію суспѡльности, котрой житемъ єсть выповненє права.

Протое Епископы, згромадженї на сегорѡчнѡй конференцїи осѣннѡй, упоминають вѣрныхъ якъ найусильнѣйше, щобы стисло перестерѣгали установы божїй, церковнїй и законы державнїй, котрї безъусловно забороняють поединокъ и стисло зъобов'язують совѣсть.

Належить протое выступати противъ налогу и злочину поединку въ Церквѣ и въ школѣ, въ родинѣ и въ громадѣ; нехайже вихованє оперте на пѡдставахъ христїянськихъ утверджує вѣрныхъ въ правдивыхъ понятїяхъ ѡ чести и провадитъ до мужеского самоотверженя и непохитного почутя обов'язку.

„Блаженни миротворцы, ѡкшъ тїи сынѡкє Бжїи нарекѣтса“.

Вѣдень, въ дни св. Мартина, Папы и мученика, 12. Листопада 1900.

Комитетъ епископскїй.

Оть Митрополитального Ординаріята.

Львѡвъ, дня 7. Студня 1900.

Ч. 91.

Ч. 8581. — Въ справѣ вимѣру еквивалентовой належитости ѳтъ движимого и недвижимоу маєтку за VI. десятилѣтіе.

Ц. к. краєва Дирекція Скарбу въ Львовѣ зъ дня 15. Жовтня 1900 Ч. 95947 переслала слѣдуюче вѳзване до оголошеня:

„Въ цѣли вимѣру еквивалентовой належитости ѳтъ движимого и недвижимоу майна за VI. десятилѣтіе (ѳтъ 1. Сѣчня 1901 до кѳнца Грудня 1910) по мысли законѳвъ зъ 9. Лютого 1850, В. з. д. ч. 50 и зъ 13. Грудня 1862, В. з. д. ч. 89 якъ такожъ на основѣ пѳзнѣйшихъ дотычныхъ постановъ має ся пѳсла розпорядженя ц. к. Министерства скарбу зъ 14. Липня 1900 В. з. д. ч. 120 найпѳзнѣйше до кѳнца Цвѣтня 1901 предложити зѳзнане (фасія) майна, котре пѳдлягає еквивалентовѳй належитости, а то пѳсла стану того майна зъ дня 1-го Сѣчня 1901. Правнѣй (моральнѣй) особы, обовязанѣй платити еквивалентову належитѳсть, котрѣй однакъ не истнають еще повныхъ десять лѣтъ, мають на разѣ такъ само до кѳнца Цвѣтня 1901 выказати власти покликанѳй до вимѣру еквивалентовой належитости, лише дату свого заложеня або повстаня а доперва съ кѳнцемъ десятого року истнованя предложити правильне зѳзнане свого майна пѳсла стану зъ того часу.

Сесѣй правнѣй особы, котрыхъ движиме майно на основѣ обовязуючихъ правныхъ приписѳвъ (пр. по мысли законѳвъ зъ 27. Грудня 1880, В. з. д. ч. 1 зъ р. 1881, або зъ 15. Цвѣтня 1885, В. з. д. ч. 51) єсть вѳль не ѳтъ еквивалентовой належитости, мають зѳзнати лише недвижиме майно, если єго посѣдають. Згадане розпоряджене ц. к. Министерства скарбу зъ дня 14. Липня 1900, В. з. д. ч. 120 заключає близшѣй вказѳвки такъ пѳдъ взглядѳмъ способу якъ такожъ пѳдъ взглядѳмъ змѣсту и формы дотычныхъ зѳзнанъ (фасій). Пѳсля §. 3-того розпорядженя повиннѣй особы, накопи суть у нихъ услѳва до законного увѳльненя ѳтъ оплати еквивалентовой належитости выказати передъ властѣю титуль и жа д а т и признаня того увѳльненя.

Пѳсля §. 27. згаданого розпорядженя суть обовязанѣй особливе тотѣй посѣдачѣ бенефицій, котрымъ на основѣ закона зъ 15. Лютого 1877, В. з. д. ч. 98 прислугує право домагати ся особистого увѳльненя ѳтъ еквивалентовой належитости, зѳзнати движиме и недвижиме майно бенефиціи и выеднати у власти признане такого увѳльненя. Движиме майно тыхъ правныхъ осѳбъ, котрымъ вже признано увѳльнене ѳтъ еквивалентовой належитости въ попереднѳмъ або давнѣйшихъ десятилѣтіяхъ зъ причини, що се майно єсть призначене на цѣли, котрѣй по мысли закона узасадняють згадане увѳльнене, має ся зѳзнати лише тогды, накопи въ протягу V. десятилѣтія статуты тыхъ осѳбъ улягли такѳй змѣнѣ, що черезъ ню страчено право жадати увѳльненя ѳтъ еквивалентовой належитости. Въ противнѳмъ случаѣ мають згаданѣй особы выказати лише титуль увѳльненя и долучити примѣрникъ обовязуючихъ тодѣ статутѳвъ.

Натѳмѣсть мають сесѣй особы зѳзнати на кождѣй способѣ майно недвижиме.

Краєва Дирекція скарбу звертає особлившу увагу на приписы наведеного розпорядженя ц. к. Министерства скарбу зъ дня 14. Липня 1900 тыхъ

сторѣнь взглядно особѣ, котрѣ обовязанѣ платити еквивалентову належитѣсть отже мають предложити дотычнѣ зѣзнаня (фасіи), дальше увагу тыхъ, котрѣ пѣсля обставинѣ мають выказати свѣй титулъ увѣльненя взглядно часѣ заложеня або початку истнованя и вызыває ихъ, щобы предложили маєтковѣ зѣзнаня спорядженѣ на урядово приписаныхъ взорахъ, взглядно выше згаданѣ статуты, прилоги и выясненя, а то предложили въ часѣ ѡтъ 1. Сѣчня 1901 найпѣзнѣйше до послѣдного Цвѣтня 1901.

При тѣмъ робитъ ся уважными сесей стороны (пѣдлягаючѣ еквивалентовѣй належитости) котрѣ перебувають (мешкають) въ округахъ урядѣвъ вымѣру належитостѣй у Львовѣ або Краковѣ, щобы зѣзнаня (фасіи) вносили до властивого уряду вымѣру належитостѣй; натомѣсть всякѣ иньшѣ обовязанѣ особы мають вносити згаданѣ зѣзнаня (фасіи) до ц. к. Дирекціѣ округѣвъ скарбовыхъ, до котрыхъ приналежать пѣсля своего мѣсця замешканя.

Ктонебудь занедбає внести въ правнѣмъ реченці зѣзнаня (фасіи), до сего примѣнитъ ся приписъ §. 80. закона о належитостяхъ зѣ 9. Лютого 1850 въ той спосѣбѣ, що буде ся ѡтъ него побирати подвійну належитѣсть черезъ цѣлый часъ тыхъ десяти лѣтъ, за котрѣ має наступити вымѣръ еквивалентовой належитости.

Затаєне або неправдиве поданє предметѣвъ, котрѣ має ся зѣзнати, потягне за собою на основѣ §. 84 уступу 3. закона зѣ 9. Лютого 1850 поступованє пѣсля закона карного о провинахъ доходѣвъ скарбовыхъ, а особливо такожѣ тогды, если якусь рѣчь подасть ся за движиму — якою она сама про себе ѣе — однакъ замовчитъ ся тую ѣи прикмету, що єсть приналежностѣю недвижимости.

Корытовскій в. р.

Увага. Приимати ся буде такѣ зѣзнаня (фасіи), котрѣ выготовленѣ будутъ на приписаныхъ взорахъ (формулярахъ).

Зѣзнанѣй вартости належитъ подавати въ короновѣй валютѣ.

Згаданѣй взоры можна набувати по 2 гел. за аркушѣ въ Економатѣ ц. к. крайовой Дирекціѣ скарбу у Львовѣ (Цлова площа ч. 1) або въ всѣхъ галицкихъ урядахъ податковыхъ съ выимкомъ головного уряду податкового у Львовѣ.

Тамъ можна такожѣ набувати ѡтбитку згаданого розпорядженя ц. к. Министерства скарбу зѣ дня 14. Липня 1900, В. з. д. ч. 120 по 10 гел. за примѣрникѣ.

Подаючи повыше вѣзване до вѣдомости Вєч. Священства поручає ся выповняти тоє докладно.

Ѡтъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовѣ, дня 27. Листопада 1900.

Ч. 92.

Ч. 4.710 — Оголошує ся рескриптъ ц. к. Министерства скарбу зъ дня 21. Марта 1900 — Ч. 11.186 въ справѣ трактованя доходу зъ правъ епитрахильныхъ и зъ стипендій богослужебныхъ при вымѣрюваню податку особисто-доходowego для Духовенства и подають ся близшій поясненія що до фасіюваня вѣсхъ доходѣвъ Духовенства.

Устава зъ дня 25. Жовтня 1896 (В. з. д. Н-рѣ 220) о податкахъ особистыхъ, а именно часть IV. тойже ustawy о податку особисто-доходовѣмъ, содержитъ межи инными такожъ и постановленія що до обчисленія побираемыхъ черезъ Духовенство доходѣвъ епитрахильныхъ и доходѣвъ зъ фундацій богослужебныхъ. Постановленія тѣи опирали ся на уставѣ такъ званѣй конгруальной зъ дня 19. Цвѣтня 1885 (В. з. д. Н-рѣ 47), понеже але устава тая въ слѣдствіе выдана новой ustawy конгруальной зъ дня 19. Вересня 1898 (В. з. д. Н-рѣ 176) перестала обовязувати, то выдало ц. к. Министерство скарбу, зъ взгляду на гдекотрѣ ѳгмѣнній постановленія новой ustawy конгруальной, въ справѣ трактованя доходѣвъ епитрахильныхъ и стипендій богослужебныхъ при вымѣрюваню податку особисто-доходowego для Духовенства, слѣдующій ц. к. краввою Дирекцією скарбу подъ днемъ 16. Мая 1900 — Ч. 1815/пр. тутъ заудѣленный рескриптъ:

„Erlass des k. k. Finanzministeriums vom 21. März 1900, Z. III86, in Betreff der Behandlung der Stolgebühren und Messstipendien (§§. 202, Abs. 5, und 206, Abs. 3, P. St. G.) bei der Personaleinkommensteuer mit Rücksicht auf das Aufhören der Wirksamkeit des Congruagesetzes vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47.

In Betreff der Behandlung der Stolgebühren und Messstipendien (§§. 202, Abs. 5, und 206, Abs. 3, P. St. G.) bei der Personaleinkommensteuer wird mit Rücksicht auf das Aufhören der Wirksamkeit des Congruagesetzes vom 19. April 1885, R. G. Bl. Nr. 47, Nachstehendes eröffnet: Da die Stolgebühren auch nach dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, bei der Bemessung der Congruaergänzung in Betracht gezogen werden, bleibt für dieselben die Bestimmung des §. 202, Abs. 5, und des §. 206, Abs. 3, P. St. G., in unbeschränkter Geltung. Die Stolgebühren werden demnach im Sinne des §. 202, Abs. 5, P. St. G., lediglich mit demjenigen Betrage einzubekennen sein, mit welchem sie in dem letzten (im Sinne des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, verfassten), von der politischen Landesstelle geprüften und eventuell richtig gestellten Einbekenntnisse zur Congruaergänzung in Anrechnung gebracht wurden.

Die Messstipendien hingegen, welche nach dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, bei der Bemessung der Congruaergänzung nicht mehr in Betracht gezogen werden, sind nunmehr ausnahmslos nach ihrem thatsächlich erzielten Betrage in das Personaleinkommensteuerbekenntnis aufzunehmen, beziehungsweise der Veranlagung zugrunde zu legen.

Auch hinsichtlich der Messstipendien bleibt die Bestimmung des §. 206, Abs. 3, betreffend die Einholung des Gutachtens der politischen Landesbehörde im Einvernehmen mit der vorgesetzten kirchlichen Behörde, unbeschadet der der Schätzungscommission zustehenden Schätzungsbefugnis in Geltung.

Obige Grundsätze erfahren für die Personaleinkommensteuerveranlagung pro 1900 und 1901 folgende in der Natur der Stolgebühren und Messstipendien als veränderlicher Bezüge begründete Modificationen:

Bei Feststellung der Bemessungsgrundlage pro 1900 und 1901, welche gebildet wird aus dem Durchschnitte des Einkommens der Jahre 1897, 1898 und 1899, beziehungsweise 1898, 1899 und 1900, wird das Einkommen aus den Jahren 1897 und 1898, beziehungsweise das Einkommen aus dem Jahre 1898, sowohl bei den Stolgebühren als auch bei den Messstipendien in demjenigen Ausmasse zugrunde zu legen sein, in welchem dasselbe bei der Personaleinkommensteuer-Veranlagung pro 1898 beziehungsweise pro 1899 festgestellt wurde; hingegen werden bei Feststellung des Einkommens aus dem Jahre 1899 rücksichtlich der Stolgebühren und Messstipendien schon die oben entwickelten Grundsätze in Anwendung kommen.“

Після повышого рескрипта министеріального мають отже Душпастырѣ **побираючі доповнене конгруї**, по мысли §. 202. уст. 5. уставы о податкахъ особистыхъ, въ фасіи до вымѣру податку особисто-доходowego, подати доходы епитрахильні въ такої квотѣ, въ якій тіиже въ послѣдній (въ мысль уставы конгруальной зъ дня 19. Вересня 1898, В. з. д. Н-рѣ 176) спорядженій и ц. к. Намѣстництвомъ спростованій фасіи зѣтали врахованій до конгруї; зъ чого слѣдує, що тіи Душпастырѣ, котрыхъ доходы епитрахильні після узнаня ц. к. Намѣстництва не перевысшають квоты 30 злр. (60 коронѣ) и въ слѣдствіе того въ послѣдній адюстованій фасіи не зѣтали врахованій въ конгруу, не мають цѣлкомъ выказувати тыхъ доходѣвъ епитрахильныхъ въ фасіи до вымѣру податку особисто-доходowego; но повинні въ тѣмъ случаю примѣтити въ фасіи, що не выказують доходѣвъ епитрахильныхъ для того, понеже въ послѣдній ц. к. Намѣстництвомъ спростованій фасіи конгруальной зъ дня року Ч. . . . не зѣтали врахованій. — Для Душпастырѣвъ але **непобираючихъ жадного доповненя конгруального**, устава о податкахъ особистыхъ не признає такого улекшеня, а протое обовязаній они до вымѣру податку особисто-доходowego фасіоновати доходы епитрахильні въ квотѣ дѣйстно побраній и то пересѣчній зъ трехъ послѣднихъ рокѣвъ.

Всѣ доходы зъ фундацій богослужебныхъ, котрі після конгруальной уставы зъ дня 19. Вересня 1898 при вымѣрѣ доповненя конгруального не берутъ ся вже въ рахубу, мають ся въ мысль повышого рескрипта министеріального подати до фасіи особисто-доходowego податку въ тѣй квотѣ, въ якій дѣйстно побраній зѣтали въ послѣднімъ роцѣ.

Кромѣ доходѣвъ зъ фундацій богослужебныхъ и доходѣвъ епитрахильныхъ жадають власти скарбовій, чтобы всѣ Священики, такъ побираючі доповнене конгруї якъ и непобираючі, подали въ тѣй фасіи такожъ пересѣчну квоту зъ трехъ послѣднихъ лѣтъ дѣйстно побраныхъ доходѣвъ зъ даткѣвъ парохіянъ чи то добровѣльныхъ чи за дѣйства душпастырскій не підлягаючі патентови о правахъ епитрахильныхъ, якъ н. пр. за акафисты, выводы, обхѣдъ съ свящ. водою и пр. . . .; — дальше обовязаній всѣ подати въ фасіи квоту доповненя конгруального, доходы зъ капиталѣвъ (если які мають), вартѣсть рѣчну помешканя (съ выняткомъ одной убикаціи на урядову

канцелярію), розумѣе ся пѣсля мѣсцевої цѣны, — евентуально побрану въ послѣднѣмъ роцѣ ремунерацію за катихизуру, — дѣйстви побранный чистый доходъ зъ грунту въ переѣхнѣй квотѣ зъ трехъ послѣднихъ рокѣвъ, квоту особистого додатку (если такий побирають) и въ дѣйствиѣй высотѣ всякі инні доходы, котрі побирають, чи то яко душпастирѣ, чи зъ власного майна. — При тѣмъ примѣчае ся, що вправдѣ уступъ 3. §. 164 закона о податкахъ особистыхъ признае увѣльнене ѳтъ податку особисто-доходowego для доходу зъ будынкѣвъ, назначеныхъ на цѣли просвѣты, на заведеня добродѣйніи и на цѣли публичной администраціи, — но тое увѣльнене признае есть тѣлько властителѣмъ тыхъ будынкѣвъ, а не тымъ, котрі такъ якъ душпастирѣ тїи будынки тѣлько уживають; -- для того мае Духовенство рѣшати вартѣсть помешканя фасіоновати.

Зауважати тутъ належить и тое, що пѣсля уступу 3. §. 206 ustawy о податкахъ особистыхъ не вѣльно комисіи оцѣнюющей и въ загалѣ властямъ скарбовымъ уживати до провѣрюваня доходѣвъ Духовенства зъ поборѣвъ службовыхъ нѣякихъ особѣ, но мають що до тыхъ доходѣвъ засягнути мнѣнія политической власти краевой въ порозумѣнію съ властію духовною.

До поборѣвъ же службовыхъ зачисляе министеріальне розпоряджене выконавче въ арт. 23. т. 2. уст. 1. а такожъ въ арт. 24. тит. 3. тѣлько: 1) доходы зъ правѣ епитрахильныхъ, 2) доходы зъ фундацій богослужебныхъ, 3) евентуальне доповнене конгруи и 4) доходы зъ всѣхъ даткѣвъ парохіанѣ, такъ добровѣльныхъ якъ и за дѣйства душпастирскіи не подлягающіи патентови о правахъ епитрахильныхъ; всѣ инні але доходы Духовенства, якъ доходы зъ грунтоѣвъ, будынкѣвъ, капиталѣвъ и пр. . . не уважають ся за поборы службовіи и мають ся при вымѣрѣ податку особисто-доходowego трактовати пѣсля загалныхъ засадѣ такъ, якъ подѣбніи доходы всѣхъ инныхъ контрибуентѣвъ. Вправдѣ доси не запитувано духовной власти взглядѣмъ высоты тыхъ поборѣвъ службовыхъ, но, о скѣлько Митроп. Консисторіи вѣдомо, то приказало сего року ц. к. Министерство скарбу а въ слѣдѣ за тымъ и ц. к. краева Дирекція скарбу, такъ предсѣдателямъ повѣтовыхъ комисіи шацунковыхъ, якъ и всѣмъ подчиненымъ властямъ скарбовымъ, чтобы що до каждого Священника взглядѣмъ высоты его поборѣвъ службовыхъ запитували о мнѣніи ц. к. Намѣстничтво въ порозумѣнію съ властію духовною.

При тѣмъ подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, що пѣсля дотычної ustawy податковой мае ц. к. краева Дирекція скарбу що року вызначати реченець до предложена фасіи до податку особисто-доходowego, однакъ реченець той не може бути вызначеный пѣзнѣйше якъ до 31. Сѣчня; а реченець той оголошувъ що року ц. к. краева Дирекція скарбу такъ въ урядовѣй часописи якъ и въ приватныхъ дневникахъ и черезъ уряды громадскіи; — належить протое звѣдувати ся, доки реченець до предложена фасіи буде вызначеный и до того реченця конечно предложити тую фасію, чтобы не дати поводу оцѣнюющей комисіи до ошачованя доходѣвъ безъ предложеной фасіи.

Всч. Духовенство маючи подану зъ ѳтси инструкцію зъ дня 25. Сѣчня 1898 ч. 766 (Епарх. Вѣдом. зъ р. 1898 ч. I. — пор. 1.), а теперъ поясне-

ний тутъ ближе способъ фасіонованя, и засады, котрыхъ власти скарбовѣ придержують ся, — буде могло само осудити, чи противъ назначеного податку особисто-доходowego належить внести рекурсъ або нѣ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18. Студня 1900.

Ч. 93.

Ч. 8648. — О предкладаню выказѣвъ священ. вдовѣ и сирѣтъ къ побору запомоги зъ фонда вдов.-сирот. управненыхъ.

Въ слѣдствіе представленя Комисіи фонда Архіепарх. вдовичо-сиротиньского въ справѣ щорѣчныхъ Выказѣвъ священ. вдовѣ и сирѣтъ, котрі не предкладають ся правильно, въ нихъ же часто не выказують ся всѣ въ деканатѣ замешкалі вдовы и сироты, а не згадуе ся и о тѣмъ, чому одна або друга выказана въ попереднорѣчнѣмъ, не естъ тоже выказана и въ Выказѣ тогорѣчнѣмъ — поновляє Митр. Консистерія дотычне свое розпоряджене зъ дня 13. Цвѣтня 1897 Ч. 2909 вразѣ съ покликаными тамже многими давнѣйшими приказами и настае подлежащимъ, щобы згадані Выказы рѣрѣчно предкладані були **найпѣзнѣйше по конецъ Листопада**, щобы въ нихъ **помѣщувано всѣ въ деканатѣ замешкалі Архіепархіальні свящ вдовы и сироты** къ побору запомоги управнені, а наконецъ такожь, маючи передъ очима Выказъ подѣбный попереднорѣчний, наводжено на случай **причину, для котрой одна або друга не згадуе ся теперь**, будучи вписаною въ Выказѣ такѣмъ зъ року попередного.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. Листопада 1900.

Ч. 94.

Ч. 8785. — Поданя о канонне установлене брацтва найсв. Тайнѣ будутъ рѣшені ажъ по обсажденю Митрополіи.

Всч. Парохи, котрі въ часѣ теперѣшного вакованя внесли тутъ поданя о канонне установлене брацтва Найсв. Тайнѣ, повѣдомляють ся, що тѣ ихъ поданя будутъ рѣшені ажъ по наступившѣмъ обсажденю Митрополіи, позаякѣ св. Ап. Престолъ не удѣливъ власти канонного впроваджуваня тыхже брацтвѣ въ часѣ теперѣшного вакованя.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 29. Листопада 1900.

Ч. 95.

Ч. 8389. — Призначає ся реченець испытѣвъ квалификаційныхъ кандидатѣвъ на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ.

Съ покликомъ на тут. рѣшене зъ дня 11. Жовтня с. р. Ч. 7167 въ АЕпархіяльныхъ Вѣдомостяхъ оголошене, подає ся Всч. Клиру до вѣдомости, що испытѣ въ квалификаційнѣй кандидатѣвъ на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ, письменнѣй и устнѣй, ѳтбудуть ся въ дняхъ 26. и 27. Грудня с. р. — Кандидаты мають дня 26. Грудня о 8. годинѣ рано явити ся въ сали засѣданъ Митрополитальной Консистеріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, дня 22. Листопада 1900.

Ч. 96.

Ч. 8896. — Въ справѣ поручена „Начерку науки религіи для I. класы школы. народной“

Накладомъ редакціи „Богословского Вѣстника“ выйшла книжочка п. з. „Оставьте дѣтей приходить ко мнѣ. Начеркъ науки религіи для I. класы школы народной“, уложивъ свящ. Л. Лужницкѣй. Такъ якъ „Начеркъ“ сей ѳтзначає ся короткимъ и дуже приступнымъ представленемъ исторіи стар. и нов. Завѣта, якъ такожъ основныхъ правдъ катехизмовыхъ, а подѣлъ и перепроваджене єсть добре и приноврене до практичного ужитку, проте поручає ся Всч. Духовенству яко пѣдручникъ, котрый съ користію при катехизаціяхъ уживати можна.

Цѣна 25 кр.; получить можна въ администраціи „Богословского Вѣстника“ або въ книгарни Ставропигійского Института.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.
Львѣвъ, дня 6. Студня 1900.

Ч. 97.

Ч. 9.138 — О поступованію при вѣнчаніяхъ съ бельгійскими пѣддаными.

Ц. в. Намѣстничество зъ 14. Студня 1900 Ч. 119.045 заудѣлило слѣдующе:
„K. k. Ministerium des Innern. Zl. 38338. Wien, am 24-ten November 1900. An die k. k. Statthaltereі in Lemberg.

Auf Grund von Verhandlungen, welche im diplomatischen Wege mit der königl. belgischen Regierung gepflogen wurden, wird der k. k. Statthaltereі eröffnet, wie folgt: Für die in Österreich zu einer Ehe schreitenden belgischen Staatsangehörigen wird das im Sinne des Hofkanzlei-Decretes vom 22. Dezember 1814 P. G. S. N-ro 108, beizubringende Ehefähigkeitszeugnis von der königl. belgischen Gesandtschaft in Wien ausgestellt.

Die Ausstellung erfolgt nur in der Voraussetzung, dass kein Umstand bekannt ist, welcher nach belgischen Rechte der Schliessung der betreffenden Ehe entgegenstände.

Zu den Förmlichkeiten, deren Beobachtung vor Eingehung der Ehe das belgische Recht den belgischen Staatsangehörigen vorschreibt, gehört unter Anderem auch die Erwirkung des Aufgebotes der Ehe in Belgien beziehungsweise bei einer belgischen Gesandtschaft oder einem ebensolchen Consulate. Die Auserachtlassung dieser Norm hat nun allerdings die Ungiltigkeit der Ehe nicht zur Folge und es kann daher auch der Nachweis hierüber, dass das im belgischen Gesetze geforderte Aufgebot thatsächlich erfolgt sei, nicht als eine unerlässliche Bedingung der Zulässigkeit der Eheschliessung in Österreich betrachtet werden. Gleichwohl handelt es sich hier um eine Förmlichkeit, deren Beobachtung den belgischen Partheien zu empfehlen ist. Aus diesem Grunde erscheint es angemessen und wird den österreichischen Trauungsorganen hiemit aufgetragen, dass sie derartige Partheien, welche ihre Intervention behufs Eheschliessung in Anspruch nehmen, erinnern, **sich auch in dieser Beziehung** — nicht bloß wegen Ausstellung des Ehefähigkeitszeugnisses — an die belgische Gesandtschaft in Wien zu wenden, damit diese dasjenige veranlasse, was dem belgischen Rechte je nach der Lage des Falles entspricht.

Hievon bleiben selbstverständlich vollkommen unberührt jene Normen, welche das **österreichische** Recht in Bezug auf die Aufbietung einer hierzulande von einem hierländigen Trauungsorgane zu schliessenden Ehe aufstellt.

Von dem Vorstehenden sind sämtliche Trauungsorgane des Verwaltungsgebietes mit Ausnahme der evangelischen Seelsorger, denen die Verständigung unmittelbar von hieraus im Wege des evangelischen Oberkirchenrathes zugeht, zur Darnachachtung ehestens zu verständigen.

Für den k. k. Minister des Innern:

Swoboda m. p.

Подаючи повыше розпоряджене до вѣдомости Всч. Священства душпастирського поручає ся перестерѣгати тоє точно.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 17. Студня 1900.

Ч. 98.

Ч. 8912. — Таксы за Литургіи фонда религійного.

Подає ся до вѣдомости Всч. Священства, що таксы, котрыми Выс. Правительство въ Галичинѣ и на Буковинѣ ремунерує Службы фонда религійного, суть слѣдуючї:

Читана Литургія 1 к. 57½ г., спѣвана Литургія 2 к. 10 г., анниверзарь т. є. спѣвана Литургія съ парастасомъ 3 к. 15 г.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 6. Студня 1900.

Ч. 99.

Обвѣщенія конкурсовъ.

Ч. 8622 — Розписуе ся конкурсъ на посаду катихити въ Бѣбрцѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Бѣбрцѣ розписала пѣдъ д. 28. Жовтня 1900. Ч. 2139 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 5-класовѣй школѣ мужескѣй въ Бѣбрцѣ съ поборами III. класу платъ по мысли арт. 11. уставы зъ дня 6. Липня 1899. (В. у. кр. Ч. 85) съ увзглядненемъ постановленя §. 4. уставы зъ дня 22. Червня 1899 (В. у. кр. Ч. 81). — Священники убѣгающіи ся о тую посаду мають свои належито удокументованіи поданія посредствомъ своихъ Ординаріятскихъ комисарѣвъ школьныхъ внести до выше сказаной ц. к. окружной Рады школьной до дня 15. Грудня 1900.

Тое подае ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Оть Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 22. Листопада 1900.

ХРОНИКА.**Умѣщеня.****Завѣдательства получили 00.:**

- Ч. 7506. Александръ Гутковский въ Пльсняхъ,
Ч. 8114. Емилианъ Билинкевичъ ex currendo въ Долгѣмъ дек. Стрыйского.

Сотрудничества получили 00.:

- Ч. 8434. Лука Захаряевичъ експонов. въ Рахини,
Ч. 8279. Стефанъ Мохнацкій новопоставл. пресвит. въ Боркахъ малыхъ, cum jure directionis,
Ч. 8111. Петро Гарухъ въ Сушнѣ,
Ч. 8112. Володимиръ Куницкій новопоставл. пресвит. въ Камьянкахъ.

Введеный :

- Ч. 7921. О. Григорій Городницкій въ завѣд. Серетця.

Увѣльненый 00.:

- Ч. 7921. Григорій Городницкій отъ сотр. въ Серетцѣ,
Ч. 7924. Іосифъ Яросевичъ отъ сотр. въ Залѣзяхъ новыхъ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

- Ч. 6508. — на Тростянець: 1) Іоанъ Гургалъ, 2) Левъ Авдыковичъ, 3) Юліанъ Твардіевичъ.
Ч. 7465. — на Дулѣбѣ: 1) Петро Шанковский, 2) Алексей Бобикевичъ, 3) Константинъ Петрушевичъ, — а въ списѣ: 4) Михайлъ Яцкевичъ.

Презенты получили 00.:

- Ч. 7103. Діонисій Свистунъ на Чернихѡвъ,
- Ч. 7866. Северинъ Наконечный на Пѡддѣстрыны,
- Ч. 8264. Илярій Гучковскій на Красне,
- Ч. 8134. Теофіль Копыстянскій на Клебанѡвку,
- Ч. 8001. Емилианъ Король на Сараньчуки,
- Ч. 8280. Николай Садовскій на Шибалинъ,
- Ч. 8590. Теофіль Войтовичъ на Козару.

Вставлено ся до Выс. Президіи ц. к. Намѣстництва взглядомъ канон. институціи 00.:

- Ч. 710 . Діонисія Свистуна на Чернихѡвъ,
- Ч. 7704. Александра Ротка на Плотичу
- Ч. 7866. Северина Наконечного на Пѡддѣстрыны,
- Ч. 8264. Илярія Гучковского на Красне,
- Ч. 8134. Теофіля Копыстянского на Клебанѡвку,
- Ч. 8001. Емилиана Короля на Сараньчуки,
- Ч. 8280. Николая Садовского на Шибалинъ,
- Ч. 8590. Теофіля Войтовича на Козару.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва соглашае ся на канон. институцію 00.:

- Ч. 8016. Григорія Дякова на Жеребки,
- Ч. 8858. Илярія Гучковского на Красне,
- Ч. 8767. Александра Юрика на Дроговыже,
- Ч. 8069. Діонисія Свистуна на Чернихѡвъ,
- Ч. 8708. Николая Садовского на Шибалинъ.

До канон. институціи вѡзванъ слѣдующій 00. на мѣсяць Мартъ 1901.:

- Ч. 8016. Григорій Дяковъ на Жеребки,
- Ч. 8069. Діонисій Свистунъ на Чернихѡвъ,
- Ч. 8708. Николай Садовскій на Шибалинъ,
- Ч. 8767. Александръ Юрикъ на Дроговыже,
- Ч. 8858. Илярій Гучковскій на Красне.

Канон. институцію получили 00.:

- Ч. 7104. Ярославъ Мандычевскій на Нал, же,
- Ч. 7506. Зеновій Перфецкій на Пальчинцъ,
- Ч. 8385. Левъ Бачинскій на Должанку.

Испытъ конкурсовый парохіальный выдержали 00.:

- Ч. 7603. 1) Іосифъ Рейтаровскій, 2) Тимофей Бордулякъ, 3) Іоанъ Барановскій, 4) Григорій Дичковскій, 5) Теодоръ Ковальскій, 6) Маріанъ Клодзеньскій, 7) Іосифъ Дикій, 8) Михайль Горчинскій, 9) Николай Малый.

Выс. ц. к. Намѣстництво заведомило Митр. Консистоцію, що Выс. ц. к. Министерство вѣроисп. и просвѣты асигновало плату зъ фонда религійнаго для частныхъ сотрудниковъ:

- Ч. 7719. въ Дубѡвцяхъ на 1. рѡкъ,
- Ч. 7528. въ Стрыбцѣ на 1 рѡкъ

Митроп. Консисторія встала ся до Выс. ц. к. Намѣстництва:

а) о продовжене платы зъ фонда религ: для приват. сотрудника:

Ч. 7981. въ Луцѣ малой.

б) о дарѣ ласки для:

Ч. 8163. Софій Артимовичъ вдовы по бл. п. пароху Руды.

Ц. К. Краева Рада шкільна заименовала стальымъ катихитою:

Ч. 6161. О. Іоана Кордубу при 6-класовѣй школѣ женскѣй въ Тербовли.

Грамоту отпустигельну зъ АЕпархіи въ Епархію Станиславѣвску получивъ:

Ч. 8437. О. Василій Ковчъ новопоставленый пресвитеръ.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 20. Студня 1900.

Андрей Бѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТИ

РѢКЪ 1900.

Выдано дня 28. СѢДНЯ * Ч. XVI.

Ч. 100.

Ч. 9296. — Набоженство и ѡдпусть на конецъ старого и початокъ нового столѣтія.

Св. Отець выдавъ посредствомъ св. Конгрегаціи ѡдпустѡвъ слѣдующій декретъ:

DECRETUM urbis et orbis.

Regi saeculorum Christo Iesu iam prope labentis aevi finem, novique properantis initia solemniter consecrare omnes, quotquot ubique terrarum sunt, Redemptos maxime convenit; tum ut pro acceptis ab Illo, elapso praesertim saeculo, beneficiis gratiae peragantur, tum ut in tam adversis rerum vicissitudinibus validiora auxilia ad novum feliciter ineundum Ipse misericors et clemens tribuat.

Quibus superiore anno praeludens Beatissimus Pater et Dominus Noster Leo XIII Decreto S. RR. C. die 13. Novembris dato concessit ut etiam incipientis Ianuarii anni MCMI media nocte *in templis ac sacellis exponi posset adorandum augustissimum Eucharistiae Sacramentum, facta potestate legendi vel canendi eadem hora coram Illo unicum Missam de festo in Circumcisione Domini et Octava Nativitatis; fidelibus autem sive infra, sive extra Sacrificii actionem de speciali gratia S. Synaxim sumendi.*

Nunc vero cogitanti Beatissimo Patri de novo aliquo stimulo fidelium pietati addendo, tam solemni eventu, innotuit plures Sacrorum Antistites, piasque Sodalitates in votis habere, ut Christifideles spiritualis Indulgentiarum thesauri divitiis adlecti, undequaque ad Sacrosanctae Eucharistiae adorationem invitarentur, qui et illatas Numini iniurias reparare, et seipsos Eiusdem saavissimo Cordi arctius coniungere satagerent.

Quae cum apprime Eius voluntati responderent, Beatissimus Pater benigne largitus est, ut omnes Christifideles, qui Sacramentali Confessione rite expiati et S. Synaxi refecti in templis ac sacellis, ubi Sanctissima Eucha-

ristia adservatur, coram Augustissimo Sacramento publicae adorationi exposito a media nocte diei 31. Decembris ad meridiem usque diei 1. Ianuarii, qua libuerit hora integra orationi vacando etiam iuxta mentem Sanctitatis Suae pias ad Deum preces fuderint, Plenariam Indulgentiam assequi possint et valeant.

Quantum vero temporis adoranda Eucharistia exposita manere debeat, dummodo intra memoratum duodecim horarum spatium fiat, Sanctitas Sua Ordinariorum prudentiae reliquit.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die XVI. Novembris anno MDCCCC.

S. Card. CRETONI

S. C. Indulg. et SS. Reliqq., Praefectus.

FRANCISCVS SOGARO, Archiep. Amiden.
Secretarius.

Отвѣтно до предлежаючого декрета розпоряджає ся наступаюче I. оголошенє и II. порядокъ набоженства.

I.

Всѣ. Душпастырѣ обвѣстятъ два разы, разъ въ одинъ день Святъ Рождественныхъ, а другій разъ въ недѣлю по Рождествѣ народови, що въ туюжъ недѣлю кѣнчить ся старе девятьнадесяте, а на другій день въ понедѣлокъ зачинає ся нове, двадцате столѣтїє по Рождествѣ Христовѣмъ. Рѣчь тая пригадує намъ въ особенный спосѣбъ тоє превелике и цѣлкомъ незрѣване дѣло Боже, противъ котрого весь свѣтъ и всѣ можливїи свѣты ничимъ суть, т. е. що Господь Богъ Самъ, друга Особа Бога Сынъ Божїй, котрый єсть единымъ правдивымъ Богомъ разомъ зъ Отцемъ и Духомъ св., ставъ ся чоловікомъ для насъ: *Тако возлюби Богъ мїръ, яко и Сына своего единороднаго даде єсть* (І. 3, 16.); и Сынъ Божїй оцѣрувавъ Себе цѣлкомъ для насъ, въ найбѣльшѣмъ убожествѣ, пониженьяхъ и терпѣнїяхъ, а въ кѣнци въ смерти Своей на крестѣ: *Возлюбившаго мене, и предавшаго себе по мнѣ* (Гал. 2, 20.); и по докѣнченю такъ великого спасенїя въ земнѣмъ Своємъ житю неустанно дотеперь и до кѣнца свѣта перебувавъ съ нами въ найсв. Тайнѣ Евхаристїи поновляє всегда при кождѣй св. Литургїи цѣлковите жертвованє Себе за насъ и въ поживлѣнє до житя вѣчного Себе намъ дає. И такимъ чуднымъ, всѣ гадки людскїи переходячимъ правдиво Божиимъ способомъ очистивъ насъ Г. Іисусъ Христосъ ѣтъ грѣхѣвъ нашихъ: *Любящу ны, и омывшу насъ отъ грѣхѣвъ нашихъ кровїю своею* (Апок. 1, 5.); и дає намъ ласку божю освящаючу, черезъ котру єсьмо дѣти Божїи и наслѣдники житя Божого въ небѣ, такъ

що покликаний єсємо до участія въ добрахъ и въ житю Самого Господа Бога, съ чимъ жаднѣй инші добра сотвореніи, хотѣбы и не знати якъ великій були, ніякъ и найменше зрѣвнати ся не дадутъ и напротивъ того зовсѣмъ ничимъ суть: *Посла Богъ Сына своего... да всьновленіе воспріймемъ* (Гал. 4, 4.), *аще же чада єсмы, то и наслѣдники, наслѣдники убо Богу, сонаслѣдники же Христу* (Рим. 8, 17.).

Колижъ конецъ старого и початокъ нового столѣтія ѿ Рождества Христоваго намъ въ цѣлкомъ особенный способъ пригадує тую такъ велику ласковъ Божу и дѣло Боже для насъ, тожъ зъ всѣхъ мѣрь годить ся, щобы мы при тѣй способности:

1) въ особенный способъ выразили Господу Богу **подякуване** за тую любовъ Бго и спасеніє наше, за що очевидно николи досыть Господа Бога славити и Бму дякувати не зможемъ. И окрѣмъ загального дѣла спасенія, має каждый зъ насъ дякувати за всѣ особенніи, тѣлесніи и духовніи дары, въ цѣломъ житю нашѣмъ, якъ также родинѣ и другимъ людямъ съ нами злученымъ, а въ кѣнци и всей Церквѣ св. и всему Свѣтови им. въ послѣднѣмъ сѣмъ столѣтію удѣленіи. А и за всѣ дотеперѣшай терпѣнія нашѣ дякуймо Господеви, бо и въ тыхъ Господь Богъ не опускає насъ и помагає намъ и лише на добре, и то дуже велике добро наше допускає ихъ на насъ.

2) Кромѣ того єсть намъ необходимо потрібнымъ, щобысємо, поки тутъ на земли жїємо, неустаяно ажъ до кѣнца житя, отже и при теперѣшнѣй особеннѣй способности Господа Бога **просили**: *Просите и дастъ ся вамъ* (Мат. 7, 7.) *Подобаетъ всегда молитися и не стужати си* (Лук. 18, 1.) за себе, за свою родину и тыхъ съ котрыми жїємо, за всю Церковь св., Христіянъ ѿ Церкви ѱтлученыхъ и невѣрныхъ, за живыхъ и помершихъ. А тымъ бѣльша єсть потреба молити ся, коли мы теперь въ такъ небезпечныхъ часахъ жїємъ, где всюды въ свѣтѣ премногѣи и превеликѣи збѣршенія власне противъ вѣры св. суть. Но все въ рукахъ Божихъ єсть, и Господь Богъ силенъ єсть ѿ всѣхъ небезпеченствъ охоронити и выбавити насъ: удавайме ся прото до найсолодшого Сердца Господа Іисуса Христа, преблагого Бога и Спасителя нашего, и просѣмъ въ наибѣльшѣй покорѣ, но и съ неограниченѣи уфностевъ на сїє нове столѣтіє о велике умноженє ласки Божои и милосердія собѣи и всей Церквѣ св. и всему свѣтови. — Дальше

3) треба намъ Господу Богу **надгороджувати** за всѣ зневаги ѿ насъ и ѿ другихъ людѣи здѣланіи. Маємъ мы певно Господа Бога надъ все любити, и длятого жалѣти и по можности старати ся надгородити за то, щосємо Бго образили, и за меншіи щоденніи грѣхи, але передовсѣмъ за грѣхи смертніи и особливо за тыхъ, котріи въ крайнѣмъ заслѣпленю на погибель собѣи и другимъ таку невыповѣджену любовъ и офѣру Господа Бога зовсѣмъ ѱткидають, и также зъ законѣи публичныхъ и зъ шкѣлъ (якъ тоє въ рѣжныхъ краяхъ дѣє ся) вѣру Христову усувають або усунути старають ся. — Въ кѣнци

4) належить намъ старати ся, -щобысьмо все бѣльше и стислѣйше съ божественнымъ Сердцемъ Господа Бога и Спасителя нашего **любовію злучили ся** и посвятили ся Ему, котрый зъ всѣхъ мѣръ достоинъ есть всея любви и пожертвованія зъ стороны нашої и въ котрѣмъ Единѣмъ все добро и спасеніе всѣхъ насъ есть: нѣсть иного имене подъ небесемъ данаго въ человѣцѣхъ, о немже подобаетъ спастися намъ (Діян. 4, 12.). Такъ щобы каждый зъ насъ мѣгъ сказати съ св. Апостоломъ Павломъ: Кто ны розлучить отъ любви Божіей? скорбь ли, или тѣснота, или гоненіе, или гладъ, или нагота, или бѣда, или мечь?... Но во всѣхъ сихъ препобѣждаемъ за возлюблшаго ны. Извѣстѣхъ ся бо, яко ни смерть, ни животъ... ни ина тварь кая возможесть насъ розлучити отъ любви Божіей, аже о Христѣ Іисусѣ Господѣ нашемъ (Рим. 8, 35. 37—9.).

А щобы мы всѣ тымъ лѣпше выповнили той такъ великій и милый обоязокъ, абы за таку велику любовь Божу и дѣло спасенія нашего и за всѣ дары въ минушѣмъ столѣтію намъ и всему свѣтови удѣленъ Господу Богу **дякувати**, Его о великій ласки и милосердіе въ новѣмъ столѣтію для себе и всего свѣта **просити**, дальше **надгороджувати** за всѣ грѣхи нашѣ и всего свѣта, и въ кѣнци себе чимъ разъ стислѣйше **любовію злучати** съ найсолодшимъ Сердцемъ Господа Іисуса Христа, Единого Бога и такъ великого Спасителя нашего — прото св. Отець дозволивъ, щобы въ день 1. Януарія 1901 були торжественно выставленъ найсв. Тайны, ѡтъ пѣвночи въ недѣлю 31. Грудня 1900 до полудня въ понедѣлокъ 1. Сѣчня 1901. Такожъ дозволено, щобы въ саму пѣвночь зъ недѣлѣ на понедѣлокъ, тамъ де тое есть можливимъ, була ѡтправлена при выставленю найсв. Тайнъ св. Литургіи, при котрѣй вѣльно есть такожъ вѣрнымъ причащати ся.

Окрѣмъ того удѣливъ Св. Отець повный ѡдпустъ для всѣхъ тыхъ, котрѣй исповѣдають ся, запричащаютъ ся, и въ тойже понедѣлокъ передъ выставленими найсв. Тайнами одну котру небудь (ѡтъ пѣвночи до полудня) цѣлу годину молити ся будутъ, притѣмъ, также и въ намѣреню Его Святости помолити ся можуть (щонайменше 5 Отче нашъ и 5 Богородице Дѣво змовити, або иншій якѣ молитвы такогожъ треваня).

Сповѣдати ся а такожъ причащати ся можна або въ недѣлю або въ понедѣлокъ, и або передъ годинною молитвою або по нѣй.

Взглядѣмъ цѣлсгодинной молитвы есть черезъ письмо св. Конгрегаціи Ѡдпустѣвъ изъ 14. Грудня 1900 дане тое дуже велике улєкшенє, що молитва тая може ѡтбувати ся такожъ пѣдчасъ слуханя обовязковои Службы Божої при выставленихъ найсв. Тайнахъ; та и молитвы (и спѣвы) самої св. Литургіи можуть въ цѣли достуπленя тогожъ ѡдпусту служити, щобы лише пѣдчасъ тоїжъ Службы Б. и при тыхже молитвахъ мати повыше намѣрене (т. е. дякованя за минуше и прошеня за нове столѣтіє, надгородженє за зневаги и стислѣйше съ божественнымъ Сердцемъ Спасителя нашего злучене), дальше щобы додати особну молитву въ намѣ-

ренію Ёго Святости, и щобы доповнити часъ моленя ся передъ найсв. Тайнами до цѣлои години, если Служба Божа скорше ѡтправила ся.

Розумѣ ся, що молитвы и спѣвы иншихъ набоженствъ (всеночне, утренья, акафистъ) могутъ такожь пѣдъ тыми самими условіями до позысканя ѡдпущу служити.

Тое отже все мають Всч. Душпаствѣ вѣрнымъ, якъ сказано, два разы оголосити, а такожь и порядокъ набоженства низше слѣдуючій. Оголошене тоє може бути въ Рождественій свята коротке, но въ недѣлю по Рождествѣ мае бути обширне и становити предметъ проповѣди того дня. Належитъ заразомъ завѣзвати вѣрныхъ, щобы и тїи всѣ, котрі бы не намѣряли доступити сказаного ѡдпущу, предѣь хотъ на часъ прійшл и помолити ся передъ Найсв. Тайнами; и най на тоє уважають родичѣ и господарѣ взглядомъ всѣхъ домашнихъ своихъ.

Примѣчає ся ще, що тымже письмомъ Св. Конгрегаціи ѡдпустѣвъ до зволено такожь для Священникѣвъ, котрі схотять доступити сего ѡдпущу абы въ часѣ цѣлогодинной молитвы передъ выставлеными найсв. Тайнами правили Св. Литургію, ѡтправляли инші Набоженства церковній (розумѣ ся неперерываній сповѣданемъ вѣрныхъ або чимсь иншимъ) або такожь ѡтмавляли правило церковне — щобы лише заховати при тѣмъ всѣ выше для вѣрныхъ наведені условія.

II.

Набоженство на 1. Януарія ст. ст. 1901 розпоряджає ся на пѣдставѣ порозумѣня всѣхъ трохъ нашихъ Ординаріятѣвъ слѣдуюче:

а) Въ церквахъ, при котрыхъ есть бѣльше нѣжь одинъ Священникъ, и хотъ одинъ такий, котрый не мае обовязку до правленя Службы Б. нѣ великои, нѣ иншой св. Литургіи для означеныхъ класъ людей (ученики, войско, въ шпиталю, въ капліци увязненыхъ и т. д.) — мае ся правити въ недѣлю 31-ого Грудня о 10-ѣй годинѣ въ вечеръ всеночне т. є. велика вечерня, литія и утренья праздника Обрѣзанія и св. Василия; по утрени наступитъ выставлене св. Дарѣвъ, пѣснь „Тебе Бога хвалимъ“; по благословенію народа на „Спаси Боже люди Твоя“ наступитъ торжественна пѣвнѣчна Служба Б. спѣвана а взглядно понтификальна. (Апостолъ и Евангеліє недѣли предѣь Богоявленіємъ, Обрѣзанію и св. Василию). По заамвоннѣй молитвѣ супликація и благословеніє св. Дарами, а по ѡдпустѣ змовитъ ся въ намѣреню Св. Отца 5. Отче нашъ, 5. Богородице Дѣво, 1. Вѣрую и Псаломъ 50-ый.

Вмѣсто проповѣди мае ся по можности хотъ часть Енциклики „о Іисусѣ Христѣ“ прочитати. Но въ разѣ такого читаня треба перестеречи вѣрныхъ, щобы тїи, котрі хотѣли бы пѣдчасъ нѣчнои Службы Божой годинну молитву ѡтбути, мають туюжь молитву ажъ по проповѣди зачинати.

Св. Дары лишаютъ ся выставленій черезъ цѣлу нѣчь ажъ до слѣдующого полудня.

Въ самъ праздникъ Обрѣзанія будутъ правити ся евентуально читаніи Литургіи, и то (если лишь возможно) передъ выставленными найсв. Тайнами, ѳтправить ся въ свѣй часть Служба Б. спѣвана и закончить ся супликаціевъ, змовленемъ 5. Отче нашъ и 5. Богородице Д. въ намѣреніи св. Отца и схованемъ св. Дарѡвъ, если 2 год. въ полудне вже минула. Въ противнѡмъ разѣ мають ся Дары св. ще выставленій лишити и ажъ въ полудне (на пр. при ѳтправѣ акаѳиста ко Іисусу Христу) сховати.

Священника, котрый править пѡвнѡчну св. Литургію, и вѣрныхъ, котріи хотять при тѡйже св. Литургіи причащати ся, обов'язуемъ, щоби ѳтъ часу звиклои своєї вечерѣ, а що найменше ѳтъ 10-ои години въ вечерѣ, були натщо. — Примѣчає ся тутъ, що тії Всч. Священники, котріи мають власть *binandi*, не могутъ власти тої употребляти къ ѳтправленію сеї пѡвнѡчної Литургіи, але лише на тії Службы Б., на котріи имъ власть тая wyraзно уѣлена зѡстала.

б) Въ церквахъ же, где нема Священника къ ѳтправленію пѡвнѡчної св. Литургіи, значе ся всеночне 1. Януарія о пѡвночи выставленемъ св. Дарѡвъ съ пѣсною „О спасительная Жертва“; по Утрени и пѣсни „Тебе Бога хвалимъ“ и по благословенію народа св. Дарами, все проче якъ выше, вынявши, що въ ночи не буде Службы Божіи.

Въ обохъ разѡхъ, такъ пѡдъ а) якъ и пѡдъ б), має Настоятель церкви постарати ся, щоби въ нѡчныхъ годинахъ, если не по 8. то хоть по 4. мушинъ, що години передъ найсв. Тайнами змѣняючи ся молили ся. Можна въ тѡй цѣли запросити членѡвъ брацтвъ або головы родинъ. Въ денныхъ годинахъ передъ ѳтправою великої Службы, можна такожъ запрашати члени брацтвъ жѣночїихъ.

Розумѣє ся само собою, що мусять такожъ въ ночи хоть два, а въ день хоть одинъ изъ приналежнихъ до церкви мужѡвъ (провизоры, паламарь, дякъ) въ церквѣ неустанно перебувати, такъ щоби на нихъ можна цѣлкомъ безпечно взглядомъ церкви и свѣтла спустити ся.

Въ разѣ же, если бы Настоятель церкви не мѡгъ о томъ постарати ся, щоби въ нѡчныхъ годинахъ неустанно мушины молячіи ся передъ найсв. Тайнами були, мусять тїеже Тайны св. (котріи однаковъ що найменше черезъ одну повну годину ѳтъ пѡвночи взглядно ѳтъ скѡнченої проповѣди мають бути выставленіи) сховати ся, и ажъ въ ѳтповѣдну годину дня по попереднѡмъ дзвѡненію зновъ выставити ся, при чѣмъ можна заразъ н. пр. акаѳистъ ко Сладчайшому Іисусу ѳтправити.

Въ прочѡмъ выставленій Тайны св. не належить черезъ цѣлый часъ ѳтъ пѡвночи до полудня нѣколи заслонювати, съ выняткомъ, если бы въ день 1. Януарія мала бути проповѣдь.

Взглядомъ тойжъ проповѣди въ день 1. Януарія примѣчае ся, що она може вынятково опустити ся. Если же Настоятель церкви усмотритъ проповѣдь въ той день мати (що такожъ съ великимъ пожиткомъ може бути злученымъ), то належить що до часу сеи проповѣди слѣдующе заховати:

1) Треба напередъ оголосити годину, въ котрѣй проповѣдь розпочне ся, и не скорше, але доперва въ пару минутъ по оголошенѣй годинѣ проповѣдь розпочати. И если н. пр. означитъ ся година 10-а, то треба вѣрныхъ уважными зрѣти, що тѣ, котрѣ хотѣли бы въ цѣли позысканя ѡдпусту годинну молитву передъ проповѣдею ѡтбути, мусять туюже найпѣзнійше о год. 9-ѡй розпочати, позаякъ пѡдчасъ проповѣди будуть Тайны св. заслоненѣ и проповѣдь буде молитвѣ перешкаджати. И

2) въ кождѡмъ разѣ мусить проповѣдь передъ 11-овѣ годинѡвъ закончити ся, чтобы и по проповѣди бувъ ще часъ на цѣлогодинне молене ся передъ найсв. Тайнами. Въ данѡмъ разѣ позволяе ся, чтобы проповѣдь сѣя вынятково передъ розпочатеми св. Литургіи ѡтбула ся.

О́тъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѡвъ, дня 27. Студня 1900.

О́тъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Андрей Вѣлецкій.

Викарій Капитулярный.

Львѣвско-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1900.

Выдано дня 30. Студня

Ч. XVII.

Ч. 101.

Ч. 9533/900 — Повѣдомлене о дни вступленя на престоль Митрополитій Преосвящен-ного Андрея Графа на Шептицяхъ Шептицкого Епископа Станиславѣвского.

Митрополитальна Консисторія поспѣшає дуже при-ятною вѣдомостію подѣлити ся съ ВЧ. Духовенствомъ АЕпархіи а именно, що

Преосвященный Андрей Графъ на Шептицяхъ

ШЕПТИЦКІЙ

Епископъ Станиславѣвскій

именованный ѡтъ Найяснѣйшого Цѣсаря и Пана на-шого Францъ-Іосифа I. подъ днемъ 31. Жовтня сего року, а преконизованный ѡтъ Святѣйшого Отця Папы Льва XIII. на Консисторіи публичной дня 17. Студня сего року ѡтбув-шій ся на Митрополита Галицкого, Архієпископа Львѣвского, Епископа Каменця Подольского, намѣряє

въ Четверть дня **17. Сѣчня 1901** въ день св. Апостолъ 70-ти вступити на престолъ Галицкихъ Митрополитовъ. Тое торжество положить конецъ сиротству АЕпархіи и розпочне по воли Божой и по найгорячѣйшему желанію щиро люблячихъ и преданныхъ сердець цѣлого Духовенства и вѣрнаго руского народу свѣтлу епоку гр. кат. руской Церкви.

Для достойного отпразднованя радостной и все-свѣтлой сеи урочистости препоручае ся, щобы:

1. ВЧ. Духовенство по попереднѣмъ заповѣдженію въ найблизшу Недѣлю долучило до торжественной Службы Божой, Службу за всякое прошеніе на намѣреніе Преосвященного АЕпископа и Митрополита нашего Куръ Андрея, щобы на тѣйже Службѣ Божѣй подъ конецъ отсѣвано пѣснь св. Амврозія: „Тебе Бога хвалимъ“ и вознесло трикратне многолѣтствіе Найдостойнѣйшему Архипастырю.

2. Щобы во всѣхъ Службахъ церковныхъ приписанымъ способомъ Преосвященного Архиепископа и Митрополита Куръ Андрея споминало.

3. Щобы ВЧ. Духовенство на тоє торжество въ дни выше згаданѣмъ по можности до Львова прибуло; ВЧ. же Парохи парохій Львѣвскихъ съ процесіями въ походѣ якъ звичайно торжественнѣмъ до Архикатедрального Храма св. Великомуч. Георгія о год. пѣвъ до першой для взятія участи въ томъ торжествѣ наснѣли, где для

нихъ мѣстце ѡтповѣдне въ мысль програмы, котра по-
знѣйше заудѣлена буде, означене зѡстане.

Митрополитальна Консисторія буде лише толкова-
телемъ чувствъ ВЧ. Духовенства и вѣрныхъ, если зая-
вить словами Царя Пророка Давида: „Сей день, егоже
сотвори Господь, возрадуемся и возвеселимся
въ онъ.“

ОТЪ МИТРОПОЛИТАЛЬНОИ КОНСИСТОРІИ.

Львѡвъ дня 30. Студня 1900.

Андрей Валецкій.

Викарій Капитулярный.

П Р О Г Р А М А

торжественного вступленя

Преосвященного Митрополита Галицкаго, Архієпископа
Львѣвскаго, Епископа Каменецкаго

КИРЬ АНДРЕЯ НА ШЕПТИЦЯХЪ

Ш Е П Т И Ц К О Г О

НА МИТРОПОЛИЧІЙ ПРЕСТОЛЪ

при Архикатедральномъ Храмѣ св. Георгія въ Львовѣ,

дня 17. н. ст. Сѣчня 1901.

1. Два грем. крылошане, Митроп. Капитулою делеговані, виїзджаять до Галича и сопроводжаять Преосв. Митрополита ажъ на дворець Львѣвскій;

2. на двѣрци Львѣвскѣмъ ожидаютъ Преосвященного Митрополита в сали: Митрополита Капитула, Представитель Капитулъ Перемыской и Станиславѣвской, Ректоратъ Семинаріи, Представитель духовенства свѣтского и монашеского;

3. при вїїздѣ на перонъ витає Преосвященного Митрополита Хоръ Семинаріи, на перонѣ въ шпалерѣ уставленный, торжественнымъ имномъ церковнымъ: „**Слава въ вышнихъ Богъ,**“ котрый то имнѣ спѣвати ся буде такъ довго, доки оба делегаты капитульній не спроводятъ Преосв. Митрополита до приготованой на привитанє салѣ;

4. въ сали привитає Преосвященного Митрополита короткими словами; Препозита Капитулы Митрополитичей Архипресвитеръ Андрей Бѣлецкій;

5. коротка ѡтповѣдь Преосвященного Митрополита, по чѣмъ на возгласє Препозита хоръ Семинаріи ѡтспѣває торжественне „**Многая лѣта**“ и удасть ся заразъ найкоротшою дорогою до св. Юра;

4. вїїздъ Преосвященного Митрополита до Архикатедральнаго храму св. Георгія;

5. у брамѣ св. Юра ожидаютъ Преосвященного Митрополита: 2 капеляны въ епитрахиляхъ съ Понтификаломъ, повна асиста, крылошанинъ греміяльній въ тозѣ, епитрахили и колпаку съ Митроп. крестомъ, трехъ священникѣвъ въ всѣхъ ризахъ съ Папскими Буллами и Паліємъ, (Преосвященный Владыка Перемыскій съ своею асистою), крылошане греміяльній въ тогахъ и колпакахъ, крылошане почетній, прибувшіе деканы и душпастирѣ, брацтва: Архикатедральне, Василянське, Успенське, св. Пятницѣ и Петропавловське въ 2. рядахъ ѡтъ брамы ажъ до катедры пѣдъ проводомъ 3. церемонієрѣвъ;

6. Прибувшій Преосвященный Митрополитъ стає у брамѣ и возлагають на него Мантію, Омофоръ и Митру и дають жезлъ и кропило;

7. похѣдъ въ Храмъ шпалеромъ брацтвъ въ повышѣмъ порядку; розпочиває же похѣдъ брацтво Архикатедр. (прочіе брацтва стоятъ), а кѣнчить Преосв. Митрополитъ кропячи людей св. водою при спѣвѣ хору Семинарського зъ балкона Храму; „**Всѣмъ нынѣ радости исполнишася;**“

8. Преосв. Митрополитъ ставши у дверей храма читает на возгласъ діакона: **ГД҃С помолимся**, молитву входа: **Владыко ГД҃и** (Понтиф. 144) Хоръ: **Аминь**, а Архипресвитеръ подае Преосвященному ключъ церковный, по чѣмъ діаконъ принявши благословеніе кадила возглашает кадячи Архіерея: **Да благословитъ Тебѣ ГД҃ъ отъ Сїона**. Хоръ: **Аминь**, а Архіерей входитъ, кропячи св. водою, ажъ передъ царскіи врата.

9. Молебень, якъ Понтиф. 148, а по молебнѣ входитъ Преосвященный Митрополитъ на Тронъ;

10. Архипресвитеръ: **Вѣнчимъ**, а Канцлеръ, ставши въ епитрахили на солен передъ иконою Спасителя читает Папскіи Буллы и завѣдомлене о номинаціи въ оригиналѣ, а почетный крылошанинъ зъ амвона въ языцѣ рускомъ

11. теперь снимають зъ Преосвященного Митрополита Мантию и убирають въ всѣ ризы Архіерейскіи, при чѣмъ подають такожъ Сакось;

12. по тѣмъ принимаетъ Преосвященный Митрополитъ палліюмъ приписаннымъ способомъ;

13. Преосвященному Митрополиту подаеся митра и жезлъ, по чѣмъ Преосвященный Митрополитъ всходитъ на Митрополичій Тронъ и поблагословивши народъ ручнымъ крестомъ засѣдает на тѣмже;

14. М. Капитула окружает Тронъ, а Архипресвитеръ держитъ промову, на котру Преосв. отвѣтивши возноситъ многолѣтствіе: **Его Святости и Его Величеству Императорови**, а Архипресвитеръ Преосвященному Митрополитъ; по́дчасъ „**Многала́лѣтѣ**“ складаетъ Преосвященному Митрополитъ Капитула и прочій киръ омагіюмъ;

15. по омагіюмъ слѣдуетъ передъ головнымъ престоломъ (жертвеникомъ): **Тебе Бога хвалимъ: Благословеніе св. Дарами; Бѣди имя ГД҃не и Отпустъ**, а по Отпустѣ: Многолѣтствіе и

16. похѣдъ до палаты при звычайныхъ церемоніяхъ и Архіерейске Благословеніе зъ балькона.

УВАГА: На початку и при кѣнци Торжества дзвонити ся має въ всѣхъ Львовскихъ церквахъ.

Представленія будуть ся ѡтбувати дня 18. ѡтъ 12-ои години почавши.

Зъ друкарнѣ Ставропигійскаго Института
пѣдъ зарядомъ І. Данилюка.

Додатокъ до Архієпархіальныхъ Вѣдомостей.

ВЫКАЗЪ АЗБУЧНЫЙ

предметовъ находячихъ ся въ Львовско-Архієпарх. Вѣдомостяхъ

отъ 1889*—1898 р. включно

уложилъ

О. ЮЛІАНЪ ТВАРДІЕВИЧЪ

парохъ въ Дмитровичахъ.

ЛВѢВЪ.

Накладомъ Митроп. Ординагіату.

Изъ типографіи Ставропигійскаго Института,
подоъ зарядомъ О. Данилюка.

1899.

RECEIVED 1827-18

Примѣчаніе; Перше число по наведенѣмъ предметъ означае рѣчникъ Вѣдомостей,
а друге сторону тогожь.

А.

Авдієнція депутаціи рускои у св. Отца. 1893 — 77. 1895 — 187.

Австрійске стоваришенъ им. св. Рафаила въ Вѣднѣ для охорони католицкихъ
емигрантѣвъ — поручаеся матеріальне и моральне попиранье его. — 1891. 95.

Администраційнѣ законы въ руской мовѣ; поручаеся выданный д-ромъ Савча-
комъ збѣрникъ тыхже. — 1893. 154.

Адресъ Епископата Австрійского о бѣдствениѣмъ положенію Апостольского
Престола — Отповѣдь св. Отца на тойже. 1889. 31. — Отповѣдь св. Отца
на адресу збѣранныхъ въ Вѣднѣ австрійскихъ Епископѣвъ. — 1894. 97.

Отповѣдь св. Отца на адресъ по поводу 60-лѣтнего священства С. С.
П. Льва XIII. — 1898. 9.

Адресъ и Евангеліє маючія вручити депутацією Русинѣвъ до Риму по поводу
50-лѣтнего Епископского Юбилея С. С. Папы Льва XIII. — збиранье
складокъ на оправу тыхже. — 1893. 41.

Акафісты. Отпущы для нихъ. — 1897. 212.

Акушерки. Инструкція о обученію ихъ. — 1897. 96.

Америка. — Инструкція, якъ поступати душпаствырю, если кто рѣшаеся переселити
до ней. — 1891. 132.

Юбилей 400-лѣтний ѡткрытя еи. — 1892. 101.

Кандидаты на душпаствырей въ ней взываются до зголошеня. — 1892. 131.

Рѣшенье св. Собранія къ розширенію вѣры въ справѣ гр. кат. душпас-
тырей въ ней. — 1893. 2.

О выдаванію выказѣвъ родинныхъ для выходцѣвъ до ней 1897. 159.

Апостолы и Евангелія переходъ ихъ зъ р. 1898 на 1899 — 1898. 146.

Архієпархія львѣвска. — Посланіє о додатковѣмъ розграниченію еи и Епархіи
Станиславѣвскои — 1880. 149.

Асиль для пѣдунавшихъ и неспособныхъ до працѣ инвалідѣвъ належачихъ до кор-
пусѣвъ ветеранѣвъ войсковыхъ въ Галичинѣ и Буковинѣ. — збиранье скла-
докъ на тойже. 1897. 5.

Надсыланье жертвъ и грошей за купоники на будову тогожь 1898. 58.

- Ассекураційне Товариство Кракѣвске складає уговорені́ ѓтсотки ѓтъ премій за ubezpieчені́ въ нѣмъ Церкви и парохіальні́ будинки. 1889. 74.
- „Дифстеръ“, поручаєся пѣдпиранье его яко руского Товариства. 1892. 131. 1895, 63. 1898, 92.
- Атаназія св. церковь въ Римѣ. — Речинець до подаванья на одно опорожнене мѣстце въ колеіи руской при тойже Церквѣ. 1891. 133.
- Речинець до подаванья на 5 мѣстцѣ. — 1894. 65.
- Африка. Посланіе въ справѣ складокъ на мисіи въ ней. — 1893. 97.

Б.

- Баварскій и австрійскій пѣдданій, заключенье супружества межи ними. — 1892, 168.
- Базилика св. Антонія въ Падвѣ. Литургіи въ користь отновленя еи. — 1892, 157.
- Банкъ краєвий. Выльсowanій листы заставай тогожѣ. — 1895. 111,
- Бартошевскій Іоаннъ Д-ръ. — Поручаються выданій черезъ него: Проповѣди Недѣльнй и Педагогія. 1893. 34. — Проповѣди праздничнй. 1897. 214. — Проповѣди праздничнй и страстнй. 1898. 55.
- Бачиньскій Александеръ, о. Пралатъ. — Поручає ся его „Богословска Библіотека.“ 1898. 55.
- Бельгія. — Предкладанье метрикъ смерти еи пѣдданныхъ. — 1897 170.
- Береги гѣрнй. Жертва на будову Церкви тамже. 1897. 8.
- „Binandi missam.“ іткликуєся власть до тогожѣ по конецъ Марта 1890 дана — 1889. 118.
- Инструкція для маючихъ власть до тогожѣ. — 1891. 85.
- Библіотека. — Предложенье выказѣвъ о станѣ библіотекъ деканальныхъ и парохіальныхъ. 1892, 168,
- Припоручаєся Библіотека для молодежи професора Юліана Насальского — 1894. 36.
- Припоручає ся Библіотека Теологична выдавана Редакцію „Correspondenzblatt-y“ — 1897. 58. — 1898. 54.
- Припоручаєся „Библіотека богословска“ о. Пралата Александра Бачиньского. — 1898. 55.
- Благословеніе Церкви. — Не потреба поновно при новѣмъ отинкованю або маьлованю. 1897. 68.
- При прошеняхъ о благословенье Церкви належитъ навести титуль церкви, и немаєя той титуль самовѣльно змѣняти. 1897. 159.
- Богослужебнй ѓтручнй фундаціи Григорія Шашкевича. Убѣганьєся о стипендіи зъ тыхже. — 1897. 120. — Наданье тыхъ стипендій. 1898. 7
- Богослуженье поминальне за душу бл. п. Цѣсаревой Маріи Анны 1890 83.
- Елисаветы, устновляєся а зносится за душу бл. п. Цѣсаревой Анны: 1898. 173.
- на намѣренье св. Отца ꙗзъ день 20 вересня 1895. 1895. 155.

Богохульство. Молитва благословеній на задосытучиненъе за тоєжъ, отпустами надѣлена. — 1897. 52.

Бразилія. Поручаєся ѡтводити вѣрныхъ ѡтъ емигрованя до неї. 1891. 78. — 1893. 34. 1894. 44. 1896. 112. — Въ дѣлѣ емиграціи до неї. 1897. 174. Ктобы хотѣвъ обняти посаду душпастырску въ бразилійской руской осадѣ „Rio slago“ мае зголоситися до Митроп. Ординаріята. 1896. 61.

Бракосочитаніе Архикнягинѣ Маріи Валеріи съ Францомъ Сальваторомъ. — Посланіе о немъ. — 1890. 117.

Брацтва. — Маючійся надѣслати табелѣ брацтвъ встремезливости. — 1889. 18.

— Найсвятѣйшихъ Тайнъ. — Посланіе о нихъ 1893. 157.

Карты вписовѣ до нихъ и що маеся навести при прошеню о установленіе тыхже при филиальныхъ церквахъ. 1894. 19.

Отпусты, и записы до нихъ. 1894. 55. —

Отпусты для нихъ 1894. 66. —

Розрѣшеніе такожъ въ филиальныхъ церквахъ що до ѡтдаленя цервей. 1894. 93.

Конечнѣй условіи правосильного пріиманя до тыхже и всякихъ инныхъ — 1895. 2

Табелѣ о нихъ. 1895. 53.

Зниженіе цѣны картъ вписовыхъ. 1896. 34.

Всѣ розпорядженя и обвѣщеня о нихъ. 1895. 116.

Формулярѣ табелѣ о нихъ. 1895, 118. 1896; 45.

Протоколы визитаційнѣй и табелѣ о брацтвахъ. 1897. 8.

Тѣ брацтва могутъ съ певнымъ ограниченіемъ и до розличныхъ благодѣтельныхъ цѣлей употреблятися. — 1896. 146.

Ошибки въ друку въ новѣмъ выданю картъ вписовыхъ. 1897. 84. —

Табелѣ о нихъ и отпустахъ маются особно предклагати и належитъ додати рѣкъ институтіи парохѣвъ взглядно рѣкъ введеня завѣдательствъ. 1898, 74.

О оживленю и успѣваню ихъ. — 1898, 117.

— Тверезости. Посланіе о нихъ. 1895, 69.

Набоженства и отпусты тыхже, если они окрѣмъ матерной церкви такожъ при дочерной суть установленѣй. 1895, 115.

Карты вписовѣ до тыхже. 1895. 172.

Будѣвлѣ парохіальнѣй и Церковъ — пересвѣдчити ся на кого они суть записанѣй въ книгахъ грунтовыхъ и старатися о исправленіе запису. — 1894. 67.

Бурса. для сынѣвъ и сирѣтъ по священникахъ, подаєся пѣдъ розвагу гадка священства Деканата Уневского взглядомъ основаня тоїже. — 1889, 58. — Взымаєся до заявленя мнѣнія що до основаня тоїже. — 1889, 102.

— руска въ Новѣмъ Сончи. 1898, 77.

Бѣлецкѣй Михайлѣ, бл. п. Конкурсѣ на стипендію его. — 1895, 63.

Бѣлинскѣй, о. — Поручаєся его дѣло „Проповѣди о десяти заповѣдахъ. 1895, 43.

В.

Валюта, Вѣденська. Роспорядженъе ц. к. Министерства вѣроисповѣданъ и просвѣты взглядомъ нормы маючої ся ужити при конверзїи еи на австрїйску. — 1891, 148.

— Коронна. О еи установленю. 1892, 154.

Василїанки въ Львовѣ, оголошався новиціятъ ихъ. — 1896, 35.

Управленъе Новиціята въ Словитѣ передане Чинowi мужескому св. Василїя и именованъе визитатора для тогожъ монастыря. 1897, 58.

Обвѣщенъе конкурсове на 5 мѣстцъ зъ фундаціи бл. п. Кардинала Сембратовича въ Институтѣ въ Львовѣ. 1898, 113. —

Введенъе и увѣльненъе ѳтъ душпастырскихъ посадъ. 1896, 87.

— душпастыря на нову посаду. — 1898, 94.

Вдовичо-сирѳтскїй фондъ. Възванъе до собираня рестанцій и текущихъ даткѳвъ. — 1889, 66, 106; 1890, 182; 1891, 146; 1893, 152; 1894, 74, 151; 1895, 172; 1896, 154; 1897, 161. 146. 1898, 8, 149 и 177.

Способъ ѳтсыланя грошей. — 1891, 9, 213; 1896, 90.

Состояніе и высота запомоги на р.: 1890: 1891, 48. на 1891; 1892, 37.

Скликуются на д. 3 и 4 мая 1892 ѳтпоручники клира на обще собраніе въ дѣлахъ тогожъ. 1892, 48. — Ухвалы того Общого Собранія. 1892, 172. Загальный збѳръ ѳтпоручникѳвъ, 1898, 74.

Вписованъе уплатъ въ выказахъ дателѳвъ. 1893, 59.

Исправленъе ошибокъ дотычно уплатъ: 1893, 69.

Надпорядочне собраніе ѳтпоручникѳвъ на 9 мая 1893. 1893, 59.

Касовї справозданя; съ днемъ 31 марта 1893:

1893, 61; съ днемъ 30 червня 1893: 1893, 107; съ днемъ 30 вересня 1893: 1893, 144; съ днемъ 31 марта 1894: 1894, 44; съ днемъ 30 червня 1894: 1894, 102; съ днемъ 1 жовтня 1894: 1894, 176; съ днемъ 31 марта и 30 червня 1895, 1895; 202; за 1-їй кварталъ 1897: 1897, 105.

Жертва „Днѣстра“ 200 зр: 1894, 69.

Даръ о. Іоанна Юзычиньского зъ Бориничъ: 1895, 19.

Роспорядженъе на будуче що до уплатъ надзвычайныхъ: 1895, 161.

Даръ Товариства для výroбу и торговлѣ ризъ церковныхъ въ Самборѣ. 1895, 36.

Пригадка роспорядженя взглядомъ забезпеченя претенсїи до фонда и выказу вѳвѳ и сирѳтъ. 1895, 173. — Рескриптъ Презедїи вышого ц. к. Суда въ справѣ зголошуваня претенсїи до фонда до масъ спадковыхъ въ дотычныхъ ц. к. Судахъ повѣтовыхъ. — 1889. 101.

Вдовы и сироты священничѣй. О выказуваню належачихъ до Епархіи Станиславѣвской. 1889, 4 и 109; 1891, 10 и 208; 1892 129; 1893, 154; 1894. 156; 1895, 194; 1896. 210: 1897, 183; 1898, 175. — О выказованю належачихъ до Епархіи Перемыской: 1889, 120; 1892, 130; 1893, 166; 1894 181; 1895, 194: 1897, 183.

Властиве значеніе и поясненіе §. 5. статута Общества запомогти ихъ: 1889, 61.

Увѣдѣненіе зъ стороны ц. к. Министерства Скарбу Общества запомогти ихъ, ѳтъ уплаты правної належитости, 1894, 55.

Доносы о вѣнчаню и смерти тыхже. 1895, 117.

Въ справѣ присыланя рѣчныхъ выказѳвъ ихъ. — 1897, 104.

Поручаеся Институтъ для нихъ въ Самборѣ, 1898, 55.

Пѳдвышеніе дотеперь побираемыхъ и новыхъ дарѳвъ ласки Ё. В. Цѣсаря. 1898, 137.

Весѣля — О постѣ приключаячѳмъ ся на другій день весѣль. — 1898, 105,

Ветераны войсковѣй. Зѳбираніе складѳкъ на асиль для пѳдупавшихъ и неспособныхъ до працѣ инвалидѳвъ належачихъ до корпусѳвъ ветеранѳвъ войсковыхъ въ Галичинѣ и Буковинѣ. 1897, 5.

Надсыланіе жертвъ и грошей за купоники на будову асилью. — 1898, 58.

Выдана людовѣ о. Джулинскаго, поновляеся припорученіе ихъ. — 1895, 43.

Винкульованіи 5% листы заставнѣй гал. Товариства кредитового земекаго, речинецѣ конверзїи ихъ на 4 $\frac{1}{2}$ % 1890, 120. — Конверзїя тыхже зъ 4 $\frac{1}{2}$ % на 4% 1893, 103.

Вино природне до св. Литургїи. 1892, 57.

Воля Рафалѳвска. Комитетъ церковный обряда лат. тамже просить о ѳтправленіе Служѳъ Б. въ користь будовы тамошного костела. — 1889, 103.

Войнилѳвъ. Священникъ запрезентованный на тойже, обовязанный согласитися на евентуальне ѳдѣленіе Слобѳдки. — 1889, 121.

Войсковѳсть. Рескриптъ Министерства внутр. дѣль зъ $\frac{25}{2}$ 1890 Ч. 17.554. о безплатнѳмъ выдаваню свѣдоцтвъ метрикальныхъ для войскової евиденциї, 1890, 109; 1892. 22.

Комуникатъ ц. к. генеральной Коменды взглядѳмъ войсковыхъ контроль въ Недѣля и свята. 1890, 175. — Комуникатъ ц. к: Намѣстництва въ той самой справѣ 1892, 136.

Инструкція для душпастврей заступающихъ капелянѳвъ войсковыхъ. 1893, 5.

Довжнѳсть выставлїаня свѣдоцтвъ смерти для особѳвъ войсковыхъ. 1894, 151.

Ѳтозвѣ ц. к. корпусовой Коменды въ Львовѣ дотычно вытягѳвъ метрикальныхъ о смерти воякѳвъ незѳстающихъ въ чиннѳй служѳъ. — 1896, 117.

Зѳбираніе складѳкъ на асиль для пѳдупавшихъ и неспособныхъ до працѣ инвалидѳвъ належачихъ до корпусѳвъ ветеранѳвъ войсковыхъ въ Галичинѣ и Буковинѣ. 1897, 5 — Надсыланіе жертвъ и грошей за купоники на будову того асилью. — 1898, 58.

Ювильейна фундація им. Є. В. Цѣсаря Франць-Іосифа для ветеранѡвъ
войсковыхъ. 1897, 22.

Благословеніе супружества емеритованыхъ офицерѣвъ. 1897, 55.

„Воспоминаніе живота Іерейскаго.“ сочиненіе о. Александра Княгиницкаго,
припору́чаєся: 1889, 108.

Восточнѣй Церкви. Енциклика Ё. С. Папы Льва XIII. о захованію въ защитѣ
справъ касающихся тыхже: 1895, 5.

В права духовнѣ для молодежи школьной — якъ мають поступати катехиты коли хотять провѣдъ тыхже повѣрити инному священникови. 1898, 57.

Всееучилище католицке. Поручается намѣрене учрежденіе тогожъ зъ добровѣльныхъ жертвъ. — 1890, 212. — Подписы на скорѣ утвореніе тогожъ въ Зальцбургѣ. — 1892, 58; 1893, 38.

Всеночне. Ôпусты для тогожь. 1897, 212.

В ы б о р ы до Думы державной. Послание оголошующе всеобщне посланіи Австрійскаго Епископата про тяхже. 1891. 13; 1897, 13.

Выказы родиннй для выходцвъ до Америки. 1897, 159.

— смерти судовъ, — дружи рускѣ до нихъ, 1897, 210; 1898, 118.

— отпращиваемыхъ Литургій фонда религіознаго и скорѣ предкладаемъ ихъ.
1898. 147.

Выстава Вѣденьска, для дѣлъ относящихся до музыки и театральныѣ зрѣлищ:
1891, 129; 1892, 36.

— въ Мадридѣ, маючися ѡтбути въ р.: 1892 по поводу 400-лѣтней рѣчницѣ ѡткрытія Америки черезъ Христофа Колумба: 1891, 147; 1892, 86.

— краєва въ Львовѣ маючаєя ѓбути пѓдъ протекторатомъ Ё. В. Цѣсаря Франць-Іосифа. 1893, 75. —

Надсыланье старинностей церковныхъ на туюжь. 1894, 10.

Вѣдомости львѣвско-архієпархіальнѣ. Ихъ установленіе: 1889, 1.

Условія и наказъ предплаты и переховуваня: 1889, 50, 121; 1890, 15; 1891, 7 и 93; 1892, 24; 1893, 4; 1894, 10; 1895, 19; 1896, 1; 1897, 2; 1898, 10.

Вѣщаніе на ложи смертнѣмъ. Инструкція въглядомъ розрѣшень ѡтъ пре-
пятствій супружескихъ. 1890, 209.

Доносъ о вѣнчаню особъ побирающихъ пенсіи, провізіи або якійбудь
датки ераріальній після розпорядження ц. к. Министерства внутр:
дѣлъ зъ ¹³ 12, 1891 Ч. 3 839. — 1892, 47.

Не делеговати до вѣнчання швайцарскихъ священникѣвъ, 1897, 129.

Вѣра Христіянська. Листъ апостольскій (Посланіе:) Є. Св. Папы Льва XIII съ
вѣзваньемъ владѣтельвъ и вѣсѣхъ народѣвъ до єдности въ тойже. — 1894, 157.

Въче католицке маюче ѡбѹтися въ Краковѣ. — 1893, 43.

Възникъ отбувши кару въ Станиславовѣ. Новозавязане Товариство опѣки надъ тымижъ
1895, 42.

Г.

„Галицкая Русь“ часопись, котру заказує Посланіє руского Епископата галиц-кого“ 1892, 161.

Галицкій Деканатъ. Утворенъ его. 1890, 164.

Гамонъ, о: Поручаєся его „Rozmyslania na każdy dzień roku“. 1895, 85.

Ганкевичъ Юліанъ, о: Знижена цѣна его проповѣдей. 1890, 162.

Гельфертъ Іосифъ, Дрѣ.—Поручаєся его „Anleitung zum geistlichen Geschäftsstyl.“ 1892, 25.

Георгій св. Конкурсъ на 2 стипендіи Его Имени 1896, 211.

Гнилицъ малій. Евентуальне ѳдѣленъ ѳтъ парохій Гнилицъ великій. 1891, 68.

Голодъ. Взымаєся до вспомогаія руского комитета въ цѣли несеня помощи доткне-нымъ тымже жителямъ рускимъ нашего краю. — 1890, 47.

Граждане христіанскій. Енциклика Ё. Св. Папы Льва XIII о головныхъ обо-вязкахъ тыхже. 1890, 29.

Гробы. Розпорядженъ ц. к. Намѣстничества заказує самовѣльне ѳтвиранъе гро-бѣвъ находячихся пѣдъ церквами и каплицами. 1892, 39.

Грошѣ. Пригадуєся приказъ ѳтсыланя ихъ всякого рода до Митроп. Консисторіи по-средствомъ Уряда деканального. 1894, 9.

Грѣхи задержаній и цензуры церковній въ цѣлой Церквѣ теперь обовязуючій. 1896, 17.

Гузаръ Евгеній о. Поручаються „Илюстрованій Житя Святыхъ“ его. — 1890, 215.

Г.

„Geschichte der Union der Ruthenischen Kirche mit Rom von Dr Julian Pelesz — зни-жена цѣна того сочиненія: 1890, 47.

Гмитрикъ Іларіонъ. Поручаються „Житія Святыхъ“ его. 1891, 92

Грунтовый катастеръ. Ревизія его. 1895, 160.

Грунты ерекціональній. Въ справѣ замѣны ихъ. — 1898, 17.

Д.

Датки для св. Отца. 1897, 60.

Деканатъ галицкій, утворенъ его. — 1890, 164.

Депутація руска до Риму, по поводу 50 лѣтнего Епископства Ё. Св. Папы Льва XIII. ѳтозва комитету юбилейного въ справѣ уданяся еи. 1893, 36, 70. —

Посланієвъ дѣлѣ въѣзду еи. 1893, 73. Посланіє о авдіенціи еи у Папы 1893, 77—

— по поводу 300 лѣтнего Юбилея соединенія Русинѣвъ съ Римомъ. Посланіє въ дѣлѣ въѣзда еи, 1895, 167. — Посланіє о авдіенціи еи въ Римъ у св. Отца. 1895, 187.

Десять заповѣдей Божихъ. Поручаеся Проповѣди о нихъ о: Петра Бѣлинскаго.
— 1895, 43.

Дефиціенты стану духовного. Товариство для помочи имъ. 1897, 25.

Джулинскій о: Поручаеся его газета „Посланникъ“ книжечки мисійнѣи и всѣ выдана людоѣ. — 1889, 46; 1890, 163; 1891, 207; 1893, 4; 1895, 43.

„Дзвѣнокъ“ часопись, поручаеся ю духовенству и читальнямъ. — 1890, 214.

Диспенза. Огъ поста пѣдчасъ грасованя инфлюенціи. 1892, 23. — Для путешествующихъ до Риму въ роцѣ юбилейнѣмъ 1893. — 1893, 36.

Стемплѣванье прошенъ о диспензу. — 1895, 133.

„Дитиньства св.“ розсылаются рѣчники тогожъ. — 1891, 115.

„Днѣстеръ“ Товариство асекураціи руске. Поручаеся его: 1892, 131; 1895, 63; 1898, 92.

Жертва тогожъ 200 зр.: на вдовичо-сиротинскій священничій фондъ 1894, 69.

Докторатъ св. Богословія. Розпорядженье ц. к. Министерства дотычно осягненя того степеня. 1894, 29.

Долинскій Анатолій, о: Поручаются его сочиненія: „Наука вѣры и обычаѣвъ“, 1891, 8; „Короткій выкладъ науки вѣры и обычаѣвъ“ съ додаткомъ: „Рѣкъ церковный“: 1892, 113

Дѣмъ для паломникѣвъ въ Іерусалимѣ. — 1896, 147.

Доносы, о вѣнчаню або смерти священничихъ вѣдовъ и сирѣтъ. 1895, 117.

— о смерти до дотычныхъ ц. к. Судѣвъ съ формуляремъ: 1895, 216; 1896, 86.

Доходовой податокъ, обовязокъ предкладаня особнои фасіи въ цѣли вымѣреня его 1891, 121.

Инструкція взглядомъ спорядженя фасій до вымѣреня его. 1891, 215.

Доходы епитрахильнѣи, Въ справѣ ихъ порушенои черезъ Епископатъ. 1898, 42.

Друки въ рускѣмъ языцѣ до выказѣвъ помершихъ, 1897, 210.

Дубецко. Збирачье жертвъ на реставрацію церкви тамже. 1892, 124.

Духовенство, табелѣи о станѣ его. — 1896, 129.

Дѣвоче воспиталище. Поручаеся розпродажъ въ пользу тогожъ музичныхъ сочиненій дарованныхъ Ставропигійскимъ Институтомъ. 1899, 41.

„Дѣло“ часопись, остереженье еи и передъ нею. — 1898, 11,

Дѣти, священникѣвъ. Розпорядженье взглядомъ дополненя церемоній св. Крещеня и неѣткладаня св. Мѣропомазанія тыхже. — 1891, 102.

— неправого ложа, Перестерѣганье завѣдомлюваня ц. к. Судѣвъ о случаяхъ, въ котрыхъ має бути установленый опѣкунъ для нихъ. 1897, 150.

Дѣки. Рѣшенье ц. к. Министерства въ справѣ получшеня ихъ матеріального состоянія. 1889, 66.

Курсъ однорѣчной науки въ Зборовѣ. 1889, 73.

Взымаеся до пѣдпомаганя Товариства взаимной помочи ихъ. 1890, 198.

Статутъ Товариства взаимной помочи ихъ: 1893, 149; 1894, 66.

Загальнѣи Зборы Товариства взаимной помочи 1894, 68.

Въ справѣ удержаня ихъ; 1896, 89.

Комисія екзаминаціи въ Бережанахъ для деканатѣвъ: Бережаньскаго

Пѣдгаецкаго и Нараѣвскаго, и инструкція для неи, 1896, 118.

Завязанье Агентуръ Товариства взаимной помочи ихъ въ Архіепархіи Львѣвской. — 1898, 120.

Е.

Евангеліе. Припоручається, где того потреба, закупити ново видану книгу св. Евангелій страстныхъ. 1892, 59.

Нове виданье книги Евангелій 1897, 159.

Збиранье складокъ на оправу Евангелія, маючого бути даромъ ювілейнымъ для св. Отца. 1893, 41.

Евангелій и Апостолѣвъ переходъ зъ р. 1898 на 1899

Евхаристичный конгресъ въ Іерусалимѣ. 1892. 135.

Еднѣсть вѣры. Св. Отець взыває владѣтельствъ и вѣсь народы до тойже. 1894, 157.

Окруженіе посланіе св. Отца о тойже. 1896, 157.

Еквивалентъ. Обвѣщеніе ц. к. краевой Дирекціи Скарбу въ справѣ предлаганя фасій. 1891, 20.

Рескриптъ ц. к. Министерства Скарбу зъ ²⁵/₅ 1890. В. д. 101 взглядомъ фасіонованя маєтку підпадаючого еквивалентовому податкови 1891. 22.

Екскоммуникованый поименно св. Престоломъ священникъ лат. обряда Стояловскій Станиславъ. — 1896. 143.

Ехсургендо администрованій парохій. Обвѣжники до Урядѣвъ деканальныхъ въ справѣ науки религій въ тыхже. 1895, 221.

Експонованій сотрудики. Полученіе ихъ дотацій. 1890, 93 и 162; 1894, 84. Елеопомазаніе. 1895, 38.

Елисавета Цѣсарева: О смерти еи: 1898, 133;

Богослуженіе за Еи упокой. 1898. 173.

Емеритованій ц. к. Офицеры. Благословеніе ихъ супружества: 1897, 55.

Емиграція. Поручає ся отводити вѣрныхъ отъ тойже. 1891, 78; 1895, 44. 1896, 112.

Посланіе по причинѣ емиграціи до Росіи. 1892, 109; 1893, 24.

Въ дѣлѣ емиграціи до Бразиліи: 1893, 34; 1897, 174.

Поручає ся матеріальне и моральне підпиранье Австрійского Товаришенія им: св. Рафаила въ Вѣднѣ для охорони емигрантѣвъ. 1891, 95.

Енцикліка св. Отца. Зъ ¹⁰/₁₀, о головныхъ обовязкахъ гражданъ христіянскихъ: 1890, 29; О науцѣ св. Письма. 1894, 113.

О захованю въ зашитѣ справъ касающихся восточныхъ церквей. 1895, 5.

Порученіе и попиранье заведенія для Розширенія вѣры. 1895, 29.

О единствѣ Церкви. 1896, 157.

Епархія Станиславѣвска Установленіе черезъ Апостольскій Престоль 2-ои и 3-ои инстанціи тойже. 1889. 32.

Посланіе о розграниченю еи и Архіепархії Львѣвской. — 1890. 149.

Епископатъ Австрійскій Отповѣдь св. Отца на адресъ его. 1889, 31.

Отповѣдь св. Отца на письмо тогожь выражающее обуреніе и соболѣзнованье зъ причины поставленя памятника еретикови Іорданови Бруно: 1890, 21.

Посланіє въ справѣ школы конфесійної. 1890, 97.

Посл. ніє о знаменахъ часу въ дѣлѣ возбужденія христіянської вѣри
и христіянського житя. 1892, 8

Посланіє по причинѣ 60-лѣтнього ювілея Епископства Св. Отця
Льва XIII. 1892, 145.

Посланіє въ справѣ виборівъ до Думи державної. 1897, 13.

Посланіє по поводу 60-лѣтнього священнического Ювілея Св. Папы
Льва XIII, 1897, 177.

— Рускій Галицкій. Въ справѣ заказу газетъ: „Народ.“ „Хлібороб.“
и „Галицкая Русь“ 1892, 161.

Посланіє о 50-лѣтньому Ювітею знесенія паньщини и панованія Цѣсаря
Францъ-Іосифа. 1898, 65.

Епитрахильні доходи. Обязокъ предкладаня рахунку зъ побраня вхъ зъ
сторони завѣдателѣвъ парохій. 1891, 103. 1892, 171.

Справа ихъ порушена черезъ Епископатъ. 1898, 42.

Ерекціональнй фунты. Замѣна ихъ. 1898, 17.

Ж.

Желѣзниця. Отмовне рѣшеніє Дирекціи руху, взглядомъ улегшеня при вѣздѣ.
1889, 117.

Вытяги метрикальнй требуеміи бѣт Дирекціи въ цѣляхъ урядовыхъ. 1894, 1.

Житіє честне, богоугодне, христіянське а злобный духъ часу, Посланіє Св. Папы
Льва XIII. о тѣмъ. 1889, 21.

Житія Святыхъ. Илюстрованіи о: Гузара: 1890, 215.

о: Иларіона Гмитрика: 1891, 92.

„Д-ра Іосифа Мѣльницкого: 1891, 104; 1892, 96; 1893, 101; 1894, 101.

Илюстрованіи наклады Хойнацкого: 1891, 114.

Жолнѣри поляглі. Складки на удержуваніє памятниківъ ихъ: 1895, 200.

Журбѣвъ. Дальше збираніє жертвъ на докѣнченіє будовы церкви тамже: 1892, 121.

З.

Завѣдателѣ парохій. Ихъ обязокъ предкладаня рахунку зъ побраныхъ до-
ходѣвъ епитрахильныхъ. 1891, 103; 1892, 171.

Инструкція въ справѣ поданъ о ремунарацію за Службы Б: фонда ре-
лигійного въ часѣ завѣдательства отправленіи. — 1898, 150.

Заграницій пѣдданіи, докладна споряженіє и выповнюваніє выразнымъ и чи-
тельнымъ письмомъ вытяговъ метрикальныхъ о нихъ 1897, 38.

Задержаніи грѣхи и цензуры церковной въ цѣлой Церкви теперь обязующий. 1896, 17.

- Заказані книжки. Рѣшенія и декреты Конгрегаціи Индекса: 1889, 4, 120; 1890, 89; 1891, 94; 1893, 40; 1894, 82.
- Законъ. Постановы его дотычно мыть ераріальныхъ мостѣвъ, дорѣгъ и переѣздѣвъ. 1893, 57.
— о конкуренціи церковной. — 1895, 184.
- Зальсье. Епархіи Станиславѣвской: вѣзванье до складокъ въ повѣтъ пѣдгавцѣкмъ и теребовельскѣкмъ на будову новои Церкви тамже. — 1893, 166.
- Зальцбургъ. Въ дѣлѣ катол: всеучилища тамже: 1892, 58, 114; 1893, 38; 1894, 35.
- Замѣна грунтовъ ерекціональныхъ, 1898, 17.
- Записникъ грошей получаемихъ приказуеся всемъ урядамъ деканальнымъ уживанье и предкладанье его: 1889, 12; 1890, 199; 1895, 37.
- Записы на побожній цѣли и на богослужебній фундаціи. Инструкція поступованя. 1895, 143.
- Збѣрникъ церковно-народныхъ пѣсень. — 1897, 114
- Звоны старожитній, ихъ консервованье. 1894, 53.
- Землетрясенье дня 14 цвѣтня 1895. Складки на рѣчь Епархіи Люблявской понесенои великій шкоды въ часѣ тогожъ. — 1895, 112.
- Земля свята. — паломнича подорожъ до неѣ. 1897. 210.

И.

- Имянины и уродины С. В. Цѣсаря. Доношенье цк. Властямъ о торжественныхъ Богослуженіяхъ въ тѣи дни. — 1893, 166,
- Имнѣ народный нове толкованье. 1889, 65.
- Инвалиды належачі до корпусѣвъ ветеранѣвъ войсковыхъ въ Галичинѣ и Буковинѣ, збиранье складокъ на асиль для тыхже, пѣдунавшихъ и неспособныхъ до працѣ, 1897, 5; 1898, 58.
- Индекса Конгрегація въ Римѣ. Еѣ рѣшенія и декреты: 1889, 4, 120; 1890, 89; 1891, 94; 1893, 40; 1894, 82.
- Индемнизаціиный долгъ, Оголошенье въ справѣ конверзіи тогожъ въ Галичинѣ вхѣдной, захѣдной съ Великимъ Княжествомъ Кракѣвскимъ. 1893, 18.
- Индіи Восточній. Щорѣчна складка въ праздникъ Успенія Богородицы, на мисіи въ загалѣ призначена, маеся сего року выняткове жертвовати на сѣменища духовній тамже. — 1893, 105.
- Институтъ къ выобразованю Мисіонарѣвъ, особенно для Африки, въ нашої державѣ. 1893, 141.
- Инстанція 2-а и 3-а для Епархіи Станиславѣвской — установленье еѣ черезъ Апостольскій Престоль. — 1889, 32.
- Инструкція: св. Конгрегаціи Инквизиціи въ справахъ супружескихъ: 1889, 37.
взглядомъ роерѣшенъ ѣтъ препятетвій супружескихъ на ложи смертнѣмъ: 1890, 209,
— Що до правленя двоухъ Службъ Б. одного дня. 1891, 85.
— Взглядомъ спорядження фасіи до вымѣру податку доходового; 1891, 215.
— Для душпастырѣвъ заступающихъ капеляна войскового; 1893, 5.
— Якъ мае поступатися въ справахъ запису на побожній цѣли и богослужебній фундаціи. 1895, 143.

Инструкція -- Для комісії екзаменаційної въ Бережанахъ для дяковъ; 1896, 118.
 -- При переходахъ зъ протестантизму до церкви католицкої. — 1897, 2.
 -- Що до подань о розрѣшеннѣ отъ перешкодъ супружескихъ. — 1897, 41.
 -- О обученію акушерокъ. — 1897, 96.
 -- Спорядженіе фасіи до податку особисто-доходового. — 1898, 1.
 -- и пляны до науки релігій. 1898, 59.
 -- додаткова въ справѣ соборчиковъ, 1898, 39.
 -- для Деканѣвъ и Завѣдательвъ парохій взглядомъ поданъ о ремуне-
 рацію за службы Б. фонда релігійного въ часѣ завѣдательства
 отпавленій. — 1898, 150.

Интенція, освяченія и такожъ жертвована при Соборной Литургіи. — 1893, 58.

— Служба Б. фонда релігійного и додатокъ до нея пѣсля обов'язку фундації
 1897, 145, 182 и 145; 1898, 81.

Инфлюенца. Власть розрѣшенія ѡтъ поста зъ причины еи. — 1892, 23.

I.

Jarbücher der h. Kindheit вызиваются уряды деканальніи щобы сошты того сочиненія
 сообщили кондеканальному клиру. — 1889, 119.

Иезуиты, сообщается прошеніе ихъ взглядомъ складокъ на будову конвикту въ Хи-
 ровѣ. — 1889, 33.

Іерусалимъ Евхаристичный конгрессъ въ р: 1893 тамже. — 1892, 135.

Австро-угорскій дѣмъ для паломникѣвъ тамже, — 1896, 147.

Іорданъ Бруно. 2. ѡтповѣдь св. Отца на письмо Австрійскаго Епископата выража-
 юще обуреніе о соболѣзнованіи зъ причины поставленія памятника еретикови
 тогожъ имени. 1890, 21.

1. Посланіе архіерейске съ зазывомъ до моленъ въ справѣ уковня жалю
 св. Отца и умиле я Бога, за поставленіе памятника тому ерети-
 кови. — 1889, 81.

Іосифъ св. Установленіе богослуженія въ честь Его 1889, 93. и гляди Набоженство
 жовтневе. —

K.

Kalendarium manuale utriusque Ecclesiae Orientalis et Occidentalis, поручае ся то
 дѣло Nilles-a. 1896, 46.

Календарскій стемпель. Увѣльненіе отъ него списѣвъ церковныхъ и урочистыхъ
 святъ назначеныхъ тѣлько для литургичныхъ цѣлей. 1895, 160.

Камертонъ. Розпорядженіе ц. к. Министерства Просвѣты, якого має уживатися
 при музицѣ и пѣнію. 1890, 170.

Кандидаты стану духовного. Обвѣщена конкурсѣ до принятия ихъ:

До семинаріи Вѣденской: 1889, 75; 1890, 146; 1891, 116; 1892, 94;

До семинаріи Львовской: 1889, 76; 1890, 147; 1891, 115; 1892, 93;

1893, 123; 1894, 85; 1895, 148; 1896, 128; 1897, 143; 1898, 113.

Капеляны войсковы. Инструкція для душпаствѣвъ заступающихъ ихъ: 1893, 5.

Каплиця св. словенскихъ Апостолъ: Кирилла и Методія при катедрѣ Львортаньской. — складка на ню. 1890, 76.

Кардинальскій степень. Посланіе о вывѣшеніи Митрополита Сильвестра на тойже. 1895, 195.

Карні заклады. Поручається закупно промысловыхъ товарѣвъ въ тыхъ же. 1896, 57.

Кароль Людвикъ Архикнязь. О смерти тогожъ: 1896, 73.

Катастеръ грунтовый. Ревизія тогожъ: 1895, 160.

Катехизмова наука. Огпусты наданіи для ней. 1891, 114.

Катехиты, шкѣль народныхъ и выдѣловыхъ. Въ справѣ испиту квалификаційного и речинець тогожъ: 1890, 52; 1891, 58; 1892, 48 и 73; 1893, 147 и 69; 1894, 2 и 152; 1896, 36; 1897, 57; 1898, 73.

Розпорядженіе ц. к. Рады шкѣльной Краевой що до поборѣвъ тымчасовыхъ катехитѣвъ. 1898, 44.

Якъ має поступити Катехитъ, коли хоче провѣдъ духовныхъ вправъ для молодежи шкѣльной повѣрити инному священникови. 1898, 57.

— шкѣль середнихъ и семинарій учительскихъ: Конкурсъ на дѣйствительного Катехита ц. к. академичной гимназіи въ Львовѣ. 1889, 110.

Оголошенія въ справѣ ихъ и испита квалификаційного: 1892, 132 и 154; 1895, 20. 1898, 73.

Католики другого обряда. Причастіе ихъ. 1894, 37.

Katholische Kirche unserer Zeit und Ihre Diener in Wort und Bild. Дѣло выдаване черезъ Leo-Gesellschaft. 1898, 45.

Квалификаційнй табель. — Декани мають въ нихъ выразно вспомянати о Литургіяхъ фонда религійного. 1897, 69.

Квалификаційный испитъ свѣтскихъ кандидатѣвъ учительскихъ до науки религіи. Постановленіе дотычно тогожъ. 1891, 94.

Квалификаційный испитъ на катехитѣвъ шкѣль народныхъ, выдѣловыхъ, середнихъ и семинарій учительскихъ, зри Катехиты.

Квартальнй вытяги метрикальнй, угорскихъ пѣдданныхъ: вписованіе въ нихъ побѣчь мѣстцъ ихъ принадлежности такожъ комитату, до которого мѣстцевѣсть належитъ. 1897, 158.

Кирилъ и Методій, св. словенскій Апостолы, складка на катлицю ихъ при Львортаньской катедрѣ. 1890, 76.

Книги грунтовы. Пересвѣдчити ся, на кого суть въ тыхъ же записаніи церковъ и будѣвъ парохіальнй, евентуальне исправлене запису: 1894, 67.

— заказаніи. 1894, 82. Конституція Папска о заказѣ и цензурѣ книгъ, 1897, 85.

Книжочка. „Памятка зъ мисіи“ 1896, 147.

„Памятка 300 лѣтнего юбилея Уніи Берестейской, 1896, 147.

Пѣддержованіе Книжечокъ мисійныхъ. 1893, 4.

Мисійна съ молитвами и катехизмомъ. 1894, 94.

- Княгиницкій Александръ, о. Поручася его сочиненіе: Воспоминаніе живота Іерейскаго. 1889, 108
- Коллегія греко-руська при Церквѣ св. Атаназіи въ Римѣ. Речинець подаваня ся на опорожненій въ ней мѣстця. 1891. 133; 1894, 65. 1898, 138
- для Маронитѣвъ, въ Римѣ, поновне установленіе си. 1891, 215,
- Колпакъ. Посланіе и уставъ уживаня его, 1895, 128.
- Колюмбъ 400-лѣтній юбилей ѳкрыта Америки черезъ него. 1892, 101,
- Кодьонія цѣлебна въ Рымановѣ. Збиранье даткѣвъ на си рѣчь. 1890, 120.
- Комарницкій Іосифъ Д-ръ. Поручася сочиненіе его „Поясненіе св. Євангелій“ и закупно тогожь до Библіотекъ парохіальныхъ. 1892. 173; 195, 2;
- Комитетъ церковный обр. лат. въ волн Рафалѣвскѣй просить о ѳправленіе Службъ Божихъ въ користь будовы тамошного костела 1889, 103.
- ратунковый для доткненыхъ неурожаемъ, ѳгозвѣ его. 1890. 24.
- церковный въ ѳношенію до пароха 1898, 94.
- Компетувати о другу парохію не могутъ презентованій вже на одну и незрезитно-вавшій зъ неи. 1894, 152.
- Резегнуочій зъ презенты на парохію не може компетувати о другу черезъ оденъ рѣкъ. 1895, 64.
- Конверзія. Речинець си дотычно завинкульованыхъ 5% листѣвъ заставныхъ гал. Товариства Кредитового земского на 4½%. 1890, 120.
- 4½% листѣвъ заставныхъ тогожь на 4%, 1893, 103.
- 5% листѣвъ паперовой ренты на 4% новіи листы ренты державной. 1893, 37.
- Конвиктъ въ Хировѣ. Прошеніе Провинціалата Іезуитѣвъ о складкѣ на будову тогожь. 1889. 33.
- Конгрегація Индекса въ Римѣ. Еи рѣшеня и декреты. 1889, 4 и 120, 1890, 89. 1891, 94; 1893, 40; 1894, 82.
- de propaganda fide. Еи заявленіе взглядомъ языка, въ якомъ прошеня до неи составляти ся мають, заказъ вношеця прошенъ до Риму и ту дорогою телеграфичною. — 1892, 40.
- Конгресъ евхаристичный 1893 въ Іерусалимѣ. 1892, 135.
- Коніруа. Розпорядженіе ц. к. Министерства вѣроисповѣданъ и просвѣты и Скарбу зъ дня 20/1 1890 въ справѣ составленя и предлаганя фасій коніруальныхъ. 1890, 52.
- Устава взглядомъ получшеня си для експонованыхъ сотрудниковъ 1890, 93 и 162, 1894, 84.
- Рескриптъ ц. к. Министерства вѣроисповѣданя и просвѣты зъ д. 9/4 1890. Ч. 4484 въ справѣ покритыя коніруу системизованыхъ сотрудниковъ зъ надвыжки доходѣвъ парохіальныхъ. 1890, 108.
- Вѣдомѣсть о маючѣмъ въ коротцѣ наступити оголошенію розпорядженя выконавчого до уставы коніруальной зъ д. 16/9 1898 В. з. д. ч. 176 и о продолженію термина до предложеня фасій коніруальныхъ до дня 1 марта 1899. — 1898, 178.
- Конкуренція церковна, Законъ державный зъ 31/12 1894. — 1895, 184.
- Устава краєва зъ 16/4 1896. — 1896, 98. —

Конкурсный испытъ. Ухвала бтпоручникѡвъ вдовичо-сиротиньскаго фонда що до таксы за приуищене до него передъ уплывомъ повныхъ трехъ лѣтъ. 1889. 66.

Уставъ каноничный о немъ: 1890, 1.

Сопровождене прошенъ о увѣльнене бтъ него черезъ Урядъ Деканальный, 1891, 101.

Важность свѣдѣствъ о немъ; при подаваню о парохіи. 1895, 42.

Важность декретѡвъ увѣльненя бтъ него. 1895, 84.

Речинець бтбуваня его: 1889, 50 и 77; 1890, 94 и 170; 1891, 97 и 122; 1892, 77 и 114; 1893, 76 и 123; 1894, 57 и 87; 1895, 84 и 158; 1896, 88 и 130; 1897, 82 и 136; 1898, 75 и 120.

Конкурсный обвѣщеня: 1889, 4, 18, 34, 42, 50, 62, 68, 77, 88, 99, 111 и 122; 1890, 59, 83, 90, 95, 111, 121, 148, 165, 171, 176, 183, 201 и 216; 1891, 10, 29, 52, 69, 81, 97, 123, 127, 142, 152, 208 и 218; 1892, 26, 40, 52, 61, 74, 78, 88, 99, 119, 125, 138, 158 и 175; 1893, 12, 19, 25, 43, 66, 72, 76, 104, 120, 124, 148, 155 и 167; 1894, 4, 11, 19, 22, 40, 57, 75, 88, 96, 109, 156 и 183; 1895, 3, 21, 47, 56, 65, 85, 121, 134, 137, 149, 158, 162, 165, 169 и 194; 1896, 8, 37, 48, 59, 66, 91, 113, 121, 133, 144, 148, 155, 207 и 212; 1897, 10, 61, 72, 77, 84, 115, 143, 147, 161, 172 и 183; 1898, 8, 14, 47, 61, 75, 95, 121, 130, 140, 154 и 176.

Консерваторъ Секціи III. (Архивалія рускѣ.) Продолжаются его функціи на 5 лѣтъ о: Антонію Петрушевичу. 1895, 61;

Продолжаеся часть дѣйствія консерваторѡвъ предметѡвъ штуки. 1897, 107.

Консервованье звонѡвъ старожитныхъ. — 1894, 53.

Конскрипція, Розпоряджене ц. к. Намѣстництва взглядомъ неи маючої пере-вестися съ початкомъ р. 1891; 1890, 200.

Предложене посредствомъ Уряда деканального числа душъ пѡсля послѣдней конскрипціи. 1891, 50.

Константинополь. Жертвы на гр. кат. свѣменище тамже, ревнѣи молитвы о Соединеніи. 1895, 35.

Контроль войсковѣи. Комунікатъ ц. к. ген. Коменды взглядомъ бтбуваня ихъ въ Недѣли и Свята 1890, 175.

Комунікатъ ц. к. Намѣстництва взглядомъ бтбуваня ихъ въ Недѣли и Свята. 1892, 136.

Довесенье въ ихъ справѣ ц. к. Коменды Обороня краевой 1893, 143

Конфесійна школа Посланіе Австрійскаго Епископата о ней. — 1890, 97.

Копальнѣ въ Бориславу и Волянцѣ. Метрики Крещеня для людей гр. кат. обряда прицюючихъ тамже. — 1896, 6.

Копіи метрикальнѣи. Републикуются важнѣйшіи приписы дотычно спорядженя ихъ. 1898, 90.

Коржиньскій Изидоръ, Иеромонахъ. Наверненье его и здѣймленье зъ него суспензіи. — 1894, 24,

— Copula carnalis, sponsalia de futuro certa ac valida post illam 1892. 45.

Кормленіе дѣтей сущихъ, въ дѣлѣ тогожъ що до выказовъ статистичныхъ 1893, 11.

Correspondenzblatt für den kath. Clerus Oesterreihe поруч. 1890. 23; 1892, 39.

Коронна валюта. Установленіе ея. — 1893, 154.

Костель въ Ниську. вспомоцествованіе будовы его. 1890, 197.

Краковъ. Складки на внутрѣшнє украшеніе церкви, 1893, 36.

Кредитове товариство галицке земске. Повѣдомленіе Дирекціи тогожъ що въ мѣсяцъ червни т. р. збѣстануть стягненій зъ обѣгу всѣ 5⁰/₁₀ листы заставнѣй, 1890, 111.

Конверзія 5⁰/₁₀ листовъ заставныхъ его на 4¹/₂⁰/₁₀ — 1890, 120.

Конверзія 4¹/₂ листовъ заставныхъ его на 4⁰/₁₀ — 193, 103.

Крещеніе св. Розпорядженіе взглядомъ дополненія церемоній его и неоткладанія св. Миропомазанія при дѣтяхъ священникѣвъ. — 1891, 102.

Крилошане почетнѣй. Брѣве св. Отца о нихъ, — 1894, 41.

Кристинополь. — Складки на отновленіе церкви. — 1892, 119.

Кросно. Товариство христіянське výroбу и продажи ризъ церковныхъ. 1892, 35.

Кружки рѣльничѣй. Отозва головного заряду ихъ. 1894. 69.

Крупецъ (Епархія Перемыской): Лѣосы льотеріи фантовой въ користь будовы церкви тамже. — 1895, 55.

Куликѣвъ. Оглученіе дочерной мѣстцевости Руденко Ляцке отъ тойже парохіи. — 1891, 102.

Кулицкій Іоанъ Въ цѣли розвѣданія, где умеръ. — 1893, 90.

Купельне заведеніе въ Любѣню великомъ коло Львова. Безплатнѣй мѣстця для евѣянникѣвъ. — 1692. 46. 1893, 19; 1894, 17.

Курсъ соціальный першій въ Краковѣ. Програма его: 1897, 113.

Л.

Легатовѣй и фондовѣй Службы Б. — Пригадуются дотычнѣй уставы що до правленія тыхже черезъ завѣдателѣвъ приходствъ и вынагородженіе тыхже. 1894, 182.

Легимація. Рескрыты св. Конгрегація fide prop. de въ справѣ принадлежности обрядовой незаконно родженой и пѣзднѣйше легитимованой per subsequens matrimonium дитины: 1851, 7.

Дотычно легитимаціи per subs. matrimonium; 1892, 60.

Переведеніе приписовъ що до легитимаціи неслюбныхъ дѣтей. 1897, 57.

Leo Gesellschaft Товариство христіянскихъ ученыхъ: 1891, 149.

Дѣло тогожъ: „Die katholische Kirche unserer Zeit und Ihre Diener in Wort und Bild“ 1898, 45.

Leopoldiner Stiftung, рѣсылаєся до Урядѣвъ деканальныхъ Berichtshefte тогожъ 1889, 75. 1890. 111, 1891, 93.

Лепантека Затока. Розпоряджаєся въ жовтнѣй жертвовати дары при одномъ акафистѣ на Храмъ Пресв. Богородици при тойже: 1894, 51 и 96; 1896, 143: 1897, 146.

Льотерія фантова въ користь будовы церкви въ Крупци. Льосы до роспродажи. 1895, 55.

Липники (Епархія Перемиської.) Складки на докінченє будовы церкви тамже. — 1898, 119.

Листы заставнй Галицкого Товариства кредитового земского. Стягненє въ мѣсяци червни всѣхъ 5⁰/₀-выхъ; 1890, 111.

Конверзія 5⁰/₀-выхъ на 4¹/₂-овѣ 1890; 120.

Предложенє 5⁰/₀ до вымѣны на 4¹/₂-овѣ: 1891, 145.

Конверзія 4¹/₂⁰/₀-выхъ на 4⁰/₀-овѣ — 1893, 103.

— Банку краевого, вильсовай. 1895, 111. —

— платный. Употребленє и залучованє ихъ до прошенъ: 1889, 12 и 90, 1890, 199.

Литургія. Инструкція що до правленя двохъ Литургій одного дня 1891, 85.

Головнй засады що до удѣлюваня власти на правленє двохъ Литургій одного дня. 1896, 62.

Литургія въ користь обновленя Базилики св. Антонія въ Падвѣ; 1892, 157.

Обовязокъ пѣдъ смертнымъ грѣхомъ слуханя Литургій въ Недѣли и Свята, хѣтбы въ чужой Церквѣ.

Иntenція освяченя и жертвованя при Соборной Литургіи: 1893, 58.

Заказъ книгопродавцямъ и купцямъ збираня стипендій въ той цѣли, чтобы вмѣсто нихъ давати книжки або инші товары, 1893, 150.

— фонда религійного. Уважати на нихъ при змѣнѣ або смерти священника. 1897, 53.

Деканы мають всегда вспомянати о нихъ въ табеляхъ квалификаційныхъ, 1897, 69.

Терминъ отправленя ихъ и выказованя постановляеся на конецъ каждого року 1897, 70; 1898, 147.

Инструкція для Деканѣвъ и завѣдательвъ парохій възлядомъ поданъ о ренумерацію за тиже въ часѣ завѣдательства отправленъ. — 1898, 150.

Додатокъ до интенціи ихъ: „пѣсля обовязку фундаціи.“ 1897, 145; 1898, 81.

— рестанційнй, мають отправляти въ р. 1898 вмѣсто Службъ Б. за Якова Людвика, котрі зносяся. — 1897, 181, на р. 1899; 1898, 145.

Близше поясненє тыхже: 1897, 214.

Личне явленє обнимающихъ душпастьерскій посады у Декана въ мѣстци признаня. 1895, 199.

Льокація церковного мѣстку. 1897, 104.

Лѣчница безплатна, отворенє еи. — 1889, 42.

Любѣнь великій. Купельне заведенє: безплатнй мѣстця для священникѣвъ въ нѣмъ. — 1892, 46; 1893, 19; 1894, 17.

Люблянська епархія. Складки на рѣчь еи, понесенй великій шкоды черезъ землестрясенє дня 14 Цвѣтня 1895. 1895, 112.

Любовичъ Ивгнь, о. Поручаються его „Псалмы съ поясненями и парафразою въ прозѣ стихахъ. — 1898, 12.

- Мадридъ**, Вистава маюча ся бѣбути въ р. 1892 там же по поводу 400-лѣтної рѣчницѣ
открытїа Америки черезъ Христофа Колумба: 1891, 147; 1892, 86.
- Маестокъ** церковный, льокація его. — 1897, 104.
- Малюнки** шкляный. Реставрація и новопомѣщенїе тых же въ церквахъ и на церковныхъ предметахъ, 1897, 7.
- Марїа Анна**, Цѣсарева. Поминальне Богослуженье за душу ея. 1890, 83, 1891 68.
Знесенїе того Богослуженья: 1898, 173.
- Марїа** — Валерїа, Посланїе о вѣнчанїи ея съ Францомъ Сальваторомъ. 1890, 83.
- Марониты**. Поновне установленїе коллегїи для нихъ въ Римѣ. — 1891, 215.
- Махнѣвъ**. Складки на церковь там же.
- Метрики**. Завѣдванїе душпастырѣвъ низше наведенныхъ мѣстцевостей до безпоровочного предложенїа выказѣвъ статистичныхъ о нихъ. 1889, 48.
Пошукуют ся тїе же для низше наведенныхъ лицъ зъ родинъ Федоровичѣвъ, Гелечинскихъ и Лозинскихъ. — 1889, 59.
- Рескриптъ** ц. к. Министерства внутр. дѣлъ зъ 25/5 1890, Ч, 17.554
о безплатнѣмъ выдаванїи тых же для евиденціи войсковси. 1890, 109.
- Неофитъ** кромѣ позволенїа ц. к. Намѣстництва на змѣну назвиска, може бути записаный въ метрики лишь пѣдъ власнымъ назвискомъ своимъ. — 1893, 60.
- Метрикальный** вытяги требумїи бѣтъ ц. к. Дирекціи желѣзницѣ въ цѣляхъ урядовихъ. — 1894, 1.
- Якъ поступати съ вытягами метрикальными для публичныхъ урядѣвъ 1895, 133.
- Стемплѣванїе** прошенїи, о зарядженїи додаткового втягненїа въ метрики. 1895, 133.
- Старанне** захованїе старыхъ книгъ метрикальныхъ и документѣвъ. — 1896, 6 и 47.
- Метрики** Крещенїа для людей гр. кат. обряда прадиющихъ въ копальняхъ въ Бориславу и Воляницѣ. — 1896, 6.
- Отозва** ц. к. Коменды 11 корпуса въ Львовѣ дотычно вытягѣвъ метрикальныхъ о смерти воякѣвъ позбѣстающихъ въ чинной службѣ. — 1896: 117.
- Предкладанїе** вытягѣвъ метрикальныхъ угорскихъ пѣдданныхъ политической власти. 1897, 35.
- Докладне** спорядженїе и выповнюванїе выразнымъ и чительнымъ письмомъ вытягѣвъ метрикальныхъ заграничныхъ пѣдданныхъ. 1897, 38.
- Вписуванїе** въ метрики уродженїа незаконныхъ дѣтей, имени ихъ бѣтца заключившого супружество, 1897; 153.
- Завѣдомлюванїе** ц. к. судѣвъ о метрикальныхъ вписахъ неслюбныхъ дѣтей. 1897, 158.

Метрики. Выдаванье зъ метрикъ выказовъ родинныхъ для выходцевъ до Америки. 1897, 159.

Предкладанье метрикъ смерти подданныхъ Бельгiи, 1897, 170.

Метрикальнiй вытяги заключенныхъ супружествъ угорскихъ подданныхъ. 1898, 46.

Республикуеся важнiйшiй приписы взглядомъ веденя ихъ и споряджена копiй метрикальныхъ. 1898, 80.

Метрикальнiй вытяги австрiйскихъ подданныхъ, зъ заграницъ надсылаемiй. 1898, 151.

Мвро, св. Пригадуеся щорбчне обновлюванье тогожъ подъ грѣхомъ смертнымъ: 1889, 108; 1896, 43; 1896, 47; 1897, 69; 1898, 41. — Побиранье тогожъ має бути всегда супроводжене дописею Уряду Деканального. 1890, 110.

Мисси. Посланiе св. Отца въ справѣ щорбчного збираня складокъ въ праздникъ Богоявленiя на мисiйнiй цѣли и знесенье невольничтва въ Африцѣ. 1890, 205.

Посылаемiй до Урядовъ деканальныхъ сошиты мисiйныхъ товариствъ и инныхъ. — 1891, 125.

Благословенье св. Отца и отпустъ повный для нихъ. — 1892, 85

Посланiе о складкахъ на мисii въ Африцѣ. — 1893, 97.

Въ справѣ мисiй: 1896, 59; 1898, 46.

Мисii духовнiй и урочистости ювильейнiй: 1897, 81.

Миссiйнiй книжочки, — „Посланникъ“ 1890, 163.

Миссiйна книжочка Ч, 5 зъ р. 1891 съ щоденными молитвами и катехизмомъ. — поручаеся: 1891, 149.

Миссiонарь, мѣсячникъ припоручаеся. — 1897, 109.

Институтъ къ выобразуваню мисiонаровъ особенно въ Африцѣ въ нашей державѣ 1893, 141.

Молитва, за Соединенiе отпустами надѣлена; 1891, 91; 1897, 77.

Щоденна Товариства св Апостола Павла съ отпустомъ: 1893, 10.

До св. Iосифа и при кбньци Литургiи, где ю можъ получить. 1895, 111.

Благословенiй на задосыть учиненье за богохульство, отпустами надѣлена. — 1897, 52.

Моленiя щорбчнiй передъ и по Сомествiи св. Духа. 1897, 83. 1898, 74.

Молитовки постнiй, отпусты для нихъ. 1898, 56.

Монашескiй добра. Власти Епископамъ удѣленiй що до призволеня продажи обтяжена и довшого найму тыхже. — 1891, 203.

Монеты старiй, Речинецъ вымѣны, 1892, 156.

Стяганье срѣбныхъ по 10 кр. и 5 кр. — 1896, 65.

Музыка. Музичнiй сочиненiя дарованiй Ставропитiйскимъ Институтомъ, розпродажъ ихъ въ пользу „Дѣвочого воспиталища“ 1889, 41.

Якого має уживатися камертону при музицѣ и пѣнiю. — 1890, 170.

Межинародна выставка вѣденська дѣль относячихся до ней и до театральныхъ зрѣлищъ. — 1891, 129; 1892, 36.

Мхава. Складки на маючуса будовати церк въ тамже. — 1897. 6.

Мыта ерарiяльныхъ мостбвъ, дорбгъ и переѣздбвъ, постановы закона о тыхже. 1893. 57

Мѣльницкiй Iосифъ, Д-ръ поручаються его „Житiя Святыхъ“ 1891, 104; 1892, 97.; 1893, 101, 1894, 101.

Н.

Набоженъство особѣе щорѣчне въ мѣсяци жовтн и въ два дни Рождественскихъ Святъ; 1889, 93, 1890, 173; 1892, 125; 1893, 142; 1894, 96; 1895, 157; 1896, 142; 1897, 138, 1898, 139.

Належитости отъ наданя посадъ душпастырскихъ. — 1893, 31.

„Народъ“, предостерѣгаея передъ нимъ, 1890, 120.

Посланіе руского Епископата съ заказомъ его. 1892, 161.

Народочисленіе. Розпорядженъе ц. к. Намѣстництва взглядомъ тогожь, маючогося бѣбути съ початкомъ р. 1891, 1890, 200.

Насальскій Юліанъ, Професоръ, припоруцаея его библіотека для руской молодежи. — 1894, 36.

Наука въ рѣчи обычаѣвъ. Поручаея то сочиненіе о. Долинського: 1891, 8; 1892, 113.

Наука религіи, пляны и инструкции до неѣ. 1898, 18.

Начеркъ исторіи Уніи руской церкви съ Римомъ, розсылаея: 1897, 9.

Небезпечно хорѣи и умирающій съ формулою благословенія Апостольского съ повнымъ бѣпустомъ въ часѣ смерти тыхже, щобы то поступованъе писемне находилося въ каждой церквѣ и парохіи, 1897, 31.

Такожь о св. Елеопомазанію, 1897, 31.

Невѣльництво въ Африцѣ. Посланіе св. Отца въ справѣ щорѣчного збираня складокъ въ праздникъ св. Богоявленія на цѣли мисійнѣи и на знесенъе тогожь. 1890, 205.

Недѣли святкованъе Збиранъе подписѣвъ до петиціи въ справѣ тогожь 1897, 65.

Немирѣвъ бѣозва въ користъ церкви тамже. 1893, 91.

Неофитъ кромѣ позволеня ц. к. Намѣстництва на змѣну назвиска може бути записаный въ метрики лишъ пѣдъ власнымъ своимъ назвискомъ 1893, 60.

Неслюбнѣи дѣти. Переведенъе легитимацийныхъ приписѣвъ дотычно нихъ. 1897, 57.

Перестерѣганъе завѣдомлюваня ц. к. Судѣвъ о случаяхъ, въ котрыхъ має бути установленый опѣкунъ для нихъ, 1897, 150 и 158.

Вписуванъе въ метрики урѣдженъя ихъ, имени ихъ, отца заключившого супружество 1897, 153.

Нисько. Вспомочествованъе будовы костела тамже. 1890, 196.

Nilles. Поручаея дѣло его. *Kalendarium manuale utriusque Ecclesiae Orientalis et Occidentalis*. 1896, 46.

Новый Сончъ. Поручаея збирати складки на погорѣльцѣвъ. 1890, 94, 1894, 73.

Заснованъе руской бурсы тамже. — 1898, 77.

Новиціятъ Сестеръ Василиянокъ въ Львовѣ, оголошаея. 1896, 35.

Управленъе тогожь въ Словатѣ передане Чинowi мужескому св. Василия и установленъе Визитатора. 1897, 58.

Нѣчь Виелеемска, Поручаея то сочиненіе. 1894, 154.

Облигаціи пожички краевой зъ р. 1885, выповѣдаются. 1893, 117, 123.

Выплачиванье ѳссотокъ ѳтъ винкульованныхъ 4% облигацій пожички краевой зъ р. 1893, 1893, 143.

Галицкаго фонда пропинаційнаго. 1894, 84.

Выповѣдаются облигаціи пожички краевой зъ р. 1884, 1888 и 1889: 1894, 38 зъ року 1883, — 1896, 120; зъ р 1891 — 1897 67.

Обрядова принадлежнѳсть незаконно уродженои и per subseq. matr. легитимованои дитины родичей мѣшаного обряда. 1891, 7.

Обѣжники печатаніи. Надѳсланье вѣхъ залеглостей за нихъ. 1890, 15.

Октоихъ, новый накладъ его. — 1895, 38.

Оповѣди. Голошенье оповѣдей угорскихъ пѳдданныхъ вѣнчанныхъ по-за обрубомъ Угорь. — 1897, 151.

Голошенье оповѣдей угорскихъ пѳдданныхъ заключающихъ супружество за границами Угорь. — 1897, 154,

Осмотры деканальніи, предкладанье точне справозданя зъ нихъ. — 1889, 2.

Oesterreichisch ungarische Revue, Часопись. 1894, 22.

Отецъ св. Складанье датковъ для Него — 1897, 60.

Отпоручники клира на обще Собраніе въ дѣлахъ вдовичо сиротиньскаго фонда; скликанье ихъ: 1892, 48; 1893, 59; 1898, 74.

Ѳтпусты. На христіянське поздоровленье „Слава Иисусу Христу“. 1889, 106.

Наданіи по причинѣ найденыя мощей св. Амврозія и св. Гервасія и Протазія въ гдѣкотрыхъ Церквахъ Архіепархіи якъ щорѳчній уживаніи, откликуются. — 1890, 213.

Посланіе о ѳтпустахъ и престолахъ упривилеованныхъ 1891, 37.

Переношенье ихъ при перенесеніи святъ. 1891, 78.

Наданіи молитвъ за Соединеніе, 1891, 91.

Наданіи на науку катехизмову. 1891, 114.

Молитвы „Слава Отцу“ и „Пѳдъ Твою милѳсть“ мають тѣ саміи ѳтпусты, що латиньскіи: „Gloria Patri“ и „Sub Tuum praesidium“. 1891, 126.

Наданіи для Товариства св. Апостола Павла. — 1892, 123. 1896 58.

Наданіи на щоденну молитву Товариства св. Павла. 1893, 10.

Наданіи на рѳкъ юбилейный 1893 и диспенза постна для путешественныхъ до Риму. 1893, 36.

Табель о ѳтпустахъ, 1895, 53; 1896, 45; 1897, 8. формуляръ тыхже 1895, 118.

Наданіи св. Отцемъ на молитвы о Соединеніи вѣхъ Христіянъ на Сѳшествіе св. Духа. — 1895, 83.

Узискуются вѣ пѳсля нашего Церковнаго календаря. 1895, 114.

Наданіи на молитовку: „Будь Господи Иисусе благословенный въ Найсв. Тайнахъ утаенный“ 1896, 4.

Отпущені надані на молитву къ Пресв. Дѣвѣ о Соединеніи. 1896, 154.

Надані на Ювиль св. Уніи. 1895, 117. 1897, 1.

Надѣлена ними молитва благословеній на задосыть учиненіе за богохульство. 1897, 52.

Привязані до Всеночного, Акафистѣвъ и Параклиса. 1897, 212.

Надані на двѣ молитовки постній и на „Христѣсъ воскресѣ“ „Воистину воскресѣ“. — 1898, 56.

Офицеры. Вспираніе завязавшогося Комитета въ цѣли помноженія мѣстцъ въ заведенію виховавчѣмъ для дочокъ тыхже. — 1891, 79.

Благословеніе супружества ихъ, будучихъ въ емеритурѣ. 1897, 15.

Благословеніе супружества ихъ, будучихъ въ станѣ спочинку. 1897, 108.

П.

Павла св. Апостола. въ справѣ Товариства Его Имени 1891, 207; 1892, 24 и 69; 1895, 54 и 136; 1896, 126 и 210.

Паломники, Австро-угорскій дѣмъ въ Іерусалимѣ для нихъ. 1896, 147.

Паломнича подорожъ до св. землѣ. 1897, 210.

Памятка зъ мисіи. Книжочка. 1896, 147.

— 300-лѣтнего ювилея Уніи Берестейской. 1896, 147.

Памятники поляглыхъ жолитѣрѣвъ, складки на рѣчь удерживанія ихъ 1895, 200.

— церковній будѣвлѣ, въ справѣ будовы и реставраціи ихъ. 1898, 92.

Паньщина. Посланіе Епископата руского о 50-лѣтнѣмъ ювилею знесенія тоиже. 1898, 65.

Папскій резерваты. Тымчасове розрѣшеніе ѡтъ нихъ на случай конечной потребности. 1896, 98.

Паперова рента. Конверзія 5%-овыхъ листѣвъ еи на 4%-овѣ листы ренты державной. 1893, 37.

Параклисѣ, ѡтпущы для него. 1897, 212.

Парохіи опорожненіи. Предкладаемѣ прошенія о нихъ. — 1892, 168; 1894, 153.

Табелѣ о станѣ парохій 1895, 129.

Парохѣ. Признаніе титулу пароха душпастырямъ занимающимъ посады признаніи ѡтъ державы за самостоятельній. 1891, 57.

— въ ѡтношенію до комитета церковного. 1898, 94.

Пелешъ Юліянъ, Д-ръ Знижена цѣна его сочиненія: „Geschichte der Union der ruthenischen Kirche mit Rom. 1890, 47.

Пенсіи, провизіи, або якѣ будь датки ераріальній побирающіи. Розпорядженія ц. к. Министерства внутр. дѣлѣ, взглядомъ доноса о смерти або вѣнчанію ихъ. 1892, 47.

Переселитися до Америки, если кто хоче, иформація якъ поступати душпастырю. 1891, 132.

Петра св. Апостола Товариство. 1897, 70.

Петрушевичъ Антоній, о. Пралатъ. Продолжаеся на 5 лѣтъ функціи консерватора Секціи III. (Архивалія рускѣ.) 1895, 71.

Письмо св. Возванье до Декановъ къ донесеню кѣлько примѣрникѣвъ тогожъ въ ихъ Деканатѣ жаданіе будутъ. — 1892, 167; 1894, 43.

О науцѣ тогожъ. Енциклика св. Отца. — 1894, 113.

Пытомцѣ генеральной семинаріи. Повѣдомити ихъ що найдалше 12 жовтня с. р. мають явитися въ Семинарію, 1891, 127.

— и богословы дотычно доносѣтъ о поведеню ихъ въ часѣ ферій. 1897, 137.

„Piasa i r gasa“. Розвѣдка о. Тржнадля. — 1898, 14.

Пляны и инструкціи до науки религіи. 1898. 18.

Поборы тымчасовыхъ катехитѣвъ въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ, 1898. 44.

Повѣнь, складки на потерпѣвшихъ ѣтъ неї, 1893, 122.

Погорѣльцѣ въ Новѣмъ Сончи. — Складка на нихъ. — 1890, 94; 1894, 73.

Поданія всякѣ; вношеніе ихъ посредствомъ дотычного Урядъ Деканальный. 1897. 55.

Податокъ, эквивалентовой. Рескриптъ ц. к. Министерства Скарбу зъ 25 мая 1890
взглядомъ фасіонованія маєтку пѣдпадающою томужъ. 1891, 22.

— доходовой, обовязокъ предкладанія особної фасіи въ цѣли вымѣреня тогожъ
1891, 121.

Инструкція взглядомъ спорядженія фасій въ цѣли вымѣру тогожъ. —
1891, 214.

— фонда религійного, увѣльненіе ѣтъ него душпастырей управненихъ до по-
бору доповненія конгруи. — 1894, 54.

— особисто-доходовой. Инструкція спорядженія фасій до него: 1898. 1.

Рекурсъ противъ вымѣру тогожъ. — 1898, 89.

Подолякъ Василь зъ Хиринки пропавшій безъ вѣсти, Пошукованье датъ що до
него. 1896, 7.

Пѣдручникъ для урядѣвъ католицко-парохіальныхъ и политично-администраційныхъ
Шабля. — 1894, 2 и 51.

Пожичка краєва, зъ р. 1885, выповѣдженье еи облигацій, 1893, 117, и 123.

зъ р. 1883. выповѣдженье облигацій, 1896, 120.

зъ р. 1893, выплачованье ѣтсотокъ ѣтъ еи 4⁰/₀-овыхъ винкульованныхъ
облигацій, 1893, 143.

зъ р. 1884, 1888 и 1889, выповѣдженье еи облигацій. 1894, 38.

зъ р. 1891, выповѣдженье еи облигацій, 1897, 67.

Полянскій Генрикъ, парохъ Турынська, почта Щавне. Заподанье ему датъ, що
до поодинокихъ дарѣвъ нашего Цѣсаря на Церкви и школы. 1895, 136.

Помешканье сотрудирика. Вартѣтъ тогожъ не має вчислятися до рѣчного
доходу его. — 1896, 34.

Поминальне богослуженіе за душу бл. п. Цѣсаревѣи Анны. 1890, 83; 1891, 68.
зносеня тожъ Богослуженье, 1898, 173.

установляеся за душу бл. п. Цѣсаревѣи Єлисаветы. 1898, 173.

Попель Михайль, бл. п. Конкурсъ на одну стипендію его. 1896, 135.

Посады духовнѣи. Налєжитѣтъ ѣтъ наданя ихъ. 1892, 31.

Обнимающіе посады душпастырскіе мають лично явитися у Декана и въ
мѣстця. — 1895, 199.

Дотычно увѣльненія и введенія въ нихъ. 1896, 87.

- Посвѣдченія власти духовной маючіяся выдавати гр. кат. учителямъ религіи въ школахъ народныхъ. 1890, 77.
- Посланиєтъ, газета о Джулинського и мисійнй книжечки его. — поручаються: 1889, 46; 1890, 163; 1891, 207; 1893, 4.
- Пбстѣ. Власть розрѣшенія бѣтъ него зъ причины инфлюенцы. — 1892, 23.
 Диспенза бѣтъ тогожъ для путешествующихъ до Риму. — 1893, 36.
 Приключаючіяся на другій день весѣль. — 1898, 105.
 Розрѣшеніе бѣтъ него дня 2-ого грудня 1898 въ пятницу, яко день Ювілея Е. В. Цѣсаря. — 1898, 171.
- „Поясненіе св. Евангелій.“ Поручаєся и наказуєся до закупна до бібліотекъ парохіяльных того сочиненія Д-ра Юсіфа Комарницкого. 1892, 137; 1895, 2. 1896, 112. *
- Поединки. Посланіе св. Отца противъ нихъ. 1892, 1.
- Правило церковне, обовязокъ щоденного бѣтчитуваня. 1898, 174.
- Правописъ руска. Спблне оповѣщеніе всѣхъ 3 русскихъ Ординаріатбвъ о ней. 1892, 164.
- Праздничній дни гр. кат. обряда — въ справѣ знесеня торгбвъ и ярмаркбвъ въ тѣнже. — 1897, 123.
- Практики катол. религіи въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ. — 1896, 75.
- Презвитеры. — Речинець рукополаганія. — 1889, 18 и 109; 1890, 23 и 181; 1891, 141; 1892, 36 и 134; 1893, 18 и 155; 1894, 18 и 109; 1895, 21 и 183; 1896, 3 и 153; 1897, 38 и 183; 1898, 175.
- „Przewodnik higieniczny.“ — Припоручаєся. 1890, 24.
- Презентованій на одну парохію, не могутъ компетувати о другу если зъ першою не зрезигнують. 1894, 152.
 — на парохію и зрезигновавшій зъ нею не могутъ черезъ одинъ рбкъ компетувати о другу. — 1895, 64.
- Преміи для молодежи шкблъ народныхъ. Въ справѣ книжокъ употребляемыхъ на тѣнже. 1890, 78.
- Престолы упривилѣованій. Посланіе о нихъ. 1891, 37.
 Власть означанія тыхже удѣлена на дальшихъ 7 лѣтъ Митроп. Ординаріатови. 1892, 85.
 Прошеніе о продовженіе на дальшихъ 7 лѣтъ. 1898, 56.
 Власть означанія тыхже на дальшихъ 7 лѣтъ продовжена. 1898, 174.
- Привилей Престола. Удѣленный нашимъ тремъ Епархіямъ для всѣхъ Литургій въ обѣ Событы поминальній, 1895, 200.
 Наданый на всегда Товариству св. Апостола Павла. 1896, 58.
- Причастіе св. Таинъ католикбвъ другого обряду. — 1894, 37.
 75-лѣтна рбчница первого св. Причастія св. Отца Льва XIII. 1896, 130.
- Приѣздъ и привитаніе Е. Ц. Цѣсаря. 1894, 81.
- „Пріютъ“ для священничихъ вдбвъ и сирбтъ при Товариствѣ выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ въ Самборѣ. 1896, 63, 1898, 55.
- Priester-Krankenunterstützungsverein. Условія пбдъ якими можна користати зъ него. — 1891, 58.

- Провинція латъ oo. Іезуитѣвъ, прошеніе его о складки на будову конвикта въ Хировѣ. 1889, 33.
- Прокураторія Скарбу. Въ справѣ доносѣвъ до неї и переписокъ съ нею. — 1890, 76 и 107.
- Промысловѣ артикулы. Поручаєся закупно ихъ въ ц. к. Заведеніяхъ карныхъ. 1896, 57.
- школы доповняючѣй. Вправы религійнѣ въ нихъ. — 1897, 117.
- Пронай Іоанъ. Вышуканье акту вѣнчання его съ Марією Горайскою. 1891, 113.
- Пропинаційнѣ право. Розпорядженіе ц. к. Намѣстництва взглядомъ ѣтшкодована за него въ облигаціяхъ пупиларной обезпеки. 1889, 74.
- Пропинаційнѣ фондъ. Розпорядженіе ц. к. Намѣстництва взглядомъ ѣтшкодованя за него въ облигаціяхъ пупиларной обезпеки. 1889, 67.
- Облигаціи тогожъ. — 1894, 84.
- Проповѣди о. Юліяна Ганкевича, знижена цѣна. — 1890, 162.
- и Педагогія о. Бартошевского. 1893, 34.
- празничнѣй о. Бартошевского. 1897, 214.
- и страстнѣй о. Бартошевского. 1898, 147.
- Протестантизмъ. Инструкція при переходѣ зъ него до Церкви католицкои. 1897, 2.
- Протоколы. Сتمплѣванье тыхже, коли пишутся по причинѣ прошеня о додаткову имматрикуляцію. — 1895, 133.
- Прошеня о розписанѣ на конкурсѣ парохіи. 1894, 153.
- Псалтырь розширена въ дусѣ христіянскої молитвы и богослуженя церковного. о. А. Слюсарчука. 1898, 42.
- Псалмы съ поясненіями и парафразою въ прозѣ и стихахъ о. Івана Любовича. 1898, 12.
- Пѣвцѣ церковнѣй, гледи Дяки.
- Пѣсни церковно-народнѣй. — Збѣрникъ ихъ. 1897, 114.
- Пюрко о. Крилошанинъ. Его брошура Памяти покойного Кардинала Сильвестра Сембратовича. 1898, 175.

Р.

- Ратище складка на будову Церкви тамже.
- Рафаиль св. Австрійске стоваришеніе Ёго имени въ Вѣднѣ, для охороны католицкихъ емигрантѣвъ. 1890, 158; 1891, 95 и 150; 1892, 51.
- Резерваты папскѣй. Тымчасове розрѣшеніе ѣтъ нихъ въ конечной потребѣ 1896, 88.
- Резигнующѣй зъ презенты на парохію не могутъ компетувати о другу черезъ одень рѣкъ. — 1895, 64.
- Реколекціи духовнѣй для священникѣвъ. Речинець и мѣстце ихъ ѣтбуваня: 1891, 206; 1892, 24, 69, 123 и 130; 1893, 119; 1894, 18; 1895, 147; 1896, 7 и 126; 1897, 34-136; 1898, 45 и 121.
- Религійнѣй вправы въ доповняющихъ школахъ промысловыхъ. 1897, 117.

Религійный фондъ. Инструкція въ дѣлѣ Службъ Б. тогожь. — 1892, 170.

Увѣльненіе отъ податку до него, — 1894, 54.

Увага на Литургію его при змѣнѣ або смерти священника. — 1897, 53.

Религія. Устава зъ 1/12 1889 взглядомъ преподаванія науки еи въ народныхъ школахъ. — 1890, 48.

Вынагорода за науку еи. — 1890, 48.

Учитель свѣтскій еи. — 1890, 77; 1891, 94.

Учитель духовный еи. — гляди Катехиты.

Справозданіе о станѣ науки еи въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ. 1893, 153.

Що до науки еи въ парохіяхъ администрованныхъ excurrando 1895. 221.

Планы и инструкціи що до науки еи въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ. 1898 18.

Планы и инструкціи що до науки еи въ школахъ доповняючо-промысловыхъ. 1898, 101.

Ренумерація за Службы Б. фонда религійного отпращеніи въ часѣ завѣдательства. 1898, 150.

Рестанційный Службы Б. фонда религійного. — Маютея отправляти въ р. 1898 вмѣсто Службъ Б. за Якова Людвика. — 1897, 181.

Близше поясненіе тыхже. 1897, 214.

Маютея отправляти въ р. 1899 вмѣсто Службъ Б. за Якова Людвика. 1898, 145.

Речинецъ предкладанія справозданія до Митроп. Консистеріи. 1896, 20.

Ризы церковный. Товариство výroбу и торговлѣ ихъ въ Кроснѣ. 1892. 35.

Товариство výroбу и торговлѣ ихъ въ Самборѣ. 1894, 35; 1896, 63 и 145.

Риманѣвъ. Складки на цѣлебну кольонію тамже. 1890, 120.

Робѣтничій станъ. Енциклика св. Отца о нёмъ. 1891, 157.

„Розважанія при посѣщенію Найсв. Таянъ.“ Д-ра Климентія Сарницкого. 1891. 93.

„Rozmyślania na každy dzien roku“ о. Гамона, 1895, 85.

Розрѣшеніе сопружихъ перешкодъ. Инструкція що до поступованія при поданяхъ о то. — 1897, 41.

Розширеніе вѣры. Енциклика св. Отца въ цѣли попиранія и порученіе Заведенія до розширенія вѣры. 1895. 29.

Романьчукъ Юліанъ. Посланіе взглядомъ програмы выголошенной нимъ. 1891, 1.

Россія. Посланіе о емиграціи до неи. — 1892, 109; 1893, 24.

Руденко ляцке. Отлученіе его отъ парохіи Куликѣвъ. — 1891, 102.

Рудольфъ Архикнязь. Посланіе о смерти его. 1889, 9.

Рускій языкъ. Урядованіе въ немъ. — 1897, 77.

Рѣзба артистична церковна Казимира М. Ходзиньского въ Краковѣ. 1893, 101.

С.

- Савчакъ Даміянъ, д-ръ. — Збѣрникъ законѣвъ администраційныхъ въ руской мовѣ. 1893, 154.
- Самбѣръ. Товариство для výroбу и торговлѣ ризъ церковныхъ тамже. 1894, 35
1896, 63 и 145.
- Сарницкій Климентъ, д-ръ. Поручаются его: „Розважаня при посѣщеню аайсв. Тайнъ.“ 1891, 93.
- Сассѣвъ. Складки на будову Церкви тамже. — 1895, 1.
- Свята нашего обряда. Цитованье гр. кат. вѣрныхъ до Судѣвъ и Урядѣвъ правительственныхъ въ тѣже. — 1889, 109.
Комунікатъ Выдѣлу Краєвого въ справѣ шанованя ихъ. 1890, 196.
Переносимй на Недѣлю. — 1898, 149.
- Святкованье Недѣли. Збиранье пѣдписѣвъ до петиціи въ справѣ тогожь 1897, 65.
- Святый храмовый день. Въ справѣ святкованя его въ школахъ. — 1890, 46.
- Свята земля дотычно паломничои подорожи до неи. — 1897, 210.
- Свѣдоцтва метрикальнй для евиденціи войскової. 1890, 109.
маєткови въ справахъ шпитальныхъ. — 1894, 52; 1896, 91.
смерти особъ войсковихъ. 1894, 151.
конкурсой, важнѣсть ихъ при подаваню о парохіи. 1895, 42.
- Сембратовичъ Сильвестеръ, Кардиналь. Смерть Его. 1898, 109.
Обвѣщенье конкурсове на 5 мѣстцъ Его фундаціи въ Институтѣ СС. Василянѣвъ въ Львовѣ. 1898, 113.
Брошура о. Пюрка посвячена памяти Его. 1898, 175.
- Семинарія духовна львѣвска. Обвѣщеня взглядомъ принята до неи. 1889, 76;
1890, 147; 1891, 115; 1892, 93; 1893, 123; 1894, 85; 1895, 148; 1896, 128;
1897, 135 и 143; 1898, 113.
- Синодъ провинціальный львѣвскій. Письмо св. Отца до русскихъ Епископѣвъ въ дѣлѣ его: 1895, 125.
Розсылка книги постановъ его — 1897, 33.
- Синодъ діецезальный львѣвскій. Архіерейске посланіе въ справѣ тогожь. 1897, 129.
Змѣна речинця ѣтбути тогожь. 1897, 142.
Въ справѣ ѣтложена тогожь. 1897, 146.
Въ справѣ тогожь. 1897, 170.
Посланіе Архіерейске о ѣтбувшѣмъ ся. 1897, 189.
- Скарбѣны церковнй. Пѣдданье пѣдъ обраду на соборчику справы пожичокъ зъ нихъ и предложенье справозданя о тѣмъ. 1891, 51.
Предккладанье рахункѣвъ зъ стану тыхже, 1892, 121.
- Складки. Щорѣчний на благодѣтельный цѣли. Часъ и способъ, 1890, 45; 1893, 21.
Въ праздникъ Богоявленія на цѣли мисійнй и на знесенье невѣдльництва въ Африцѣ. 1890, 205; 1891, 208.

Складки. На намѣрене учрежденіе катол. Всеучилища. — 1890, 212.

На будову Церкви св. Іоакима въ Римѣ яко даръ на 50-лѣтній Ювиль Епископства С. Св. Льва XIII 1890, 214; 1891, 79 и 25.

На потерпѣвшихъ ътъ повени. — 1895, 122.

„Слава Іисусу Христу,“ ѡтпущы на то христіянське поздоровленье наданъ. — 1889, 106.

Службы Божій, гляди Литургія.

Служебницѣ Прч. Дѣвы Маріи въ Жужелю Дотеперѣшній жертвы и порученье дальшихъ. — 1892, 122 и 157; 1895, 220; 1896, 125.

Вынятые сестеръ ътъ звыклои власти сповѣдникѡвъ. 1895, 172.

Справозданье о нихъ. 1896, 125. 1898, 79.

Духовне правленіе ихъ передане Чинові монашескому св. Василія. 1897, 58.

Слюсарчукъ Алексей, Поручаеся его „Псалтырь розширена въ душѣ христіаньскои молитвы и богослуженія церковного. — 1898, 42.

Смерть учителей шкѡлъ народныхъ и вѣдѡвъ и сирѡтъ учительскихъ, донось о тойже. 1892, 35.

— и вѣнчанье особѡвъ побираючыхъ пенсіи, провизіи або якій будь датки ераріальній — донось о тыхже. — 1892, 47.

Донось о смерти до ц. к. Судѡвъ. — 1895, 216; 1896, 86.

Метрики смерти пѡдданныхъ Бельгій. 1897, 170.

Соборній Литургіи Интенція освяченія а такожъ жертвованія при нихъ. 1893, 58.

Соборчики деканальній. Справозданье зъ нихъ и зъ испытѡтъ на нихъ 1889, 2. Архіерейске посланіе о нихъ. 1897, 198.

Додаткова инструкция въ справѣ ихъ. 1898, 59.

Сопружескій справы. — Инструкция св. Конгрегаціи Инквизиціи въ тыхже. 1889, 37.

Сопружества мѣшаній, справозданя о нихъ: 1889, 57.

Сопружескій препятствія. Новій власти ѡтъ св. Апостольского Престола Ординаріатамъ удѣленій розрѣшати въ опасности смерти ѡтъ тыхже и близій означенія, кто має даній зъ Риму розрѣшенія въ skutokъ переводити. — 1889, 103.

Сопружескій препятствія и вѣнчанія на ложи смертнѡмъ инструкция що до розрѣшень. — 1890, 209.

Сопружеске препятствіе „розличія богочестія,“ звыклій условія до розрѣшенія ѡтъ него на ложи смертнѡмъ. 1891, 77.

Сопружескій препятствія въ степеняхъ недозволенныхъ, въ справѣ розрѣшанія ѡтъ тыхже. — 1892, 78.

Таксы ѡтъ диспензъ сопружескихъ. норма що до уплачованія 1893, 121. надсыланье ихъ, 1895, 112.

Инструкция що до поступованія при поданяхъ о розрѣшеніе ѡтъ препятствій сопружескихъ. 1897, 41.

Сопружества угорскихъ пѡдданныхъ въ Австріи: 1896, 82 и 104. 1898, 46 и 129:

Сопружества ц. к. Официрѡвъ емеритованныхъ. 1897, 55.

Сопружества ц. к. Официрѡвъ въ станѣ спочинку. 1897, 108.

Сопружества католикѣвъ гр. кат. обряда заключившихъ цивільне сопружество поза границами австрійскими. 1897, 173.

Не делеговати до вѣнчання швайцарскихъ священникѣвъ. 1897, 149.

Сотрудники экспонованій. Полученіе ихъ дотаций: 1890, 93 и 162, 1894, 84. системизованій. Въ справѣ покрыты ихъ конгруу зъ надвыжки доходѣвъ приходескихъ. 1890, 108.

Вартѣсть ихъ помешканя не вчисляется до доходу ихъ. 1896, 34.

Соціяльна справа Меморіаль о тойже. 1890, 70.

Соціальный курсъ першій въ Краковѣ. Програма его. 1897, 113,

Соединеніе всѣхъ Христіянъ. Молитвы о тоєжъ на Сомествіи св. Духа и ѡтпусты на тѣйже. 1895, 83.

Молитвы о тоєжъ до Преч. Дѣвы Маріи и отпусты на тѣйже. 1896, 154.

Молитвы о тоєжъ отъ Вознесенія до Сомествія св. Духа ѡтпустами наданіи. 1897, 77, 1898, 74.

Сповѣдъ. Записуванья дѣей ей отправленя въ дневнику шкѣльнѣмъ. 1889, 3.

Sponsalia de futuro certa ac valida. Декретъ св. Отца relate ad copulam carnalem post illa, 1892, 45.

Справозданя до Митроп. Консистоіи. форма ихъ. 1889, 32; речинець ихъ, 1896, 209.

Ссущій дѣти. Въ дѣлѣ кормленя ихъ. 1893, 11.

Станиславѣвъ. Товариство опѣки надъ вязнями кару ѡбвувшими. 1895, 42.

Статистичнй выказы о книгахъ метрикальныхъ предложити. 1889, 48.

зъ книгъ метрикальныхъ пѣсля новою инструкціи споряжати. 1895, 62,

„Stwórca i stworzenie.“ Розвѣдка о. Тржнадля. 1898, 14.

Стемпель календарскій, Увольненіе ѡтъ него списѣвъ церковныхъ и урочистыхъ Святъ назначенихъ толькѣ до литурличныхъ цѣлей, 1895, 160:

Стипендія литургійнй. Заказъ книгопродавцямъ и купцямъ збирания тыхже 1893, 150.

Григорія Шашкевича, фундація ихъ и конкурсъ. 1897, 120.

Наданье ихъ. 1898, 7.

Конкурсъ на нихъ. 1898, 139.

Стипендія фундаціи бл. п. Михаіза Бѣлецкого. конкурсъ — 1895, 63.

Попеля конкурсъ, 1896, 133.

Имени св. Георгія Конкурсъ. 1896, 211.

Стояловскій Станиславъ, священникъ обряда лат. поименно екскомуникова- ный св. Простодомъ. 1896, 143.

Розрѣшеніе его ѡтъ церковныхъ цензуръ. 1897, 213.

Струсѣвъ. Евентуальне ѡтлученіе села „Заздрѣсть“ ѡтъ него. — 1889, 119.

Суботы поминальнй Привилей Престола удѣленный нашимъ тремъ Епархіямъ для всѣхъ Литургій въ ѡбѣ Суботы поминальнй. 1895, 200.

Судова Вишня. Складки на церковь тамже, 1892, 135.

Суды повѣтовй, поданье назвискъ ихъ. 1898, 93 и 139.

Сухоньскій Казимиръ и Аполонія. — Въ дѣлѣ вытягѣвъ ихъ метрикъ. 1897, 68.

Сѣменища духовнй въ Индіяхъ восточныхъ. Щорѣчна складка въ Праздникъ Успенія Пр. Богородицы на мисіи въ загаль назначеніи маєся сего року вынятковѣ жертвовати спеціально на тѣйже. 1893, 105.

Сѣменище гр. кат. въ Константинополи. Жертва на тоєжъ и ревнй молитвы о соединеніи. 1895, 35.

Т.

Табель брацтва втримезливости після Ч. 7189 зъ р. 1888 предлагати маючійся. 1889, 18.

О отпустанъ и брацтвахъ, 1895, 53; 1896, 45; 1898, 74.

формуляръ тыхже. — 1895, 118.

О станъ духовенства и парохій 1896, 129.

Таксальнй належитости консисторіальнй. Надсыланье ихъ, 1889. 57. 1890, 23; 1892, 34; 1893, 11.

Таксы сопружескй. Норма уплачованья. 1893, 121. Надсыланье ихъ. 1895, 112.

Тверезости брацтва. Посланье о нихъ. — 1895. 69.

Театральнй зрѣлища. Межинародна выставка вѣденьска для дѣлъ относячихся до музыки и до тыхже. 1891, 129.

Телеграфична дорога. Заказъ вношеня нею прошенъ до Риму и ту. 1892, 40.

Типики календарскй. Вопросъ выдаваня щорочно Архіепархіального типика. 1889, 58; 1890, 197; 1893, 23.

Товариство св. Ап. Павла 1891, 207; 1892, 24, 69, 123 и 130; 1893, 10, 1895, 54 и 136; 1896, 58 и 126; 1897, 175; Належанье до него мірянъ. 1896, 210. св. Ап. Петра: 1897. 70; 1898, 81.

Червоного Креста: 1890, 144; 1892, 20, 29 и 86, 1893, 29 и 112; 1894, 39 и 154;

Для выробу и торговль ризъ церковныхъ въ Кроснѣ. 1892, 35.

Для выробу и торговль ризъ церковныхъ въ Самборѣ. 1894, 35; 1895, 36; 1896, 63 и 145; 1898, 55.

Для помочи дефиціентѣвъ стану духовного. 1897, 25.

Опѣки надъ вязнями кару отбывшими; 1895, 42.

Взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, 1889, 15 и 74.

Христіанскихъ ученыхъ (Leo Gesellschaft.) 1891, 149; 1898. 45.

Взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ 1892. 131; 1894, 69; 1895, 63; 1898, 92.

Тома зъ Кемписъ. Перевѣдъ дѣла „О наслѣдованю Іисуса Христа. 1891, 80.

Торги и ярмарки въ дни праздничнй гр. кат. обряда. 1897, 123.

Трехъ Святителей. Перенесенье того Свята на попереднй день; 1893, 2.

Тржнадель Антоній Д-ръ: Его дѣло „Stwórca i stworzenie“ 1892, 48.

Его розвѣдка: „Plasa i prasa“. 1898, 14.

Тростянець великій складка на будову Церкви тамже. 1892, 88.

У.

Убезпечень взаимныхъ товариство, гляди Товариство.

Увѣльненье и введенье въ посады душпастырскй. — 1896, 87; ѡтъ испыта кон- курсового. 1891, 101; 1895, 41.

- Угорскій підданій. Союзество ихъ въ Австріи: 1896, 82 и 104.
 Предкладанье власти политической вытягѣвъ метр. 1897, 35.
 Дотычно голошенія оповѣдей поза обрубомъ Угорь. — 1897, 151, 154.
 Дотычно впису въ кварталній вытяги 1897, 158.
 Дотычно вытягѣвъ метрикъ союзества, 1898, 46.
 Дотычно союзества при грозачой смерти. 1898, 129,
 Умираючі и небезпечно хорі. Архіерейске посланіе о нихъ и о власти удѣ-
 лена Апостольского благословенія съ повнымъ ѡтпustomъ: 1890, 185; 1895,
 38; 1897, 31.
 Унія Берестейска. Ювелей еи: 1895, 82, 89, 110, 135, 139, 156, 159, 163 и 217;
 1896, 137; 1897. 1.
 Книжочка „Памятка 300-лѣтнаго Ювелея“ 1896, 147.“
 Дѣло „Начеркъ исторіи Уніи Церкви рускои съ Римомъ. 1897, 9.
 Упривилѣованій Престола. гляды: Престола.
 Уродины и именины Е. В. Цѣсаря, Доношенье ц. к. Властямъ о богослуженяхъ
 въ той день. 1893, 166.
 Урядованье въ рускомъ языцѣ. 1897, 77.
 Урядові дѣла въ Митроп. Консистеріи. Въ Четверъ не являтися. 1894, 21.
 Уставъ каноничного конкурса. 1890, 1.
 Учителѣ школъ народныхъ ихъ вдовы и сироты. Доношенье до ц. к. Краевои
 Рады школьной о смерти тыхже. 1892, 35.

Ф.

- Фассин, фонда пропинаційного, 1889, 67.
 конігуальній. 1890, 52,
 еквивалентові. 1891, 20, 22, 50.
 до вымѣру податку доходового. 1891, 121 и 215.
 до вымѣру податку особисто доходового. 1898 1.
 „Vaterland“, припоручаеся предплата. 1889, 45.
 Фелонъ, вѣроятно скраденый, Обвѣщенье, 1892, 129.
 „Фильотеа“ Дѣло св. Францѣшка Салезія въ рускомъ переводѣ. — 1896, 36.
 Фирлефвъ, Складка на будову Церкви. 1893 17.
 Фондъ вдовичо-сиротиньскій священничій, гляди: Вдовичо-сиротиньскій.
 Фондъ запомоговый для будовы и реставраціи церквей въ бѣдныхъ и нечи-
 сленныхъ громадахъ 1892, 172; 1893, 142.
 — религійный; гляди: религійный фондъ.
 Форма справозданъ до Митроп. Консистеріи. 1889, 32.
 Формулярѣ табель о ѡтпустахъ и брацтвахъ. 1895, 118..
 доносбвъ о смерти до ц. к. Судѣвъ. 1895 217.
 Фрахтові листы неостемплѣваній, 1897, 108.
 Фундаціи богослужебній. Поступованье въ справахъ запису на тѣхже. 1895, 143
 Отручній блн. Григорія Шашкевича. 1897, 120; 1898, 7 и 139.

X.

- „Хлібороб“ Посланіє Епископата руского заказуюче ту газету. 1892, 161.
 Ходзиньскій Казимиръ въ Краковѣ. Заведеніє рѣзбы артистично-церковной. — 1893, 101.
 Хойнацкій Антоній Илюстрованій Житя Святыхъ его накладу. 1891, 114.
 Холера. Посланіє о ней. — 1892, 104. Розпорядженіє о ней взглядомъ набоженствъ 1892, 136, Розпорядженіє о ней. 1894, 108;
 Подаваніє св. Таинъ и требъ въ часъ ней. — 1894, 153.
 Хоръ небезпечно и умирающій, гляди: умирающій.
 Храмовый день Святого. Святкованіє его въ школахъ. 1890, 46
 Храмъ Преч. Дѣвы при затоцѣ Лепантской. 1894, 51 и 93; 1896, 143; 1897, 146.
 „Christliches Handwerk,“ Поручаєся та часопись, 1896, 33.
 Христосъ воскресъ — Воистину воскресъ! Отпущены надані до того по-
 здоровленія, — 1898, 56.

Ц.

- Цензуры церковній въ цѣлой Церквѣ теперь обовязующій. 1896, 17.
 Розрѣшеніє бгъ нихъ о. Ст. Стояловского, 1897, 213.
 Церковній будбвлѣ. — Будова и реставрація ихъ. 1898, 92.
 старожитности. Надсыланіє ихъ на выставу краєву. 1894, 10.
 Церковъ. Утвореніє фонда на будову и реставрацію тыхже въ бѣдныхъ и нечис-
 ленныхъ громадахъ. 1892, 172; 1893, 142.
 — и будбвлѣ парохіяльній, пересвѣдчатися на кого они суть записані въ кни-
 гахъ грунтовыхъ. 1894, 67.
 — и Единство. Енциклика св. Отца о нихъ. 1896, 157.
 — Благословенія поновного нетреба при новѣмъ вытинкованю або помалѣваню.
 1897, 68.
 — Навести титулъ и не змѣнювати его самовѣльно при прошеняхъ о благосло-
 веніє. 1897, 159.
 — Складки на Церкви: Ходачкѣвъ Великій, 1889, 3; Стиниславѣвъ, 1889, 67.
 Роздѣлъ: 1889, 105; Фалькенбергъ, (лат.) 1890, 69; Св. Іоакима.
 Римъ: 1890, 214; 1891, 79 и 105; 1894, 94 и 181; 1895, 54, 1897, 59;
 Дубецко, 1892, 124. Побочъ: 1891, 8 и 150. Журѣвъ: 1891, 92; 1892, 121.,
 Раранче, 1892, 21. Судова Вишня; 1892, 135. Фирлѣвъ: 1893, 17.
 Ратище. 1893, 23. Краковъ: 1893, 36. Немирѣвъ: 1893, 91.
 Зальсьє: 1893, 166. Сассѣвъ; 1895, 1. Крупецъ; 1895, 55.
 Мхавъ: 1897, 6. Береги гѣрній: 1897, 22. Махнѣвъ: 1897, 209.
 Липники: 1898, 119.

Цивільне подружжєство. Католики гр. кат. обряду заключивші таке за границями Австрій. 1897, 173.

Цминтаръ. Санитарній осторожности и политичный законъ о нихъ мають заховатися при закладаню и розширяню. 1891, 90.

Правъ Церкви до нихъ стерегчи. 1894, 99.

Цѣсарь Е. В. Его приѣздъ и привитанье: 1892. 98; 1894, 81.

Цѣсарєва Елисавета. О смерти ея. — 1898, 133.

Установленье заупокойного Богослуженя: 1898, 173.

Ч.

Часословъ, позовапечатаный, поручаєся, 1889, 41.

Часы каноннй. обовязокъ щоденного ѡтчитуваня. 1898, 174.

„Червона Русь“ Запрещенье сеи часописи. 1890, 216; 1891, 67.

„Червоный Крестъ“ гляди Товариство Червоного Креста.

Четверъ. Не являтися въ той день въ дѣлахъ урядовыхъ до Митрополитальной Консисторіи. 1894. 21.

Читальнй. Посланіе о нихъ. 1890, 125.

Ш.

Шабель Леопольдъ. Дѣло его: „Пѣдручникъ для урядѡвъ католицко парохіальныхъ и политично-администраційныхъ“ 1894, 2 и 51.

Шашкевичъ Григорій блп. Огручни стипендія его богослужебной фундаціи; 1897 120; 1898, 7 и 139.

Швайцарскй священники. Не делеговати ихъ до вѣнчаня. 1897, 149.

Шематизмъ архієпархіального клира. Обовязкова предплата. 1889, 2.

Въ справѣ исправленя витинкѡвъ его и россылки; 1889. 33, 62 и 122;
1890, 16 и 169; 1891, 51 и 126; 1892, 34 и 99; 1893, 11 и 115;
1894. 22 и 95; 1895, 41 и 171; 1896, 88 и 130; 1898, 13 и 129.

Шкляннй малюнки въ церквахъ и на церковныхъ предметахъ реставрація и новопомѣщенье ихъ. — 1897, 7.

Шкѡльнй справы. Записованье до дневника шкѡльного дней ѡтбутои черезъ молодежь сповѣди. 1889, 3.

— Въ дѣлѣ святкованя черезъ дѣти шкѡльный храмового дня въ громадѣ, 1890, 46.

— Школа конфесійна. Посланіе австрійского Епископата о ней. 1890. 97.

— Справозданя ординаріяцкихъ Комисарѣвъ и Отпоручникѡвъ до ц. к. Радѣ шкѡльныхъ окружныхъ о станѣ науки. 1890. 216; 1892, 154; 1895, 37 и 85.

-- Приписы дотычно практикѣ религійныхъ въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ. 1896, 75.

III кбдйън справы. Вправы религійн въ школахъ доповняючо-промысловыхъ. 1897, 117.

- Тымчасовй поборы Катехитбвъ въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ. 1898, 44.
- Отданье проводу вправъ духовныхъ для молодежи школьной инному священникови. 1898 57.

Шпиталъ загальнй. Осторожнбсть при выдаваню свѣдоцтвъ мастковыхъ для хорыхъ лѣченыхъ въ нихъ. — 1894, 52; 1896, 91.

Ю.

Ювилей. 50 лѣтнего Епископства С. Св. Папы Льва XIII. 1892, 145 и 164; 1893, 1, 36, 39, 41 и 70;

- Унїи Берестейской, гляди Унїя Берестейска.
- 50-лѣтнй вступленя на тронъ Е. Б. Цѣсаря Францъ-Йосифа I. и знесеня паньщины: 1895, 136; 1897, 169, 22 и 81; 1898, 145 и 161.
- 60-лѣтнй священства С. Св. Папы Льва XIII. 1897, 177; 1898, 9 и 53.
- 50-лѣтнй знесеня паньщины. Пбсланье Епископата руского о нѣмъ. 1898, 65.

Юзычнй кій Іоаннъ о. парохъ Бориничъ. Даръ его до фонда вдовичо-сиротиньского священничого. 1895, 19.

Я.

Языкъ рускій. Урядованье въ немъ: 1897, 77.

Друки въ нѣмъ до выказбвъ смерти. 1897, 210.

- въ якомъ мають составлятися прошеня до св. конгрегаціи de propaganda fide. 1892, 43.

Яковъ Людвиъ, королевичъ польскій. Въ справѣ богослужебныхъ фундацій Гро. 1897, 107 и 181; 1898, 145.

Ярмарки и торги въ дни праздничнй гр. кат. обряда въ справѣ знесеня ихъ. 1897 123.

Конецъ. Богу Слава!

Дмитровичъ дня 8-го марта 1899

2.50

РК III ✓
41.166
Ж-23.930
1900

